

Nr. 12 – 2002
Side 1403 – 1549

NORSK LOVTIDEND

Avd. I

Lover og sentrale forskrifter mv.

Nr. 12
Utgitt 25. oktober 2002

Innhold

	Side
Lover og ikrafttredelser. Delegering av myndighet	
Sep. 27. Lov nr. 69 om endr. i lov 28. februar 1997 om folketrygd (folketrygdloven)	1403
Sep. 27. Lov nr. 70 om endr. i lov 13. juni 1980 nr. 35 om fri rettshjelp	1403
Sept. 13. Deleg. av myndighet til Miljøverndepartementet etter lov om viltet § 39 (Nr. 995)	1440
Jan. 7. Deleg. av myndighet til Kredittilsynet etter lov om eiendomsmegling § 2–3 tredje ledd (Nr. 1081)	1549
Forskrifter	
Aug. 30. Forskrift om organisert forskerutdanning for graden philosophiae doctor (ph.d.) ved Norges musikkhøgskole (Nr. 998)	1448
Sept. 18. Forskrift om tilskudd til produksjonsselskaper (Nr. 1017)	1480
Sept. 27. Forskrift om visse forurensende stoffer i næringsmidler (Nr. 1028)	1485
Sept. 17. Forskrift om eksamen ved Høgskolen i Ålesund (Nr. 1030)	1489
Sept. 30. Forskrift (Nr. 124) om godtgjøring av investeringsavgift av driftsmidler som gjenutføres etter midlertidig bruk her i landet (Nr. 1056)	1508
Sept. 18. Forskrift om eksamen ved Høgskolen i Sør-Trøndelag (Nr. 1059)	1515
Sept. 26. Forskrift om forsøk med konkurranse om arbeidsformidling (Nr. 1061)	1520
Endringsforskrifter	
Juni 4. Endr. i forskrift om fartsområder (Nr. 991)	1404
Juni 4. Endr. i forskrift om sikringstiltak for gassfyrte anlegg m.m. som bruker propan eller andre lette kullvannstoffer anvendt ombord på fartøy (Nr. 992)	1431
Sept. 4. Endr. i forskrift om avleggelse og gjennomføring av eksamener og prøver ved Universitetet i Oslo (Nr. 993)	1436
Sept. 12. Endr. i forskrift om avgift til dekning av utgifter ved tilsyn og kjøttkontroll (Nr. 994)	1440
Juni 4. Endr. i forskrift om hindring av forurensning ved skadelige, flytende stoffer som transporteres i bulk (Nr. 996)	1441
Sept. 13. Endr. i forskrift om tildeling av tillatelse til å drive fiske med trål (Nr. 999)	1452
Juni 4. Endr. i forskrift om opptelling og registrering av ombordværende på passasjerskip (Nr. 1000)	1452
Juni 4. Endr. i forskrift om rapportering av hendelse til sjøs (Nr. 1001)	1455
Juni 4. Endr. i forskrift om sikkerhetsstyringssystem for lasteskip (Nr. 1002)	1457
Juni 4. Endr. i forskrift om skipsutstyr (skipsutstyrforskriften) (Nr. 1003)	1459
Juni 4. Endr. i forskrift om passasjerskip i spesiell fart (Nr. 1004)	1462
Juni 4. Endr. i forskrift om sikkerhetsstyringssystem for passasjerskip (Nr. 1005)	1464
Sept. 4. Endr. i forskrift for studiene ved Universitetet i Oslo (Nr. 1006)	1466
Juni 12. Endr. i forskrift om hvilke fag som er lagt under lov om mesterbrev i håndverk og annen næring (Nr. 1007)	1466
Sept. 9. Endr. i forskrifter som omhandler faglig innhold og vurderingsordninger for lærerutdanninger og helse- og sosialfagutdanninger (Nr. 1008)	1466
Juni 4. Endr. i forskrift om verne- og miljøregler og permisjon ved svangerskap, fødsel og adopsjon (Nr. 1014)	1468
Juni 4. Endr. i forskrift om kontroll med roroferger, hurtiggående passasjerfartøyer uansett flagg i rutetrafikk (vertsstatskontroll) (Nr. 1015)	1470
Juni 4. Endr. i forskrift om radiotelegrafi og radiotelefoni på passasjer- og lasteskip (Nr. 1016)	1477
Sept. 19. Endr. i forskrift om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften) (Nr. 1018)	1482
Sept. 20. Endr. i forskrift om regulering av fisket etter hyse med konvensjonelle redskap nord for 62° N i 2002 (Nr. 1019)	1482
Sept. 20. Endr. i forskrift om regulering av fisket etter torsk med konvensjonelle redskap nord for 62° N i 2002 (Nr. 1020)	1483
Sept. 20. Endr. i forskrift om fibermerking av tekstilprodukter (Nr. 1021)	1483
Sept. 20. Endr. i forskrift om vedlikeholdsmerking av tekstilprodukter og sengetøy m.v. (Nr. 1022) ...	1483
Sept. 20. Endr. i forskrift om vedlikeholdsmerking av tekstilprodukter mv. (Nr. 1023)	1483
Sept. 23. Endr. i forskrift om særskilte beskyttelsestiltak for å hindre spredning av bluetongue fra Italia, Frankrike, Spania og Hellas (Nr. 1024)	1484
Sept. 24. Endr. i forskrift om forsøksvirksomhet for reaktivisering av uførepensjonister (Nr. 1025) ...	1484

Sept.	24.	Endr. i forskrift om friinntekt og inntektsgrenser for uførepensjonister (Nr. 1026)	1485
Sept.	25.	Endr. i forskrift om stønad til dekning av utgifter til viktige legemidler og spesielt medisinsk utstyr (Nr. 1027)	1485
Juni	4.	Endr. i forskrift om vern mot støy om bord i skip (Nr. 1029).....	1486
Sept.	24.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter sei nord for 62° N i 2002 (Nr. 1031).....	1497
Sept.	24.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter hyse med konvensjonelle redskap nord for 62° N i 2002 (Nr. 1032).....	1497
Sept.	24.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter torsk med konvensjonelle redskap nord for 62° N i 2002 (Nr. 1033).....	1498
Sept.	25.	Endr. i forskrift om stopp i fisket etter makrell i 2002 (Nr. 1034).....	1498
Sept.	26.	Endr. i forskrift om stønad til dekning av utgifter til viktige legemidler og spesielt medisinsk utstyr (Nr. 1035)	1498
Sept.	26.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter makrell i 2002 (Nr. 1036).....	1499
Sept.	30.	Endr. i forskrift om forvarer (fòrvareforskriften) (Nr. 1037).....	1500
Sept.	30.	Endr. i forskrift (Nr. 1) om regnskapsplikt og bokføring for næringsdrivende som går inn under bestemmelsene i merverdiavgiftsloven og investeringsavgiftsloven (Nr. 1038)	1501
Sept.	30.	Endr. i forskrift (Nr. 22) om regnskapsplikt og bokføring for næringsdrivende i fiske og fangst som går inn under bestemmelsene i mval. og ial (Nr. 1039).....	1502
Sept.	30.	Endr. i forskrift (Nr. 45–2) om regler om søknad om særskilt avgiftsavregning etter havari m.v. i fiske for fiskere som nytter årsoppgave (Nr. 1042)	1503
Sept.	30.	Endr. i forskrift (Nr. 91) om fastsettelse av den alminnelig omsetningsverdi på motorkjøretøyer ved bilforhandlers uttak, innbytte m.v. (Nr. 1044).....	1503
Sept.	30.	Endr. i forskrift (Nr. 24) vedrørende omsetning av varer og tjenester til bruk i utlandet m.v. (Nr. 1046)	1504
Sept.	30.	Endr. i forskrift (Nr. 41) om frivillig registrering av skogsveiforeninger (Nr. 1047)	1505
Sept.	30.	Endr. i forskrift (Nr. 45) om tilbakebetaling av merverdiavgift ved havari m.v. i fiske (Nr. 1048)	1505
Sept.	30.	Endr. i forskrift (Nr. 48) om frivillig registrering av skipsrederier og flyselskaper (Nr. 1049)	1505
Sept.	30.	Endr. i forskrift (Nr. 59) om frivillig registrering av bortforpaktere av landbrukseiendom (Nr. 1050)	1506
Sept.	30.	Endr. i forskrift (Nr. 69) om avgiftsplikt for bilforhandlere som registrerer kjøretøyer på egne navn i motorvognregisteret (Nr. 1051).....	1506
Sept.	30.	Endr. i forskrift (Nr. 71) om registrering av utenlandsk næringsdrivende ved representant m.v. (Nr. 1052)	1506
Sept.	30.	Endr. i forskrift (Nr. 116) om frivillig registrering av utbygger av vann- og avløpsanlegg (Nr. 1053)	1507
Sept.	30.	Endr. i forskrift (Nr. 117) om frivillig registrering av utleier av bygg eller anlegg til bruk i virksomhet som er registrert etter merverdiavgiftsloven (Nr. 1054)	1507
Sept.	30.	Endr. i forskrift om bindende forhåndsuttalelser i skatte- og avgiftssaker (Nr. 1055).....	1507
Juni	4.	Endr. i forskrift om besiktelse, bygging og utrustning av passasjerskip i innenriks fart (Nr. 1057)	1508
Juni	4.	Endr. i forskrift om radioanlegg og radiotjeneste på passasjer- og lasteskip som omfattes av den internasjonale sjøsikkerhetskonvensjonen, SOLAS 1974 (Nr. 1058)	1513
Sept.	23.	Endr. i forskrift om satellittbasert overvåkning av utenlandske fiskefartøys aktivitet i Norges økonomiske sone og i fiskerisone ved Jan Mayen (Nr. 1060).....	1520
Sept.	30.	Endr. i forskrift om materielle konkurranseregler i EØS-avtalen (Nr. 1063).....	1521
Okt.	1.	Endr. i forskrift om medisinsk utstyr (Nr. 1064)	1522
Okt.	1.	Endr. i forskrift om utfyllende tekniske og arkivfaglige bestemmelser om behandling av offentlige arkiver (Nr. 1066).....	1524
Okt.	1.	Endr. i forskrift om særavgifter (Nr. 1067).....	1527
Okt.	1.	Endr. i forskrift om endring i forskrift (Nr. 45) om tilbakebetaling av merverdiavgift ved havari m.v. i fiske (Nr. 1068)	1527
Okt.	1.	Endr. i forskrift om endring i forskrift (Nr. 71) om registrering av utenlandsk næringsdrivende ved representant m.v. (Nr. 1069).....	1527
Okt.	1.	Endr. i forskrift om endring i forskrift (Nr. 1) om regnskapsplikt og bokføring for næringsdrivende som går inn under bestemmelsene i merverdiavgiftsloven og investeringsavgiftsloven (Nr. 1070).....	1528
Okt.	1.	Endr. i forskrift om endring i forskrift (Nr. 22) om regnskapsplikt og bokføring for næringsdrivende i fiske og fangst som går inn under bestemmelsene i mval. og ial (Nr. 1071)	1528

Okt.	1.	Endr. i forskrift om endring i forskrift (Nr. 45–2) om regler om søknad om særskilt avgiftsavregning etter havari m.v. i fiske for fiskere som nytter årsoppgave (Nr. 1072)	1528
Juni	4.	Endr. i forskrift om redningsredskaper m.m. på passasjer- og lasteskip (Nr. 1073)	1529
Juni	4.	Endr. i forskrift om sikkerhetstiltak m.m. på passasjer-, lasteskip og lektere (Nr. 1074)	1537
Sept.	20.	Endr. i forskrift om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøyforskriften) (Nr. 1075).....	1546
Sept.	29.	Endr. i forskrift om stopp i fisket etter nordsjøsild (Nr. 1076)	1546
Okt.	3.	Endr. i forskrift om stønad til dekning av utgifter til undersøkelse og behandling hos lege og i private medisinske laboratorier og røntgenvirksomheter (Nr. 1077)	1546
Okt.	3.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter reker i Nordsjøen og Skagerrak i 2002 (Nr. 1078)	1547
Okt.	4.	Endr. i forskrift om eiendomsmegling (Nr. 1079)	1548
Okt.	4.	Endr. i forskrift om enhetskvoteordning og rederikvoteordning for fartøy med industriråltillatelse (Nr. 1080).....	1549
Diverse			
Aug.	30.	Endr. i delegering av myndighet på næringsmiddelområdet til det kommunale og interkommunale næringsmiddeltilsyn (Nr. 997).....	1448
Sept.	30.	Opph. av forskrift (Nr. 33) om regler om gjennomføringen av forskrifter om godtgjørelse av investeringsavgift av driftsmidler som innføres fra utlandet til midlertidig bruk (Nr. 1040)	1502
Sept.	30.	Opph. av forskrift (Nr. 39) om fritak for investeringsavgift av forbruksvarer til fartøy som driver fiske eller fangst i visse fjerne farvann (Nr. 1041)	1502
Sept.	30.	Opph. av forskrift (Nr. 67) om bokføring og overgangsregler vedrørende fritak for investeringsavgift på miljøverninvesteringer (Nr. 1043)	1503
Sept.	30.	Opph. av forskrifter om investeringsavgift (Nr. 1045)	1504
Sept.	27.	Opph. av forskrifter (Nr. 1062).....	1521
Okt.	1.	Deleg. av myndighet til Matmerk etter forskrift om beskyttelse av opprinnelsesbetegnelser, geografiske betegnelser og betegnelser for tradisjonelt særpreg på landbruksbaserte næringsmidler (Nr. 1065).....	1524
		Oversikt over rettelser	3. omslagsside
		Bestillinger, adresseendringer mv.	4. omslagsside

NORSK LOVTIDEND

Avd. I Lover og sentrale forskrifter mv.

Utgitt i henhold til lov 19. juni 1969 nr. 53.

Utgitt 23. oktober 2002

Nr. 12

27. sep. Lov nr. 69 2002

Lov om endring i lov 28. februar 1997 om folketrygd (folketrygdloven).

Ot.prp. nr. 75, Innst.O. nr. 80 og Besl.O. nr. 95 (2001-2002). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 18. og 21. juni 2002. Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 27. september 2002.

I

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) gjøres følgende endring:

§ 23–2 tredje ledd annet punktum oppheves.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med 1. juli 2002.

27. sep. Lov nr. 70 2002

Lov om endringer i lov 13. juni 1980 nr. 35 om fri rettshjelp.

Ot.prp. nr. 37, Innst.O. nr. 67 og Besl.O. nr. 68 (2001-2002). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 10. og 17. juni 2002. Fremmet av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 27. september 2002.

I

I lov 13. juni 1980 nr. 35 om fri rettshjelp blir det gjort følgende endringer:

§ 9 oppheves.

§ 11 første ledd tredje punktum oppheves.

§ 11 nytt annet ledd skal lyde:

Krav som nevnt i første ledd, innkreves av Statens Innkrevingsssentral. Innkrevingsssentralen kan inndrive kravet ved trekk i lønn eller andre lignende ytelser etter reglene i dekningsloven § 2–7. Innkrevingsssentralen kan også inndrive kravet ved å stifte utleggspant for kravet dersom panteretten kan gis rettsvern ved registrering i et register eller ved underretning til en tredjeperson, jf. panteloven kapittel 5, og utleggsforretningen kan holdes på Innkrevingsssentralens kontor etter tvangsfullbyrdsloven § 7–9 første ledd.

§ 11a annet ledd annet punktum skal lyde:

§ 11 annet ledd gjelder tilsvarende.

II

1. Loven gjelder fra den tid Kongen bestemmer.
2. Kongen kan gi nærmere overgangsregler.

4. juni Nr. 991 2002**Forskrift om endring i forskrift om fartsområder.**

Fastsatt av Sjøfartsdirektoratet 4. juni 2002 med hjemmel i lov av 9. juni 1903 nr. 7 om Statskontrol med Skibes Sjødygtighed m.v. § 1, § 3, § 36, § 93 og § 97, jf. kgl.res. av 5. april 1963 nr. 9 og kgl.res. av 1. desember 1978 nr. 1, jf. lov av 24. juni 1994 nr. 39 om sjøfarten (sjøloven) § 198, § 471 og § 506 nr. 1 og lov av 5. juni 1981 nr. 42 om sertifikatpliktige stillinger på norske skip, borefartøy og andre flyttbare innretninger i sjøen § 2, § 3 og § 5. Kunngjort 17. september 2002.

I

I forskrift av 4. november 1981 nr. 3793 om fartsområder er det foretatt endringer. Endringene er ikke materielle, men gjelder forskriftens struktur og språk. Forskriften lyder i sin helhet etter dette:

*Kapittel 1. Generelle bestemmelser***§ 1. Virkeområde**

De fartsområder som er fastsatt i denne forskrift og forståelsen av disse skal legges til grunn ved utstedelse av sertifikater. For øvrig skal den anvendes i alle forskrifter gitt med hjemmel i lov av 9. juni 1903 nr. 7 om Statskontrol med Skibes Sjødygtighed m.v. hvor det er vist til farvanns avgrensninger for skip, utstyr, bemanning eller drift.

§ 2. Definisjon av fartsområder

Med fartsområde forstås et nærmere definert farvann et skip kan trafikkere, slik at dette direkte får betydning for skipets konstruksjon, utrustning, bemanning og drift. Fartsområdet omfatter alle farvann innenfor de ytre geografiske grenser som oppstilles. Skip, utstyr og besetning skal betraktes som en helhet, slik at det sertifikat som gir den største begrensning, skal være avgjørende for det fartsområde som tillates trafikkert.

§ 3. Rederens og førerens plikter

Reder og fører skal sørge for at bestemmelsene i denne forskriften blir fulgt.

§ 4. Fravik

I enkelttilfeller kan Sjøfartsdirektoratet etter skriftlig søknad fravike forskriftens krav. Spesielle grunner må gjøre fraviket nødvendig og fraviket må være sikkerhetsmessig forsvarlig. Fravik må ikke være i strid med internasjonal overenskomst Norge har sluttet seg til.

*Kapittel 2. Fartsområder – Innenriks fart***§ 5. Innenriks fart**

Fart på innsjøer og elver i Norge, og fart på den norske kyst, unntatt fart på Svalbard og Jan Mayen. Innenriks fart er delt opp i de fartsområdene som er definert i § 6 til § 11.

§ 6. Fart på innsjøer og elver

Fart på norske innsjøer og elver som kan benyttes til sjøgående ferdsel.

§ 7. Fart på helt innelukket farvann (Fartsområde 1)

Fart på norske innsjøer og elver, og indre deler av fjorder og annet norsk farvann hvor det som regel kan regnes med smult farvann.

I Vedlegg I er det angitt hvilke farvann – inndelt i forhold til Sjøfartsdirektoratets stasjoners beliggenhet – som hele året faller inn under denne betegnelse. I tidsrommet 1. mai til 30. september vil dessuten de farvann som er nevnt i vedlegg II, henregnes til dette fartsområde, med unntak av farvannet syd av en linje Filtvedt – Skjelvik og Blindesandodden – Rødtangen i Oslo distrikt.

§ 8. Fart på beskyttet farvann (Fartsområde 2)

Fart på norsk farvann som er beskyttet mot bølger og vind fra åpent hav, samt alle innenfor liggende farvann.

De nærmere geografiske avgrensninger for dette – inndelt i forhold til Sjøfartsdirektoratets stasjoners beliggenhet – er fastlagt i Vedlegg II.

§ 9. Innaskjærs fart hvor åpne havstrekninger på over 5 nautiske mil ikke passerer (Fartsområde 3)

Fart på den norske kyst hvor skipet ikke passerer noen strekninger på over 5 nautiske mil som er uten beskyttelse mot bølger og vind fra åpent hav, samt alle innenfor liggende farvann.

De nærmere geografiske avgrensninger for dette – inndelt i forhold til Sjøfartsdirektoratets stasjoners beliggenhet – er fastlagt i Vedlegg III.

§ 10. Innaskjærs fart hvor åpne havstrekninger på over 25 nautiske mil ikke passerer (Fartsområde 4)

Fart på den norske kyst hvor skipet ikke passerer noen strekning på over 25 nautiske mil som er uten beskyttelse mot bølger og vind fra åpent hav, samt alle innenfor liggende farvann.

De nærmere geografiske avgrensninger for dette – inndelt i forhold til sjøfartsdirektoratets stasjoners beliggenhet – er fastlagt i Vedlegg IV.

Farvannet rundt Stadlandet regnes som liten kystfart.

§ 11. Liten kystfart

Fart på den norske kyst, hvor skipet passerer åpne havstrekninger på over 25 nautiske mil, samt alle innenfor

liggende farvann, dog slik at skipet aldri befinner seg lenger utenfor kysten enn 20 nautiske mil av grunnlinjen (jf. forskrift av 14. juni 2002 nr. 625 om grunnlinjene for sjøterritoriet rundt Fastlands-Norge, fastsatt av Kongen).

Farvannet rundt Stadlandet regnes som liten kystfart.

Kapittel 3. Fartsområder – Utenriks fart

§ 12. Utenriks fart

All fart utenfor innenriks fart (jf. kap. 2). Utenriks fart er inndelt i de fartsområder som er definert i § 13 til § 19.

§ 13. Stor kystfart

Fart i liten kystfart, samt fart på svenske, danske og tyske farvann østenfor en linje Lindesnes-Limfjordens vestmunning til en linje Karlskrona-Svinemünde.

§ 14. Nord- og Østersjøfart

Fart i liten kystfart, samt fart i Skagerrak, Kattegat, Østersjøen iberegnet den botniske og finske bukt, Nordsjøen inntil 61° N bredde, og fart på Storbritannia, Irland øst for 8 °W lengde og den engelske kanal begrenset av en linje Brest-Cork.

§ 15. Europeisk fart

All fart innenfor følgende ytre grenser; Hvitehavet, Svalbard, Jan Mayen, Island, Madeira, Azorene, Kanariøyene, Afrikas vestkyst nord for 30° N bredde, Middelhavet og Svartehavet.

§ 16. Kort internasjonal reise

En internasjonal reise (jf. § 17) hvor fartøyet ikke fjerner seg mer enn 200 nautiske mil fra havn eller sted hvor passasjerer eller besetning kan bringes i sikkerhet, og hvor avstanden mellom siste anløpshavn i det land hvor reisen begynner og siste bestemmelsessted ikke overstiger 600 nautiske mil.

§ 17. Internasjonal reise

En reise fra et land som omfattes av Den internasjonale konvensjon av 1974 om sikkerhet for menneskeliv til sjøs (Sjøsikkerhetskonvensjonen) til en havn utenfor dette land eller omvendt, og i denne henseende skal ethvert territorium for hvis internasjonale forhold en kontraherende regjering er ansvarlig, eller for hvilket De forente nasjoner er den administrerende myndighet, betraktes som et særskilt land.

§ 18. Oversjøisk fart

Fart fra et kontinent til et annet over et av verdenshavene.

§ 19. Uinnskrenket fart

Fart på alle farvann.

Kapittel 4. Fartsområder – Fiske- og fangstfartøy med største lengde under 15 meter

§ 20. Fiske- og fangstfartøy

For fartøy med største lengde under 15 meter som er innført i merkeregisteret for fiskefartøyer, jf. lov om registrering og merking av fiskefartøy 5. desember 1917 nr. 1, og annet fartøy som benyttes til ervervsmessig fiske eller fangst av levende ressurser i sjøen, herunder tang og tare, gjelder fartsområdene som definert i § 21 til § 25. Se for øvrig forskrift 13. juni 2000 nr. 660 om konstruksjon, utstyr, drift og besiktelser for fiske- og fangstfartøy med største lengde på 15 meter og derover, kapittel 1 del E.

Vedrørende definisjon av grunnlinjen, jf. kgl.res. av 14. juni 2002 nr. 625.

§ 21. Fjordfiske

Fiske og fangst i farvann på den norske kyst hvor åpne havstrekninger ikke er over 5 nautiske mil (jf. vedlegg III), eller åpent farvann inntil 3 nautiske mil fra havn eller annet beskyttet farvann.

§ 22. Kystfiske

Fiske og fangst innenfor 12 nautiske mil av grunnlinjen.

§ 23. Bankfiske

Bankfiske I: Fiske og fangst innenfor 35 nautiske mil av grunnlinjen, samt Skagerrak, i farvannet innenfor området som er avgrenset av en linje Lindesnes – Hanstholmen og Skagen – Tistlarna.

Bankfiske II: Fiske og fangst innenfor 200 nautiske mil av grunnlinjen.

§ 24. Havfiske

Havfiske I: Fiske og fangst innenfor område definert som bankfiske II samt Nordsjøen, Skagerrak og Kattegat med tilstøtende farvann, begrenset mellom 50° N – 62° N og 10° V.

Havfiske II: Fiske og fangst i alle farvann unntatt farvann med åpen/spredt driviskonsentrasjon (4/10–6/10) eller høyere utenfor 200 nautiske mil av grunnlinjen.

§ 25. Fiske i isfarvann

Isfarvann I: Fiske og fangst i alle farvann unntatt farvann med tett/meget tett driviskonsentrasjon (8/10–9/10) eller høyere utenfor 200 nautiske mil av grunnlinjen.

Isfarvann II: Fiske og fangst i alle farvann.

*Kapittel 5. Avsluttende bestemmelser***§ 26. Straff**

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av denne forskriften straffes med bøter i henhold til Almindelig borgerlig Straffelov (Straffeloven) av 22. mai 1902 nr. 10 § 339 nr. 2 jf. § 48a og § 48b dersom ikke strengere straff kommer til anvendelse i henhold til annen lovbestemmelse.

§ 27. Ikrafttredelse m.m

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 1982. Sertifikater eller andre godkjenninger og tillatelser gitt før denne forskrift trer i kraft, skal fortsatt gjelde inntil de blir endret eller bortfaller.

*Vedlegg I. Geografiske avgrensninger for fartsområde. Helt innelukket farvann**1. Fredrikstad Distrikt (kart nr. 1 – 2 – 3)*

Innenfor en linje:

Blecksundholmen – Gjølertangen – nordsiden Herføl – Honlungen lykt.

Rødshue – Kvernskjær – Fugletangen.

Asmalsund lykt – Spjærodden – Skjelbusund lykt.

Papperhavn – Strømtangen fyr – Lyngholmen – sydspissen Hankø.

Mossesundet innenfor en linje:

Høkesetodden – Sauholmen – Maritangen.

*2. Oslo Distrikt (kart nr. 3 – 4)**Oslofjorden*

Innenfor Drøbak.

Drammensfjorden

Innenfor Svelvik.

Sandebukta

Innenfor en linje:

Horten Havn – nordspissen Østøen – sørspissen Langøya – nordspissen Langøya – Blindesandodden.

3. Porsgrunn Distrikt (kart nr. 1 – 2 – 3 – 5 – 6)

Innenfor en linje:

Hesteboen – Torgersø – Fjærskjær.

Sydspissen Østre Bolærne – sydspissen Ramsholmen – nordspissen Mjelerø – nordspissen Ropestadholmen – Kalven – Heieren – Mostein – Ildverket – nordspissen Sandø – Kruke på Vasser.

Røssesundet innenfor Haukvik.

Barstad – sydspissen Hui – vestsiden Hui – Flaateskjærene – Natholmen – Møieren.

Mefjorden innenfor Kolholmen.

Kvernberget – Haaholmen – Kisteholmen.

Viksfjorden

Vesta – østsiden Malmø.

Innenfor Sundskjærene.

Larvikfjorden

Innenfor Oterø – Lilleviksodden.

Innenfor en linje:

Daavø – sydspissen Haaø – Støkø.

Nordspissen Lille Arø – Nordspissen Gjeterø – Langø.

Innenfor Langesundstangen.

Krukodden – innsiden Saastein og Mejulen lykt – Rødskjær – Askholmene – Arø – Øitangen.

Sydspissen Jomfruland – Korset – Sjursholmen – Rabbetangen.

Stølefjorden innenfor Tviskjær.

Sildholmen – Varø – Risø – Lekerø – Lyngholmen – Engholmen – Furuø – Troldværviken.

*4. Kristiansand Distrikt (kart nr. 7 – 8 – 9 – 10 – 11 – 12)**Farvannet Askerø til Hisø*

Innenfor en linje:

Risø – Kjeholmen – Lyngør – Askerø – Store Bastholm – Kaarholmen – vestsiden Sandøen – Galgeholmene – Svineholmen – Borøkilen.

Tvedestrandsfjorden innenfor Digernes.

Kilsund innenfor Kvaknes.

Tromøsund innenfor en linje Skindfeldtangen – Gaasholmen.

Innenfor en linje:

Hoveodden – Store Gjesø – Mardø – Hafsø.

Farvannet Hisø til Justø

Innenfor en linje:

Hafsø – Ærø – Skjellbergholmene – Jerkholmen – Hasla.

Stangholmen – Kvalø – Hesnesø – Øia – Svartskjær – Indre og Ytre Leiholmene – Teistholmen – Haao – Risholmen – Herø. Saltø – Bjørø – Pølseskjær. Sundholmen – Homborø – Aalesø – Vaskjær – Lyngholmen – Skjød. Svinø – Langø – Hestholmen – Græsholmene – Ransholmen.

Farvannet Justø til Monsø

Brekkestø – Ullerø – østsiden Aagerø – Øygholmen – Kalvø – Kjøholmene – Tronderø – Helleø – Natvigtingen.

Steinarsnes – Bratholmen – Eftervaag.

Stangodden – Torsø – Guriholmen – nordsiden Randø – Stokken – Herø – Dvergsø – Kinnskjær – Store og Lille Risø. Trulsnosodde – Torstenneset.

Langvigen – Herø – Nordre Hellersø – Helleø – Kabelø – Langø.

Farvannet Monsø til Lindesnes

Innenfor en linje:

Langø – Hundsø – Varholmen – Bodø – Torsø – Hellersø – Høgholmen – Aalø – Nordre og sydlige Vassø – Fuvig. Kaalø – Lindholmene – østspissen Landø – Gillerø – østspissen Udø – vestspissen Udø – Risø – Rennes.

Maodden – Færø – Stusø – Gismerø. Aspholmen – Risø – Indre Manne.

Skudevær – Steinsø – Naudholmen. Ramsø – Mærraføllet – Fløiholmen – Grønningen – Sydlige Hammerø – Skarvø – Erterø – Imsa – Kjøholmen – Bratholmen – Trones – Hoilandsholmene. Stusvig – Selhovden. Vestre Selø – Røsvig – Kjerringø – Sutnø – Grotholmen – Hausvigodden – Borø – Espenes. Indre Tranevaag – Terø – sydspissen Skarvø – Kjøholmen.

Nordvestspissen Langø – Urø – Prestø – Eigerø.

5. Stavanger Distrikt (kart nr. 12 – 13 – 16 – 205)

Flekkefjordsområdet

Innenfor en linje:

Skarvehelleren – sydspissen Andabelø – Klubben.

Nesodden – Hummerø – Kaalø.

Grodø – Ullerø – Dragerø – Bratbø – innsiden Præstø – Kvalsberget – Napp lykt.

Aana Sira

Innenfor Egdeholmen.

Jøssingfjord

Innenfor Kvalen.

Rægefjord

Innenfor Nordfjordholmene og Alterodden.

Egersundområdet

Innenfor en linje:

Ruskodden lykt over Sundsgabholmen til fastlandet.

Innenfor Vibberodden fyr.

Risavika

Innenfor Tananger lykt.

Hafrsfjord

Innenfor Smiodden.

Ryfylkefjordene

Innenfor en linje:

Tungenes fyr – Bruholmen – Humlenes på Mosterøy.

Lamholmen – Reianespynten på Rennesøy.

Fjørholmen – Ertensøy – Vaagholmen – Kvalen på Finnøy.

Mjølsnes – Mjølsnesholmene – Erholmen – Lundarøy.

Vestsiden Kyrkjøy – Nordheimsøy – Tveiteneset.

Skjoldafjorden

Innenfor Borgøy.

Farvannet ved Bokn

Innenfor en linje:
Tungeneset – Ognøy – Grønnavik.

Boknasund

Innenfor Akسدalsnes lykt.

*6. Haugesund Distrikt (kart nr. 17 – 19 – 20 – 205 – 206)**Åkrefjorden*

Innenfor en linje:
Straumneset – Søllesvik.

Martrefjorden

Innenfor en linje:
Utåker – Martre.

Stokksund

Nordenfor Siggjarvåg – Sagvåg. (Se Bergen distrikt.)

Ålfjorden

Innenfor en linje:
Tittelsnes – Utbjoa.

Enefjorden. Ølsfjorden

Innenfor en linje:
Haugsgjerdet – Skjersvik.

Karsfjorden

Innenfor en linje:
Nedstrand lykt – Hebnes.

Førdespollen

Innenfor en linje:
Eikelandsneset – Eidsvåg.

Børøyfjord

Innenfor en linje:
Avløypet – Store Lambøy.

Farvannet rundt Hiskjo og Alsvaag

Innenfor en linje:
Arnaneset – Dyrøy – Langevåg.
Lelandsholmen – Hiskholmen.
Eholmen – sydlige Svinøy.

Farvannet på innsiden av Rogøy

Innenfor en linje:
Dannemark – Krossholmen – Kvitingen – Sammungsøy – sydspissen Rogøy. Bukkøysund – vestsiden
Gloadungsøy – sørspissen Rørøy.

Goddeosen

Innenfor Ylvesøy. (Se Bergen distrikt.)

Skjoldafjorden

Innenfor en linje:
Hervik – Bargøy – Kvitholmen.

Førdesfjorden og Førlandsfjorden sør til Bokn

Se Stavanger distrikt.

Karmsundet

Grense sør: Boknehove – sydspissen Lauvøy – Smørstakk – Kvernvik.
Grense nord: Osnesgavlen – Vibrandsøy.

Veavaagen

Innenfor Veavaag lykt.

*7. Bergen Distrikt (kart nr. 19 – 20 – 21 – 22 – 23 – 117 – 206 – 209 – 210)**Høylandsund på nordsiden av Halsenø*

Innfor Toftekalven – Ølfernesholmen.

Innenfor en linje:

Svinø – Bjellandsholmen – Bjelland.

Fjellbersund. Sydnæssund

Innenfor en linje:

Sydnæs – Gjerdevik.

Katnak – Olværtangen.

Kvædenæs – Rosnæsholmen – Arnevignæs.

Storesund på sydsiden av Skorpen og Snilstveitøy

Innenfor en linje:

Berget – Skorpengavlen.

Kalvtangen – Taanes.

Innsiden av Varaldsøy

Innenfor en linje:

Gjermundshavn – Skjeldnesodden.

Haukanes – Apalvikneset.

Maurangerfjorden

Innenfor en linje:

Ænes – Maurangnes.

Sundene mellom Aandugl – Sæløy – Skorpen – Huglen

Innenfor en linje:

Lyngneset – Skollbuneset – Langøy – Brandvigenes.

Storneset – Huglaneset.

Ytreneset – Seløytangen – Teistholmen – nordspissen Aandugl.

Langenuen

Innenfor en linje:

Flateraaker – Mehammer.

Nordsiden Baardsund – Ostrenæs.

Stoksund ved Stord

Innenfor en linje:

Fiskenæs – Jyskevig.

Ølversø – Gisø – Selø – Hanø – Ægø – Seglø – Fandø – Ostrenæs.

Baardsund ved Reksteren

Innenfor en linje:

Lambø – Instø – Fluøen – Godø – Malkenes.

Loksund. Lygreffjord

Innenfor en linje:

Malkenes – Næsbjørg – Hjartaker.

Sandø – Hammerhaug.

Severeidfjorden

Innenfor en linje:

Aakre – Stegleholmen – Revne.

Fusaffjorden. Lyseffjorden

Haikneset – Vengjaneset.

Sundene mellom Strønø – Røtingen – Lepsø – Ytterø – Skorpø.

Innenfor en linje:

Bjørnatrynet – Kobbaholmene – Sunnøytangen – Husfjelltangen – nordspissen Forstrønø – sydspissen Skorpa.

Nordspissen Skorpo – Bjørnarø – vestpynten Skotøy – Havreholmen.

Sundet mellom Strønø – Forstrønø.

Sundet ved Drangsvik – nordvestspissen Drangneset – Austnesholmen – Langøy – Kroken.

Sundene mellom Hafterø – Selbjørnsø – Stolmen – Lille Kallsø – Møgster – Horgo – Hundevågå – Store Kallsø – Skorpø – Sandtarv.

Innenfor en linje:

Vestspissen Asmunnvåg – Økshammeren.

Stolmsund lykt – Raudbergtaa.

Kvalevåg – Lille Kaalsø – vestsiden Møgster – Horgetrynet.

Bestut – Bergsholm på Store Kallsø.

Stensnes – nordspissen Navø – Skaarsholmen – Skorpa – Taugholm – Lauerø – Trælsø – Øspø – Saltkjerholmen.

Sundene rundt Toftarøy

Innenfor en linje:

Fisnes – innsiden Haakholmen – Hilderer.

Mulen – Narøy – Store Vardø – Skardholmen – innsiden store Risø. Nordvestpynten store Risø – vestsiden Nordø – sydøstpynten Golten samt Goltesund.

Fana fjorden. Lerøosen

Innenfor en linje:

Nordøstpynten Korsnes – Svartholmen – Buerø – Børnestangen.

Roksnes – Hisø – Lille Narø – Geitarøy – Lokø – Algerø – Dyrø – Sviksteinen – Haverøy – Sandøy – Laagøyberget – Laagøy – Hjelmen – Giljeneset – Turøy – Toftøy – Loteneset – Helle – Narøy – Frøo – Oneknappen – Blomøyneset – Nautøy – Husholmen – Blomholmen – Sængen – Illnovi – Kraaka – Herdlevær – Geitingen – Joholmen – Alvøy – Sundene mellom Alvøy – Seløy, Seløy – Forkjelmo.

Hjeltefjorden

Innenfor en linje:

Knapsko – sørsiden Gjeitanger – Bratholmen – Rotøene – Ramsø – nordsiden Hanøen.

Herløfjorden

Innenfor en linje:

Kvitholmen – Ringholmen – Agnø – Sjelanger.

Radøyfjorden

Innenfor en linje:

Gjernes – nordspissen Bognø – Straumsnes lykt.

Helleosen på innsiden av Torsken

Torskens sydsida til Stenholmen.

Innenfor en linje:

Vaagenes lykt – Langholmene – S. Skotsholm.

Sundene innenfor Marøen – Forsø – Bøøy – Vardøy – Syltenes – Viløen – Rosnes – Galteflu – Teistholmen.

Sundene innenfor Lerø – Langø – Severø – Balø – Rongevær – Krossøy – Stussøy – Oksøy.

Innenfor en linje:

Kilsheim – Kvalvaagsheim – sydsiden Ulvøen – Vordetuen.

Østfjorden. Mastfjorden. Brandangersund

Innenfor en linje:

Apenes – sydspissen Kvammeø.

Kvammeø lykt – Høgholmen – Langøy – Raunøy – Brenneset – Lille Dyrøy. Sydsiden Dyrøy – sydsiden Hokksøy – vestsiden Gjeitøy – Skarholmen – Islændingen – Vardnes – Storholmen.

Grimmø – Koksø.

Baarø. Lauø. Lille Hille. Store Hille. Guleskjær

Innenfor en linje:

Grytenes – Vikingvåg.

Jettøy – Grønøy – Koksøy – Bårøy – Lauvøy – Stensøy – Lille Hille – Store Hille.

Havneholmen – Glavær – Rosnes.

Hisø

Innenfor en linje:

Geiteskjær – Klubben.

Torkelholmen – Nardal.

Sognefjorden

Innenfor en linje:

Sylvarnes – Seleneset.

*8. Florø Distrikt (kart nr. 24 – 25 – 26 – 27 – 29 – 210 – 212 – 214 – 251)**Sognefjorden og farvannet rundt Ytre og Indre Sulen*

Innenfor en linje:

Sylvarnes – Seleneset.

Kvitøy – Risnes.

Gildreneset – Klaua lykt.

Kraakenes lykt – Grønholmen – Oddeskjær – Kværeknapp lykt – Oslette – Store Oksen – øyene utenfor Husø – Legø – Lyngøy.

Olderø – østsiden Storeø – østsiden Olderøen – Olderkalv – Store Havneholmen.

Farvannet rundt Værø, Alden, Aileø, Stavenes og fjordene innenfor

Innenfor en linje:

Nordre Kjørholmen – Færø – Gavlen – Myrberskjærene – Gjeita fyr – Store Gjeitungen – Lille Gjeitungen – Lamholmen – Hovden lykt – Hellersø – Fedø – Gyriø – nordspissen Melvær – Landø – Nordnæsholmen – Fagervikholmen.

Trollenæs – Klambenæs.

Nordspissen Tviberg – Koø – Guriø – Havneholmen – Langfalden – Dalen på Stavenes.

Bruffjord. Helleffjord. Farvannet innenfor Hovden

Innenfor en linje:

Flokenæs – Ostenæs.

Gripland – Vaagsøy – Tansø.

Raudsjø – St. Kvamsholmen – nordspissen Askrova – Rekstakletten.

Svartoksen – sydspissen Kinn.

Nordspissen Kinn – sydvestspissen Skorpen – Lille Batalden – Fanø – Voldskjær.

Stoknes – Sandsnes.

Østspissen Nordhovden – Rognene – Olaskjær – Sletten.

Farvannet rundt Frøjsjøen

Innenfor en linje:

Gulstø – Aaspenæs.

Haamandnes – Fiskholmen – Lisæt på Frøjen.

Bakkene – Sjøenæs.

Østsiden Hanøen – Hornelen Lykt.

Berdlepollen innenfor Berdle.

Faafjord

Innenfor en linje:

Oldeid – Krabbestig.

Vaagsfjorden

Innenfor en linje:

Hovdeneset – Vombaneset.

Sildfjord og fjordene innenfor

Røya – Rekvikholmene ved Silda – Vikaneset på Barmøy.

Kraakstein – Ilshaugen på Selje.

Ersholmen – Selje lykt.

*Ålesund Distrikt (kart nr. 29 – 30 – 31 – 33 – 214 – 215 – 216)**Vanylvsfjorden*

Innenfor en linje:

Otneimsneset – Hundsnes.

Voldenfjorden. Røvdefjorden. Søvdefjorden. Ørstaffjorden

Innfor en linje:

Årvik – Koparnes.

Eiksund – Rjånes.

Storfjorden. Hjørundfjorden

Innenfor en linje:

Festø – Solevågen.

Farvannet vest av Hareidlandet

Innenfor en linje:
Ryssnes – Eggebøsten.
Torvik – sydspissen Store Hatløy – østsiden Store Hatløy – Osnes.

Borgundfjord. Ellingsfjord. Grytefjord

Innenfor en linje:
Enes – Røringnes.
Stenvåg – Olsskjærboen – Kverodden.
Gildrenes – Hamnsund.

Tresfjorden

Innenfor en linje:
Furuneset – Gjermundnes.

Romsdalsfjorden. Langfjorden

Innenfor en linje:
Lanshammeren – Veø.

*10. Kristiansund Distrikt (kart nr. 33 – 34 – 35 – 37 – 217 – 219 – 308 – 309)**Langfjord og Fonnefjorden*

Innenfor en linje:
Lanshammeren – Veø (kfr. Ålesund distrikt).
Veø – Vik.
Tingnes – Teinskagen.
Turunes – Sæterø.
Orholmen – Reknesholmene – Reknes.

Julsundet og Frænfjorden

Innenfor en linje:
Hegneset – Julneset.
Sundsbo – Bollene – Forholmen.
Kjerringholmen – Trollvik.
Steinsneset – Korsberg.

Kornstadfjorden. Kvernesfjord. Bremsnesfjord. Freifjord. Bottenfjorden. Bergsøfjord. Tingvoldfjord

Innenfor en linje:
Tøvikholmen lykt – Sandvik.
Leitnes – Sildvaagnes.
Ørnvik – Bremnes.
Kristiansund havn.

Halsefjord med fjordene innenfor

Innenfor en linje:
Furunes – Fjærvik.

Solemsundet

Innenfor Steintangskjærflu lykt.
Innenfor Halsneset – Flesaskjær.

Nordheimsund. Imarsund. Arasvikfjorden

Innenfor en linje:
Høvik – Hæringsø – Solskjel.
Korsnes – Fjælnesdal.

Gjerdsviken. Auresundet med fjordene innenfor

Innenfor en linje:
Husfesthammeren – Kvitskjær.

Dromnessundet

Innenfor en linje:
Rognan – Dromnestangen.

11. *Trondheim Distrikt (kart nr. 37 – 38 – 39 – 40 – 41 – 43 – 44 – 45 – 46 – 47 – 48 – 49 – 50 – 51 – 220 – 221 – 309)*

Hemnefjorden med fjordene innenfor

Innenfor en linje:

Stammesø – Knubben på Hemnskjel.

Leiknes – Meholmen – Slåttavik.

Farvannet rundt Hitra og Fjeldværøy

Innenfor en linje:

Andersskog – sydspissen Kjøe – Store Arholmen – Hytta – Sæbuø – Hallarflesa – Skomagerflesene – Blaaskykø – Bussø – Inderodden – Store Værsø – Store Torsø – Kjelholmene – Edø – Kjerringvågtaren – Ramsøboen – Ilsøknubben – Vaagflua.

Solskjela – Mysingen lykt – Heimø – Nordø – nordspissen Herø.

Kuøodden – Gulholmen.

Røitholmen – Bjørnø – Borøholmen fyr – østsiden Stora – sydspissen Veddø – Grønholmen – Tranholmen – Jøssenø – Terningen fyr – Storvik.

Farvannet rundt Frøya

Innenfor en linje:

Midtre Maasø – Langø – Haaksteinø – Hjortholmen – Bremholmen – Kalskjærene – Lyngøholmen – Bremø – Langø – Oløen – Hestø – Nordstø – Mannholmen – Dolsøfluene – Aursø – Langø – Hansholmen – Bleika.

Støholmene – Sandskjær – Grønholmen – Løskjærene – Masø – Kjølholmen – Fagerholmen – Kløftskjær – Flesa – Ildsø – Vaholmen – Laksholmen – Håvikskaget.

Indre Trondheimsfjord, Aasenfjorden og Beistadfjord

Innenfor en linje:

Vaagberget – Frostatangen – Tautra – Tangen.

Stjørnfjorden

Innenfor Flesagalten lykt.

Bjugnfjorden

Innenfor en linje:

Uthaug lykt – Nes.

Farvannet fra Bjugn til Stoksund

Innenfor en linje:

Skjelholmen – Vidflua – Gjesingholmene – Asenvaagsøen fyr – Sandskjær lykt – Hellesø.

Korsodden – Tækkersundholmen.

Innenfor Langtarren lykt.

Farvannet Roan – Rødø

Innenfor en linje:

Kiran – Maaø – Været – Kaura lykt – Ertnaskjærene – Flatøen – Ytre Skjervøen – Aunøen – Hepsøen lykt – S. Vedøen – S. Hestholmen – N. Rødø – Helviknes.

Farvannet Gjæssundfjord – Gyltefjord

Innenfor en linje:

Elviktaren – Trøldsteinen lykt.

Nordspissen Kvalø – Knarholmen – nordsiden Vella – Ellingsraasa lykt – Ellingen – Hartvigø – Rekøraasa lykt.

Løkø – Vardsund lykt.

Namsenfjorden, Rødsundet og Gyltefjord

Innenfor Knopholmene lykt.

Innenfor en linje:

Stammesodden – Grønøen – Bølø – Skogø – Nordø – Rypneset.

Indre Foldenfjorden. Kvisten. Opløifjorden

Innenfor en linje:

Øksningen – Kjøe – Stasø – Skogsholmen – Guroneset – Digernesodden.

Farvannet rundt Vikna. Risværffjord. Eiterffjord og Aarsetffjord

Innenfor en linje:

Nesviken – Kjeldsholmen – Abelvær lykt – Krokø varde – Jørgenø – Tviberg – Terneholmen – Vintertaren – Stavnesskjærene lykt – nordspissen Maaø – nordspissen Store Vedø – Brønnøbura – Slæpskjæret lykt – Purkholmen.

Risø – Henrikø – Nyholmen – Stordraget – vestspissen Brusø – vestsiden Frelsø – Otterholmen – nordsiden Rauø.

Nordøstspissen Rauø – nordspissen Kvalø – Olsøholmen – Bjørnstaren – Svenningen – Løvø.

Humulen – Sandvikholmene – nordøstspissen Gjerdingen – Bliksø – Fornøyta – Lerø – Stensø – Hornboen stake – Langø – Kvitholmen lykt – Dolma – Småholmene ved Austrå.

12. Sandnessjøen Distrikt (kart nr. 51 – 53 – 55 – 56 – 57 – 58 – 59 – 60 – 224 – 310)

Kjellfjorden

Innenfor en linje:

Nordre Horsfjorden – Storheil.

Ursfjorden, Bindalsfjorden og fjordene innenfor

Innenfor en linje:

Skogviknes – Hamaren.

Øyene rundt Brønnøysund

Innenfor en linje:

Karjordene – Stokholmen lykt – østsiden av Torget – sydsiden av Torgværet – Vestsiden av Helløy – vestsiden av Burøy – Armlangø – Trollholmen lykt – Likviken på Store Torgnes – Kraakholmen – Løkholmen.

Trætnesfjorden

Innenfor Jarholmen.

Velfjorden og fjordene innenfor

Innenfor en linje:

Oknes – Nevervik.

Vistenfjord

Innenfor en linje:

Granmoen – Ytterraakran.

Halsfjorden

Innenfor en linje:

Skaveneset – Juvik.

Vefsenfjorden

Innenfor en linje:

Prestneset – Aakvik.

Leirfjorden

Innenfor en linje:

Selvaagan – Tømmervik.

Ranenfjorden. Sjøna

Innenfor en linje:

Velsvaag – innsiden Feøy – innsiden Hugla – Dilleren.

Finviken – rett nord til Sjonalandet.

Silavaagen

Innenfor en linje:

Indre og ytre Silaneset.

Aldersund

Fra en linje Kleivhalsodden – Hjertnebben til 66° 25' N.

Farvannet nordøst av Vega

Innenfor en linje:

Rørøhaug – Sørø – Aaborholmen.

Likholmen – Ytre Hilholmen – Engelsø – Durmaalskjærene – Kraaktaren lykt – Andø – Husø – Nes.

Farvannet rundt Blomsøy

Innenfor en linje:

Sørøen – Hestø – Kvernholmene – Maaseholmene – Indre Vallø – Kirstiø – Andersholmen – Hestholmen – Langneset – Kobskjær – sydspissen Aakerø – nordspissen Alterøerne – Bukholmen – Buøen – Moneset på Alteren.

Farvannet rundt Herøy

Innenfor en linje:

Sydspissen Buøen – Kaasskjær – Risø – vestsiden Præstø – Steffaholmen – Balan – Oterholmen – sydspissen Indre Øksningan – Slaatterø – Lyngholmen – østsiden Varø – Seløy – nordvestspissen Staulen.

Innenfor Aakvik lykt.

Skar – Skjellfiskholmen – østsiden Hjartø – Gjesvær – nordspissen Buøen.

Farvannet på vestsiden av Dønna

Innenfor en linje:

Klubben ved Nordviken – Sandholmen – Stangholmskjær – varden på østsiden av Slapø.

Stormoneset – Sørø – Buskø – Lamø – Krusøerne – vestsiden Vandved – vestsiden Lille Vandved – Hansø – Aansø – Rensø.

Farvannet rundt Solvær

Innenfor en linje:

Østsiden Relø – østsiden Sør Solvær – Værholmen – Slaatholmen – Græsholmen – sydspissen Buø – Goholmen – Langø – Guldsø – Ørnholmen – Store Kvartelsøy – sørspissen Gaasø – Pigholmen – Store Odø – Paalholmen – Bukholmen – Skolten – Bremholmene – nordsiden Relø.

13. Bodø Distrikt (kart nr. 62 – 63 – 64 – 65 – 227)

Sørfjorden – Melfjorden

Innenfor en linje:

Nygarden – Kilbogneset.

Nordfjornova – Hytten.

Nordøyodden – Gjeiterø – Selsø.

Kjølso – Ødegårdneset.

Rangsundøy – Bjørnøy – Kvalneset.

Holandsfjorden – Bjævangsfjorden

Innenfor en linje:

Skålsvik – Arhaug.

Saura – Halsosen.

Indre Værangfjord

Innenfor en linje:

Raunes – Ivarø lykt – Pladsholmen.

Horsdalsfjorden – Nordfjorden

Innenfor en linje:

Sundsodden – Horsdal.

Finnsetneset – Nygårdsjøen.

Fleinvær

Fleinvær havneområde.

Innsiden Straumøya

Innenfor en linje:

Straumvik – Kapstøen.

Vik – Dalbukta.

Saltdalsfjorden

Innenfor en linje:

Skibmannsvik – Kvenflåget.

Innsjøene innenfor Finneid.

Misværffjorden innenfor Stabben lykt.

Bodø havn.

Sørfolla og Nordfolla

Innenfor en linje:

Vindvikodden – Bakfallvika.

Forneset – Kalvoneset.

Tennvika – Sveinsvika. Lassodden – Måsøysundet.

Jektvikneset – Småvikneset.

Notvika – Hopneset.

Helligvær

Innenfor en linje:

Vokkøy – Ladegaardøy – Indre Baagøy – Prestøy – Store og Lille Kvannøy – Valøy – Grimsholmen – Kvinøy – Netøy – Brønnøy.

Kalven – Lille Sørøy – Færøy Vokkøy.

Maaløy – Grøtøy

Innenfor en linje:

Brandøy – Kjønholmen – Fjellholmen – Kjeøy – Burøy – Maasøy – Helligholmen – Oksholmen.

14. *Svolvær Distrikt (kart nr. 72 – 73 – 74 – 75 – 68 – 69 – 311)*

Kirkefjorden

Innenfor en linje:

Reine – Olnilsø – Havnø.

Skjelfjorden. Selfjord

Innenfor en linje:

Sæterbøen – nordspissen Kunna – Store Grimsholmen – Lille og Store Solø – Soløvik. Torvø – Guldresø. Flakstad – Kvandalen.

Nusfjord

Innenfor Boneset.

Buksnesfjorden

Innenfor en linje:

Bukholmen – Nordspissen Moholmen – Brandsholmen – Kjeklubben – Kjeø – Balstadø – Balstad.

Sundklakkstraumen. Gimsøystraumen

Innenfor en linje:

Bustranden – Seiskjær – Ravnø – sydspissen Storø.

Rekdal – sydspissen Vikerø – Vikspollen lykt.

Klokkerboen lykt – Gjertrudvik.

Austnesfjorden. Øyhellesundet

Innenfor en linje:

Teisthaugene – Hysskjær – Hundbergholmene.

Raftsundet

Innenfor en linje:

Klipa – Skogjordhalsen.

Hanøyholmen – Brotøy – nordsiden Hamnes.

Sløverfjorden

Innenfor en linje:

Kalvøy – Galten.

Farvannet på innsiden av Hamarøy

Innenfor en linje:

Sandneset – Store Trennøy – Nordkilkklubben – Frammundneset – Hundsøy – Engøy – Store Bolsøy – Svartskjær – Millomskjær – Risøy – Sirøy.

Rødtangen – Straumsnesøy – Straumsnes.

15. *Harstad Distrikt (kart nr. 69 – 76 – 77 – 78 – 79 – 80 – 229 – 230 – 311)*

Ofofjorden

Innenfor en linje:

Migan – Spira.

Tjeldsundet

Innenfor en linje:

Andklakken – Hjertholmskallen stake.

Efjorden

Innenfor en linje:

Hamnes – Buholmen – østsiden Barøy – Osen.

Tysfjorden

Innenfor en linje:

Korsnes lykt – Bekkenesholmen – Sølvneset.

Kanstadfjord

Innenfor en linje:
Nesodden – Rinøy lykt.

Øksfjorden

Innenfor en linje:
Klubben – Oines.

Lonkanfjord

Innenfor en linje:
Lonkanneset – Kaldjord.

Børøysund

Innenfor en linje:
Skagen – Risøy.
Dragneset – Leiskjærene – Lyngøy.

Eidsfjorden

Innenfor en linje:
Kjøldragøy – Grunnvika.

Olderfjorden

Innenfor en linje:
Hanneset – Kråkungodden.

Melfjorden

Innenfor Jakøpvikøy.

Hellfjord

Innenfor Storøy.

Jørgenfjord

Innenfor en linje:
Lille og Store Buøy – Rødholmen – Dragan.

Malnesfjord

Innenfor en linje:
Brurboen – Lyngøy – Hovden.

Stavsund

Innenfor Senholmen lykt.

Børøyfjord

Innenfor en linje:
Tunstad – Børøy – Børøyvågen.

Prestfjord. Romsetfjord. Steinlandsfjord

Innenfor en linje:
Bremneset – Kråknes.

Sortlandsund

Innenfor en linje:
Bremnesskagen – Gavlneset.
Strand – Natland.

Sigerfjord

Innenfor en linje:
Kjerringnesøy – Aaserøy – Brokløyshamn.

Risøysund

Innenfor en linje:
Breines – Tennskagan – Lovik.

Kvæfjorden. Topsundet. Øyene ved Harstad. Astaffjorden

Innenfor en linje:
Myrvoll – Gapøy – Elda.
Indre Aun – Vaskin.
Hjellnes – Sandøysund lykt – Kvernneset – sørøst-spissen av Bjarkøy.

Klubben – Akkarnes.

Oterneset – Aakerøy – Tjøtta – østsiden Store Maagøy – Tjuvholmen – Laukholmen – Arnøy – vestsiden Lille Rogla – Storholmen – Rollnes – Kleiva – Hamran.

Gratangen. Lavangen. Salangen

Innenfor en linje:

Årbostadnova – Larsevika.

Straumbotn innenfor Straumen.

16. *Tromsø Distrikt (kart nr. 80 – 83 – 84 – 90 – 91 – 94 – 321)*

Dyrøysund

Innenfor en linje:

Miklebostad – Kastnesskjær.

Klauvholmen – Finnlandsneset.

Gisund

Innenfor en linje:

Russevåg – Sørreisa.

Rødbergsodden – Vardneset.

Stønnesbotn

Innenfor en linje:

Gamneset – Gavlen.

Indre Malangen

Innenfor en linje:

Indrejord – Vikaneset.

Balsfjord. Tromsøysund. Sandnessund. Kvalsund

Innenfor en linje:

Daavdejord – Klubba.

Finnkroken – Jøvika.

Innenfor Ryøy.

Langsund

Innenfor en linje:

Prestøra – Sirivollen.

Ullsfjorden. Sørfjorden. Kjosensfjorden

Innenfor en linje:

Nebbøra – Jegervatn.

Lyngensfjorden. Kaafjorden

Innenfor en linje:

1,5 n. mil utenfor Hamnes.

Derfra rett linje i retning 270° over fjorden.

Kjølmangen. Rotsund. Maursund

Innenfor en linje:

Værvika – Føllesøyen – Bratteng – Skagen – Kvalen.

Oterstokken – Fuglberget.

Nordreisa

Innenfor en linje:

Indre Eidet – Storneset.

Straumfjorden

Innenfor Øyra.

Kvænangen

Innenfor en linje:

Hjellberget – Skorpøyra – Sandøyra – Høgholman – Klubben – Vassnesgrunnen.

Jøkelfjorden

Innenfor en linje:

Klubben – Næverneset.

*17. Hammerfest Distrikt (kart nr. 322 – 323 – 324 – 325)**Langfjorden*

Innenfor sydspissen av Silda.

Øksfjorden

Innenfor en linje:
Arneneset – Bardineset.

Altafjord. Langfjord

Innenfor en linje:
Klubbeneset – Skagen vest – Skagen Øst – Kvitevik.

Magerøysundet

Innenfor en linje:
Stikkelvaagnæringen – Straumsneset.
Hysaksla – Skatøra.

Porsangerfjorden. Indre del (Roddenesfjorden)

Innenfor en linje:
Børselvneset – Auskarholmen – Trollholmen.

*18. Båtsfjord Distrikt (kart nr. 324 – 325)**Smalfjorden*

Innenfor en linje:
Kjeldneset – Smalfjord lykt.

Austertana

Innenfor en linje:
Stangneset – Grønneset.

Bugøyfjord

Innenfor Bugøyfjord lykt.

Kjøfjord. Bøkfjord. Korsfjord

Innenfor en linje:
Brasholmen lykt – Revholmen.
Gannholmen – Kobbvaagens nordre side.
Kjelmøys nordøstlige odde – Bøkfjord lykt.

Jarfjorden

Innenfor Jarfjordneset lykt.

*Vedlegg II. Geografiske avgrensninger for fartsområde. Beskyttet farvann**1. Fredrikstad Distrikt (kart nr. 3)*

Nordenfor en linje:
Veslekalv lykt – Torgersø lykt. (Se Oslo Distrikt.)

2. Oslo Distrikt (kart nr. 4)

Syd av Drøbak og Svelvik til en linje Veslekalv lykt til Torgersø lykt. (Se Fredrikstad Distrikt.)

3. Porsgrunn Distrikt (kart nr. 2 – 5 – 6)

Innenfor en linje:
Sydspissen Østre Bolærne – Fulehuk fyr – sydspissen Store Hui – sydøstpynten Roppestadholmene – Leistein lykt – Østre Bustein lykt – Sydspissen Sandø – nordspissen Kløvningen – Helgerødtangen. S. Barkevik lykt – Trubberodden lykt. Tønsberg Tønde lykt – Holskjær lykt – Nordre Kjerringholmen lykt.
Sydspissen Ølbergholmen – sydspissen Malmø – Stavernsodden – Trefotholmene.
Smørvikodde – Bramskjærene – Langholmene – Oddeneskjærene. Mølen – Fuglø – sydspissen Arø – sydspissen Gjeterø – sydspissen Langø.
Langesundstangen – Stråholmsteinene – Stråholmen – Øitangen.
Sydspissen Jomfruland – Fjordboen Varde – Styrmannsholmen.

*4. Kristiansand Distrikt (kart nr. 7 – 8 – 9 – 10 – 11)**Farvannet Askerø til Hisø*

Innenfor en linje:

Græsholmen – Flatskjærene – sydspissen Kjøholmen – østsiden Lyngør – Flatskjærene – Mærholmen – Kllaaholmene – Haaholmene – Knubben – østsiden Sandskjærene – Kilsund.

Farvannet Hisø til Justø

Innenfor en linje:

Haasø – Store Maagholmen – Hals på Bjørø.

Farvannet Justø til Monsø

Innenfor en linje:

Sydspissen Torsø – Krogerø – Grønningen fyr – Oksø fyr – Hugø – Fladskjær – Okslehavnen.

Innenfor en linje:

Trulseodde – Ryvingen – østspissen Kjønso – Store Lyngholmen – Fladskjær – Hellersø.

Farvannet Monsø til Lista

Innenfor en linje:

Sydspissen Helleø – Skarvø – Grønningen – Store Gjævnø – Hovde – Østre Hærholmen – Vestre Hærholmen – Valø – Kniplingholmen – Lille Sæsø – Knuten på Store Sæsø – sydspissen Sandø – Store og Lille Vengselholmene – Ryvingen fyr – Færø.

Innenfor en linje:

Sutne – Herreholmen – sydspissen Ullerø – Vikelen – Steinsholmen – sydspissen Lindholmen – Katland – Kalven.

5. Stavanger Distrikt (kart nr. 16 – 205)

Farvannet utenfor Tananger

Innenfor en linje:

Tjora – Hjøringane – Rott – Buøy – Haastein – Grønningen – Bragen – Tungenes.

Nedstrandsfjord

Innenfor en linje:

Erholmen – sydspissen Stong.

Farvannet mellom Østre Bokn og Stong

Innenfor en linje:

Sveinane – Følje – Brattholmen – Nautøy – nordre Vaagaholmen.

6. Haugesund Distrikt (kart nr. 16 – 17 – 19 – 205 – 206)

Bømlafjorden og fjordene innenfor

Innenfor en linje:

Klubben – Totsholmen – Nappholmen lykt – Tjernagelneset.

Hiskosen

Innenfor en linje:

Hisken lykt – Tverborgvik.

7. Bergen Distrikt (kart nr. 20 – 21 – 22 – 23 – 24 – 206 – 209 – 210 – 251)

Bjørnefjorden. Korsfjorden

Innenfor en linje:

Nordspissen Fandø – Økshammer.

Stensnes – østspissen Hilderen.

Hjeltefjorden

Innenfor en linje:

Røbbegamstangen – Flesen.

Fensfjorden

Innenfor en linje:

Kyrholmen – Nordspissen Børilden – Høge Islendingen (Stongi) – Vikingnæs lykt.

Øyene på utsiden av Store Hille

Innenfor en linje:

Sjømerket på Store Kvernø – Maageørerne – Rosflue – Bunæs.

Sognefjorden

Innenfor en linje:

Lyngholmen – Lille Lihelle – Store Lihelle – Kraakeneset.

*8. Florø Distrikt (kart nr. 24 – 25 – 26 – 27 – 210 – 212 – 214)**Sognefjorden*

Innenfor en linje:

Lyngholmen – Lille Lihelle – Store Lihelle – Kraakenes.

Stavfjorden

Innenfor en linje:

Dalen på Stavenæs – Langfolden – Tansø.

Frøysjøen

Innenfor en linje:

Nordspissen Hovden – Lisæt.

Bremangerpollen

Innenfor en linje:

Nesje – Indre Grotle.

*9. Ålesund Distrikt (kart nr. 29 – 30 – 31 – 32 – 33 – 214 – 215 – 216 – 217 – 308)**Sulenfjorden*

Innenfor en linje:

Korsnes – Sulebostad.

Farvannet rundt Valderø

Innenfor en linje:

Stavenes – Hogstene lykt.

Furkenholm – sydspissen Giskø.

Finnøen – Skarholmen.

Gjøsundnes – Kalveholmen – Hamnsund.

Mifjorden. Misundet

Innenfor en linje:

Drønesundshaug – Synderlandspynten.

Bjørnø – Magerø.

*10. Kristiansund Distrikt (kart nr. 35 – 217 – 219)**Moldefjorden. Karlsøffjorden*

Kfr. Ålesund distrikt.

Løvøffjord

Innenfor en linje:

Klippen – Skarvø – Flatskjær – Ildhusø – Store Løvø – Storesvik.

Langøysund

Innenfor en linje:

Sullhatten lykt – Hatlø.

Farvannet innenfor Kjenø – Ramsø – Orø – Rushaue – Galten – Galteskjærene.

Sveggessundet innenfor Hundvik.

Bremsnesfjorden. Bolgsvaet. Ormsundet

Innenfor en linje:

Smørvikneset – Høgnes – Baltsernes.

Innenfor Omsbrødrene.

Aarsundfjorden

Innenfor en linje:

Seivik på Nordlandet – Sandholmen varde (Golma).

Gjerdsviken

Innenfor en linje:

Kjeøy – Svartskjær – Lille og Store Bærø – Gavlhøe.

*11. Trondheim Distrikt (kart nr. 37 – 38 – 43 – 44 – 46 – 47 – 48 – 49 – 51 – 220 – 224)**Trondheimsleden. Kraakvaagfjorden. Tarvafjorden. Trondheimsfjorden*

Innenfor en linje:

Murvold på Hitra – Østre Værø – Skipnes på Skarsø.
Gullholmen – Flessa – Rundholmen – Sjøholmen.
Stangdraget ved Storfosen – Store Gyltingen – Karlsø – Stavø – Vidflua – Skjelholmen.

Farvannet utenfor Skjøråfjord

Innenfor en linje:
Nordspissen Vaagsøen – Lyngø – Flessa – Almenningen – Været.

Foldenfjorden

Innenfor en linje:
Stammesodden – Flattra – Steinene – Abelvær lykt.

Farvannet sør for Vikna

Innenfor en linje:
Oterholmsundet lykt – Grinna fyr – Store Krokø – Bondø.

12. Sandnessjøen Distrikt (kart nr. 53 – 56 – 57 – 55 – 62 – 58 – 59 – 224 – 310)

Kjellfjorden, Ursfjorden, Lyngvær, Torgfjorden og Trillremfjorden

Innenfor en linje:
Brudeneset – Langmarken.
Solstad – Størvik.
Nordspissen Kvaløy – Lyngværøy – Skaalvik – Kirstimarken – sørspissen Ytre Andklakken – Sandværodtaen
lysbøye – Klubholmen lykt – Blaabakflua – Rotholmen.
Gulddraget – Tvibergø – Haugen – Salterneset.

Velfjorden. Mindverfjord, Skaalvær, Herøy, Dønna, Solvær til Hestmandøy

Vevelstadsundet innenfor nordre Høyholm.
Innenfor en linje:
Stiksbogen – Andalsvaagen.
Nordspissen Havnø – Hubuneset. Ravnflokkholmen – Tjøtta lykt – Sjøaholmen.
Værholmen – Tangeholmen – Grønø – Store Ravnø – Store Guldø – Bersø – Maasø – Sandværodden – Indre
Brøndødraget – Balan.
Oterholmen – Langodden – Værholmen.
Hagen på Dønna – Nautø.
Nordspissen Storø – nordøstspissen Gjesø – Flatholmen – Ersholmskjær – Flatholmene – Brakdrægen –
Sandflesa – Nils Olsensskjærene.
Engelsholmen – Skibneset.
Lommødden – Sleholmene – Breiholmen – Ileskjær – Gjesø – Tussø – Hatholmen – Gaasø.
Nordspissen Relø – nordspissen Kvirvær – Segelneset på Onø.
Odø – Horsholm.
Breiviken – Ytre Kvarøy – Andklakken lykt – Hestmandø.

Kvarøfjord

Innenfor en linje:
Breiviken – Ytre Kvarø – Kleivholmen.
Brensmoen – Skagahella.

13. Bodø Distrikt (kart nr. 62 – 63 – 64 – 65 – 66 – 67 – 68 og 227)

Melfjorden – Rødøfjorden

Innenfor en linje:
Brenmoen – Bjørnø.
Kjølsø – Ødegardsneset.
Belgø – Esvaagneset.
Risviken – Sandviken.

Farvannet Skarsfjorden – Støttvær

Innenfor en linje:
Herstad – Djupdalen.
Meløysjøen – Åmnes.
Bremneset – Gåsvær – Skarvskjær.
Bjørnholmen – Eineset.
Englan – Barkodden.
Nordspissen Femris – Ørnneset.
Buneset – Hjemskagen.

Jonbøen – Mønsken.
Vesterviken – Maarnesskagen.
Alsvik – Ersvik.

Mistfjorden

Innenfor en linje:
Kulbakneset – Misten.

Nordfolla

Innenfor en linje:
Kantstein – Aaslundodden på Hjartøy – Valleosen.

Flagsund, Skagstadsund, Økssundet, Sagfjorden

Innenfor en linje:
Våg – Torbruskallen.
Brunnes – Tralsneset.
Kalvholsneset – Naustnesodden.

14. *Svolvær Distrikt (kart nr. 69 – 72 – 73 – 74 – 75 – 311)*

Økssundet, Sagfjorden

Innenfor en linje:
Kalvholmneset – Naustnesodden. (Se Bodø Distrikt.)

15. *Harstad Distrikt (kart nr. 76 – 77 – 78 – 79 – 229 – 230 – 311)*

Tysfjorden

Innenfor en linje:
Korsnes – Bremneset.

Ofofjorden

Innenfor en linje:
Østsiden Barøy – Korsneset.

Tjeldsundet

Innenfor en linje:
Andklakken – Rotvær fyr.

Kanstadfjord

Innenfor en linje:
Rotvær fyr – Rinøy lykt.

Sortlandsund

Innenfor en linje:
Risøy – Kartnes lykt.

Eidsfjorden

Innenfor en linje:
Haangvær – Lyngøy.

Straumfjorden

Innenfor Vikanøy.

Aasanfjord

Innenfor en linje:
Husøy – Kalarneset.

Gavlffjord

Innenfor en linje:
Instøy – Græsholman – Sandnes lykt.

Andfjorden

Innenfor en linje:
Jaktvikneset – Gapøyholmen – Kasholmen – Maasskjær – Skipperøy – Burøy – Smaløy.

Kvernsundet

Innenfor en linje:
Skarsteinneset – Gaardsøy – Flatøy – Svennevik – Varneset – Svinøy.

*16. Tromsø Distrikt (kart nr. 80 – 84 – 85 – 86 – 87 – 88 – 90 – 91 – 321)**Tranøyfjorden*

Innenfor en linje:
Gammeneaset – Gaasneset.

Bergsfjorden. Nordfjorden

Innenfor en linje:
Hamn – Bøvær.

Malangen

Innenfor en linje:
Bakkejord – Tennskjer.

Sandvika. Kattfjord

Innenfor en linje: Brensholmen – Skarvskjæret lykt – Avløys – Klubben – Veggeneset – Trollbåten – Bremnespynten.

Ersfjorden

Innenfor en linje:
Fiskeneset – Skamtindstenen.

Kaldfjorden

Innenfor en linje:
Hamarneset – Jektvik.
Barbrovik – Nautnesvik.

Kvalsundet

Innenfor en linje:
Valen – Trollbåtneset.

Skagøysund

Innenfor en linje:
Klokkeholmen – Skagøy.
Finnesklubben lykt – Bromnes.

Lyngenfjorden

Innenfor en linje:
Rapsgammen – Skjeret.

Lauksund

Innenfor en linje:
Singla – Nikkeby – Laukenga – Storelv.

*17. Hammerfest Distrikt (kart nr. 322 – 323)**Øksfjord*

Innenfor en linje:
Klubbneset – Ystnes.

Altafjorden. Vargsundet. Kvalsund. Sammelsund

Innenfor en linje:
Grundvåagnes lykt – Haaja – Melkøy lykt.
Kvalvika – Ytre Torskefjorden.
Skjåholman – Storkholmen – Indre Junkerhamna.

Vannfjorden

Innenfor en linje:
Stikkelvaagnæringen – Vannfjordnæringen.

Lafjorden

Innenfor en linje:
Gamnes – Skatøra.

Vedlegg III. Geografiske avgrensninger for fartsområde. Innaskjærs fart hvor åpne havstrekninger på over 5 nautiske mil ikke passeres

1. Fredrikstad Distrikt (kart nr. 1 – 2)

Innenfor en linje:
Papperhavn – Struten fyr – Nordre Misingen – Bolærne.

2. *Oslo Distrikt*

Distriktet ligger i sin helhet innenfor dette fartsområdet.

3. *Porsgrunn Distrikt (kart nr. 2 – 56)*

Innenfor en linje:

Fulehuk fyr – Store Færder lykt – Knappen – Færder fyr – Tjømeboen – Bonden – Varde – Hetta – Svenner fyr – Stavernsodden fyr – Herregårdsboen – Tvistein fyr – Napa – Stråholmsteinen.

4. *Kristiansand Distrikt (kart nr. 7 – 8 – 9 – 10)*

Farvannet utenfor Flostøen

Innenfor en linje:

Maakeskjær – Ytre Møkkalasset lykt – Bonden – Flatskjærene – Gitmertangen.

Farvannet Hisø til Justø

Innenfor en linje:

Lakseberget på Mærdø – Ytre Torungen fyr – Ryvingen – yttersiden Valøerne – Bregegrunnen – Haabogrunnen – Steinene – Homborsund fyr – Drevholmen – Svartskjær – Svertinggrunnene – Reierskjær.

Farvannet Justø til Torsø

Innenfor en linje:

Reierskjær – Nodingen – Skaarebokslerne – Tronderøholmen – Grønningen – Risø – Ytre Ulvø – Torsø.

Farvannet Monsø til Lindesnes

Innenfor en linje:

Skarvø – Hellersø – Kubbø – sydsiden Udvaar – Valø. Færø – Storø – Langskjær – Naudholmen – Aasgard. Vragvig – Hjorten – Hummerholmen – nordspissen Vaare – Agneskjær – Klippeskjær – Indreodden.

5. *Stavanger Distrikt (kart nr. 16 – 205)*

Farvannet Tananger til Vestre Bokn

Innenfor en linje:

Nesodden – Sørskot varde – Kjør – Haastein – Rauholmen – Sandholmen – Skars steinen på Kvitsøy – Areneset på Vestre Bokn.

Fedeffjorden

Innenfor en linje:

Varnes lykt – Klubben.

6. *Haugesund Distrikt (kart nr. 16 – 17 – 19 – 205 – 206)*

Karmsundet

Innenfor en linje:

Dalhamn – Nordstøvik.

Bømlaffjord og farvannet vest av Bømlo

Innenfor en linje:

Eltravaagneset – Bømlahuk – Markholmene lykt – Sanøy – Kvaløy – Torgersholmen – Rangkalsøy – Irsholmene – Ærøy – Slagøy – Lyngøy – Nautøy – Toska – Hiskjø.

Vestsiden av Karmøy

Innenfor en linje:

Stonghamar – Mortholmen – Varholmen – Svendsholmen – Geining – Marøy – Salvøy – Kavholmen – Kvitingane – Kvalevaag.

Farvannet innenfor Fedøy

Innenfor en linje:

Straumholmen – Kobbholmene – Tueholmen – Sandholmen – Sørøy.

Gitterøy – Reidungen – Hanseskjær lykt – Broteskjær – Storøy – Hasseløy.

Ruten Haugesund – Stavanger. Indre led (Innsiden av Bokn og Rennesøy).

7. *Bergen Distrikt (kart nr. 21 – 23 – 24 – 206 – 209 – 219)*

Selbjørnsfjorden

Innenfor en linje:

Slotterø fyr – Furen – Gjeitingen på Stolmen.

Skoltefjorden. Møgsterfjorden. Korsfjorden

Innenfor en linje:

Vestpynten Fugløy – Maagsten – Marsten fyr – Texlen.

Skjærgården vest for Sotra nordover til Sognesjøen

Innenfor en linje:

Texlen – Oddene – Lyngø – Løna – vestsiden Laagø – Vestre Odden – Greipingskjær – Storodden – Braken – Gangvarskjær – Leste Odde – Nordøen – utsiden Fedje – Store Frelsø – Holmengrå fyr – Kråkene lykt – 0,5 n. mil syd av Kværeknapp lykt.

8. *Florø Distrikt (kart nr. 24 – 25 – 26 – 27 – 29 – 210 – 212 – 214)*

Sognefjorden. Farvannet utenfor ytre Sulen. Aspø til Værø

Innenfor en linje:

Kråkene lykt – 0,5 nautiske mil syd av Kværeknapp lykt – Nautø – Utvær fyr – Nordholmene – Garboskjær – Kraakesten – Aspøtåen – Lamholmen.
Hovden lykt – Sandø – Svartskjær.

Farvannet utenfor Aileø – Askeroven, Kinn, Batalden og Hovden til Bremanger

Innenfor en linje:

Svartskjær – Molvær – Æsø – Store Kvalsten – Sydvestspissen Kinn – Ytterøen fyr – vestsiden Batalden – Gaasø – Mula på Frøjen – Tarasundhammaren på Bremanger.

Faafjorden

Innenfor en linje:

Skarvenykjen – Baasundhalsen.

Farvannet mellom Vaagsø og Selje

Innenfor en linje:

Skongenes fyr – Kjøholmen ved Selje.

Vanelvsgab

Innenfor en linje:

Eltevik på Stadtlandet – Ristø.

9. *Ålesund Distrikt (kart nr. 29 – 30 – 31 – 32 – 214 – 215 – 216 – 217)*

Innenfor en linje:

Eltevik – Ristø – Sandø – Nerlandsø – Rundø – Vigra – Lepsø – Haramsø – Flemsø – Fjørtoft – Harø – østsiden av Sandø.

10. *Kristiansund Distrikt (kart nr. 33 – 34 – 35 – 36 – 37 – 217 – 219)*

Innenfor en linje:

Sørspissen Sandø – Flatflesa fyr – Orsholmen – Grøningen – Bjørnsund fyr – Bud.
Ruten Kristiansund – Grip samt ruten på yttersiden av Averø til Ljosø. (Rute 42 og 43 MRF.)

Ytrefjord. Edøfjord. Talgsjø. Aarsundfjord

Innenfor en linje:

Nordøstspissen Skorpa – Odskjærene – Langholmen lykt – Solværsboen – Fjordprakkene – Buarnø – Otterø.

Ramsøfjorden

Innenfor en linje:

Dyrø – Ramsø.

11. *Trondheim Distrikt (kart nr. 39 – 40 – 41 – 42 – 43 – 44 – 45 – 46 – 48 – 49 – 50 – 51 – 224)*

Farvannet rundt Frøya samt langs kysten til Vikna

Innenfor en linje:

Store Værso – 0,5 nautiske mil vest av Sletringen fyr – Homlingsvær fyr – Maltækken lykt på Sula – Vingleia fyr – Gjæslingen lykt – Finnvær fyr – Halten fyr – Gimsan – Sauø Lykt – Storflua – Store Svingla – Nordboen – N. 63° 42' Ø. 9° 10' – Leiafald – Grundene – Allegaarden – Gjeslingane fyr – Sørkjæslingane – Sørøyane – Nordøyane – Hesvik.

Farvannet mellom Vikna og Leka

Innenfor en linje:

Kvalø – Brunflesene – Hortensvær.

Farvannet innenfor Leka

Innenfor en linje:
Kvitholmen lykt – Solsemholmen.
Skeipynten – Sundsviken.

12. Sandnessjøen Distrikt (kart nr. 51 – 55 – 224 – 53 – 54 – 56 – 58 – 59 – 61 – 62 – 310)

Innenfor en linje:
Hortensvær – Galtboflesa på Onsteinen – Kversteinen lykt – Mudvær lykt – Vestsiden Søla – Ravnøy – Nordsten på Laanan – Ytre Flesan – Innerholmen – Ytterholmen fyr – Lyngholmen – Skarvholmene – Store Lyngvær – Skarholmen lykt – Moholmen – Gjæsnakken Lykt – Seisundholmene – Lille og Store Fossan – Naustholmen – Værholmen – Store Lyngø – N. 66° 25' Ø. 12° 40' – Kjørholmene – Store Helø. (Se Bodø Distrikt.)

*13. Bodø Distrikt (kart nr. 310 – 311 – 61 – 62 – 63 – 64 – 65 – 227 – 66 – 67)**Farvannet Nesø – Landego*

Innenfor en linje:
Store Helø – N. Hjartø – Lammø – innsiden Blekvær – Store Skarvholmen i Skjærvær – Gaasholmbøen – Støtkuven – Lyngholmen – Ytre Hagerholmen – Nupen – yttersiden Fleinvær – Bliksvær – sydspissen Landegode. Bjørnøy fyr – Fjærkvittingen – Helløy – Husøy – Fjellholmen.

Farvannet Brennsund – Hamarøy

Innenfor en linje:
Kviksøy – Store Gaasøy – Storfloholman – Flatøy fyr – Ytre Flytran – Yttersiden Flatøy – Øksnesodden.

*14. Svolvevær Distrikt (kart nr. 69 – 72 – 73 – 74 – 75 – 311)**Nappstraumen*

Innenfor en linje:
Segelsteinen – Steinbergsbøen – Napp lykt – Flesa.

Vestfjorden

Innenfor en linje:
Nusneset – Roholmen – Svinø – Brandsholmsbøen – Bremholmen – Odden – Hagbaren – Bikkja – Valbergflesene – Okholmene – Skarvnakken – Blikholmen – Store Rødholmen – Flesene – Moholmen – Rødholmen – Skinø – Juholmen – yttersiden Skraava – Nautø – Jørenskjær – Omflydholmen – Raustavene – Seiskjærene – Store og Lille Ingjelsø – Spikerholmen – Aarstein – Skjervø – Kvitbaren. (Se Harstad Distrikt.)

Nordsiden av Vestvågøy

Innenfor en linje:
Eggum – Været – Kvanholmen – Store Borgen – Grytholmen – Sandø.

Hadsselfjorden

Innenfor en linje:
Engøy – Haugneset.

*15. Harstad Distrikt (kart nr. 69 – 76 – 77 – 78 – 79 – 229 – 230 – 311)**Vestfjorden/Ofotfjorden*

Innenfor en linje:
Herøy – Barøyodden – Rotvær fyr – Rindbøtværskjær – Vadholmen – Gamøy – Smaløy – Kvitbaren. (Se Svolvevær Distrikt.)

Sydvestsiden av Langøy

Innenfor en linje:
Langneset – Gjersøy – Odden – Purkholmen – Gaukværøy – Lyngøy – Bergodden.

Gavlfjord

Innenfor en linje:
Kloneset – Kloøy – Bjørnen – Aaknes.

Andfjorden

Innenfor en linje:
Stoksteinneset – Kinnholmen – Store Brunøy – Nordstøy – Ytstøy – Gaasholman – Langholmen – Ersholman – Kvitskjeran – Skipholmen – Kraakeneset.

Indre Vaagsfjord

Innenfor en linje:

Nordskagneset – Nordre Rollnes – Engenes.

16. *Tromsø Distrikt (kart nr. 80 – 82 – 83 – 84 – 85 – 86 – 87 – 88 – 89 – 90 – 91 – 92 – 93 – 94 – 95 – 321)*

Farvannet mellom Stanglandet og Senja

Innenfor en linje:

Stangodden – Lemmingvær – Senjahestneset.

Selfjorden

Innenfor en linje:

Doveneset – Storskjær.

Siffjorden

Innenfor en linje:

Prestjora – Nattmålnes.

Torskenfjorden. Gryllefjorden

Innenfor en linje:

Senholmen – Hovda.

Mefjorden

Innenfor en linje:

Mefjord lykt – Holmen.

Øyfjorden

Innenfor Ytre Melsneset.

Malangen

Innenfor en linje:

Nøringen – Hekkingen – Edøy – Hillesøy.

Sessøyfjorden

Innenfor en linje:

Bremnespynten – Skjaavikneset.

Nordre Portneset – Bryggeskjær.

Nordneset – Madseng.

Vengsøyfjorden

Innenfor en linje:

Sethaugneset – Gjæssøy – Haugan.

Farvannet ved Ribbenesøy, Nordre Kvaløy, Vannøy, Fugløy, Arnøy, Laukøy, Skjervøy, Haukøy og Rødøy

Innenfor en linje:

Mulen – Jektholmen.

Ormholmen lykt – Brandholmen – Lamholmen – Taaga.

Trollvika – Lyngøy – Torsvaag fyr.

Bogen – Ravikkklubben.

Rambergbukta – Valholmen Lykt – Brusen – Pankekeila lykt.

Ramberg på Laukøy – Skjervøyskjær lykt – Finnvik på Haukøy – Skarvberget på Haukøy – Rødøy – Nakkefjell.

17. *Hammerfest Distrikt (kart nr. 322 – 323 – 324 – 325)*

Frakkfjorden. Søndre Bergsfjord

Innenfor en linje:

Andsnes – sydvestpynten Loppekalven – sydvestpynten Loppa – Mareholmen – Avløysingen.

Nordre Bergsfjord

Innenfor en linje:

Ivervær – Lørsneset.

Hele Ullsfjorden og Nuvsfjorden.

Stjernesundet

Innenfor en linje:

Kariholmen – Klubbneset.

Sørøysund

Innenfor en linje:

Baardveggen – Gaashopen.

Akkarfjordnæringen – Mylingen.

Revsbotn

Innenfor en linje:
Revsneset – Ytre Sauhamneset.

Sneffjord. Breisundet. Kulffjorden. Maasøyfjord

Innenfor en linje:
Bustadnæringen – Reinøy – Store Latøy – Nipa – Havøygavlen – Geitingen.
Svartviknæringen – Nordvestspissen av Maasøy – Maasneset – Storholmen.

Magerøysundet

Innenfor en linje:
Juledagsneset – Hjellneset.

Porsangerfjord

Innenfor en linje:
Jarnøy – Lille Tamsøy – Haarvikneset.

Laksefjorden (Indre del)

Innenfor en linje:
Arenes – Langholmen – Bekkarfjordklubben.

Hopsfjorden. Langfjorden

Innenfor en linje:
Segelneset – Digermulen.

18. Båtsfjord distrikt (kart nr. 324 – 325)

Indre Tanafjord

Innenfor en linje:
Digermulen – Gulgoodden.

Båtsfjord

Innenfor en linje:
Rossmal – Seiboneset.

Syltefjord

Innenfor en linje:
Svartneset – Russevika.
Farvannet fastlandet – Vardø – Reinøy.

Varangerfjorden. Bugøyfjorden

Innenfor en linje:
Vadsø – Bugøy – Kjøøy.

Vedlegg IV. Geografiske avgrensninger for fartsområde. Innaskjærs fart hvor åpne havstrekninger på over 25 nautiske mil ikke passeres

1. Fredrikstad Distrikt (kart nr. 1)

Nordenfor en linje:
Nordre Hallsø – Tisler – Mefjordboen – Færder fyr.

2. Oslo Distrikt. Distriktet ligger i sin helhet innenfor dette fartsområde

3. Porsgrunn Distrikt (kart nr. 2 – 5 – 6)

Innenfor en linje:
Færder fyr – Svenner fyr – Tvistein fyr – Risør.

4. Kristiansand Distrikt

I distriktet finnes ingen slike farvann, idet farvannet utenfor punktene nevnt i Vedlegg III, nr. 4, samt Listalandet regnes som *Liten kystfart*

5. Stavanger Distrikt (kart nr. 16 – 205)

Innenfor en linje:
Vestsiden Kvitsøy – Geitungen fyr.

6. Haugesund Distrikt (kart nr. 17 – 306)

Ruten Haugesund – Utsira

Denne rute blir i tiden 1. oktober til 30. april regnet som *Liten kystfart*

Farvannet nord av Haugesund. Sletta

Innenfor en linje:

Nordspissen Kvaløy – Bjørkevær – sørspissen Røvær – Værodden – Lyngsøy – Raudholmen – Espevær.

7. Bergen Distrikt (kart nr. 24 – 210)

Innenfor en linje:

Holmengraa fyr – Utvær fyr.

*8. Florø Distrikt (kart nr. 29 – 214)**Sildegabet*

Innenfor en linje:

Skongenes fyr – Faakornet på Stadtlandet.

9. Ålesund Distrikt

I distriktet finnes ingen slike farvann, idet farvannet utenfor punktene nevnt i Vedlegg III, nr. 9, regnes som *Liten kystfart*

10. Kristiansund Distrikt

I distriktet finnes ingen slike farvann, idet farvannet utenfor punktene i Vedlegg III, nr. 10, regnes som *Liten kystfart*

11. Trondheim Distrikt (kart nr. 309)

Innenfor en linje:

Halten fyr – Kya fyr – Gjæsingen fyr.

Frelso – Sklinna fyr – Høgbraken.

12. Sandnessjøen Distrikt (kart nr. 310 – 224 – 61 – 59 – 58 – 56 – 54 – 53 – 52)

Innenfor en linje:

Høgbraken – Bremstein fyr – 1 nautisk mil vest av Ytterholmen fyr – Træna fyr – Store Floan – Bøvarden – Aalvorsneset – Store Lammø – Rosøerne – Varø – Myken fyr. (Se Bodø Distrikt.)

13. Bodø Distrikt

Innfor en linje:

Myken fyr – Grønna – Tenholmen fyr – yttersiden Helligvær – Maaløy – Skaarholmen fyr – Flatøy fyr. (Se Svolvær og Harstad Distrikter.)

14. Svolvær Distrikt (kart nr. 311)

Innenfor en linje:

Stamsund – Flatøy fyr.

Gimsøy – Litløy fyr.

15. Harstad Distrikt (kart nr. 311)

Innenfor en linje:

Litløy fyr – Floholmen – Anda fyr – Andenes fyr – Maaneset.

*16. Tromsø Distrikt (kart nr. 80 – 82 – 83 – 84 – 85 – 86 – 87 – 88 – 89 – 90 – 91 – 92 – 93 – 94 – 95 – 321)**Andfjorden*

Innenfor en linje:

Maaneset – Røra – Okseneset – Kjølva – Edøy.

Farvannet på yttersiden av Kvaløy, Ringvassøy, Ribbenesøy, Grøtøy, Nordre Kvaløy, Vannøy, Fugløy og Arnøy

Innenfor en linje:

Edøy – Haaja – Fugløy – Bonskjær – Bratnæringen – Store Grimsholmen – Fugløykalven fyr – Amøybåen – Brynilen.

*17. Hammerfest Distrikt (kart nr. 322 – 323 – 324 – 325)**Farvannet Arnøy – Sørøya*

Innenfor en linje:

Hylla – Loppas nordspiss – Fuglen.

Farvannet Sørøya – Ingøy – Hjelmøy – Magerøy

Innenfor en linje:

Tarhalsen – Fruholmen fyr – Hjelmsøystauren – Knivskjærødden.

Porsangerfjorden. Laksefjorden

Innenfor en linje:

Helnes fyr – Kjøllefjordneset.

Tanaffjorden

Innenfor en linje:

Slettnes fyr – Kjølnes fyr. (Båtsfjord distrikt.)

18. Båtsfjord distrikt (kart nr. 324 – 325)

Tanaffjorden

Slettnes fyr (Hammerfest distrikt) – Kjølnes fyr.

Varangerfjorden

Innenfor en linje:

Skalleelv – Grense Jakobselv.

Vedlegg V

Vedlegget gjengis ikke her, men kan fås ved henvendelse til Sjøfartsdirektoratet, Postboks 8123 Dep, 0032 Oslo, tlf. 22454500, faks 22454501, e-post postmottak@sjofartsdir.dep.no.

II

Endringene trer i kraft straks.

4. juni Nr. 992 2002

Forskrift om endring i forskrift om sikringstiltak for gassfyrte anlegg m.m. som bruker propan eller andre lette kullvannstoffer anvendt ombord på fartøy.

Fastsatt av Sjøfartsdirektoratet 4. juni 2002 med hjemmel i i lov av 9. juni 1903 nr. 7 om Statskontrol med Skibes Sjødygtighed m.v. § 1 tredje ledd, § 42, § 54a og § 97, jf. kgl.res. 5. april 1963 nr. 9 og kgl.res. av 1. desember 1978 nr. 1. Kunngjort 17. september 2002.

I

I forskrift av 20. oktober 1983 nr. 1580 om sikringstiltak for gassfyrte anlegg m.m. som bruker propan eller andre lette kullvannstoffer anvendt ombord på fartøy er det foretatt endringer. Endringene er ikke materielle, men gjelder forskriftens struktur og språk. Forskriften lyder i sin helhet etter dette:

§ 1. Virkeområde

- (1) Denne forskriften gjelder for gassfyrte anlegg m.m. som installeres eller tas i bruk om bord i fartøy med bruttotonnasje på 500 eller derunder på eller etter den dato denne forskrift trer i kraft.
- (2) Forskriften gjelder ikke for gassfyrte anlegg om bord i norskproduserte fartøyer som blir solgt ut av landet.
- (3) Gassfyrte anlegg m.m. som er installert eller tatt i bruk før denne forskrift ikrafttredelse, skal tilfredsstillende krav i tidligere forskrift eller tilpasses kravene i denne forskrift.
- (4) Forskriften gjelder ikke for lette kullvannstoffer (herunder også spillgass fra fartøyets last) som anvendes til maskineri og kjeler for fartøyets drift. Slik anvendelse av lette kullvannstoffer skal godkjennes i hvert enkelt tilfelle.

§ 2. Definisjoner

I denne forskrift betyr:

- a) *Ansvarlig firma*: Norske produsenter eller norske hovedagenturer som innehar typegodkjenninger for gassfyrte apparater (dvs. hovedkomponenter av gassfyrte utstyr) og som disponerer egnet verksted med installatør(er) med kvalifikasjoner nevnt i bokstav j. Ansvarlig firma kan oppnevne annen installatør. Dersom slik oppnevning skjer, har det ansvarlige firma fortsatt slikt ansvar som vil fremgå av denne forskrifts § 3 tredje ledd.
- b) *Automatisk omskifter*: Arrangement bestående av to trykkregulatorer som er tilsluttet gassfasen i to beholdere og som automatisk kobler om fra en beholder til den andre.
- c) *Fartøy*: Ethvert fartøy – herunder fritidsfartøy og lektere uansett størrelse.
- d) *Flammekontroll*: Sikringsanordning som automatisk stenger gasstilførselen til hovedbrenner og tennbrenner når flammen uteblir ved start eller slukner under drift.
- e) *Gassfyrte anlegg*: Gassfyrte apparater med rørledninger, armatur og gassbeholdere m.m. som helt eller delvis er fast installert til bruk om bord.
- f) *Gassfyrte apparat med åpen flamme*: Apparat der forbrenningsluft og forbrenningsgassene tas og avgis i samme rom.
- g) *Gassfyrte apparat*: Kokeapparat, varmeapparat, vannvarme, kjøleskap mv. med brennere for bruk av lette kullvannstoffer.

- h) *Godkjent*: Et enkelt utstyr godkjent av Sjøfartsdirektoratet.
- i) *Installasjonsbevis*: Dokument med formular godkjent av Sjøfartsdirektoratet som dokumenterer at gassfyrte anlegg er av godkjent type, at det er prøvet og kontrollert og at gassinstallasjonens plassering, ventilasjon og termisk isolasjon er i samsvar med gjeldende regler.
- j) *Installatør*: Person som har tilstrekkelig kvalifikasjoner til å kunne foreta rør- og utstyrsmontasje i fartøy og har kjennskap til forskrift for installasjon av gassfyrte anlegg med tilhørende ventilasjon og termisk isolasjon, samt kan foreta prøving og kontroll av slike anlegg.
- k) *Kontrollpliktig fartøy*: Fartøy som etter sjødyktighetsloven med tilhørende forskrifter skal ha fartssertifikat, passasjersertifikat, eller utstyrssertifikat for fiske- og fangstfartøy.
- l) *Lekkasjeindikator*: Fast montert manuell indikator til å kontrollere anleggets tetthet (rør, slanger, ventiler etc.) når anlegget ikke er i bruk.
- m) *Lukket system*: System der forbrenningsluften ledes inn utenfra fartøyet og forbrenningsgassen ledes ut fra fartøyet.
- n) *Manuell omskifter*: Arrangement med avstengningsanordning som er tilsluttet gassfasen i to beholdere, som er slik at en beholder om gangen tas i bruk uten at gassen strømmer ut fra den ene beholder til den andre.
- o) *Tetthetssikring*: Ventilsystem som automatisk stenger gasstilførsel ved lekkasje i rør- og slangesystem. (Gassen som i fri tilstand er tynge enn luft, er tilsatt luktstoff for lettere å kunne oppdage lekkasje).
- p) *Transportable campingbeholdere*: Transportable campingbeholdere med koketopp og som ikke er fast montert om bord, jf. § 13.
- q) *Typegodkjent*: Typegodkjent av Sjøfartsdirektoratet.

§ 3. Plikter som følger av denne forskrift

- (1) Fartøyet fører og reder/eier skal sørge for at denne forskrift overholdes med mindre annet fremgår av bestemmelsene nedenfor.
- (2) Når fartøyet leveres fra norsk byggeverksted med gassfyrte anlegg installert om bord, skal verkstedet sørge for at gyldig installasjonsbevis er utstedt. Innføres fartøyet fra utlandet for videresalg, skal importøren sørge for at gyldig installasjonsbevis utstedes. Forhandler av fartøy skal, dersom gassfyrte anlegg er installert om bord, påse at gyldig installasjonsbevis er utstedt.
- (3) Ansvarlig firma skal påse at installatør har de kvalifikasjoner som er nevnt i § 2 bokstav j. Installatør av gassfyrte anlegg skal sørge for at utførelse av installasjonene og øvrige forhold, som ligger til grunn for utstedelsen av installasjonsbeviset, er i henhold til forskriftens krav.
- (4) Sjøfartsdirektoratet kan frata installatør og ansvarlig firma retten til å foreta installasjon m.v. som omhandlet i denne forskrift.

§ 4. Fravik

I enkelttilfeller kan Sjøfartsdirektoratet etter skriftlig søknad fravike forskriftens krav. Spesielle grunner må gjøre fraviket nødvendig og fraviket må være sikkerhetsmessig forsvarlig. Fravik må ikke være i strid med internasjonal overenskomst Norge har sluttet seg til.

§ 5. Godkjenning m.m.

- (1) Gassbeholdere, gassfyrte apparater, automatiske omskiftere, trykkregulatorer, lekkasjeindikatorer og tetthetssikringer skal være typegodkjent. Anvisning for montering og bruk mv. gitt av produsent/hovedagent skal være godkjent. I anvisningen skal tydelig presiseres at denne forskrift skal anskaffes eller være vedlagt dersom utstyret skal anvendes på fartøy. Anvisning og forskrift skal medfølge ved omsetning av utstyr for bruk i fartøy og oppbevares ombord. Bruksanvisning for gassfyrte anlegg skal være oppslått i nærheten av anlegget.
- (2) Installasjon og prøving av gassfyrte anlegg skal utføres i henhold til denne forskrift. Gassfyrte anlegg må ikke tas i bruk før det er kontrollert og tetthetsprøvet og installasjonsbevis utstedt, se § 12.

§ 6. Installasjonsbevis

- (1) Når gassfyrte anlegg er ferdig installert, prøvet og kontrollert, skal det utstedes et installasjonsbevis på formular fastsatt av Sjøfartsdirektoratet.
- (2) Installasjonsbeviset skal utstedes av installatør, jf. § 2 bokstav j, og skal i tillegg være undertegnet og stemplet av representant for det ansvarlige firma. Den som utsteder installasjonsbeviset, plikter å gi riktige opplysninger om at anlegget er prøvet og kontrollert, at utstyr er av godkjent type og at gassinstallasjonens plassering, ventilasjon og termisk isolasjon er i samsvar med forskriften.
- (3) Installasjonsbeviset skal oppbevares om bord inntil nytt bevis er utstedt, jf. § 12. Gjenpart av installasjonsbevis skal oppbevares av installatør i den tid beviset er gyldig. For kontrollpliktig fartøy skal en gjenpart av installasjonsbeviset av rederen sendes til Sjøfartsdirektoratet i det distrikt hvor fartøyet hører hjemme.
- (4) For fartøy som ikke er kontrollpliktige i henhold til Sjøfartsdirektoratets regler og derved ikke er underlagt periodiske besiktelser av Sjøfartsdirektoratet, skal det utstedes et installasjonsbevis når det gassfyrte anlegg er ferdig installert, prøvet og kontrollert. Det påhviler fartøyets eier å påse at det gassfyrte anlegg er i en forsvarlig sikkerhetsmessig stand og eventuelt få utstedt nytt installasjonsbevis ved skader eller endringer i anlegget.
- (5) For ikke kontrollpliktig fartøy skal gjenpart av installasjonsbeviset oppbevares av installatør inntil nytt bevis er utstedt eller i 10 år.

§ 7. Gassbeholdere, omskifter og trykkregulators plassering

(1) For fritidsfartøy skal gassbeholdningen maksimalt være 22 kg, og for yrkesfartøyer som eksempelvis rekestrålere skal gassbeholdningen maksimalt være 99 kg. Til forbruksapparatene skal det maksimalt være tilknyttet to beholdere, som er tilsluttet automatisk eller manuell omskifter. For å hindre eventuell lekkasje ved fjerning av en av beholderne, skal det mellom beholderne og tilslutning til omskifterkobling være plassert tilbakeslagsventil, såfremt omskifter ikke er utstyrt med slik ventil.

(2) Gassbeholdere skal plasseres stående og godt festet i eget ventilert skap eller kasse på åpent dekk. Eventuell omskifter og trykkregulator skal være plassert i samme skap eller kasse. Beholderne må ikke plasseres i nærheten av nedgangsåpninger, luker eller antenningskilder. Avstanden til slike skal være størst mulig og minst 50 cm.

(3) Beholdere som ikke plasseres som nevnt i annet ledd skal plasseres på en av følgende måter:

a) Beholdere med omskifter og trykkregulator eller beholder og trykkregulator kan anbringes forsenket i separat brønn i dekk.

b) Brønn, separat skap eller beskyttelseskasse kan også plasseres innenbords i den åpne del av fartøyet.

(4) Når beskyttelseskassen er plassert innvendig bør den fortrinnsvis bygges i ett med skroget.

(5) Forsenket brønn i dekk, eller brønn, skap og beskyttelseskasse plassert i den åpne del av fartøyet skal være fullstendig gasstett atskilt fra fartøyet for øvrig. Luknings- og tetningsanordninger for lokk og rørgjennomføringer skal være sikre, gasstette og værbestandige.

(6) Fra bunn av brønn, skap eller beskyttelseskasse skal det være anordnet dreneringsrør eller slange med fall og lysåpning på minst 16 mm diameter som føres til utsiden på fartøyet nærmest mulig vannlinjen eller annet sikkert sted utenbords. Dreneringsrør skal være korrosjonsbestandig.

(7) Trykkregulatoren skal ha et nominelt trykk av 30 mbar, og trykket skal ikke kunne reguleres. Videre skal det være innebygget sikkerhetsventil på regulatoren som sikrer at trykket etter regulator ikke overstiger 150 mbar. Større driftstrykk enn 30 mbar kan tillates for godkjent utstyr som rekekokere etc. plassert på åpent dekk. Driftstrykket skal være angitt i den godkjente monterings-/bruksanvisning.

§ 8. Lekkasjeindikatorer, tetthetssikringer, slangetilslutning og avstengningsarmatur

(1) Foran forgreningsledninger og nærmest mulig gassbeholderne skal det på et oversiktlig sted på hovedledning være en fast montert lekkasjeindikator eller tetthetssikring.

(2) Tilslutningsslangenes lengde skal være minst mulig og ikke over 1,2 m.

(3) Gassbeholderne skal tilsluttes omskifteren eller trykkregulatoren med kobberrør med ekspansjonsbøy eller med en slange godkjent for 30 bar.

a) Anvendelse av slanger skal være minst mulig med unntak som nevnt for beskyttelseskasse i § 9 og tillates for øvrig bare mellom det faste røropplegg og forbruksapparater med balanseoppheng eller andre arrangementer som nødvendiggjør bevegelse av de tilkoblede apparat. Alle slanger etter trykkregulator skal minimum være godkjent for 6 bar. Slangene skal være festet til slangesokkel med slangeklemmer av rustfritt stål (dobbelsett klemmer der hvor dette er mulig) eller med påpresset kopling. Slangesokler og slanger skal være tilpasset hverandre. Slangene skal være gassbestandige og være merket med gasstype samt maksimalt trykk, henholdsvis 3 MPa (ca. 30 bar) og 0,6 MPa (ca. 6 bar).

b) Hovedventil skal plasseres på lett tilgjengelig sted i den åpne del av fartøyet og foran det første forgreningsrør på hovedledningen. Hovedventilen skal ha tydelig markering av åpen/stengt stilling og være merket med «hovedventil» og at den skal stenges når anlegget ikke brukes.

(4) Ved lengre avbrudd av anlegget skal både hovedventil og flaskeventiler stenges. Dersom det er vanskelig å plassere hovedventil på lett tilgjengelig sted i den åpne del av fartøyet, kan den unntaksvis tillates plassert rett innenfor lukket rom som bysse, pantry, kahytt, under forutsetning av at det i disse rom ikke er plassert ovner, kaminer eller andre tennkilder som kan antenne eventuell lekkasjegass, og at rommene tilfredsstillt krav til ventilasjon i henhold til § 10 sjette ledd.

(5) I forgreningsrør installeres lett tilgjengelig en avstengningsventil foran hvert forbruksapparat eller foran forbruksapparatets slangetilslutning. Avstengningsventil med slangesokkel skal festes i fartøykonstruksjonen. Dersom avstengningsventilen ikke er i umiddelbar nærhet av forbruksapparatet, skal det merkes på ventilen hvilket apparat den tilhører.

§ 9. Rørsystemets installasjon

(1) Rørledninger skal være sømløse rør av rustfritt stål eller kopper. Rørets godstykkelse skal minst være:

a) 1 mm for stålrør med diameter inntil 12 mm utvendig

b) 1,5 mm for stålrør med diameter større enn 12 mm utvendig

c) 0,8 mm for kopperrør med diameter inntil 10 mm utvendig.

d) 1,0 mm for kopperrør med diameter større enn 10 m utvendig.

(2) Sammenføyning av rørskjøter kan utføres ved sveising, hardlodding eller ved bruk av stål- eller metallkoplinger som er egnet for formålet. Pakningsmaterialer skal være gassbestandige, og av type som er holdbar i drift.

(3) Rørledningene skal installeres slik at de tåler vibrasjon og skal være tilfredsstillende beskyttet mot mekanisk skade. De skal beskyttes mot korrosjon. Stålrørene skal festes slik at avstanden mellom rørklemmene er høyst 0,5 m og for kopperrør høyst 0,3 m. På steder i fartøyet som er utsatt for bevegelse skal ekspansjonsbøyer anvendes. Ved

klamring og der rør går gjennom konstruksjonsdeler skal rørene beskyttes med mykt materiale.

(4) Rørene skal være tilgjengelig for inspeksjon i den utstrekning dette er praktisk mulig og rørskjøter skal være tilgjengelig for lekkasjekontroll og senere ettersyn av anlegget.

(5) Forbruksapparatene og beskyttelseskasse for gassbeholdere skal tilsluttes gassledningene slik at spenninger ikke oppstår i rør eller tilslutningsslanger. Kardangopphengte eller bevegelige kokeapparater skal tilsluttes rørsystemet med høyst 1,2 m lang slange.

(6) For å unngå vibrasjoner mellom rørsystem og beskyttelseskasse, kan det tillates at det anvendes slange på inntil 50 cm lengde mellom kasse og rørsystem.

(7) Slangene skal plasseres slik at de er beskyttet mot varme (høyst 60 °C) og mekanisk belastning. Det bør unngås at slanger føres gjennom konstruksjonsdel eller møbel. Dersom slanger likevel føres gjennom konstruksjonsdel eller møbel, skal de ved gjennomføringsstedet beskyttes mot mekanisk slitasje, f.eks. ved fastsittende plast eller gummimansjett.

§ 10. *Gassfyrte apparater, plassering og termisk isolasjon*

(1) Gassfyrte apparat tillates ikke i maskin- eller kjelerom. Føring av rør for gassfyrte apparat gjennom slike rom er heller ikke tillatt.

(2) Faste gassfyrte apparater skal festes forsvarlig til dørk, skott eller annet fast underlag.

(3) Faste gassfyrte apparater skal utstyres med flammekontroll. Flammekontrollanordningens stengtids tid skal være maksimalt 60 sek.

(4) Rundt åpen flamme på kokeapparat mv., skal følgende krav etterkommes:

a) Plass for kokeapparat skal bestå av en tett benk eller kasse hvor det er forsvarlig å sette et kokeapparat.

b) Brennbare materialer, hvor slike tillates i henhold til skissen, skal ikke utsettes for en overflatetemperatur på mer enn 80 °C. Dersom denne temperatur overskrides, må overflatetemperaturen reduseres til det tillatte, enten ved å øke avstanden til åpen flamme og/eller ved hjelp av skjerming med ubrennbart materiale som er termisk isolert fra bakenforliggende brennbart materiale.

c) I bunn av kasse/benk kreves det ikke ubrennbare materialer eller termisk isolasjon med slikt materiale.

[Figur utelatt.]

(5) Varmeapparater med ytre flater som har en temperatur over 125 °C skal plasseres i minst 12 cm avstand fra brennbart materiale. Flatene skal være beskyttet slik at klesplagg eller annet løst brennbart materiale ikke kan komme i berøring med apparatet.

§ 11. *Bortledning av forbrenningsgasser. Ventilasjon og termisk isolering*

(1) Gassfyrte ovner, radiatorer, vannvarmere og kjøleskap skal ha et lukket forbrenningssystem gasstett atskilt fra det indre av fartøyet.

a) Inntaksrør for forbrenningsluft og avtrekksrør for forbrenningsgass skal ligge i betryggende avstand fra fyllingsstusser og avgassåpninger for brennstoff. Det skal være rikelig og sikker lufttilførsel til alle gassfyrte apparater.

b) Til apparater med lukket system skal lufttilførselen til brennerne skje direkte gjennom rør/kanaler fra fri luft. Rørene/kanalene skal være dimensjonert for brennerens luftbehov med maksimal ytelse. Forbrenningsgassens temperatur målt ved utløp skal ikke overstige 350 °C og utløp for forbrenningsgass skal stå fritt slik at omgivende brennbare materialer ikke utsettes for temperaturer over 80 °C. Dersom temperatur på utløpshodet for forbrenningsfasen er så høy at det kan medføre brannskade eller brann, bør dette omgis med en skjermingskappe.

c) Avtrekksrør for forbrenningsgass skal anbringes i størst mulig avstand fra ventilasjonsåpninger, dører og luker som kan føre forbrenningsgasser inn i fartøyet. Avtrekksrørets tverrsnittsareal skal ikke på noe sted være mindre enn avløpsåpningene på apparatene. For gassfyrte varmeapparater med varmluftvifte skal temperaturen på avløpsluften til innredning ikke overstige 80 °C.

(2) Avtrekksrør for forbrenningsgasser og inntak for forbrenningsluft skal holdes åpne og tillates ikke utstyrt med stengeinnretninger (spjeld mv.)

a) Avtrekksrør for forbrenningsgass skal bestå av minst 3 mm tykke stålplater (for korrosjonsbestandig materiale, 1 mm). De skal isoleres og festes forsvarlig. Slike rør skal ikke være nærmere brennbart materiale enn 23 cm.

b) I gjennomføringer i dekk eller hyttetak av treverk eller annet brennbart materiale skal stenuullskåler med minst 7,5 cm tykkelse anvendes mellom avtrekksrør og brennbart materiale.

c) Avtrekksrør skal i gjennomføringen være minst 11 cm fra nærmeste treverk eller brennbart materiale.

(3) De ytre varmeavgivende flaters temperatur skal ikke overstige 150 °C eksklusiv avtrekksrør for forbrenningsgass, og omgivende brennbar innredning skal alltid være arrangert slik at den ikke utsettes for temperatur over 80 °C. Dersom apparatene har friskluft/avtrekkssystem som er arrangert slik at forbrenningsgassen isoleres ved en omgivende lufttilførselskanal slik at temperatur mot omgivende materialer ikke kan overstige 60 °C, kan kravene til termisk isolasjon og avstander senkes under de krav som fremgår av første og annet ledd. Dette vil vurderes ved typegodkjennelse av apparatene.

(4) For kokeapparater plassert i lukket rom skal det finnes åpninger ut til fri luft med et fritt areal på minst 100 cm². Disse åpninger kan være stengbare og i så fall skal det i nærheten av kokeapparatet festes et skilt med teksten:

«Ved anvendelse av kokeapparater skal regulerbare luftventiler holdes åpne».

- (5) Bruk av gasslamper tillates ikke.
- (6) I de dypest mulig punkter ved eller under dørk hvor gassdannelser ved lekkasje kan samles, skal det være inntak til vifte med kapasitet på minst 2,5 m³ /min.
 - a) Viftene skal være godkjent av Det norske Veritas eller av en av de nordiske sjøfartsmyndigheter for avtrekk av eksplosjonsfarlige gasser m.m., med hensyntagen til eventuelle begrensninger som er gitt i godkjennelsessertifikatet.
 - b) Viftens motor skal være plassert gasstett utenfor viftekanalen og fortrinnsvis i fri luft. Dersom den er plassert i kahytt eller annet lukket rom, skal den plasseres så høyt over inntak til sugeledning at den ligger over det som kan betraktes som mulig gassfarlig område.
 - c) Viften skal startes minst 5 minutter før åpen flamme eller andre tennkilder anvendes dersom fartøyet har vært ute av bruk i lengre tid.
 - d) Ved observasjon av gass skal lekkasje utbedres og all gass ventileres ut før tennkilder anvendes.
 - e) Krav til vifte gjelder ikke for dekkede fartøy hvor det gassfyrte anlegg med tilhørende rørarrangement er plassert i innredning over dekk, på steder hvor lekkasjegass ikke kan trenge ned under dekk og hvor den naturlige ventilasjon er slik at gassansamling i innredning forhindres.
- (7) Kokeapparater skal ikke anvendes for oppvarming av rommene.

§ 12. *Prøving, kontroll og vedlikehold mv. av gassfyrte anlegg mv.*

- (1) Før gassfyrte anlegg tas i bruk skal installatør foreta tetthetsprøve og kontroll på følgende måte:
 - a) Etter at trykkregulator er frakoplet rørledningen skal rørledningen og slanger tetthetsprøves med luft eller nitrogen med 150 mbar overtrykk frem til apparatens reguleringskraner eller flammereguleringsventiler. Etter at rørledningen har vært satt under trykk i minst 5 minutter for temperaturutjevning, skal det påses at trykket holder seg konstant i de følgende 5 minutter. Hvis trykkfall ikke påvises regnes installasjonen for å være tett.
 - b) Eventuelle utettheter lokaliseres ved pensling med såpevann eller spesialmidler for lekkasjesøking. Bruk av åpen flamme eller salmiakkholdig såpe tillates ikke.
 - c) Riktig funksjon av brennere, omskifter, trykkregulator, flammekontroller, lekkasjeindikator og tetthetssikringer skal prøves. (De to sistnevnte ved simulert prøve.)
- (2) Gassfyrte anlegg skal til enhver tid holdes i forsvarlig sikkerhetsmessig stand.
- (3) Gassfyrte anlegg i kontrollpliktig fartøy skal prøves og kontrolleres av installatør minst en gang hvert femte år etter retningslinjene i denne paragraf. Slanger og pakninger skal etterses og skiftes ut hvis nødvendig, og skal i tilfelle erstattes med materiale som er bestemt til bruk for lette kullvannstoffer. Installatøren plikter å påse at anlegget er i samsvar med denne forskrift. Når anlegget er funnet forskriftsmessig skal installasjonsbevis utstedes.
- (4) Større reparasjoner og forandringer av anlegget bør fortrinnsvis utføres av installatør. Når arbeidet er utført, skal tetthetsprøving og kontroll som anført i denne paragraf foretas av installatør. Nytt installasjonsbevis utstedes når anlegget er funnet å være i forskriftsmessig stand. En installatør kan godkjenne en installasjon, reparasjon eller endring av anlegg som er utført av andre som han anser kvalifisert. Det forutsettes da at installatør etterpå foretar full kontroll med at installasjon er forskriftsmessig, samt foretar tetthets- og funksjonskontroll slik at han ved sin underskrift på installasjonsbeviset påtar seg det fulle installasjonsansvar.
- (5) Bestemmelsene i denne paragraf skal også gjelde for gassfyrte anlegg som er installert i henhold til tidligere forskrift av 1. juni 1964.
- (6) I den utstrekning det finnes nødvendig kan Sjøfartsdirektoratet eller den som bemyndiges til enhver tid foreta kontroller med at kravene i denne forskrift er overholdt.

§ 13. *Transportable campingbeholdere med koketopp*

- (1) Det kan tillates brukt inntil 2 transportable campingbeholdere med fastmontert høytrykks koketopp uten tennsikring i den åpne del av fartøyet. Slike beholdere skal ikke inneholde mer enn 2 kg gass og tillates ikke fast montert om bord, men de skal være tilfredsstillende sikret mot slingring ved bruk og lagring.
- (2) Etter bruk skal campingbeholderne avtas koketopp med åpningsventil og påsettes beskyttelsesinnretning på utløpsåpning, slik at det ikke kan åpnes for gassen og at beholderne er klargjort for lagring og transport.
- (3) Dersom campingbeholderne etter bruk oppbevares som nevnt for gassbeholdere i § 7, stilles det ikke krav til demontering av koketopp med åpningsventil.

§ 14. *Straff*

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av denne forskrift straffes med bøter i henhold til Almindelig borgerlig Straffelov (Straffeloven) av 22. mai 1902 nr. 10 § 339 nr. 2, hvis ikke strengere straff kommer til anvendelse i henhold til annen lovbestemmelse.

§ 15. *Ikrafttreden*

Denne forskrift trer i kraft 1. desember 1983.

Fra samme tidspunkt oppheves forskrifter av 1. juni 1964 om sikringstiltak for gassfyrte anlegg som bruker propan eller andre lette kullvannstoffer anvendt om bord på fartøyer, herunder lystfartøyer og lektere – uansett størrelse.

II

Endringene trer i kraft straks.

4. sept. Nr. 993 2002

Forskrift om endring i forskrift om avleggelse og gjennomføring av eksamener og prøver ved Universitetet i Oslo.

Fastsatt av Det akademiske kollegium ved Universitetet i Oslo 4. september 2002 med hjemmel i lov av 12. mai 1995 nr. 22 om universiteter og høyskoler § 5 og § 50. Kunngjort 17. september 2002.

I

I forskrift av 11. februar 1997 nr. 232 om avleggelse og gjennomføring av eksamener og prøver ved Universitetet i Oslo gjøres følgende endring:

§ 2 skal lyde:

§ 2. *Karaktersystemer*

Ved Universitetet i Oslo benyttes de karaktersystemer som fremgår av pkt. 2.1. – 2.10 nedenfor. Fakultetet selv kan i utfyllende regler fastsette ved hvilke studier disse skal benyttes.

2.1 *Det teologiske fakultet*

A.

Laudabilis prae ceteris	1.0 – 1.5
Laudabilis	1.6 – 2.5
Haud illaudabilis	2.6 – 3.2
Non contemnendus	3.3 – 4.0
Immaturus	4.1 – 6.0

Tallverdiene 4.1 – 6.0 benyttes som hjelpetørrelser i sensurarbeidet og oppgis normalt ikke.

B.

Bestått/Ikke bestått

C.

- A
- B
- C
- D
- Fail

D.

Pass/Fail

E.

A, B, C, D, E, F = Ikke bestått (Fail)

2.2 *Det juridiske fakultet*

A.

For eksamener etter studieordningen av 1984 benyttes følgende karaktersystem:

Laudabilis	2.00 – 2.15
Står til laudabilis	2.16 – 2.35
Kan få laudabilis	2.36 – 2.55
Kan vel få laudabilis	2.56 – 2.75
Haud illaudabilis	2.76 – 2.95
Står til haud illaudabilis	2.96 – 3.15

Studenter som får dårligere karakter enn står til haud illaudabilis, har ikke bestått. For dem settes ingen tallverdi.

B.

Til privatrett grunnfag og offentlig rett grunnfag (og mellomfag) og kriminologi grunnfag, mellomfag og hovedfag benyttes dette karaktersystem:

Laudabilis prae ceteris	1.0 – 1.5
Laudabilis	1.6 – 2.5
Haud illaudabilis	2.6 – 3.2
Non contemnendus	3.3 – 4.0

Immaturus 4.1 – 6.0
Tallverdiene 4.1 – 6.0 benyttes som hjelpestørrelser i sensurarbeidet og oppgis normalt ikke.

C.

Til profesjonsdelen benyttes følgende karaktersystem (i samsvar med ECTS-skala):

- A
- B
- C
- D
- E

F = Ikke bestått (Fail)

Det gis ikke hovedkarakter.

D.

Til rettslære grunnfag (semesteremnene yrkeslivets jus og privatlivets jus) benyttes følgende karaktersystem:
Godkjent/Ikke godkjent.

E.

For eksamen til mastergraden benyttes følgende karaktersystem:

- A
- B
- C
- D
- Fail

2.3 Det medisinske fakultet**A.**

For hver eksamen gis det en karakter som uttrykkes i hele tall fra 12 til 6. Studenter som får dårligere resultat enn 6, har ikke bestått eksamen. For dem settes ingen tallverdi.

Avdelings- og hovedkarakter angis på følgende måte:

Laudabilis cum litteris	
commendatitiis	11.00 – 12.00
Laudabilis	9.00 – 10.99
Haud illaudabilis	7.00 – 8.99
Non contemnendus	6.00 – 6.99

Fakultetet selv gir regler for utregning av hovedkarakter, avdelingskarakter og karakterer i fag der karakteren er sammensatt.

B.

Bestått/Ikke bestått

C.

Laudabilis prae ceteris	1.0 – 1.5
Laudabilis	1.6 – 2.5
Haud illaudabilis	2.6 – 3.2
Non contemnendus	3.3 – 4.0
Immaturus	4.1 – 6.0

Tallverdiene 4.1 – 6.0 benyttes som hjelpestørrelser i sensurarbeidet og oppgis normalt ikke.

D.

1.0 – 6.0 med trinn på 0,1. 1.0 er beste karakter og 4.0 er dårligste ståkarakter. Trinnene 4.1 – 6.0 benyttes som hjelpestørrelser i sensurarbeidet og oppgis normalt ikke.

E.

Godkjent/Ikke godkjent

F.

Pass/Fail

G. A, B, C, D, E, F = Ikke bestått (Fail)

2.4 Det historisk-filosofiske fakultet**A.**

Laudabilis prae ceteris	1.0 – 1.5
-------------------------	-----------

Laudabilis	1.6 – 2.5
Haud illaudabilis	2.6 – 3.2
Non contemnendus	3.3 – 4.0
Immaturus	4.1 – 6.0

Tallverdiene 4.1 – 6.0 benyttes som hjelpetørrelser i sensurarbeidet og oppgis normalt ikke.

B.

Bestått/Ikke bestått

C.

Godkjent/Ikke godkjent

D.

A
B
C
D
Fail

E.

Pass/Fail

F.

A, B, C, D, E, F = Ikke bestått (Fail)

2.5 *Det matematisk-naturvitenskapelige fakultet*

A.

1.0 – 6.0 med trinn på 0,1. 1.0 er beste karakter og 4.0 er dårligste ståkarakter. Trinnene 4.1 – 6.0 benyttes som hjelpetørrelser i sensurarbeidet og oppgis normalt ikke. Dessuten kan karakteren Bestått med laud brukes.

B.

Bestått/Ikke bestått. Dessuten kan karakteren Bestått med laud brukes.

C.

Godkjent/Ikke godkjent

D.

A, B, C, D, E, F = Ikke bestått (Fail)

2.6 *Det odontologiske fakultet*

A.

Laudabilis cum litteris commendatitiis	11 og 12
Laudabilis	9 og 10
Haud illaudabilis	7 og 8
Non contemnendus	6

Studenter som får dårligere karakter enn 6, har ikke bestått eksamen. For dem settes ingen tallverdi. Fakultetet selv gir regler for utregning av karakter i fag der karakteren er sammensatt.

B.

Bestått/Ikke bestått

C.

Godkjent/Ikke godkjent

D.

Pass/Fail

E.

A, B, C, D, E, F = Ikke bestått (Fail)

2.7 *Det samfunnsvitenskapelige fakultet*

A.

Laudabilis prae ceteris	1.0 – 1.5
Laudabilis	1.6 – 2.5

Haud illaudabilis	2.6 – 3.2
Non contemnendus	3.3 – 4.0
Immaturus	4.1 – 6.0

Tallverdiene 4.1 – 6.0 benyttes som hjelpetørrelser i sensurarbeidet og oppgis normalt ikke.

B.

Godkjent/Ikke godkjent

C.

A
B
C
D
Fail

D.

Pass/Fail

E.

A, B, C, D, E, F = Ikke bestått (Fail)

F.

Bestått/Ikke bestått

2.8 Det utdanningsvitenskapelige fakultet**A.**

Laudabilis prae ceteris	1.0 – 1.5
Laudabilis	1.6 – 2.5
Haud illaudabilis	2.6 – 3.2
Non contemnendus	3.3 – 4.0
Immaturus	4.1 – 6.0

Tallverdiene 4.1 – 6.0 benyttes som hjelpetørrelser i sensurarbeidet og oppgis normalt ikke.

B.

1.0 – 6.0 med trinn på 0,1. 1.0 er beste karakter og 4.0 er dårligste ståkarakter. Trinnene 4.1 – 6.0 benyttes som hjelpetørrelser i sensurarbeidet og oppgis normalt ikke.

C.

Godkjent/Ikke godkjent

D.

Excellent	1.0 – 1.5
Very Good	1.6 – 2.5
Good	2.6 – 3.2
Not recommendable but pass	3.3 – 4.0
Fail	4.1 – 6.0

Tallverdiene 4.1 – 6.0 benyttes som hjelpetørrelser i sensurarbeidet og oppgis normalt ikke.

E.

A
B
C
D
Fail

F.

Pass/Fail

G.

A, B, C, D, E, F = Ikke bestått (Fail)

H.

Bestått/Ikke bestått

2.9 *Examen philosophicum og examen facultatum***A.**

Laudabilis prae ceteris	1.0 – 1.5
Laudabilis	1.6 – 2.5
Haud illaudabilis	2.6 – 3.2
Non contemnendus	3.3 – 4.0
Immaturus	4.1 – 6.0

Tallverdiene 4.1 – 6.0 benyttes som hjelpetørrelser i sensurarbeidet og oppgis normalt ikke.

B.

A, B, C, D, E, F = Ikke bestått (Fail)

C.

Bestått/Ikke bestått

2.10 *Senter for utvikling og miljø***A.**

1.0 – 6.0 med trinn på 0,1. 1.0 er beste karakter og 4.0 er dårligste ståkarakter. Trinnene 4.1 til 6.0 benyttes som hjelpetørrelser i sensurarbeidet og oppgis normalt ikke.

B.

Bestått/Ikke bestått

C.

Bestått med laud, Bestått, Ikke bestått

D.

A, B, C, D, E, F = Ikke bestått (Fail)

II

Endringene trer i kraft høstsemesteret 2002.

12. sept. Nr. 994 2002**Forskrift om endring i forskrift om avgift til dekning av utgifter ved tilsyn og kjøttkontroll.**

Fastsatt av Landbruksdepartementet 12. september 2002 med hjemmel i lov av 10. januar 1997 nr. 9 om kjøttproduksjon § 17. Kunngjort 17. september 2002.

I

I forskrift av 21. desember 1998 nr. 1429 om avgift til dekning av utgifter ved tilsyn og kjøttkontroll gjøres følgende endring:

§ 7d siste ledd skal lyde:

I tillegg skal godkjente kontrollsteder for vilt eller behandlingsanlegg for vilt betale avgift etter satsene i første ledd for tilsynsoppgaver per sesong, dog begrenset til 1 dagsverk.

II

Endringen trer i kraft straks.

13. sept. Nr. 995 2002**Delegering av myndighet til Miljøverndepartementet etter lov om viltet § 39.**

Fastsatt ved kgl.res. 13. september 2002 med hjemmel i lov av 29. mai 1981 nr. 38 om viltet § 39. Fremmet av Miljøverndepartementet. Kunngjort 17. september 2002.

1. Kongens myndighet etter lov av 29. mai 1981 nr. 38 om viltet § 39 delegeres til Miljøverndepartementet.
2. Kongens myndighet til å oppheve forskrift om jegerprøve, fastsatt ved kgl.res. av 20. desember 1985 nr. 2246 med hjemmel i lov av 29. mai 1981 nr. 38 om viltet § 39, delegeres til Miljøverndepartementet.

4. juni Nr. 996 2002

Forskrift om endring i forskrift om hindring av forurensning ved skadelige, flytende stoffer som transporteres i bulk.

Fastsatt av Sjøfartsdirektoratet 4. juni 2002 med hjemmel i lov av 9. juni 1903 nr. 7 om Statskontrol med Skibes Sjødygtighed m.v. § 1, § 114, § 117, § 118 og § 119, jf. kgl.res. av 12. oktober 1979 nr. 1 og delegeringsvedtak av 8. januar 1980 nr. 1. Kunngjort 20. september 2002.

I

I forskrift av 2. april 1987 nr. 230 om hindring av forurensning ved skadelige, flytende stoffer som transporteres i bulk er det foretatt endringer. Endringene er ikke materielle, men gjelder forskriftens struktur og språk. Forskriften lyder i sin helhet etter dette:

*Kapittel I. Generelle bestemmelser***§ 1–1. Aktsomhetsplikt**

Enhver skal være aktsom og treffe rimelige tiltak for å unngå at forurensninger fra skip oppstår og for å begrense virkningene av forurensninger.

§ 1–2. Virkeområde

(1) Denne forskrift gjelder for alle skip som er registrert eller skal registreres i norsk skipsregister, samt for utenlandske skip som befinner seg i norsk territorialfarvann og norsk økonomisk sone, med mindre annet fremgår av § 1–4.

(2) MARPOL 73/78, vedlegg II, kommer til anvendelse for skip som omfattes av denne forskrift, med mindre annet er bestemt i denne forskrift.

§ 1–3. Definisjoner

(1) I denne forskrift betyr:

- a) *Antarktisområdet*: Området sør for 60° S.
- b) *Flytende stoffer*: Stoffer som har et damptrykk som ikke overstiger 2,8 bar ved en temperatur på 37,8 °C.
- c) *Godkjent*: Godkjent av Sjøfartsdirektoratet.
- d) *IBC-koden*: Kode for konstruksjon og utstyr på skip som fører farlige kjemikalier i bulk, som ble vedtatt i IMOs Havforurensningskomité (MEPC) ved MEPC-resolusjon 20(22) og slik den kan ble endret av IMO, forutsatt at slike endringer blir vedtatt og satt i kraft i samsvar med kravene i artikkel 16 til MARPOL 73/78 vedrørende de endringsprosedyrer som gjelder for et bilag til et vedlegg.
- e) *IMO* (International Maritime Organization): Den internasjonale skipsfartsorganisasjon.
- f) *Kjemikalietankskip*: Skip som er bygget eller innrettet for primært å føre last av skadelige, flytende stoffer i bulk, og omfatter oljetankskip som fører skadelige, flytende stoffer i bulk som last eller del av last.
- g) *Lignende byggetrinn*: Byggetrinn da bygging av det som kan identifiseres som et spesifisert skip begynner; og sammensetning av skipet har begynt og denne omfatter minst 50 tonn eller 1% av den beregnede mengde av alt strukturelt materiale, avhengig av hvilken mengde som er minst.
- h) *MARPOL 73/78*: Den internasjonale konvensjon om hindring av forurensning fra skip, 1973, slik den er endret ved tilleggsprotokollen av 1978, med senere endringer.
- i) *Nærmeste land*: Nærmeste land regnes fra grunnlinjen hvorfra territorialfarvannet til vedkommende territorium beregnes i samsvar med folkerettens regler, bortsett fra at i relasjon til denne forskrift betyr «fra nærmeste land» når det gjelder området utenfor den nordøstlige kyst av Australia, fra en linje trukket fra et punkt på kysten av Australia ved 11 sydlig bredde, 142° sydlig bredde, 142° 09' østlig lengde til et punkt 10° 35' sydlig bredde 141° 55' østlig lengde,

derfra til et punkt	10° 00' sydlig bredde –	142° 00' østlig lengde
derfra til et punkt	9° 10' sydlig bredde –	143° 52' østlig lengde
derfra til et punkt	9° 00' sydlig bredde –	144° 30' østlig lengde
derfra til et punkt	13° 00' sydlig bredde –	144° 00' østlig lengde
derfra til et punkt	15° 00' sydlig bredde –	146° 00' østlig lengde
derfra til et punkt	18° 00' sydlig bredde –	147° 00' østlig lengde
derfra til et punkt	21° 00' sydlig bredde –	153° 00' østlig lengde

derfra til et punkt på kysten av Australia 24° 42' sydlig bredde – 153° 15', østlig lengde.

- j) *Oljetankskip*: Skip som er bygget eller innrettet for primært å føre olje i bulk i lasterommene, og omfatter kombinasjonsskip og ethvert kjemikalietankskip når det fører en last eller en del av en last av olje i bulk.
- k) *PPM*: Deler per million.
- l) *Ren ballast*: Ballast som føres i en tank som, siden den sist ble benyttet til å føre en last som inneholdt et stoff i kategori A, B, C eller D, er blitt grundig rengjort, og hvor restene fra rengjøringen er blitt fjernet og tanken tømt i samsvar med de aktuelle krav i denne forskrift.
- m) *Segregert ballast*: Ballastvann som føres inn i en tank som er permanent avsatt til føring av ballast eller til

føring av ballast eller annen last enn olje eller skadelige, flytende stoffer og som er fullstendig atskilt fra laste- og brennoljesystemet.

- n) *Sjødyktighetsloven*: Lov av 9. juni 1903 nr. 7 om Statskontrol med Skibes Sjødygtighed m.v.
 - o) *Skadelig, flytende stoff*: Ethvert stoff som er oppført i Bilag II til MARPOL 73/78 vedlegg II, eller som er foreløpig kategorisert etter bestemmelsene i § 2–4 som tilhørende kategori A, B, C eller D.
 - p) *Skip som er bygget*: Et skip hvis kjøler er strukket eller som er på et lignende byggetrinn. Et skip som er ombygget til kjemikalietankskip skal, uten hensyn til byggedato, anses som et kjemikalietankskip bygget på den dato da ombyggingen ble påbegynt. Dette krav til ombygging skal ikke gjelde endring av et skip som tilfredsstiller alle de følgende betingelser: Skipet er bygget før 1. juli 1986, og skipet er etter BCH-koden bare sertifisert for føring av de produkter som i koden er identifisert som stoffer som kun representerer en forurensningsfare.
 - q) *Spesielle områder*: Østersjøområdet, Svartehavsområdet og Antarktisoområdet.
 - r) *Svartehavsområdet*: Svartehavet med grense mellom Middelhavet og Svartehavet representert ved breddegraden 41° N.
 - s) *Tilsynet*: Sjøfartsdirektoratet eller den det bemyndiger.
 - t) *Utslipp*: Enhver frigivelse eller tømning fra skip som ledd i dets drift, uansett årsak. Utslipp omfatter bl.a. enhver utstrømming, fjerning, søling, lekkasje, utpumping, avgivelse eller lensing.
 - u) *Østersjøområdet*: Østersjøen med den Botniske Bukt, Finskebukten og inngangen til Østersjøen avgrenset av breddegraden ved Skagen i Skagerrak ved 57° 44,8' N.
- (2) For øvrig gjelder de definisjoner som er inntatt i regel 1: MARPOL 73/78, vedlegg II.

§ 1–4. *Unntak*

Denne forskrift gis ikke anvendelse på:

- a) Skip som tilhører eller drives av en stat og som benyttes i offentlig ikke-kommersiell tjeneste, skal så langt det anses rimelig og praktisk mulig, forholde seg i samsvar med forskriftens regler når dette ikke vanskeliggjør skipets drift eller driftsmuligheter.
- b) Marinefartøyer eller andre skip som benyttes som hjelpeskip for marinen.
- c) Utslipp som er nødvendig av hensyn til skipets sikkerhet, de ombordværendes helse eller for å redde liv.
- d) Utslipp som skyldes skade på skip eller utstyr, når alle rimelige forholdsregler er tatt både før og etter uhellet for å hindre eller minske utslippet.

§ 1–5. *Fravik*

I enkelttilfeller kan Sjøfartsdirektoratet etter skriftlig søknad fravike forskriftens krav. Spesielle grunner må gjøre fraviket nødvendig, og fraviket må være sikkerhetsmessig forsvarlig. Fravik må ikke være i strid med internasjonal overenskomst Norge har sluttet seg til.

Kapittel II. Regler om hindring av forurensning ved skadelige, flytende stoffer som transporteres i bulk

Del 1. Generelle bestemmelser

§ 2–1. *Virkeområde*

- (1) Bestemmelsene i dette kapittel skal gjelde for alle skip som fører skadelige, flytende stoffer i bulk, med mindre annet uttrykkelig er bestemt.
- (2) Når olje føres i en lastetank på et kjemikalietankskip, kommer reglene i kapittel II i forskrift av 16. juni 1983 nr. 1122 om hindring av forurensning fra skip m.m. også til anvendelse.
- (3) § 2–7, om arrangement for å redusere utslipp av skadelige, flytende stoffer, skal bare gjelde for skip som fører stoffer kategorisert med henblikk på utslippskontroll i kategori A, B eller C.
- (4) For skip konstruert før 1. juli 1986 skal kravene i § 2–4 vedrørende utslipp under vannlinjen og maksimum konsentrasjon i kjølvannet etter skipet gjelde fra og med 1. januar 1988.
- (5) Sjøfartsdirektoratet kan tillate ethvert utstyr, materiale, innretning eller apparat installert i et skip som et alternativ til det som kreves i dette kapittel hvis slikt utstyr, materiale, innretning eller apparat er minst like effektivt som det som kreves i dette kapittel. Denne myndighet for Sjøfartsdirektoratet skal ikke omfatte erstatning av driftsmetoder for å iverksette utslippskontroll av skadelige, flytende stoffer som ekvivalent til det bygge- og konstruksjonskrav som fremkommer i bestemmelsene i dette kapittel.
- (6) Når Sjøfartsdirektoratet i medhold av femte ledd aksepterer et utstyr, materiale, innretning eller apparat som alternativ til det som kreves i dette kapittel, skal IMO underrettes for å sirkulere detaljene i vedtaket til konvensjonspartene til orientering og for eventuelle kommentarer.

§ 2–2. *Kategorisering av skadelige, flytende stoffer*

- (1) Skadelige, flytende stoffer skal inndeles i følgende fire kategorier:
 - a) Kategori A – Skadelige, flytende stoffer som dersom de slippes ut i sjøen etter tankrengjøring eller ballasttømmingsoperasjoner ville representere en betydelig fare enten for de marine ressurser eller for den menneskelige helse, eller forårsake alvorlig skade på omgivelser eller for annen legitim bruk av sjøen og derfor berettiger anvendelse av strenge antiforurensningstiltak.
 - b) Kategori B – Skadelige, flytende stoffer som dersom de slippes ut i sjøen etter tankrengjøring eller

ballasttømmingsoperasjoner ville representere en fare enten for de marine ressurser eller for den menneskelige helse, eller forårsake skade på omgivelser eller for annen legitim bruk av sjøen og derfor berettiger anvendelse av spesielle forurensningstiltak.

- c) Kategori C – Skadelige, flytende stoffer som dersom de slippes ut i sjøen etter tankrengjøring eller ballasttømmingsoperasjoner ville representere en mindre fare enten for de marine ressurser eller for den menneskelige helse, eller forårsake mindre skade på omgivelser eller for annen legitim bruk av sjøen og derfor krever spesielle operasjonelle betingelser.
 - d) Kategori D – Skadelige, flytende stoffer som dersom de slippes ut i sjøen etter tankrengjøring eller ballasttømmingsoperasjoner ville representere en merkbar fare enten for de marine ressurser eller for den menneskelige helse eller forårsake minimal skade på omgivelser eller for annen legitim bruk av sjøen og derfor krever aktsomhet med hensyn til operasjonelle betingelser.
- (2) Retningslinjer for bruk av denne kategorisering finnes i Bilag I til MARPOL 73/78, vedlegg II.
 - (3) De skadelige, flytende stoffer som omfattes av denne kategorisering, er listet opp i Bilag II til MARPOL 73/78, vedlegg II. Stoffer som ikke ansees for forurensende, og som derfor ikke omfattes av reglene i denne forskrift er listet opp i Bilag III til MARPOL 73/78, vedlegg II.
 - (4) Såfremt stoffet ikke er kategorisert eller evaluert (jf. tredje ledd) skal de involverte myndigheter foreta en foreløpig kategorisering. Inntil myndighetene har oppnådd enighet skal stoffet fraktes på den foreslåtte strengeste måten.

§ 2–3. Tegninger, besiktelse og inspeksjoner

- (1) Alle skip som fører skadelige flytende stoffer i bulk skal ha ombord Procedures and Arrangements Manual.¹ Manualen skal godkjennes av Sjøfartsdirektoratet.
- (2) Tegninger m.m. som viser arrangement for å redusere utslipp av skadelige, flytende stoffer i henhold til § 2–7, skal innsendes til Tilsynet for godkjenning i tre eksemplarer for hvert skip.
- (3) Skip som er underlagt bestemmelsene i dette kapittel, og som fører skadelige, flytende stoffer i bulk, skal besiktes av Tilsynet etter følgende regler:
 - a) En førstegangsbesiktelse før skipet settes i drift eller før sertifikatet nevnt i § 2–4 utstedes første gang, som skal omfatte en fullstendig besiktelse av dets konstruksjon, utstyr, systemer, utrustning, arrangementer og materiale. Besiktelsen skal være slik at den gir sikkerhet for at konstruksjonen, utstyret, systemene, utrustningen, arrangementene og materialet fullt ut oppfyller kravene i denne forskrift.
 - b) Periodiske besiktelser med mellomrom fastsatt av Sjøfartsdirektoratet, men som ikke må overstige fem år, som skal være slik at den gir sikkerhet for at konstruksjonen, utstyret, systemene, utrustningen, arrangementet og materialet fullt ut oppfyller kravene i denne forskrift.
 - c) Minst én mellombesiktelse i løpet av sertifikatets gyldighetsperiode, som skal være slik at den gir sikkerhet for at utstyret og tilhørende pumpe- og rørsystemer fullt ut oppfyller kravene i denne forskrift og er i god driftsmessig stand. I de tilfeller hvor det kun foretas én mellombesiktelse i et sertifikats gyldighetsperiode, skal denne foretas tidligst seks måneder før den dato da sertifikatets gyldighetsperiode er halvveis utløpt, og ikke senere enn seks måneder etter. Det kan gjøres påtegning om slike mellombesiktelser på sertifikatet.
 - d) En årlig besiktelse innenfor 3 måneder før eller etter den dag og den måned sertifikatet er utstedt, som skal omfatte en generell undersøkelse for å gi sikkerhet for at konstruksjonen, utrustningen, arrangementene og materialene fortsatt er tilfredsstillende i betraktning av den fart skipet skal gå i. Slike årlige besiktelser skal påtegnes i sertifikatet.
- (4) For øvrig gjelder MARPOL 73/78, vedlegg II, regel 10, for besiktelse av skip etter denne forskrift.

¹ Vedtatt av IMO's havforurensningskomité ved res. MEPC 18(22).

§ 2–4. Sertifikat

- (1) Ethvert norsk skip som omfattes av dette Kapittel og transporterer skadelige, flytende stoffer i bulk, skal ha om bord et sertifikat som følger:
 - a) Kjemikalietankskip bygget før 1. juli 1986 skal ha Sertifikat vedrørende transport i bulk av farlige kjemikalier (BCH-sertifikat).
 - b) Kjemikalietankskip bygget på eller etter 1. juli 1986 skal ha Internasjonalt sertifikat vedrørende transport i bulk av farlige kjemikalier (IBC-sertifikat).
 - c) Skip som ikke er kjemikalietankskip skal ha Internasjonalt sertifikat for hindring av forurensning ved transport av skadelige, flytende stoffer i bulk (NLS-sertifikat).
- (2) Sertifikatet skal utstedes når skipet er førstegangsbesiktet etter reglene i § 2–3, og skal senere fornyes senest hvert 5. år regnet fra utstedelsesdato.
- (3) Et sertifikat skal ikke lenger være gyldig hvis vesentlige endringer i forlangt konstruksjon, utstyr, systemer, tilbehør, arrangementer eller materiale er foretatt uten Sjøfartsdirektoratets godkjenning, med unntak av direkte utskifting av slikt utstyr eller tilbehør, eller hvis mellombesiktelser som fastsatt ovenfor ikke er blitt utført.
- (4) Et sertifikat utstedt til et skip skal også opphøre å være gyldig hvis skipet overføres til en annen stats flagg.
- (5) Sertifikater som nevnt i denne paragraf, utstedes av Sjøfartsdirektoratet.
- (6) Uten hensyn til det som er sagt i § 2–3 og ovenfor i denne paragraf, skal et kjemikalietankskip som er besiktet og sertifisert av andre konvensjonsparter i samsvar med kravene i henholdsvis IBC-koden eller BCH-koden

anses å oppfylle kravene i § 2–3 og denne paragraf, og sertifikat utstedt i henhold til den aktuelle kode skal ha samme virkning og anerkjennes på samme måte som sertifikat utstedt etter denne paragraf.

Del 2. Kontroll med forurensning under drift

§ 2–5. *Utslipp av skadelige, flytende stoffer*

Bestemmelsene i regel 5 i vedlegg II til MARPOL 73/78 skal følges.

§ 2–6. *Kontrolltiltak*

(1) Generelt.

- a) Sjøfartsdirektoratet forutsettes å føre kontroll med at skipene forlater lossehavn med minst mulig restmengder om bord, jf. MARPOL 73/78 vedlegg II regel 8. Kontrollen ombord utføres av Sjøfartsdirektoratet eller de til enhver tid av Sjøfartsdirektoratet bemyndigede firmaer eller autoriserte personer.¹
- b) Fører av skip, som fører skadelige, flytende stoffer i bulk skal påse at kravene i MARPOL 73/78 vedlegg II, regel 5(1) og (2), og kravene i denne paragraf er etterkommet, og at lastedagboken (jf. fjerde ledd) føres hver gang en av de operasjoner som nevnes her, finner sted. Omkostningene ved kontrollsystemet vil påhvile skipet.
- c) Dispensasjoner som nevnt i annet ledd bokstav b, femte ledd bokstav b, sjette ledd bokstav c og sjuende ledd bokstav c kan bare gis av myndighetene i vedkommende lossehavn, når lasterester/vaskevann medbringes til neste havn og myndighetene har forsikret seg om at denne havn kan og er villig til å ta imot restene. Skipet må være i fart mellom havner og terminaler som tilhører en av konvensjonspartene. Når dispensasjon er gitt skal lastedagboken gis påtegning om dette av en dertil bemyndiget person.
- d) Varsling før lossing av skadelige flytende stoffer i norsk havn.
- e) Fører av skip som fører skadelige, flytende stoffer av kategori A, eller stoffer av kategori B og C – som i henhold til skipets «Procedure and Arrangement» manual skal kontrollere restmengdene i lastetankene etter utlossing, eller plikter å foreta en forvask eller konsentrasjonsmåling etter utlossing – skal varsle om dette. Varslingen skal skje gjennom skipets agent til Oljevernstasjonen i Horten senest 12 timer før ankomst til lossehavn, slik at kontroll etter denne forskrift kan gjennomføres.

(2) Følgende regler skal gjelde vedrørende kategori A-stoffer i alle områder.

- a) Med unntak av det som sies i bokstav b nedenfor, skal en tank som er losset vaskes før skipet forlater lossehavnen, i samsvar med tredje og fjerde ledd.
- b) På forespørsel fra skipets fører, kan myndighetene i det land hvor lossehavnen ligger gi skipet dispensasjon fra kravet i bokstav a ovenfor, når:
 1. den lossede tank skal lastes på ny med samme stoff eller et annet stoff som er forenlig med det forrige, og tanken ikke skal vaskes eller fylles med ballastvann før lasting; eller
 2. den lossede tank verken blir vasket eller fylt med ballastvann underveis og kravene tredje og fjerde ledd tilfredsstilles i en annen havn, forutsatt at det blir gitt skriftlig bekreftelse på at det finnes et mottaksanlegg tilgjengelig i denne havn som er tilstrekkelig til det aktuelle formål; eller
 3. lasterestene vil bli fjernet ved ventilasjon etter en prosedyre som er godkjent.

(3) Dersom tanken skal vaskes i samsvar med annet ledd bokstav a, skal restene etter tankvaskingen tømmes til et mottaksanlegg inntil konsentrasjonen av stoffet i utslippet, etter analyse av prøve av vaskerestene utført av en dertil bemyndiget person, minst har blitt redusert til den konsentrasjon som er angitt i regel 5(1) eller 5(7) i vedlegg II til MARPOL 73/78. Når den foreskrevne restkonsentrasjon er oppnådd, skal tankvaskevannet fortsatt tømmes til mottaksanlegget inntil tanken er tom. Disse operasjoner skal nedtegnes i lastedagboken og gis påtegning av en dertil bemyndiget person.

(4) Dersom myndighetene i det land hvor lossehavnene ligger blir forsikret om at det er umulig å måle restkonsentrasjonen av stoffet uten å påføre skipet et ugrunnet opphold, kan disse myndighetene akseptere en alternativ metode som ekvivalent til den som kreves i henhold til tredje ledd, forutsatt at:

- a) Tanken er forvasket i samsvar med en prosedyre som er godkjent; og
- b) En dertil bemyndiget person gir lastedagboken påtegning om at:
 1. tanken, pumpen og tilhørende rørsystemer er tømt; og
 2. forvasken er utført i samsvar med den forvaskprosedyre som er godkjent for den aktuelle tank og det aktuelle stoff; og
 3. tankvaskerommet etter forvasken er tømt til et mottaksanlegg og at tanken er tom.

(5) Følgende regler skal gjelde for kategori B og C-stoffer utenfor spesielle områder:

- a) Med unntak av det som sies i femte ledd bokstav b nedenfor, skal en tank som er losset forvaskes før skipet forlater lossehavn, når:
 1. det stoff som er losset er høyviskøse eller størknende stoffer (definisjon i P & A Manualen 1.3.7 og 1.3.9) og resulterer i et restkvantum som overstiger det maksimale kvantum som kan tømmes i sjøen etter MARPOL 73/78, vedlegg II, regel 5, annet og tredje ledd eller,
 2. lossingen ikke er utført i samsvar med de pumpebetingelser som er godkjent for den tanken av Tilsynet, med mindre det er truffet alternative tiltak for å minke lasterestene til det aktuelle kvantum som fremgår av MARPOL 73/78, vedlegg II, regel 5A, tredje ledd, og dette aksepteres av en dertil bemyndiget person.

3. Den forvaskprosedyre som benyttes skal godkjennes, og alt tankvaskevann skal tømmes til et mottaksanlegg i lossehavn.
- b) På forespørsel fra skipets fører, kan myndighetene i det land hvor lossehavnen ligger gi skipet dispensasjon fra kravet i bokstav a ovenfor, når:
 1. den lossede tank skal lastes på ny med samme stoff eller et annet stoff som er kompatibelt med det forrige, og tanken ikke skal vaskes eller fylles med ballastvann før lasting; eller
 2. den lossede tank verken blir vasket eller fylt med ballastvann underveis og den forvaskes i samsvar med en prosedyre som er godkjent, og alt tankvaskevann tømmes til et mottaksanlegg i en annen havn, forutsatt at det blir gitt skriftlig bekreftelse på at det finnes et mottaksanlegg tilgjengelig i denne havn som er tilstrekkelig til det aktuelle formål; eller
 3. lasterestene vil bli fjernet ved ventilasjon etter en prosedyre som er godkjent.
- (6) Følgende regler skal gjelde for kategori B-stoffer innenfor spesielle områder:
 - a) Med unntak av det som sies i bokstav b og c nedenfor, skal en tank som er losset forvaskes før skipet forlater lossehavn. Forvaskprosedyren skal være godkjent, og alt tankvaskevannet skal tømmes til et mottaksanlegg i lossehavnen.
 - b) Kravene i a ovenfor gjelder ikke når alle de følgende betingelser er tilfredsstilt:
 1. det lossede kategori B-stoff er høyviskøse eller størknende stoffer (definisjon i P & A Manualen 1.3.7 og 1.3.9) og må resultere i et restkvantum som ikke overstiger det maksimale kvantum som kan tømmes i sjøen utenfor spesielle områder etter MARPOL 73/78, vedlegg II, regel 5(2) og restene må beholdes om bord for tømning i sjøen utenfor det spesielle område i samsvar med MARPOL 73/78, vedlegg II, regel 5(2); og
 2. lossingen må utføres i samsvar med de pumpebetingelser som er godkjent for den tanken av Tilsynet. Dersom de godkjente pumpebetingelsene ikke kan oppfylles, må det treffes alternative tiltak for å minke lasterestene til det aktuelle kvantum som fremgår av MARPOL 73/78, vedlegg II, regel 5A, og dette må aksepteres av en dertil bemyndiget person.
 - c) På forespørsel fra skipets fører, kan myndighetene i det landet hvor lossehavnen ligger gi skipet dispensasjon fra kravene i bokstav a ovenfor, når:
 1. den lossede tank skal lastes på ny med samme stoff eller et annet stoff som er kompatibelt med det forrige, og tanken ikke skal vaskes eller fylles med ballastvann før lasting; eller
 2. den lossede tank verken blir losset eller fylt med ballastvann underveis og den forvaskes i samsvar med en prosedyre som er godkjent, og alt tankvaskevann tømmes til et mottaksanlegg i en annen havn, forutsatt at det blir gitt skriftlig bekreftelse på at det finnes mottaksanlegg tilgjengelig i denne havn som er tilstrekkelig til det aktuelle formål; eller
 3. lasterestene vil bli fjernet ved ventilasjon etter en prosedyre som er godkjent.
- (7) Følgende regler skal gjelde for kategori C-stoffer innenfor spesielle områder:
 - a) Med unntak av det som sies i bokstav b og c nedenfor, skal en tank som er losset forvaskes før skipet forlater lossehavn, når:
 1. det lossede kategori C-stoff er høyviskøse eller størknende stoffer (definisjon i P & A Manualen 1.3.7 og 1.3.9) og må resultere i et restkvantum som overstiger det maksimale kvantum som kan tømmes i sjøen etter MARPOL 73/78, vedlegg II, regel 5(9); eller
 2. lossingen ikke utføres i samsvar med de pumpebetingelser som er godkjent for den tanken av Tilsynet, medmindre det treffes alternative tiltak for å minke lasterestene til det aktuelle kvantum som fremgår av MARPOL 73/78, vedlegg II, regel 5A, og dette aksepteres av en dertil bemyndiget person.
 3. Den forvaskprosedyre som benyttes skal være godkjent, og alt tankvaskevann skal tømmes til et mottaksanlegg i lossehavnen.
 - b) Kravene i bokstav a ovenfor gjelder ikke dersom alle de følgende betingelser er oppfylt:
 1. det lossede kategori C-stoff er høyviskøse eller størknende stoffer (definisjon i P & A Manualen 1.3.7 og 1.3.9) og må resultere i et restkvantum som ikke overstiger det maksimale kvantum som kan tømmes i sjøen utenfor spesielle områder etter fremgår av MARPOL 73/78, vedlegg II, regel 5A(3), og restene må beholdes om bord for tømning i sjøen utenfor det spesielle område i samsvar med fremgår av MARPOL 73/78, vedlegg II, regel 5A(3), og
 2. lossingen må utføres i samsvar med de pumpebetingelser som er godkjent for den tanken av Tilsynet. Dersom de godkjente pumpebetingelsene ikke kan oppfylles, må det treffes alternative tiltak for å minke lasterestene til det aktuelle kvantum som fremgår av MARPOL 73/78, vedlegg II, regel 5A, og dette må aksepteres av en dertil bemyndiget person.
 - c) På forespørsel fra skipets fører, kan myndighetene i det land hvor lossehavnen ligger gi skipet dispensasjon fra kravene bokstav a ovenfor, når:
 1. den lossede tank skal lastes på ny med samme stoff eller et annet stoff som er forenlig med det forrige, og tanken ikke skal vaskes eller fylles med ballastvann før lasting, eller
 2. den lossede tank verken blir losset eller fylt med ballastvann underveis og den forvaskes i samsvar med en prosedyre som er godkjent, og alt tankvaskevann tømmes til et mottaksanlegg i en annen havn,

forutsatt at det blir gitt skriftlig bekreftelse på at det finnes et mottaksanlegg tilgjengelig i denne havn, som er tilstrekkelig til det aktuelle formål; eller

3. lasterestene vil bli fjernet ved ventilasjon etter en prosedyre som er godkjent.

(8) En tank som etter føring av kategori D-stoffer er losset, skal enten vaskes og alt tankvaskevann tømmes til et mottaksanlegg, eller restene i tanken skal fortynnes og tømmes i sjøen i samsvar med MARPOL 73/78, vedlegg II, regel 5(4).

(9) Alle rester som oppbevares i sloptank om bord, inklusive rester fra rennestener i lastepumperom, og som inneholder et kategori A-stoff, eller innenfor spesielle områder, et kategori A eller B-stoff, skal tømmes til et mottaksanlegg i samsvar med kravene i MARPOL 73/78, vedlegg II, henholdsvis regel 5(1), 5(7) eller 5(8).

1 For tiden SGS Norge A/S, Maritim Kontroll og Vaktkontor A/S, Caleb Brett Services A/S.

§ 2-7. *Arrangement for å redusere utslipp av skadelige, flytende stoffer*

(1) Fremgangsmåten og arrangementet for overbordtømming og lossing av skadelige, flytende stoffer som føres i bulk skal være i henhold til «Procedure and Arrangements Manual.»

(2) For overbordpumping av rester etter tankvasking skal det være anordnet et spesielt eller flere spesielle overbordutløp innenfor lastetankområdet. Disse overbordutløp skal være under vannlinjen.

(3) Overbordpumping av vaskevann som kan inneholde lasterester, skal innføres i lastedagboken. For skip som er bygget før 1. juli 1986, som frakter kategori B-stoffer, og som ikke tilfredsstiller bestemmelsene i MARPOL 73/78, vedlegg II, regel 5A(1), kreves registreringsutstyr frem til 2. oktober 1994.

(4) Enhver egnet og tilgjengelig lastetank kan benyttes for oppbevaring av tankvaskevann. Dersom en lastetank skal anvendes til sloptank for en bestemt reise, skal dette innføres i lastedagboken.

Del 3. Bestemmelser for å begrense forurensning ved uhell

§ 2-8. *Konstruksjon og styrke*

(1) Bygging, konstruksjon, utstyr og drift av skip som fører skadelige, flytende stoffer i kategori A, B eller C i bulk, skal være slik at ukontrollert utslipp i sjøen av stoffer reduseres til et minimum.

(2) Kjemikalietankskip som bygges på eller etter 1. juli 1986 skal tilfredsstillere kravene i IBC-koden.

(3) Kjemikalietankskip bygget på eller etter 2. november 1973, men før 1. juli 1986 skal tilfredsstillere kravene i BCH-kodens regel nr. 1.7.2.

(4) Kjemikalietankskip bygget før 2. november 1973 skal tilfredsstillere kravene i BCH-kodens regel nr. 1.7.3.

(5) For øvrig gjelder kravene i Kapittel II i forskrift av 21. mai 1987 nr. 407 om transport på skip av spesielle eller farlige laster i bulk eller som pakket gods.

(6) Når det gjelder andre skip enn kjemikalietankskip som fører skadelige, flytende stoffer av kategori A, B eller C i bulk, skal Sjøfartsdirektoratet, under hensyntagen til retningslinjer utviklet av IMO, påse at kravene i første ledd er tilfredsstillt.

Del 4. Lastedagbok

§ 2-9. *Om lastedagboken*

Ethvert skip som omfattes av dette kapittel skal være utstyrt med en lastedagbok, enten som del av skipets offisielle loggbok eller på annen måte. Det som er angitt i MARPOL 73/78 vedlegg II regel 9 og Bilag IV til vedlegget skal for øvrig følges.

§ 2-10.

(Opphevet ved forskrift av 15. september 1992 nr. 710.)

Del 5. Oljelignende stoffer

§ 2-11. *Føring og tømming av oljelignende stoffer*

Uten hensyn til kravene i denne forskrift, kan skadelige, flytende stoffer i kategori C eller D som av IMO er identifisert som oljelignende stoffer, føres på et oljetankskip som omfattes av reglene i forskrift av 16. juni 1983 nr. 1122 om hindring av forurensning fra skip m.m. kap. II, etter reglene i nevnte forskrift, forutsatt at alle de følgende betingelser er oppfylt:

- a) skipet må tilfredsstillere kravene i forskrift av 16. juni 1983 nr. 1122 om hindring av forurensning fra skip m.m. vedrørende produkttankskip;
- b) skipet må ha et IOPP-sertifikat (International Oil Pollution Prevention Certificate), Del B. Sertifikatet må gis påtegning om at skipet kan føre oljelignende stoffer i samsvar med denne paragraf, og påtegningen må omfatte en liste over oljelignende stoffer som tillates ført på skipet;
- c) når det gjelder kategori C-stoffer, må skipet tilfredsstillere dekkstabilitetskravene for skipstype 3 i:
 1. IBC-koden dersom skipet er bygget på eller etter 1. juli 1986; eller
 2. BCH-koden, slik den kommer til anvendelse etter § 2-8, dersom skipet er bygget før 1. juli 1986; og
 3. måleinstrumentet for oljeinnhold i overvåknings- og kontrollsystemet for oljeutslipp er godkjent av Tilsynet for overvåkning av de oljelignende stoffer som føres.

Kapittel III. Andre bestemmelser

§ 3-1. Retten til å seile under norsk flagg

Skip som ikke har om bord sertifikat det etter denne forskrift er pålagt ha om bord, får ikke seile under norsk flagg.

§ 3-2. Tilbakehold mv.

(1) Tilsynet kan i forbindelse med kontrollen med denne forskrift beslutte at skip som:

- a) ikke har gyldig sertifikat om bord påbudt i denne forskrift, eller
- b) har foretatt utslipp i strid med denne forskrift, eller
- c) ikke tilfredsstiller de krav til konstruksjon og utrustning som er fastsatt i denne forskrift, og hvor det er skjellig grunn til mistanke om at skipet representerer en uforsvarlig risiko for skade på det marine miljø, skal holdes tilbake, bortvises, flyttes, gå til havn, benytte en spesiell led, losses e.l. inntil det konstateres at skipet ikke lenger representerer en slik risiko.
- d) ikke overholder det av Sjøfartsdirektoratet etablerte kontrollsystem i henhold til § 2-6.

(2) Sjødyktighetslovens § 24 – § 33 får tilsvarende anvendelse på vedtak etter første ledd.

(3) Vedtak truffet etter denne paragraf skal straks meddeles Sjøfartsdirektoratet. Skipets fører og reder skal straks underrettes skriftlig om vedtaket og om grunnen for det. Gjelder vedtaket utenlandsk skip, skal Sjøfartsdirektoratet gi skriftlig underretning om avgjørelsen og om grunnen til at vedtaket ble ansett nødvendig til konsulen eller den diplomatiske representant for den stat hvis flagg skipet fører. Vedtaket skal dessuten meddeles politi- og losmyndighetene.

§ 3-3. Etterforskning

Bestemmelsene i sjødyktighetslovens tredje kapittel får tilsvarende anvendelse for etterforskning av overtredelser av denne forskrift.

§ 3-4. Undersøkelser ved overtredelser

Ved skjellig grunn til mistanke om overtredelse av denne forskrift, kan skip stanses eller bordes for undersøkelse. Ved slik undersøkelse kan prøver tas, bl.a. av last, ballast, bunkers samt av innholdet i lensebrønner og oppsamlingstanker.

§ 3-5. Midlertidig inngrep til sikring av formuesstraff

(1) Ved overtredelse av denne forskrift eller enkeltvedtak truffet i medhold av den, kan påtalemyndigheten til sikring av formuesstraff beslutte skipet holdt tilbake.

(2) Ved overtredelse av bestemmelsene i denne forskrift, kan påtalemyndigheten beslutte skipet oppbragt.

(3) Beslutning om oppbringelse og tilbakehold etter annet ledd og § 3-2 skal innen 24 timer bringes inn for retten, som avgjør om det skal foretas hefte etter reglene i § 3-6, eller om skipet skal frigis. Ender fristen på lørdag, helgedag, eller dag som etter lovgivningen er likestilt med helgedag, forlenges fristen til samme klokkeslett den nærmest følgende virkedag.

§ 3-6. Hefte

(1) For å sikre betaling av bot som antas å ville bli idømt etter § 3-10, samt saksomkostninger som antas å ville bli ilagt, kan retten på begjæring av påtalemyndigheten beslutte hefte i skipet for et bestemt beløp, når det er grunn til å frykte for at fullbyrdelsen ellers ville ble forspilt eller i vesentlig grad vanskeliggjort. Slikt hefte kan foretas selv om skipet ikke tilhører siktede.

(2) Når det er foretatt hefte i et skip, må det ikke forlate det sted hvor det ligger. Ligger skipet ikke i havn, skal beslutningen om hefte inneholde påbud om å gå til nærmere angitt sted. Heftet kan avverges ved at det stilles annen tilfredsstillende sikkerhet.

(3) Heftet faller bort når påtalemyndigheten frafaller det, eller når retten ved kjennelse beslutter det fordi grunnlaget for heftet er falt bort.

(4) For øvrig får bestemmelsene i kapittel 14 om arrest i lov av 26. juni 1992 nr. 86 om tvangsfullbyrdelse og midlertidig sikring tilsvarende anvendelse på hefte etter denne paragraf så langt de passer.

§ 3-7. Tvangsmulkt

(1) Tilsynet kan ilegge tvangsmulkt for den som ikke etterkommer pålegg gitt i medhold av denne forskrift.

(2) Ilagt tvangsmulkt kan frafalles når det finnes rimelig. Tvangsmulktenes størrelse fastsettes under hensyn til hvor viktig det er at pålegget blir gjennomført og hvilke kostnader det antas å medføre.

(3) Tvangsmulkten inndrives ved utpanting.

§ 3-8. Klage

Vedtak truffet i medhold av denne forskrift kan påklages til Miljøverndepartementet for såvidt ikke annet er bestemt.

§ 3-9. Straff

(1) Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer denne forskrift eller enkeltvedtak truffet i medhold av den eller

som medvirker til dette straffes etter § 427 i Almindelig borgerlige Straffelov (Straffeloven) av 22. mai 1902 nr. 10 med bøter, eller fengsel inntil 4 måneder eller med begge deler.

(2) Fremmed skip straffes;

- a) med bøter ved overtredelse innenfor norsk sjøterritorium eller norsk økonomisk sone;
- b) på samme måte som etter første ledd ved forsettlig og alvorlig forurensning innenfor norsk sjøterritorium.

§ 3–10. *Ikraftredelse*

Denne forskrift trer i kraft 6. april 1987. Samtidig oppheves kap. III i forskrift av 16. juni 1983 nr. 1122 om hindring av forurensning fra skip m.m.

II

Endringene trer i kraft straks.

30. aug. Nr. 997 2002

Vedtak om endring i delegering av myndighet på næringsmiddelområdet til det kommunale og interkommunale næringsmiddeltilsyn.

Fastsatt av Statens næringsmiddeltilsyn 30. august 2002 med hjemmel i delegeringsvedtak av 17. februar 2000 nr. 251. Kunngjort 20. september 2002.

I

I vedtak av 17. februar 2000 nr. 251 om delegering av myndighet på næringsmiddelområdet til det kommunale og interkommunale næringsmiddeltilsyn gjøres følgende endringer:

I Liste over kommunale og interkommunale næringsmiddeltilsyn som er delegert myndighet etter næringsmiddelregelverket fra Statens næringsmiddeltilsyn etter

- Næringsmiddeltilsynet i Lødingen, for Lødingen kommune

tilføyes:

- Næringsmiddeltilsynet for Narvik og Omland for Ballangen, Gratangen, Hamarøy, Narvik og Tysfjord kommune.

I Liste over kommunale og interkommunale næringsmiddeltilsyn som er delegert myndighet etter næringsmiddelregelverket fra Statens næringsmiddeltilsyn erstattes

- Næringsmiddeltilsynet i Sortland og Øksnes for Ballangen, Gratangen, Hamarøy, Narvik, Tysfjord, Sortland, Øksnes kommune

med

- Næringsmiddeltilsynet i Sortland og Øksnes for Sortland og Øksnes kommune.

II

Endringene trer i kraft 1. oktober 2002.

30. aug. Nr. 998 2002

Forskrift om organisert forskerutdanning for graden philosophiae doctor (ph.d.) ved Norges musikkhøgskole.

Fastsatt av styret ved Norges musikkhøgskole 30. august 2002 med hjemmel i lov av 12. mai 1995 nr. 22 om universiteter og høyskoler § 46 og kgl.res. av 10. mai 1996 nr. 420. Kunngjort 20. september 2002.

§ 1. *Virkeområde*

Denne forskriften gjelder for organisert forskerutdanning for graden philosophiae doctor (ph.d.) ved Norges musikkhøgskole i de tre fagområdene historiske og samtidsrettede oppføringspraktiske problemstillinger, musikkpedagogikk og musikkterapi.

§ 2. *Målsetting for doktorgradsprogrammet*

Doktorgradsprogrammet skal kvalifisere for forskningsvirksomhet og for annet arbeid i samfunnet hvor det stilles store krav til vitenskapelig innsikt. Studiet skal munne ut i et selvstendig forskningsarbeid på et spesialfelt i form av en vitenskapelig avhandling på høyt faglig nivå.

I tillegg skal doktorgradskandidaten få en videregående opplæring i teori og metode som gir faglig dybde og bredde i eget fag, samtidig som faget settes inn i en større ramme. Gjennom studiet skal kandidaten også få trening i formidling av faglig arbeid.

§ 3. Opptak

§ 3-1. Søkerens formelle kompetanse

For å bli tatt opp til doktorgradsprogrammet i historiske og samtidsrettede oppføringspraktiske problemstillinger,

musikkpedagogikk og musikkterapi, må søkeren ha oppnådd laudabel eksamen av høyere grad innen det fagområdet man søker opptak til.

Annen utdanning eller kompetanse på tilsvarende nivå kan etter individuell vurdering godkjennes av doktorgradsutvalget som grunnlag for opptak.

Doktorgradsutvalget kan stille krav om at søkere gjennomgår særskilte kurs og/eller består særskilt prøve for opptak.

§ 3-2. Plan for studiet

Søknaden om opptak skal inneholde en plan for studiet. Planen skal inneholde prosjektbeskrivelse, tidsplan for studiet, finansieringsplan og forslag til veileder(e).

Prosjektbeskrivelsen skal gjøre rede for tema, problemstillinger og valg av metode. Beskrivelsen bør angi framdriftsplan for de ulike deler av forskningsarbeidet.

Dersom søkeren planlegger å bruke et annet språk i avhandlingen enn det som er godkjent i henhold til forskriftens § 6 femte ledd skal søknad om godkjenning av dette leveres sammen med planen for studiet.

§ 3-3. Vilkår for opptak

Avgjørelsen om opptak baseres på en samlet vurdering av prosjektbeskrivelsen, søkerens formelle kvalifikasjoner og planen for doktorgradsstudiet, herunder tidsplan, finansieringsplan, godkjent(e) veileder(e) og søkerens tilgang til andre nødvendige faglige og materielle ressurser ved den forskningsinstitusjon vedkommende skal være tilknyttet.

§ 3-4. Prosedyre for opptak

Doktorgradsutvalget er opptakskomiteé for opptak til doktorgradsprogrammet. Doktorgradsutvalget nedsetter en sakkyndig komité til å gi faglig innstilling om den enkelte søknad. Komiteen skal ha minst ett eksternt medlem.

Komiteen skal vurdere søknaden og konkludere med enten

- a) Søknaden er klart støtteverdig og blir anbefalt uten vesentlige endringer i prosjektet, eller
- b) Søknaden er støtteverdig, men trenger vesentlig bearbeiding før den kan vurderes på nytt, eller
- c) Søknaden er ikke støtteverdig.

Doktorgradsutvalget gjør opptak til doktorgradsprogrammet på grunnlag av de faglige innstillingene og innenfor rammer fastsatt av styret. Ved opptak til doktorgradsprogrammet for tilsetning i stipendiatstilling ved Norges musikkhøgskole gjøres opptaket av styret i forbindelse med tilsetning, etter innstilling fra doktorgradsutvalget.

Opptak skjer normalt én gang i året.

Dersom søkers prosjekt tilsier at det kan være aktuelt med tilknytning til flere fagmiljøer, bør det også innhentes uttalelse fra relevant(e) fagmiljø(er) før opptak.

I tilfeller der prosjektet allerede er funnet støtteverdig av Norges forskningsråd, er høgskolen ikke forpliktet til å foreta ny sakkyndig vurdering av dette.

§ 4. Avtale

Opptak til doktorgradsprogrammet formaliseres i form av skriftlig avtale. Avtalen inngås mellom doktorgradskandidat, veileder(e) og høgskolen, og angir partenes gjensidige rettigheter og plikter. Avtalen skal angi tema for doktorgradsarbeidet, avtaleperiode, finansieringsplan, veiledningsforhold, arbeidssted og opplæringsdel.

Vesentlige endringer i de forhold som omtales i avtalen, skal forelegges doktorgradsutvalget til godkjenning.

§ 5. Doktorgradsprogram

§ 5-1. Normert tid

Doktorgradsprogrammet skal være lagt opp slik at det normalt skal kunne fullføres innenfor en tre års effektiv forskerutdanningsperiode. Av denne perioden skal minst ett semester være avsatt til organisert opplæring. Opplæringsdelen skal være fullført når avhandlingen innleveres.

For de som er i stipendiatstilling er doktorgradsprogrammet fire år, med ett år avsatt til institusjonsrelevant arbeid. Vanligvis skal utdanningen ikke strekke seg over mer enn fem år.

Når særlige faglige hensyn taler for det, kan doktorgradsutvalget godkjenne en annen tidsnormering. I alle tilfeller skal studiet føre frem til samme faglige nivå.

§ 5-2. Opplæringsdelen

Opplæringsdelen i doktorgradsprogrammet skal inneholde den faglige og metodiske skolering som er ønskelig av hensyn til arbeidet med doktoravhandlingen og for kvalifisering til yrker hvor det stilles store krav til vitenskapelig innsikt. Opplæringsdelen skal inneholde kurs i vitenskapsteori.

Høgskolen er ansvarlig for å gi alle doktorgradskandidater tilbud om opplæring på høyt vitenskapelig nivå. Dersom høgskolen ikke selv arrangerer hele opplæringsdelen, skal den legge forholdene til rette for kandidatens deltagelse i tilsvarende opplæring ved en annen institusjon som gir godkjent doktorgradsopplæring.

Musikkhøgskolen fastsetter en egen studieplan for opplæringsdelen. Studieplanen gir nærmere beskrivelse av

faglig innhold, vektning og omfang. Opplæringen gis vanligvis i egne intensive kurs, knyttet til et pensum og med skriftlig dokumentasjon. I emner der det ikke foreligger egnet kurstilbud, kan individuelt lesepensum med skriftlig dokumentasjon godkjennes som del av opplæringsdelen.

Alle som er tatt opp til doktorgradsprogrammet, skal gjennomføre opplæringsdelen. Det kreves dokumentasjon for at kandidaten har tilegnet seg de nødvendige faglige kunnskaper. Slik dokumentasjon kan gis gjennom obligatoriske praktiske øvelser, skriftlige eller muntlige prøver, forelesning, seminarpresentasjon, skriftlig arbeid eller i annen form godkjent av doktorgradsutvalget.

Som et ledd i opplæringsdelen kan doktorgradskandidaten holde seminar eller forelesninger og på denne måten få øvelse i og hjelp til faglig formidling. Et populærvitenskapelig arbeid som krever tilnærmet samme arbeidsinnsats, kan godkjennes som tilsvarende skolering i faglig formidling.

Kurs på høyere grads nivå kan godkjennes som en mindre andel av kandidatens opplæringsdel. Det forutsettes at kandidaten ikke tidligere har hatt tilsvarende kurs på høyere grads nivå, og at kursvalget kan begrunnes i kandidatens prosjektopplegg. Doktorgradsutvalget kan bestemme at slike kurs kan gi en mindre uttelling (lavere vektning) på doktorgradsnivå.

Doktorgradsutvalget kan gi fritak for deltagelse i deler av opplæringsdelen dersom tilsvarende krav er oppfylt ved en annen institusjon som gir godkjent opplæring. I spesielle tilfeller kan det også gis helt eller delvis fritak for slik deltagelse dersom annen opplæring eller forskningsmessig erfaring som gir tilsvarende kompetanse, kan dokumenteres.

Doktorgradsutvalget foretar den endelige godkjenningen av den enkelte kandidats gjennomførte opplæringsdel innenfor rammene av gjeldende studieplan.

§ 5-3. *Veiledning*

Doktorgradsarbeidet skal foregå under individuell veiledning av én av de vitenskapelige ansatte ved høgskolen, av annen person med nødvendig fagkyndighet eller flere slike personer i samarbeid.

Normalt skal det være en veileder fra høgskolen. Dersom det blir oppnevnt ekstern veileder, skal det også oppnevnes en intern. I tilfeller med flere veiledere skal en av dem oppnevnes som hovedveileder. Veileder(e) skal ha doktorgrad eller tilsvarende faglig kompetanse. Doktorgradskandidater og veileder(e) forutsettes å holde jevnlig kontakt etter de retningslinjer som er fastsatt i avtalen om faglig veiledning i forskerutdanningen, jf. § 4. Normalt bør doktorgradskandidaten også ha anledning til å få sitt doktorgradsarbeid drøftet på seminar.

Doktorgradsutvalget oppnevner veileder(e) i forbindelse med opptak til programmet, eller like etter opptak.

§ 6. *Doktorgradsarbeidet*

Alle prosjekter krever dokumentasjon i form av en avhandling. I fagområdet historiske og samtidsrettede oppføringspraktiske problemstillinger kan det være aktuelt å supplere avhandlingen med annen dokumentasjon, særlig av utøvende art (i form av CD-innspillinger eller annen varig dokumentasjon). Det er en forutsetning at slik bruk av kunstnerisk utøving i seg selv utgjør en kunstnerisk helhet, at den inngår i den faglige drøftingen i form av illustrasjon, belegg eller lignende, og at den blir vurdert som dette i en vitenskapelig sammenheng. Vektleggingen av skriftlig og utøvende dokumentasjon avgjøres i det enkelte tilfelle i samråd med veileder og doktorgradsutvalget.

Avhandlingen skal være et selvstendig, vitenskapelig arbeid på et høyt faglig nivå når det gjelder problemformuleringer, begrepsmessig presisering, metodisk, teoretisk og empirisk grunnlag, dokumentasjon og fremstillingsform. Arbeidet skal bidra til å utvikle ny faglig kunnskap og ligge på et faglig nivå som tilsier at den vil kunne publiseres som en del av fagets vitenskapelige litteratur.

Til bedømmelse som enkeltarbeid kan ikke antas arbeid som har vært godtatt som hovedoppgave ved embetseksamen eller magister- eller lisensiatavhandling, med mindre arbeidet inngår som en mindre del av en avhandling som består av flere sammenhengende arbeid.

Flere mindre arbeid kan godkjennes som deler av en doktorgradsavhandling når de etter sitt innhold utgjør et hele. I tillegg til de enkelte delene skal det da utarbeides et sammendrag som gjør nærmere rede for helheten i arbeidet.

Avhandlingen skal være skrevet på norsk, svensk, dansk eller engelsk, med mindre det er gitt særskilt tillatelse til å benytte et annet språk.

Doktorgradsarbeidet kan være et frittstående arbeid eller en videreføring av hovedfagsoppgaven i studiet. Doktorgradsarbeidet kan også være en videreføring av faglig arbeid som er utført tidligere i forbindelse med andre eksamener i studiet.

Del av et fellesarbeid kan godtas til bedømmelse (også som ett av flere arbeider, jf. fjerde ledd), forutsatt at det representerer en selvstendig innsats som kan identifiseres, i den utstrekning det er nødvendig for vurderingen. I slike tilfeller skal det innhentes erklæringer fra øvrige forfattere og andre som har fulgt arbeidet, slik at doktorgradskandidatens innsats kan identifiseres.

Et arbeid eller deler av et arbeid som tidligere er godkjent for doktorgraden ved utenlandsk universitet eller høgskole, kan ikke antas til bedømmelse, selv om arbeidet innleveres i omarbeidet skikkelse.

Doktorgradsarbeidet skal være offentlig tilgjengelig.

Et doktorgradsarbeid som ikke er blitt godkjent ved en tidligere bedømmelse, kan bedømmes i omarbeidet form, enten som eneste arbeid eller som ett av flere sammenhengende arbeider, først seks måneder etter at høgskolen har fattet beslutning om å forkaste arbeidet. Bedømmelse på ny kan bare finne sted en gang.

§ 7. Bedømmelse

Doktorgraden tildeles på grunnlag av:

- a) Godkjent vitenskapelig avhandling og ev. annen dokumentasjon
- b) Et tilfredsstillende forsvar av avhandlingen i en offentlig disputas
- c) Godkjent prøveforelesning
- d) Godkjent gjennomføring av opplæringsdelen.

§ 8. Innlevering

Søknaden om å få doktorgradsarbeidet bedømt stiles til Norges musikkhøgskole ved doktorgradsutvalget. Fem eksemplarer av avhandlingen og ev. annen dokumentasjon skal følge med søknaden. Sammen med søknaden skal det foreligge dokumentasjon for at opplæringsprogrammet er fullført. Dersom doktorgradsarbeidet godkjennes til disputas, leveres ytterligere 50 eksemplarer av avhandlingen senest én måned før disputasen holdes. Kandidaten leverer et kortfattet sammendrag som kan tjene som pressemelding. Avhandlingen og ev. annen dokumentasjon skal være offentlig tilgjengelig senest én måned før disputasen holdes.

Et innlevert arbeid kan ikke trekkes tilbake før det er endelig avgjort om det er verdig til å forsvares for doktorgraden. Etter innlevering har doktorgradskandidaten (doktoranden) kun anledning til å foreta rettinger av formell art, forutsatt at han eller hun sender inn en oversikt over samtlige rettinger som er foretatt i det innleverte arbeid.

§ 9. Oppnevning av bedømmelseskomité

En bedømmelseskomité på minst tre medlemmer oppnevnes av høgskolens styre etter forslag fra doktorgradsutvalget. Styret utpeker komiteens leder. Minst ett av komitémedlemmene skal være uten tilknytning til høgskolen. Så vidt mulig bør ett av medlemmene være fra utenlandsk lærested. Komiteen skal fortrinnsvis være sammensatt slik at begge kjønn er representert. Medlemmene skal ha doktorgrad eller tilsvarende faglig kompetanse.

Habilitetsreglene i forvaltningslovens §§ 6 flg. gjelder for komiteens medlemmer, jf. lovens § 10. Oppnevnt veileder kan ikke være medlem av bedømmelseskomiteen, men kan innkalles til møter i denne for å gjøre rede for veiledningen og arbeidet med avhandlingen. Doktoranden underrettes om komiteens sammensetning.

§ 10. Komiteens innstilling og behandling av innstillingen

Komiteen avgir innen en frist fastsatt av høgskolen begrunnet innstilling, eventuelt vedlagt individuelle uttalelser, om hvorvidt arbeidet er verdig til å forsvares for doktorgraden. Dissenser skal begrunnes. Komiteen kan kreve framlagt doktorandens grunnlagsmateriale og utfyllende eller oppklarende tilleggsinformasjon.

Bedømmelseskomiteens innstilling med eventuelle dissenser og individuelle uttalelser stiles til høgskolen, og skal så snart som mulig oversendes doktoranden, som gis en frist på minimum én uke til å fremme skriftlige merknader til innstillingen.

Dersom doktorandens merknader kan ha betydning for spørsmålet om doktorgradsarbeidet kan godkjennes, bør merknadene forelegges bedømmelseskomiteen før høgskolen fatter realitetsvedtak i saken.

Bedømmelseskomiteens innstilling med eventuelle merknader behandles av styret. Rektor kan godkjenne en komitéinnstilling når den enstemmig konkluderer med at doktoranden gis adgang til å disputere.

Styret kan ikke tilside sette en enstemmig komitéinnstilling uten støtte i nye sakkyndige vurderinger. Dersom det foreligger dissens i komiteen, skal styret innhente individuelle uttalelser fra to nye sakkyndige. Dersom begge de to nye sakkyndige slutter seg til konklusjonen fra flertallet i den opprinnelige komiteen, skal denne innstillingen følges.

Doktoranden underrettes om resultatet av behandlingen.

§ 11. Prøveforelesning og disputas

Dersom arbeidet finnes verdig til å forsvares for doktorgraden, avsluttes forskerutdanningen med

- a) én offentlig prøveforelesning
- b) én disputas.

Innen fagområdene musikkpedagogikk og musikkterapi bestemmes emnet for prøveforelesningen av bedømmelseskomiteen og kunngjøres for doktorgradskandidaten 14 dager før prøveforelesningen.

I fagområdet for historiske og samtidsrettede oppføringspraktiske problemstillinger bestemmes emnet av bedømmelseskomiteen og kunngjøres for doktorgradskandidaten 14 dager før prøveforelesningen. Dersom prøveforelesningen skal inneholde vesentlige innslag av utøvende art, der utøvingen inngår i en faglig drøfting, skal emnet kunngjøres for doktorgradskandidaten to måneder før prøveforelesningen.

Prøveforelesningen skal holdes før disputasen. Disputasen skal normalt avholdes innen seks måneder etter at avhandlingen ble innlevert til bedømmelse.

Forelesning og disputas skal skje på det språket som avhandlingen er skrevet på, eller et annet språk som er tillatt i henhold til reglementet.

Bedømmelseskomiteen vurderer prøveforelesningen, som skal finnes tilfredsstillende.

Finner bedømmelseskomiteen prøveforelesningen tilfredsstillende, skal doktoranden forsvare avhandlingen i disputas.

Disputasen skal være offentlig. Det skal normalt være to opponenter. De to opponentene skal være medlemmer av bedømmelseskomiteen og utpekes av doktorgradsutvalget eller komiteen selv. I særlige tilfeller kan det oppnevnes opponenter som ikke har vært medlemmer av komiteen.

Disputasen ledes av rektor eller den rektor bemyndiger. Den som leder disputasen, gjør kort rede for innleveringen og bedømmelsen av doktorgradsarbeidet og for prøveforelesningen og bedømmelsen av denne. Deretter gjør førsteopponent rede for hensikten med og resultatene av det vitenskapelige arbeidet. Førsteopponent innleder diskusjonen og annenopponent avslutter disputasen. Øvrige tilstedeværende som ønsker å delta i drøftingen, må under disputasen gi melding om dette til disputasens leder innen et tidspunkt som denne fastsetter og kunngjør ved åpningen av disputasen. Kunstnerisk utøving kan, på samme måte som tidligere beskrevet i § 6, brukes som illustrasjon, belegg eller lignende der det er naturlig under disputasen.

Etter disputasen sender komiteen en innberetning til høgskolen der den gjør rede for hvordan den har vurdert prøveforelesningen og forsvaret av avhandlingen. Innberetningen skal konkludere med om prøvene samlet sett er godkjent/ikke godkjent.

Hvis prøveforelesningen og/eller disputasen ikke godkjennes, kan ny prøve først avlegges seks måneder etter disputasen.

§ 12. *Kreering og diplom*

På grunnlag av innberetning fra bedømmelseskomiteen om at prøveforelesningene og disputasen er godkjent, kreerer musikkhøgskolens styre doktoranden til philosophiae doctor (ph.d.).

Doktorgradsdiplom utferdiges av høgskolen. På diplomet skal tittelen på doktorgradsarbeidet og fagområdet føres opp sammen med opplysninger om den faglige opplæringsdelen doktoranden har fullført.

§ 13. *Klage*

Avslag på søknad om opptak etter § 3 og avslag på godkjenning av kurs eller andre deler av opplæringsdelen kan påklages. Likeledes kan avslag på søknad om bedømmelse og vedtak om ikke å godkjenne avhandling, prøveforelesning eller forsvar påklages.

Fristen for å klage er tre uker fra det tidspunkt underretning om vedtaket er mottatt. For øvrig gjelder reglene om klagebehandling i forvaltningslovens §§ 28 flg. Ved klage over sensur ved særskilt eksamen eller prøve gjelder likevel lov om universiteter og høyskoler § 51 og § 52.

Grunngitt klage sendes høgskolen. Det organ som har truffet det påklagede vedtaket kan oppheve eller endre vedtaket hvis det finner klagen begrunnet. Har styret truffet det påklagede vedtaket, og det ikke finner grunn til å oppheve eller endre dette, sendes klagen til departementet til avgjørelse. Klageinstansen kan prøve alle sider ved det påklagede vedtak. Dersom underinstansen eller klageinstansen finner grunn til det, kan det oppnevnes et utvalg eller enkeltpersoner til å foreta en vurdering av den foretatte bedømmelse og de kriterier denne bygger på, eller til å foreta en ny eller supplerende sakkyndig vurdering.

§ 14. *Utfyllende bestemmelser*

Doktorgradsutvalget kan utferdige utfyllende bestemmelser til denne forskrift.

§ 15. *Ikrafttredelse*

Denne forskrift trer i kraft straks.

13. sept. Nr. 999 2002

Forskrift om endring i forskrift om tildeling av tillatelse til å drive fiske med trål.

Fastsatt ved kgl.res. 13. september 2002 med hjemmel i lov av 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven). Fremmet av Fiskeridepartementet. Kunngjort 20. september 2002.

I

I forskrift av 12. desember 1986 nr. 2185 om tildeling av tillatelse til å drive fiske med trål gjøres følgende endring:

§ 15–1 tredje ledd skal lyde:

Fiskeridirektoratet kan dispensere fra bestemmelsen i annet ledd.

II

Endringen trer i kraft straks.

4. juni Nr. 1000 2002

Forskrift om endring i forskrift om opptelling og registrering av ombordværende på passasjerskip.

Fastsatt av Sjøfartsdirektoratet 4. juni 2002 med hjemmel i lov av 9. juni 1903 nr. 7 om Statskontrol med Skibes Sjødygtighed m.v. § 1, § 97 og § 105, jf. § 106, jf. kgl.res. av 5. april 1963 nr. 9, kgl.res. av 1. desember 1978 nr. 1 og delegeringsvedtak av 15. januar 1979 nr. 1. Jf. EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 56e (direktiv 98/41/EF). Kunngjort 24. september 2002.

I

I forskrift av 6. september 1999 nr. 1047 om opptelling og registrering av ombordværende på passasjerskip er det

foretatt endringer. Endringene er ikke materielle, men gjelder forskriftens struktur og språk. Forskriften lyder i sin helhet etter dette:

Kapittel 1. Generelle bestemmelser

§ 1. Virkeområde

(1) Denne forskriften gjelder for norske passasjerskip som etter sitt sertifikat kan føre mer enn 12 passasjerer. Kapittel III § 9 gjelder likevel bare for registrering av ombordværende på norske passasjerskip i utenriks fart mellom havner i tredjeland.

(2) Denne forskriften gjelder tilsvarende for utenlandske passasjerskip i fart på norske havner.

§ 2. Definisjoner

I denne forskriften betyr:

- a) *beskyttet havområde*: et havområde som er beskyttet mot bølger og vind fra åpent hav, hvor et skip på ikke noe som helst tidspunkt er mer enn 6 mil fra et sted hvor skipbrudne kan komme i land, og hvor det i nærheten finnes ettersøknings- og redningstjeneste.
- b) *ESA*: EFTAs overvåkningsorgan.
- c) *ISM-koden*: (International Management (ISM) Code): Internasjonal norm for sikkerhetsstyring for drift av skip og hindring av forurensning, vedtatt av IMO ved resolusjon A.741(18) med senere endringer.
- d) *mil*: nautisk mil = 1852 m.
- e) *ombordværende*: alle som er om bord, uansett alder.
- f) *passasjerskip*: skip som skal ha sertifikat i henhold til bestemmelsene i åttende kapittel i lov av 9. juni 1903 nr. 7 om Statskontrol med Skibes Sjødygtighed m.v.
- g) *rederi*: passasjerskipets eier eller ethvert annet foretak eller enhver annen person, som f.eks. den operatør eller befrakter, som har overtatt eierens ansvar for passasjerskipets drift.
- h) *rederiets registeransvarlige*: en person i land, som et rederi har;
 1. utpekt som ansvarlig for oppfyllelse av forpliktelsene i henhold til ISM-koden, eller
 2. pålagt ansvaret for å ivareta opplysningene om de ombordværende på et skip som tilhører rederiet.
- i) *rutebart*: en rekke overfarter med skip som seiler mellom to eller flere havner, enten
 1. etter en offentliggjort ruteplan, eller
 2. med så regelmessige eller hyppige overfarter at de får en klart systematisk karakter.
- j) *Sjø sikkerhetskonvensjonen (SOLAS)*: Den internasjonale konvensjon av 1974 om sikkerhet for menneskeliv til sjøs, med senere endringer.
- k) *tredjeland*: et land som ikke er part i EØS-avtalen.

§ 3. Rederens og førerens plikter

(1) Rederiet og fører skal sørge for at bestemmelsene i denne forskriften blir fulgt.

(2) Fører skal dessuten sørge for at skipet før avgang fra havn, ikke har flere passasjerer om bord enn skipets sertifikat tillater.

Kapittel 2. Opptelling og registrering – EØS

§ 4. Registreringssystem

(1) Rederiet skal etablere og opprettholde et system i land, for registrering som sikrer at bestemmelsene i § 5 og § 6 overholdes.

(2) Rederiet skal utpeke en registeransvarlig, med ansvar for oppbevaring og utlevering av registrerte opplysninger dersom det oppstår en nødsituasjon eller etter en ulykke.

(3) Registreringssystemet skal være godkjent av Sjøfartsdirektoratet. For passasjerskip fra en EØS-stat aksepteres godkjennelse fra vedkommende EØS-stat. Systemet skal oppfylle følgende krav:

a) Lesbarhet:

Opplysningene skal være i et lett leselig format.

b) Tilgjengelighet:

Opplysningene skal være lett tilgjengelige for Redningstjenesten og andre relevante myndigheter i forbindelse med redningsarbeid.

c) Anvendelighet:

Systemet skal være innrettet slik at det ikke skaper unødvendige forsinkelser for passasjerene i forbindelse med ombord- eller ilandstigning.

d) Sikkerhet:

Opplysningene skal være tilstrekkelig sikret mot utilsiktet eller ulovlig ødeleggelse, tap og mot ulovlig endring, utlevering eller adgang.

(4) Det bør unngås å bruke ulike registreringssystemer på samme rute eller på tilsvarende ruter.

§ 5. Opptelling

(1) Fører skal før skipets avgang sørge for at alle ombordværende blir opptalt.

(2) Antallet ombordværende skal før avgang meldes til fører, og til rederiets registeransvarlige eller et landbasert registreringssystem som tilhører rederiet.

§ 6. Registrering

(1) På passasjerskip som foretar reiser hvor de enkelte strekninger er på 20 mil eller mer, skal følgende opplysninger om alle ombordværende registreres:

- a) etternavn
- b) fornavn eller initialer
- c) kjønn
- d) alderskategori (voksen, barn eller spedbarn), alder eller fødselsår
- e) dersom en passasjer ber om det; opplysninger som er nødvendige for særlig behandling eller bistand i ulykkestilfeller. Rederiet skal forsikre seg om at slike opplysninger blir registrert og meddelt skipets fører før avgang.

(2) Opplysningene skal være innhentet før avgang, og skal rapporteres til rederiets registeransvarlige eller et landbasert registreringssystem som tilhører rederiet, senest 30 minutter etter avgang.

§ 7. Oppbevaring og utlevering av registrerte opplysninger

Opplysninger som er registrert etter bestemmelsene i § 5 og § 6, skal være tilgjengelige for Redningstjenesten og andre relevante myndigheter i forbindelse med redningsarbeid, men skal ellers slettes ved reisens slutt eller senest 24 timer etter dette tidspunktet.

§ 8. Fravik

(1) Sjøfartsdirektoratet kan etter søknad frita et passasjerskip fra plikten som følger av § 5 andre ledd til å melde antall ombordværende til rederiets registeransvarlige eller rederiets landbaserte registreringssystem.

(2) Følgende vilkår må foreligge:

- a) passasjerskipet seiler utelukkende i et beskyttet havområde.
- b) passasjerskipet går i rutefart.
- c) reisetiden mellom de enkelte havner overstiger ikke 1 time.

(3) Sjøfartsdirektoratet kan etter søknad frita et passasjerskip fra plikten som følger av § 6 første og annet ledd, dersom reisen foregår utelukkende i beskyttet havområde, enten mellom to havner eller fra og til samme havn uten å anløpe andre havner.

(4) Sjøfartsdirektoratet skal straks underrette ESA om fritak som er gitt etter denne paragrafen. Med underretningen skal det følge en begrunnet uttalelse.

(5) Dersom ESA finner at et fritak er uberettiget eller kan få skadelige virkninger for konkurransen, kan ESA senest innen 6 måneder gi pålegg om at Sjøfartsdirektoratet skal endre eller trekke fritaket tilbake.

(6) For passasjerskip i rutefart og som utelukkende seiler i innenriks fart eller mellom havner i to EØS-stater, kan Sjøfartsdirektoratet anmode ESA om helt eller delvis å frita et skip fra plikten til å følge bestemmelsene om registrering av informasjon i § 6 første ledd. Følgende vilkår må foreligge:

- a) det må være upraktisk for rederiet å registrere informasjonen, og dette må dokumenteres.
- b) sannsynligheten for at bølgehøyden i området overstiger to meter, må være mindre enn 10% målt på årsbasis.
- c) lengden på reisens enkelte strekninger overstiger ikke ca 30 mil, eller hovedformålet med ruten er å opprettholde regelmessige forbindelser til fjerntliggende samfunn av alminnelige hensyn.
- d) området som passasjerskipet seiler i, skal være dekt av landbasert navigasjonssystem, og pålitelige værmeldinger for området må være tilgjengelige.
- e) det skal være passende og tilstrekkelig ettersøknings- og redningsapparat i området.

Kapittel 3. Registrering utenfor EØS

§ 9. Registrering i utenriks fart mellom havner i tredjeland

Bestemmelsene i SOLAS kapittel III om registrering av ombordværende skal følges.

Kapittel 4. Avsluttende bestemmelser

§ 10. Straff

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av denne forskriften straffes med bøter i henhold til Alminnelig borgerlig Straffelov (straffeloven) av 22. mai 1902 nr. 10 § 339 nr. 2, jf. § 48a og § 48b hvis ikke strengere straff kommer til anvendelse i henhold til annen lovbestemmelse.

§ 11. Ikrafttredelse mv.

Denne forskriften trer i kraft 1. oktober 1999. Fra samme tidspunkt oppheves forskrift av 15. mars 1991 nr. 152 om registrering av ombordværende på passasjerskip i internasjonal rutefart.

II

Endringene trer i kraft straks.

4. juni Nr. 1001 2002**Forskrift om endring i forskrift om rapportering av hendelse til sjøs.**

Fastsatt av Sjøfartsdirektoratet 4. juni 2002 med hjemmel i lov av 9. juni 1903 nr. 7 om Statskontrol med Skibes Sjødygtighed m.v. § 1, § 68, § 69, § 114, § 117, § 118 og § 119, jf. kgl.res. av 12. oktober 1979 nr. 1 og delegeringsvedtak av 8. januar 1980 nr. 1. Jf. EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 55a (direktiv 93/75/EØF endret ved direktiv 96/39/EF, direktiv 97/34/EF, direktiv 98/55/EF og direktiv 98/74/EF). Kunngjort 24. september 2002.

I

I forskrift av 2. april 1987 nr. 231 om rapportering av hendelse til sjøs er det foretatt endringer. Endringene er ikke materielle, men gjelder forskriftens struktur og språk. Forskriften lyder i sin helhet etter dette:

§ 1. Virkeområde

(1) Denne forskrift gjelder for alle norske skip, samt for utenlandske skip som befinner seg i norsk territorialfarvann.

(2) Denne forskrift gjelder ikke:

- a) skip som tilhører eller drives av en stat og som benyttes i offentlig ikke-kommersiell tjeneste;
- b) marinefartøyer eller andre skip som benyttes som hjelpeskip for marinen;
- c) fritidsfartøy under 15 meter.

§ 2. Definisjoner

I denne forskrift betyr:

a) *Farlige stoffer*:

1. *Farlige flytende gasser*: Ethvert stoff som er omfattet av kapittel 19 i IGC-koden.
2. *Farlige kjemikalier*: Stoffer som i kapittel 17 i IBC-koden er identifisert som farlige.
3. *Farlige stoffer i pakket form*: Stoffer som i IMDG-koden er identifisert som farlige, herunder radioaktivt materiale som omhandlet i INF-koden.

b) *Forurensende stoffer*:

1. *Olje*: Ethvert stoff som er omfattet av Vedlegg I til MARPOL 73/78.
2. *Skadelige stoffer i pakket form*: Ethvert stoff som er omfattet av Vedlegg III til MARPOL 73/78, dvs. stoffer som er identifisert i IMDG-koden som stoffer som forurenser sjøen.
3. *Skadelige, flytende stoffer*: Ethvert stoff som er omfattet av Vedlegg II til MARPOL 73/78.

c) *Fritidsfartøy*: Enhver flytende innretning som er beregnet på og i stand til å bevege seg på vann, og som brukes utenfor næringsvirksomhet.

d) *IBC-koden*: (International Code for the Construction and Equipment of Ships carrying Dangerous Chemicals in Bulk): Den internasjonale kjemikaliekode for bygging og utrustning av skip som fører farlige kjemikalier i bulk, vedtatt av Sjøsikkerhetskomiteen ved resolusjon MSC.4(48), med senere endringer.

e) *IGC-koden*: (International Code for the Construction and Equipment of Ships Carrying Liquefied Gases in Bulk): Den internasjonale gasskipskode, Den internasjonale kode for bygging og utrustning av skip som fører flytende gasser i bulk, vedtatt av Sjøsikkerhetskomiteen ved resolusjon MSC.5(48), med senere endringer.

f) *IMDG-koden*: (International Maritime Dangerous Goods Code): Den internasjonale koden for transport av farlig last til sjøs, vedtatt ved resolusjon A.716(17), med senere endringer.

g) *INF-koden*: Den internasjonale koden for sikker transport av bestrålt nukleært brensel, plutonium og sterkt radioaktivt avfall i beholdere.

h) *MARPOL 73/78*: Den internasjonale konvensjon om hindring av forurensning fra skip, 1973, slik den er endret ved tilleggsprotokollen av 1978, med senere endringer.

i) *Skip*: Ethvert fartøy, herunder leker.

j) *Utslipp*: Enhver frigivelse eller tømning fra skip uansett årsak og omfatter bl.a. enhver utstrømming, fjerning, søling, lekkasje, utpumping, avgivelse eller lensing.

§ 3. Plikt til å rapportere

(1) Skipsføreren eller annen person som har ansvar for skip som er innblandet i en hendelse som nevnt i § 4, skal uten opphold rapportere enkelthetene om hendelsen i samsvar med kravene i denne forskrift.

(2) Dersom skip som nevnt i 1. ledd forlates, eller dersom rapport fra skip som nevnt i 1. ledd er ufullstendig eller utilgjengelig, skal eieren, befrakteren, den som disponerer eller opererer skipet eller deres agenter, i den grad det er mulig overta de plikter som er tillagt skipsføreren etter denne forskrift.

(3) Videre skal føreren av et skip som er i ferd med eller blir anmodet om å yte assistanse til, eller berge et skip som er innblandet i en hendelse som nevnt i § 4, uten opphold avgi rapport om enkelthetene i den aksjon som er utført eller planlagt. Rapporten, så langt det er praktisk mulig, bør i tillegg inneholde opplysninger som nevnt i § 5 og § 6. Rapporten skal gis i samsvar med kravene i § 7 og kyststaten skal holdes informert om den utvikling som skjer.

§ 4. Når rapportering skal skje

(1) Rapportering i henhold til § 5 skal skje når en hendelse medfører:

- a) utslipp eller sannsynlig utslipp av olje eller skadelige, flytende stoffer, som overstiger den mengde eller det utslipp som til enhver tid er tillatt etter bestemmelsene i MARPOL 73/78, og uansett av hvilken grunn utslippet skjer, herunder for å ivareta skipets sikkerhet eller for å redde liv til sjøs; eller

- b) tap/utslipp eller sannsynlig tap/utslipp av farlige eller skadelige stoffer i pakket form, herunder stoffer i transportabel tank eller tankkjøretøy, samt om det er kjøretøy, fraktcontainer eller andre lastettransportenheter inneholdende pakker; eller
 - c) utslipp eller sannsynlig utslipp av farlige kjemikalier eller farlige flytende gasser; eller
 - d) skade på, svikt på eller havari av skip med lengde over 15 meter som
 - 1. påvirker skipets sikkerhet, herunder, men ikke begrenset til, kollisjon, grunnstøting, brann, eksplosjon, konstruksjonssvikt, vannfylling eller forskyvning av last; eller
 - 2. forårsaker svekket navigasjonssikkerhet, herunder, men ikke begrenset til, svikt eller havari i styresystemet, fremdriftsmaskineriet, det elektriske generatorsystemet eller viktige navigasjonshjelpemidler om bord.
- (2) Ved vurdering av om en hendelse kan medføre utslipp eller sannsynlig utslipp bør bl.a. følgende faktorer tas i betraktning:
- a) Skadens art i form av svikt eller havari av skipet, maskineriet eller utstyret som:
 - 1. påvirker skipets sikkerhet, f.eks ved kollisjon, grunnstøting, brann, eksplosjon, strukturell svikt, vannfylling eller forskyvning av last; eller
 - 2. resulterer i forringelse av navigasjonssikkerheten, f.eks ved svikt eller havari av styresystemet, fremdriftsmaskineriet, det elektriske generatorsystem eller nødvendige navigasjonshjelpemidler på skipet.
 - b) Sjø- og vindforhold og trafikk tetthet i området på tidspunktet for hendelsen.

§ 5. Rapportens innhold

Rapporten skal inneholde følgende opplysninger, såfremt disse er relevante:

- a) identiteten på skip som er innblandet, herunder:
 - 1. skipets navn, kallesignal og nasjonalitet;
 - 2. for skip som har IMO-nummer, skal IMO-nummeret oppgis;
 - 3. skipstype, bruttotonnasje, lengde, bredde og dypgang;
 - 4. hvilke(n) kyststasjon(er) som skipet har samband med, samt opplysning om eventuelt satelittkommunikasjonsutstyr og innmarsatnummer;
 - 5. navn, adresse, teleks- og telefonnummer til skipets eier og representant (befrakter, den som disponerer eller opererer skipet eller disses agenter);
- b) tidspunkt, sted og hendelsens art; herunder posisjon, kurs og fart på hendelsestidspunktet;
- c) hvilken mengde og type forurensende/farlig stoff det dreier seg om; herunder:
 - 1. korrekt teknisk betegnelse og konsentrasjon av det farlige eller forurensende stoff, FN-nummer, IMO-fareklasse(r) fastsatt i samsvar med IMDG-, IBC- og IGC-koden, forurensningskategori A, B, C eller D;
 - 2. informasjon om overflatestrålingsnivået som angitt i transportindeks;
 - 3. type og mengde last som er ført og dens plassering om bord på fartøyet;
 - 4. emballasjetype, inkludert identifikasjonsmerker. Spesifiser om det er transportabel tank eller tankkjøretøy, samt om det er kjøretøy, fraktcontainer eller andre lastettransportenheter inneholdende pakker. Enhetens offisielle registreringsmerke og nummer skal oppgis;
- d) annen informasjon som anses nødvendig herunder andre skip involvert i hendelsen, assistanse eller berging.

§ 6. Tilleggsrapport

- (1) Enhver som etter denne forskrift er forpliktet til å avgi rapport skal, så vidt mulig:
 - a) supplerer den første rapporten og informere om den videre utvikling; og
 - b) i så stor grad som mulig etterkomme anmodninger om tilleggsinformasjon fra berørte stater.
- (2) Tilleggsrapporten bør inneholde følgende opplysninger, såfremt disse er relevante:
 - a) skipets tilstand;
 - b) evne til å overføre last/ballast/drivstoff;
 - c) utslippets årsak;
 - d) om utslippet fortsetter og omtrent den mengde som er sluppet ut, samt utslippets sannsynlige omfang;
 - e) været på stedet, sjø-, strøm- og vindforhold;
 - f) beregning av utslippets bevegelser, og om mulig en angivelse av utslippets overflateutstrekning;
 - g) tiltak som er igangsatt i forbindelse med utslippet og skipets bevegelse;
 - h) hvorvidt det er anmodet om assistanse fra andre og om denne er ytet;
 - i) produsent, eller avsender/mottaker hvis produsent er ukjent, av det forurensende eller farlige stoff;
 - j) om det tapte, pakkede skadelige stoff fløt eller sank;
 - k) beregning av mengden og det pakkede skadelige stoffs sannsynlige tilstand.

§ 7. Rapporteringsprosedyrer

- (1) Rapporter skal sendes til Sjøfartsdirektoratet eller Statens forurensingstilsyn med høyest mulig prioritet.
- (2) For hendelser utenfor norsk farvann skal rapporter sendes til nærmeste kyststat med høyest mulig prioritet.
- (3) Rapporter sendes fortrinnsvis via maritime radiokommunikasjonssystemer, med en prioritet som er i overensstemmelse med ITUs radioreglement, avhengig av rapportens innhold.

- (4) Rapporter kan sendes via et ikke-maritimt radiokommunikasjonssystem forutsatt at systemet gir en prioritet som ikke er dårligere enn den som er nevnt i 2. ledd.
- (5) Dersom skipet er innenfor radiodekningsområdet til et etablert skipsrapporteringsystem, skal rapporten sendes via dette systemet.
- (6) Rapporteringen skal være i samsvar med IMO Resolusjon 851(20) «General principles for ship reporting systems and ship reporting requirements, including guidelines for reporting incidents involving dangerous goods, harmful substances and/or marine pollutants.»

§ 8. *Straff*

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av denne forskrift eller av enkeltvedtak truffet i medhold av denne, straffes etter § 427 i den alminnelige borgerlige straffelov av 22. mai 1902 nr. 10 med bøter eller fengsel inntil 4 måneder eller med begge deler.

§ 9. *Ikrafttredelse*

Denne forskrift trer i kraft 6. april 1987.

II

Endringene trer i kraft straks.

4. juni Nr. 1002 2002

Forskrift om endring i forskrift om sikkerhetsstyringssystem for lasteskip.

Fastsatt av Sjøfartsdirektoratet 4. juni 2002 med hjemmel i lov av 9. juni 1903 nr. 7 om Statskontroll med Skibes Sjødygtighed m.v. § 1, § 9a, § 41a, § 97 og § 106 annet ledd, jf. kgl.res. av 5. april 1963 nr. 9, kgl.res. av 1. desember 1978 nr. 1, kgl.res. av 2. august 1991 nr. 528 og delegeringsvedtak av 14. august 1991. Kunngjort 24. september 2002.

I

I forskrift av 6. august 1996 nr. 822 om sikkerhetsstyringssystem for lasteskip er det foretatt endringer. Endringene er ikke materielle, men gjelder forskriftens struktur og språk. Forskriften lyder i sin helhet etter dette:

§ 1. *Virkeområde*

- (1) Denne forskrift gjelder følgende typer norske skip med brutto tonnasje på 500 og over, i utenriks fart:
- Andre lasteskip
 - Bulkskip
 - Gasskip
 - Hurtiggående lasteskip
 - Kjemikalietankskip
 - Oljetankskip.
- (2) Forskriften gjelder ikke skip som tilhører eller brukes av en stat og som benyttes til ikke-kommersielle formål.

§ 2. *Definisjoner*

I denne forskrift betyr:

- Andre lasteskip*: Skip, forskjellige fra de i § 1 bokstav a – f nevnte, som ikke er passasjerskip, fiske- og fangstfartøy, fritidsfartøy eller lekter.
 - Fiske- og fangstfartøy*: Fartøy som ervervsmessig benyttes til å fange fisk, hval, sel eller andre levende ressurser i sjøen, herunder tang og tare.
 - Fritidsfartøy*: Enhver flytende innretning som er beregnet på og i stand til å bevege seg på vann, og som brukes utenfor næringsvirksomhet.
 - Lekter*: Et skrog eller skip uten fremdriftsmaskineri som slepes eller skyves ved all forflytning, og som anvendes til føring av last.
 - Passasjerskip*: Skip som skal ha passasjersertifikat eller sikkerhetssertifikat for passasjerskip.
- Arbeids- og levevilkår*: Forhold vedrørende bl.a. standarder for vedlikehold og renslighet i oppholds- og arbeidsområder om bord, minstealder, ansettelsesavtale, amt og forpleining, innredning, rekruttering, bemanning, kvalifikasjoner, arbeidstid, legeundersøkelse, forebygging av yrkesulykker, legehjelp, sykdoms- og ulykkesstønader, sosial velferd, hjemreise og ansettelsesvilkår.
- Bulkskip*: Skip som frakter faste laster i bulk, som definert i SOLAS, kapittel IX.
- Gasskip*: Skip som frakter flytende gass eller produkter definert i IMOs gasskipskode, IGC, i bulk (International Code for the Construction and Equipment of Ships Carrying Liquefied Gases in Bulk, MSC. 5(48)).
- Hurtiggående lasteskip*: Lasteskip som går med høy hastighet, som definert i de internasjonale sikkerhetsregler for hurtiggående fartøy, vedtatt ved resolusjon MSC.97(73) med senere endringer.
- ISM-koden*: Internasjonal norm for sikkerhetsstyring for drift av skip og hindring av forurensing, fastsatt av IMO ved resolusjon A.741(18) med senere endringer, (International Safety Management Code).

- g) *Kjemikalietankskip*: Skip som frakter skadelige flytende væsker, som definert i MARPOL, Annex II.
- h) *MARPOL*: Den internasjonale konvensjon om hindring av forurensning fra skip, 73/78, slik den er endret ved tilleggsprotokoll av 1978, med senere endringer.
- i) *Oljetankskip*: Skip som frakter flytende petroleumsprodukter som definert i MARPOL, Annex I.
- j) *Selskap*: Skipets eier eller enhver annen organisasjon eller person, for eksempel driftsansvarlig eller bareboat-befrakter, som har påtatt seg ansvaret for driften av skipet fra eieren og som har samtykket i å overta alle plikter som ISM-koden pålegger.
- k) *SOLAS*: Den internasjonale konvensjon av 1974 om sikkerhet for menneskeliv til sjøs, med senere endringer.

§ 3. Sikkerhetsstyringssystem – plikter

(1) For hvert skip som omfattes av denne forskrift, skal ett enkelt selskap sørge for at for alle oppgaver og forpliktelser som følger av ISM-kodens bestemmelser og bestemmelsene i denne forskrift overholdes. Dersom skipets eier ikke selv skal stå for utførelse av disse oppgaver og forpliktelser, har eieren plikt til å oppnevne et driftsansvarlig selskap som påtar seg alle disse oppgaver og plikter.

(2) Selskapet skal forberede, etablere og opprettholde et sikkerhetsstyringssystem i selskapets landorganisasjon og på det enkelte skip innenfor de tidsrammer som fremgår av § 7.

(3) Selskapet og skipsfører skal sørge for at Sikkerhetsstyrings sertifikat for skipet og kopi av Godkjennelsesbevis for selskapet, jf. § 5, oppbevares om bord.

§ 4. Fravik

I enkelttilfelle kan Sjøfartsdirektoratet etter skriftlig søknad fravike forskriftens krav. Spesielle grunner må gjøre fraviket nødvendig, og fraviket må være sikkerhetsmessig forsvarlig. Fravik kan bare skje når det ikke er i strid med internasjonal overenskomst som Norge har sluttet seg til.

§ 5. Sertifisering

(1) Når det er verifisert at kravene i ISM-koden er oppfylt, utsteder Sjøfartsdirektoratet eller den det bemyndiger, følgende godkjennelsesbevis og sertifikater:

- a) Godkjennelsesbevis for selskap (Document of Compliance, DOC).
- b) Sikkerhetsstyrings sertifikat for skip (Safety Management Certificate, SMC).

(2) For å få utstedt et Godkjennelsesbevis for selskap (DOC) må selskapet kunne dokumentere at sikkerhetsstyringssystemet oppfylder kravene i ISM-koden, herunder skips sikkerhet, hindring av forurensning av det marine miljø, samt sjøfolks arbeids- og levevilkår. Systemet må ha fungert effektivt i minst 3 måneder i selskapets landorganisasjon og i minst 3 måneder på minst ett skip av hver type skip som selskapet opererer. Dokumentasjonen skal inkludere rapporter fra internrevisjoner foretatt både av landorganisasjonen og av de aktuelle skip.

(3) Godkjennelsesbevis for selskap (DOC) er gyldig i 5 år, forutsatt at det årlig blir verifisert at systemet fungerer i henhold til kravene. Slik verifikasjon skal foretas av Sjøfartsdirektoratet eller den det bemyndiger, i perioden mellom tre måneder før og etter hver årssdag for utstedelse.

(4) For å få utstedt et Sikkerhetsstyrings sertifikat for skip (SMC) må selskapet dokumentere at kravene i ISM-koden er oppfylt, og at det har et gyldig Godkjennelsesbevis for angjeldende skipstype. Det må dokumenteres at sikkerhetsstyringssystemet ombord er i samsvar med ISM-koden, og at systemet har fungert effektivt om bord på skipet i minst 3 måneder. Dokumentasjonen skal inkludere rapporter fra internrevisjon foretatt ombord i skipet.

(5) Sikkerhetsstyrings sertifikat for skip (SMC) er gyldig i 5 år, forutsatt at det blir foretatt minst en mellomliggende verifikasjon av at systemet fungerer i henhold til kravene. Slik verifikasjon skal foretas av Sjøfartsdirektoratet eller den det bemyndiger, og verifikasjon skal foretas i perioden mellom to og tre år etter utstedelsesdato. Sjøfartsdirektoratet eller den det bemyndiger, kan kreve at ytterligere mellomliggende verifikasjoner av sikkerhetsstyringssystemet blir foretatt, dersom dette finnes påkrevet.

§ 6. Midlertidige godkjennelsesbevis og sertifikater

(1) Sjøfartsdirektoratet eller den det bemyndiger, kan utstede midlertidige Godkjennelsesbevis for selskap (DOC) med inntil 12 måneders gyldighet til nyetablerte selskaper og når nye typer skip skal opereres av et selskap med Godkjennelsesbevis (DOC) for andre skipstyper. Før midlertidige Godkjennelsesbevis kan utstedes til nyetablerte selskaper må disse demonstrere at de har et sikkerhetsstyringssystem som oppfylder den del av målsetningen for slike systemer som er definert i seksjon 1.2.3 i ISM-koden. Nyetablerte selskaper må fremlegge planer som fører frem til full implementering av sikkerhetsstyringssystemet innen gyldighetsperioden for det midlertidige Godkjennelsesbevis (DOC), før dette kan utstedes.

(2) Sjøfartsdirektoratet eller den det bemyndiger, kan utstede midlertidige Sikkerhetsstyrings sertifikat for skip (SMC) med inntil 6 måneders gyldighet i forbindelse med levering av nybygg, ved innkjøp av skip fra utlandet, og når nye typer skip skal opereres av et selskap med Godkjennelsesbevis (DOC) for andre skipstyper. I særlige tilfeller kan varigheten utvides med ytterligere 6 måneder.

§ 7. Gjennomføring

(1) Et sikkerhetsstyringssystem som oppfyller alle krav i ISM-koden og som er dokumentert, sertifisert og verifisert som angitt i § 4, skal være etablert og satt i drift innenfor følgende tidsrammer:

- a) 1. juli 1998 for oljetank-, kjemikalietank-, gass-, bulkskip og hurtiggående lasteskip.
- b) 1. juli 2002 for andre lasteskip.

(2) Selskapet skal ha sendt inn søknad om sertifisering som angitt i § 5, til angjeldende sertifiseringsmyndighet senest ett år før de datoer som er angitt i bokstav a og b. Før søknad sendes skal selskapet ha utarbeidet utkast til fullstendig dokumentasjon for sikkerhetsstyringssystemet. Søknaden skal inneholde en erklæring om at utkast til fullstendig dokumentasjon er utarbeidet, og en fremdriftsplan for full implementering av systemet innenfor de aktuelle frister. Utkast til dokumentasjon kan ha behov for videre bearbeidelse før sertifisering, men skal innholdsmessig dekke alle krav i ISM-koden og denne forskrift.

§ 8. *Straff*

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av denne forskriften straffes med bøter eller med fengsel inntil 3 måneder i henhold til Almindelig borgerlig Straffelov av 22. mai 1902 nr. 10 § 416, jf. § 48a og § 48b.

§ 9. *Ikrafttredelse*

Denne forskrift trer i kraft 1. september 1996.

II

Endringene trer i kraft straks.

4. juni Nr. 1003 2002

Forskrift om endring i forskrift om skipsutstyr (skipsutstyrforskriften).

Fastsatt av Sjøfartsdirektoratet 4. juni 2002 med hjemmel i lov av 9. juni 1903 nr. 7 om Statskontrol med Skibes Sjødygtighed m.v. § 54a og § 114 nr. 5 og lov av 16. juni 1994 nr. 20 om tekniske kontrollorgan som har til oppgave å gjennomføre samsvarsvurderingar § 7, jf. delegeringsvedtak av 8. januar 1980 nr. 9 og delegeringsvedtak av 10. desember 1998 nr. 1568. Jf. EØS-avtalen vedlegg II kap. XXXII nr. 1 og vedlegg XIII nr. 56d (direktiv 96/98/EF endret ved direktiv 98/85/EF). Kunngjort 24. september 2002.

I

I forskrift av 29. desember 1998 nr. 1455 om skipsutstyr (skipsutstyrforskriften) er det foretatt endringer. Endringene er ikke materielle, men gjelder forskriftens struktur og språk. Vedleggene til forskriften er ikke endret og kunngjøres derfor ikke her. Forskriften uten vedleggene lyder etter dette:

Kapittel 1. Generelle bestemmelser

§ 1. *Formål*

Formålet med denne forskriften er å øke sikkerheten til sjøs og å hindre havforurensning ved at de relevante internasjonale dokumenter får en ensartet anvendelse på utstyr som er oppført i vedlegg A, og som anbringes om bord på skip som skal ha internasjonale sertifikater.

§ 2. *Virkeområde*

- (1) Denne forskriften gjelder for konstruksjon, produksjon, import og omsetning av utstyr til bruk om bord på:
 - a) nytt skip, og
 - b) eksisterende skip som ikke tidligere hadde slikt utstyr om bord, eller
 - c) eksisterende skip når utstyr skiftes, unntatt hvis internasjonale konvensjoner tillater annet.
- (2) Forskriften gjelder bare for utstyr på skip som skal ha internasjonale sertifikater i henhold til konvensjonene.
- (3) Forskriften gjelder ikke for utstyr som var anbrakt om bord før forskriftens ikrafttredelse.

§ 3. *Definisjoner*

I denne forskrift betyr:

- a) *Prosedyrer for samsvarsvurdering*: Rutinene fastsatt i denne forskrift § 8 og vedlegg B.
- b) *Utstyr*: Utstyr oppført i vedlegg A som skal anbringes om bord i skip for å brukes i henhold til internasjonale dokumenter, eller som frivillig anbringes om bord for å brukes, og som skal godkjennes av flaggstatens myndigheter i henhold til internasjonale dokumenter.
- c) *Radiokommunikasjonsutstyr*: Utstyret som kreves i kapittel IV i SOLAS-konvensjonen av 1974 med endringer gjeldende pr. 1. januar 2001 og de toveis VHF-radioapparater som kreves i regel III/6.2.1 i nevnte konvensjon.
- d) *Internasjonale konvensjoner*:
 1. Den internasjonale konvensjon av 1966 om lastelinjer (LL66),
 2. Konvensjonen av 1972 om internasjonale regler til forebygging av sammenstøt på sjøen (COLREG-konvensjonen),
 3. Den internasjonale konvensjon av 1973 om hindring av forurensning fra skip (MARPOL-konvensjonen),
 4. Den internasjonale konvensjon av 1974 om sikkerhet for menneskeliv til sjøs (SOLAS-konvensjonen), med tilhørende protokoller og endringer som er gjeldende pr. 1. januar 2001.
- e) *Internasjonale dokumenter*: De relevante internasjonale konvensjoner samt relevante resolusjoner og rundskriv fra Den internasjonale sjøfartsorganisasjon (IMO) og de internasjonale prøvingsstandarder som gjelder på området.
- f) *Merke*: Symbolet som er nevnt i § 9 og gjengitt i vedlegg D.

- g) *Teknisk kontrollorgan*: Ethvert organ som er utpekt til å foreta samsvarsvurderinger i henhold til EØS-avtalens tekniske regelverk.
- h) *Anbrakt om bord*: Installert eller plassert om bord i et skip.
- i) *Sikkerhetssertifikater*: De sertifikater som utstedes av en medlemsstat eller på vegne av medlemsstaten i samsvar med internasjonale konvensjoner.
- j) *Skip*: Ethvert skip som hører inn under de internasjonale konvensjoners virkeområde, for hvilke det er utstedt sikkerhetssertifikater av Sjøfartsdirektoratet eller av den de har bemyndiget. Denne definisjon omfatter ikke de tilfeller der direktoratet utsteder sertifikat for et skip på anmodning fra myndighetene i en stat utenfor EØS-området. Definisjonen omfatter ikke krigsskip.
- k) *Nytt skip*: Skip hvis kjøp strekkes, eller som er på et tilsvarende byggetrinn, på eller etter 1. januar 1999.
- l) *Tilsvarende byggetrinn*: Det byggetrinn hvor:
 - 1. bygging av et bestemt skip kan fastslås å være påbegynt; og
 - 2. det som er satt sammen av skipet, består av minst 50 tonn eller utgjør 1 prosent av den beregnede vekt av alt bygningsmateriale dersom dette er mindre.
- m) *Eksisterende skip*: Ethvert skip som ikke er et nytt skip.
- n) *Prøvingsstandarder*: De standarder som er vedtatt av:
 - 1. Den internasjonale sjøfartsorganisasjon (IMO),
 - 2. Den internasjonale standardiseringsorganisasjon (ISO),
 - 3. Den internasjonale elektrotekniske standardiseringsorganisasjon (IEC),
 - 4. Den europeiske standardiseringsorganisasjonen (CEN),
 - 5. Den europeiske komité for elektroteknisk standardisering (CENELEC),
 - 6. Det europeiske standardiseringsinstitutt for telekommunikasjoner (ETSI),og som er gjeldende pr. 1. januar 2001, og er utarbeidet i samsvar med de relevante internasjonale konvensjoner samt med relevante resolusjoner og rundskriv fra IMO for å definere prøvingsmetoder og prøvingsresultater, men utelukkende i den form som er nevnt i vedlegg A.
- o) *Typegodkjenning*: Rutinene for vurdering av utstyr produsert i samsvar med relevante prøvingsstandarder, samt utstedelse av det aktuelle sertifikat.
- p) *Dennes representant*: Den som innenfor EØS representerer en produsent som er etablert utenfor EØS.
- q) *EØS*: Det europeiske økonomiske samarbeidsområdet. EØS omfatter EU-landene Belgia, Danmark, Finland, Frankrike, Hellas, Irland, Italia, Luxemburg, Nederland, Portugal, Spania, Storbritannia, Sverige, Tyskland og Østerrike og EFTA-landene Island, Liechtenstein og Norge.
- r) *Distributør*: Leverandør, forhandler mv. av skipsutstyr.

§ 4. Plikter

- (1) Produsenten og dennes representant, importør og distributør av utstyr skal sørge for at utstyret er produsert, merket og distribuert i samsvar med bestemmelsene i denne forskrift.
- (2) Teknisk kontrollorgan skal sørge for at samsvarsvurdering foretas i henhold til bestemmelsene i denne forskriften.
- (3) Reder og fører har skal sørge for at utstyret om bord er merket i samsvar med bestemmelsene i denne forskriften.

§ 5. Fravik

I enkelttilfeller kan Sjøfartsdirektoratet etter skriftlig søknad fravike forskriftens krav. Spesielle grunner må gjøre fraviket nødvendig og fraviket må være sikkerhetsmessig forsvarlig. Fravik må ikke være i strid med internasjonal overenskomst Norge har sluttet seg til.

§ 6. Teknisk kontrollorgan

- (1) Virksomhet som skal utføre oppgaver tillagt teknisk kontrollorgan skal oppfylle kravene i vedlegg C, og være utpekt av Nærings- og handelsdepartementet eller utpekende myndighet i annet land i EØS. En utpeking av teknisk kontrollorgan kan gis på bestemte vilkår og/eller avgrenses i tid.
- (2) Departementet eller den det bemyndiger, skal kontrollere at tekniske kontrollorgan oppfyller kriterier i vedlegg C. Kontrollen skal utføres hvert annet år.
- (3) Utpeking av teknisk kontrollorgan skal trekkes tilbake dersom kriteriene ovenfor ikke lenger er tilfredsstillt.

Kapittel 2. Krav til utstyret, samsvarsvurdering og merking mv.

§ 7. Krav til utstyret

- (1) Utstyr som er oppført i vedlegg A, og som er anbrakt om bord på eller etter 1. januar 1999, skal oppfylle de relevante krav i internasjonale dokumenter.
- (2) At utstyret er i samsvar med de relevante krav i konvensjonene og IMOs relevante resolusjoner og sirkulærer, fastslås utelukkende i henhold til de relevante prøvingsstandarder og samsvarsvurderingsprosedyrer i vedlegg A. Når både IEC- og ETSI-prøvingsstandarder er angitt, skal standardene anses som alternativer. Produsenten eller dennes representant innenfor EØS kan da bestemme hvilken standard som skal benyttes.
- (3) Utstyr som er merket i henhold til § 9, eller på annen måte tilfredsstiller forskriftens krav, kan fritt markedsføres eller anbringes om bord i et skip.

§ 8. Prosedyrer for samsvarsvurdering

(1) Prosedyrer for samsvarsvurdering som nevnt i vedlegg B omfatter en EF-typeprøving (modul B). Videre skal det, alt etter hvilken de i vedlegg A nevnte alternativer produsenten eller dennes representant velger, utstedes en:

- a) EF-erklæring om typesamsvar (Modul C),
- b) EF-erklæring om typesamsvar (kvalitetssikring av produksjonen) (Modul D),
- c) EF-erklæring om typesamsvar (kvalitetssikring av produktet) (Modul E),
- d) EF-erklæring om typesamsvar (produktverifisering) (Modul F), eller
- e) full EF-kvalitetssikring (modul H).

(2) I de tilfelle hvor utstyret er produsert enkeltvis eller i et lite antall og ikke er serie- eller masseprodusert, kan EF-verifisering av enheter (modul G) benyttes for samsvarsvurdering.

(3) For å bekrefte at utstyr og komponenter oppfyller kravene i forskriften skal produsenten eller dennes representant utarbeide en skriftlig samsvarserklæring som angitt i vedlegg B.

§ 9. Merking

(1) Utstyr som er i overensstemmelse med de relevante internasjonale dokumenter, og som er produsert i henhold til kravene i § 8, skal av produsenten eller dennes representant merkes i samsvar med vedlegg D. Merket påføres i avslutningen av produksjonsfasen.

(2) Merket skal følges av identifikasjonsnummeret for det tekniske kontrollorgan som foretok samsvarsvurderingen, dersom det tekniske kontrollorgan deltok i produksjonskontrollfasen, samt de to siste tallene i året for påføring av merket.

(3) Merket skal påføres utstyret eller utstyrets merkeplate slik at det er lett synlig, lett å lese og ikke kan slettes så lenge utstyret forventes å være i bruk. Dersom utstyret er av en slik art at dette ikke er mulig eller rimelig, skal merket påføres emballasjen, en etikett eller en brosjyre.

(4) Påføring av merker eller preging skal ikke være villedende med hensyn til betydningen av merket og den grafiske utforming.

§ 10. Teknisk nyvinning

(1) Sjøfartsdirektoratet eller den det bemyndiger, kan under særlige omstendigheter, i forbindelse med teknisk nyvinning, fravike fra bestemmelsen i § 7. Utstyret kan anbringes om bord når det gjennom prøving eller på annen måte kan konstateres at utstyret er like bra som utstyr som oppfyller kravene til prosedyrer for samsvarsvurdering. Den prøving som foretas, må ikke diskriminere mellom utstyr produsert i Norge og utstyr produsert i andre land innenfor EØS.

(2) Utstyr som faller inn under denne bestemmelse skal utstyres med et sertifikat som gir tillatelse til å anbringe utstyret ombord, og eventuelle bestemmelser i forbindelse med bruk av utstyret. Sertifikatet skal oppbevares ombord, og følge utstyret.

§ 11. Prøving og vurdering av utstyr

(1) Sjøfartsdirektoratet eller den det bemyndiger kan, med henblikk på prøving og vurdering, tillate at utstyr som ikke oppfyller krav til prosedyrer for overensstemmelse og ikke faller inn under § 10, kan anbringes om bord.

(2) Slikt utstyr skal utstyres med et sertifikat som gir tillatelse til å anbringe utstyret ombord, og skal inneholde bestemmelser vedrørende bruk. Tillatelse skal bare gis for en kort, begrenset periode, og skal til enhver tid følge utstyret.

(3) Utstyr som får tillatelse til å anbringes ombord etter denne bestemmelse, kan ikke erstatte utstyr som skal være ombord i henhold til internasjonale dokumenter.

§ 12. Skifte av utstyr i havn utenfor EØS

(1) Når utstyr må skiftes i en havn utenfor EØS, og det ikke er mulig å få EF-typegodkjent utstyr ombord innen rimelig tid, eller uten at dette medfører urimelige forsinkelser og omkostninger, kan annet utstyr anbringes ombord når:

- a) Utstyret følges av dokumentasjon utstedt av en anerkjent organisasjon tilhørende land utenfor EØS-området, som anses å tilsvare teknisk kontrollorgan. Bestemmelsen forutsetter at avtale om gjensidig anerkjennelse av slike organisasjoner er inngått mellom EF eller EFTA og det aktuelle tredjeland.
- b) Dersom det ikke er mulig å tilfredsstille kravene i bokstav a må utstyret ha dokumentasjon utstedt av tredjeland som er medlem i IMO og som har tiltrådt den eller de relevante internasjonale konvensjoner. Dokumentasjonen skal bekrefte at utstyret er i samsvar med de relevante IMO-krav. Utstyret kan anbringes ombord med forbehold av bestemmelsene i annet ledd.

(2) Fører eller reder skal straks underrette Sjøfartsdirektoratet om hvilken type utstyr det gjelder, samt gi en nærmere beskrivelse av utstyret. Det skal videre gis en utførlig begrunnelse for de omstendigheter som medfører at utstyret anbringes ombord.

§ 13. Markedskontroll

Sjøfartsdirektoratet eller den det bemyndiger, kan føre tilsyn med utstyr som befinner seg hos forhandler og andre distributører i markedet.

§ 14. Tilbaketrekking av utstyr fra markedet mv.

Sjøfartsdirektoratet eller den det bemyndiger skal treffe nødvendige tiltak for å trekke utstyret tilbake eller forby eller hindre at utstyret brukes om bord på skip, når det ved inspeksjon eller på annen måte fastslås at typegodkjent utstyr kan utgjøre en sikkerhetsrisiko for ombordværende eller medføre havforurensning.

§ 15. Dokumentasjon

Sjøfartsdirektoratet eller den det bemyndiger kan kreve at produsenten av utstyr eller dennes representant fremlegger rapporter fra inspeksjonen eller prøvingen foretatt i henhold til vedlegg B.

Kapittel 3. Avsluttende bestemmelser**§ 16. Straff**

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av denne forskriften eller vedtak som er truffet i medhold av denne, straffes med bøter i henhold til Almindelig borgerlig Straffelov (Straffeloven) av 22. mai 1902 nr. 10 § 339 nr. 2, hvis ikke strengere straff kommer til anvendelse i henhold til annen lovbestemmelse.

§ 17. Ikrafttredelse og overgangsregler

(1) Denne forskrift trer i kraft 1. januar 1999. For radiokommunikasjonsutstyr gjelder forskrift av 15. juni 1999 nr. 709 om EØS-godkjenning av maritimt radioutstyr.

(2) Utstyr som omfattes av vedlegg A, og som er produsert før 1. januar 1999, kan frem til 1. januar 2001 markedsføres og anbringes om bord. Produkter oppført i vedlegg A som «Nytt produkt», og som er produsert før 20. februar 2002, kan frem til 20. februar 2004 markedsføres og anbringes om bord.

(3) Utstyr som nevnt i annet ledd, gjelder kun utstyr som er godkjent, typegodkjent eller akseptert av Sjøfartsdirektoratet før denne forskrifts ikrafttredelse.

II

Endringene trer i kraft straks.

4. juni Nr. 1004 2002**Forskrift om endring i forskrift om passasjerskip i spesiell fart.**

Fastsatt av Sjøfartsdirektoratet 4. juni 2002 med hjemmel i lov av 9. juni 1903 nr. 7 om Statskontrol med Skibes Sjødygtighed m.v. § 35, § 36, § 41, § 41a, § 42, § 47, § 55, § 68, § 69, § 94, § 95, § 96, § 97 og § 100, jf. kgl.res. av 12. oktober 1962 nr. 5 og kgl.res. av 5. april 1963 nr. 9. Kunngjort 24. september 2002.

I

I forskrift av 15. februar 1977 nr. 2 om passasjerskip i spesiell fart er det foretatt endringer. Endringene er ikke materielle, men gjelder forskriftens struktur og språk. Bilag og vedlegg til forskriften er ikke endret og kunngjøres ikke her. Forskriften uten bilag og vedlegg lyder etter dette:

§ 1. Virkeområde

Disse forskrifter får anvendelse på nye og eksisterende norske skip som skal besiktes for sikkerhets sertifikat for passasjerskip i spesiell fart, og for sertifikat for romkrav for passasjerskip i spesiell fart.

§ 2. Definisjoner

I denne forskrift betyr:

- a) *Eksisterende passasjerskip i spesiell fart*: Passasjerskip i spesiell fart som ikke er nytt passasjerskip i spesiell fart. Likt med eksisterende passasjerskip i spesiell fart regnes skip som innkjøpes fra utlandet.
- b) *Internasjonal reise*: En reise fra et land som omfattes av Sjøsikkerhetskonvensjonen til en havn utenfor dette land eller omvendt, og i denne henseende skal ethvert territorium for hvis internasjonale forhold en kontraherende regjering er ansvarlig, eller for hvilket De forente nasjoner er den administrerende myndighet, betraktes som eget land.
- c) *Lastelinjekonvensjonen*: Den internasjonale konvensjon om lastelinjer som ble undertegnet i London den 5. april 1966 med senere endringer, herunder endringer foretatt ved 1988-Protokollen til Lastelinjekonvensjonen 1966.
- d) *Nytt passasjerskip i spesiell fart*: Et passasjerskip i spesiell fart hvis kjøp strekkes eller som er på et liknende byggetrinn, på eller etter den dag disse forskrifter trer i kraft, eller et skip som fører passasjerer i spesiell fart for første gang på eller etter denne dag. Likt med nytt skip regnes skip som ombygges til passasjerskip i spesiell fart på eller etter nevnte dag.
- e) *Oljesølkonvensjonen*: Den internasjonale konvensjon om hindring av oljeforurensning av sjøen som ble undertegnet i London 12. mai 1954 med senere endringer.
- f) *Overenskomsten*: Den internasjonale overenskomst om passasjerskip i spesiell fart, 1971, som ble undertegnet i London 6. oktober 1971, med ikrafttreden 2. januar 1974. Overenskomsten med vedlegg følger som bilag 1 til disse forskrifter.
- g) *Passasjer*: Enhver person om bord med unntak av:

1. skipsføreren og medlemmer av besetningen eller andre personer, ansatt eller beskjeftiget i skipets tjeneste i hvilken som helst stilling om bord, og
2. barn under ett år.
3. med uttrykket «andre personer ansatt eller beskjeftiget i skipets tjeneste i hvilken som helst stilling om bord», menes personell for:
 - 3.1 forsknings- eller vitenskapelig arbeid som havforskning, seismiske målinger o.l.,
 - 3.2 reell yrkesmessig opplæring rettet mot sjøfart eller fiske,
 - 3.3 opplæring som er organisert som fag i grunnskole eller videregående skole, og
 - 3.4 rehabiliteringstiltak som er godkjent av offentlig myndighet.
- h) *Passasjer i spesiell fart*: En passasjer ført i spesiell fart på værdekket, øvre dekk og/eller mellomdekk som gir plass til mer enn åtte passasjerer.
- i) *Passasjerskip i spesiell fart*: Et mekanisk fremdrevet passasjerskip som fører et stort antall passasjerer i spesiell fart.
- j) *Protokollen*: Protokoll om romkrav for passasjerskip i spesiell fart, 1973, som ble undertegnet i London 13. oktober 1973. Overenskomsten med vedlegg følger som bilag 3 til disse forskrifter.
- k) *Regler*: De regler som er knyttet til Sjø sikkerhetskonvensjonen; henvisning til slike regler, skal forstås som henvisning til nevnte regler slik disse er blitt modifisert ved nærværende forskrifter.
- l) *Sjø sikkerhetskonvensjonen (SOLAS)*: Den internasjonale konvensjon av 1974 om sikkerhet for menneskeliv til sjøs, med senere endringer.¹
- m) *Spesiell fart*: Befordring på sjøen av et stort antall passasjerer i spesiell fart på en internasjonal reise innenfor et område som definert i overenskomstens regel 2(6).

¹ For skip kjølstrukket eller som er på et tilsvarende byggetrinn, på eller etter den 26. mai 1965, men før 25. mai 1980, betyr «Sjø sikkerhetskonvensjonen»: Den internasjonale konvensjon om sikkerhet for menneskeliv til sjøs, 1960.

§ 3. Rederens og førerens plikter

Reder og fører skal sørge for at bestemmelsene i denne forskrift blir fulgt.

§ 4. Fravik

I enkelttilfeller kan Sjøfartsdirektoratet etter skriftlig søknad fravike forskriftens krav. Spesielle grunner må gjøre fraviket nødvendig og fraviket må være sikkerhetsmessig forsvarlig. Fravik må ikke være i strid med internasjonal overenskomst Norge har sluttet seg til.

§ 5. Krav

Foruten de krav som stilles i disse forskrifter skal kravene i norske lover og forskrifter som gjelder for vedkommende type skip og fartsområde, samt de krav som følger av Oljesølvkonvensjonen, Sjø sikkerhetskonvensjonen og Lastelinjekonvensjonen med de modifikasjoner som følger av overenskomsten og protokollen oppfylles.

§ 6. Besiktelse

Besiktelse av passasjerskip i spesiell fart skal foregå etter de krav som stilles i norske lover og forskrifter som gjelder for vedkommende type skip og fartsområde.

§ 7. Bygging

Bygging av passasjerskip i spesiell fart skal foregå etter de krav som stilles i norske lover og forskrifter som gjelder for vedkommende type skip og fartsområde. Dessuten skal skipet tilfredsstillende de krav som er stillet i Del II i overenskomsten og protokollen.

§ 8. Livredningsredskaper etc.

For nye og eksisterende passasjerskip i spesiell fart som ikke allerede oppfyller kravene til livredningsredskaper etc. for passasjerskip i spesiell fart, gjelder de bestemmelser som er fastsatt i Del III i overenskomsten.

§ 9. Transport av farlig gods

Uten hensyn til bestemmelsene i kapittel VII i sjø sikkerhetskonvensjonen skal passasjerskip i spesiell fart ikke føre sådant farlig gods som er klassifisert i regel 2 i nevnte kapittel, med unntak av hva som er bestemt i regel 7 i samme kapittel.

§ 10. De internasjonale karantenebestemmelser

De skip som disse forskrifter omfatter skal være underlagt den internasjonale karanteneavgivning i det omfang forholdene og karakteren av den enkelte reise faller innenfor rammen av gjeldende karantenebestemmelser.

§ 11. Utstedelse av sertifikater

Etter utført besiktelse utstedes sikkerhetssertifikat og sertifikat for romkrav for passasjerskip i spesiell fart, når fartøyet oppfyller forskriftens krav.

Sertifikatene skal utstedes for et tidsrom som ikke overstiger tolv måneder. Formularene for sertifikatene skal være i samsvar med vedlegg 2 og 4 til denne forskrift.

Sikkerhetssertifikat for passasjerskip i spesiell fart og sertifikat for romkrav for passasjerskip i spesiell fart utstedes av Sjøfartsdirektoratet eller av den det bemyndiger.

§ 12. Oppslag av sertifikater

Sertifikatene eller bekreftede kopier av disse som er utstedt i henhold til disse forskrifter, skal slås opp på et iøynefallende og tilgjengelig sted på skipet.

§ 13. Straff

Forsettelig eller uaktsom overtredelse av denne forskriften straffes med bøter i henhold til Almindelig borgerlig Straffelov (Straffeloven) av 22. mai 1902 nr. 10 § 339 nr. 2, jf. § 48a og § 48b, hvis ikke strengere straff kommer til anvendelse i henhold til annen lovbestemmelse.

§ 14. Ikrafttredelse mv.

Denne forskrift trer i kraft straks.

Fra samme tid oppheves:

Forskrifter av 3. september 1974 om passasjerskip i spesiell fart fastsatt av Sjøfartsdirektoratet.

II

Endringene trer i kraft straks.

4. juni Nr. 1005 2002**Forskrift om endring i forskrift om sikkerhetsstyringssystem for passasjerskip.**

Fastsatt av Sjøfartsdirektoratet 4. juni 2002 med hjemmel i lov av 9. juni 1903 nr. 7 om Statskontrol med Skibes Sjødygtighed m.v. § 1, § 9a, § 41a, § 97 og § 106 annet ledd, jf. kgl.res. av 5. april 1963 nr. 9, kgl.res. av 1. desember 1978 nr. 1, kgl.res. av 2. august 1991 nr. 528 og delegeringsvedtak av 14. august 1991. Jf. EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 56c (forordning (EF) nr. 3051/95 endret ved forordning (EF) nr. 179/98) og vedlegg II (direktiv 98/34/EF). Kunngjort 24. september 2002.

I

I forskrift av 23. desember 1999 nr. 1529 om sikkerhetsstyringssystem for passasjerskip er det foretatt endringer. Endringene er ikke materielle, men gjelder forskriftens struktur og språk. Vedlegget til forskriften er ikke endret og kunngjøres derfor ikke her. Forskriften uten vedlegget lyder etter dette:

§ 1. Virkeområde

Denne forskriften gjelder for norske passasjerskip som kan føre mer enn:

- a) 12 passasjerer i rutefart fra eller til havner innenfor EØS når skipet er roro passasjerskip,
- b) 12 passasjerer i utenriks fart.
- c) 100 passasjerer i innenriks fart,

og rederier som opererer slike skip.

§ 2. Definisjoner

I denne forskrift betyr:

- a) *ISM-koden (International Safety Management (ISM) Code)*: Internasjonal norm for sikkerhetsstyring for drift av skip og hindring av forurensning, vedtatt av IMO ved resolusjon A.741(18) med senere endringer.
- b) *Passasjerskip*: Skip som skal ha sertifikat i henhold til bestemmelsene i åttende kapittel i lov av 9. juni 1903 nr. 7 om Statskontrol med Skibes Sjødygtighed m.v.
- c) *Rederi*: den som eier eller er ansvarlig for driften av skipet.
- d) *Retningslinjer om gjennomføring av ISM-koden*: retningslinjer for administrasjonenes gjennomføring av den internasjonale norm for sikkerhetsstyring for drift av skip og hindring av forurensning (ISM-koden, fastsatt av IMO ved resolusjon A.788(19)).
- e) *Roro passasjerskip*: passasjerskip med roro lasterom eller rom av særskilt kategori som definert i SOLAS-74 Regel II-2/3 eller passasjerskip med innretninger som tillater vegtrafikkerende kjøretøy eller skinnegående materiell å rulle om bord på og av skipet.
- f) *Rutefart*: en rekke overfarter med skip som seiler mellom to eller flere havner, enten:
 1. etter en offentliggjort ruteplan, eller
 2. med regelmessige eller hyppige overfarter slik at det umiddelbart kan konstateres at disse har en systematisk karakter.
- g) *Sjø sikkerhetskonvensjonen (SOLAS)*: Den internasjonale konvensjon av 1974 om sikkerhet for menneskeliv til sjøs, med senere endringer.
- h) *Årsdato*: samme dag og måned i hvert år som svarer til utløpsdatoen i godkjenningsbeviset.

§ 3. Rederens og førerens plikter

Reder og fører skal sørge for at bestemmelsene i denne forskrift blir fulgt.

§ 4. Fravik

I enkelttilfeller kan Sjøfartsdirektoratet etter skriftlig søknad fravike forskriftens krav. Spesielle grunner må gjøre fraviket nødvendig og fraviket må være sikkerhetsmessig forsvarlig. Fravik må ikke være i strid med internasjonal overenskomst Norge har sluttet seg til.

§ 5. Dokumentasjon

Sjøfartsdirektoratet eller den det bemyndiger kan, i forbindelse med revisjon etter forskriften her, kreve utlevert gyldige sikkerhetsstyringsdokumenter.

§ 6. Sikkerhetsstyringssystem for roro passasjerskip i rutefart innenfor EØS og for rederier som opererer slike skip

For roro passasjerskip i rutefart til og fra havner innenfor EØS og rederier som opererer slike skip gjelder forordning (EF) nr. 3051/95 som endret ved forordning (EF) nr. 179/98 om sikkerhetsstyring av passasjerferger (roro ferger) som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg XIII, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig. Forordningene er inntatt som vedlegg til forskriften her.

§ 7. Sikkerhetsstyringssystem for passasjerskip som ikke omfattes av bestemmelsene i § 6 og for rederier som opererer slike skip

Sikkerhetsstyringssystemet skal minst være i samsvar med ISM-koden¹ vedtatt av Den internasjonale skipsfartsorganisasjon (IMO) og tilhørende retningslinjer om gjennomføring av ISM-koden.²

¹ IMO-res. A.741(18).

² IMO-res. A.788(19).

§ 8. Sertifikater

Passasjerskip skal ha gyldig sikkerhetsstyrings sertifikat (Safety Management Certificate, SMC).

Passasjerskip skal være operert av et rederi med gyldig godkjennelsesbevis for sikkerhetsstyring (Document of Compliance, DOC) for den type passasjerskip rederiet er driftsansvarlig for. Kopi av gyldig godkjenningsbevis skal oppbevares i skipets sertifikatmappe.

For nyetablerte rederier og passasjerskip som skal ha utstedt sertifikat for første gang, kan det utstedes midlertidig godkjenningsbevis for sikkerhetsstyring og sikkerhetsstyrings sertifikat.

§ 9. Sertifikatenes form og innhold

Sertifikatenes form og innhold skal være i samsvar med IMO Res. A.788(19) Vedlegg 2.

§ 10. Utstedelse og gyldighet av godkjenningsbevis og sikkerhetsstyrings sertifikat

Sertifikatene utstedes av Sjøfartsdirektoratet eller den det bemyndiger.

Sertifikatene er gyldige for en periode på 5 år fra datoen for utstedelsen.

§ 11. Revisjon

Før godkjenningsbevis og sertifikat kan utstedes for første gang, skal Sjøfartsdirektoratet eller den det bemyndiger foreta en revisjon av sikkerhetsstyringssystemet i rederiorganisasjonen og en revisjon av systemet om bord i hvert skip.

I sertifikatperioden skal rederiet revideres årlig. Revisjonen skal finne sted i perioden 3 måneder før og 3 måneder etter årsdatoen for godkjenningsbeviset.

Passasjerskip skal revideres hver 30. måned etter årsdatoen for sertifikatet. Revisjonen skal finne sted i perioden 3 måneder før og 3 måneder etter denne datoen.

For passasjerskip som skal ha sertifikat for første gang, skal det i tillegg foretas en revisjon i det første driftsåret av sertifikatperioden. Revisjonen skal finne sted i perioden 3 måneder før og 3 måneder etter årsdatoen for sikkerhetsstyrings sertifikatet.

Sjøfartsdirektoratet kan kreve ytterligere mellomliggende revisjoner dersom dette finnes påkrevet

§ 12. Fornyelse av sertifikater

Revisjon for fornyelse av godkjenningsbevis for sikkerhetsstyring og sikkerhetsstyrings sertifikat skal finne sted i perioden fra 6 måneder før sertifikatenes utløpsdato og skal være avsluttet før denne datoen.

Sertifikatene skal være fornyet før sertifikatenes utløpsdato.

§ 13. Midlertidige sertifikater

For nyetablerte rederier og for passasjerskip som får utstedt sertifikat for første gang, kan det utstedes midlertidig godkjenningsbevis for sikkerhetsstyring og sikkerhetsstyrings sertifikat.

Midlertidig godkjenningsbevis for sikkerhetsstyring kan utstedes med gyldighet inntil 12 måneder.

Midlertidig sikkerhetsstyrings sertifikat kan for nytt passasjerskip eller for passasjerskip som skal ha sertifikat for første gang, utstedes med gyldighet inntil 6 måneder. I spesielle tilfeller kan sertifikatets gyldighet forlenges i ytterligere 6 måneder.

§ 14. Ugyldige sertifikater

Godkjenningsbevis for sikkerhetsstyring blir ugyldig og skal inndras dersom årlige revisjoner ikke blir begjært, eller det blir godtgjort at sikkerhetsstyringssystemet i vesentlig grad ikke samsvarer med kravene i ISM-koden, eller at sikkerhetsstyringssystemet ikke blir brukt, fulgt eller vedlikeholdt.

Sikkerhetsstyrings sertifikat som er knyttet til godkjenningsbevis for sikkerhetsstyring blir også ugyldige og skal inndras.

Sikkerhetsstyrings sertifikat blir på samme vilkår som nevnt i første ledd ugyldig og skal inndras.

§ 15. Straff

Forsettelig eller uaktsom overtredelse av denne forskriften straffes med bøter eller med fengsel inntil 3 måneder i

henhold til Almindelig borgerlig Straffelov (Straffeloven) av 22. mai 1902 nr. 10 § 410, jf. § 48a og § 48b.

§ 16. *Ikrafttredelse mv.*

Denne forskrift trer i kraft den 1. januar 2000.

Fra samme tid oppheves forskrift av 24. oktober 1995 nr. 867 om sikkerhetsstyringssystem for passasjerskip.

Godkjenningsbevis og sertifikater for sikkerhetsstyringssystem utstedt før denne forskriften trer i kraft, er fortsatt gyldige inntil den utløpsdato som er angitt i sertifikatene.

II

Endringene trer i kraft straks.

4. sept. Nr. 1006 2002

Forskrift om endring i forskrift for studiene ved Universitetet i Oslo.

Fastsatt av Det akademiske kollegium 4. september 2002 med hjemmel i lov av 12. mai 1995 nr. 22 om universiteter og høyskoler § 5, § 42, § 44, § 45, § 46, § 47, § 48, § 49 og § 53. Kunngjort 24. september 2002.

I

I forskrift av 11. mars 1997 nr. 243 for studiene ved Universitetet i Oslo gjøres følgende endringer:

§ 1 første ledd siste punktum skal lyde:

I tillegg forvalter Kollegiet gradene M.A., M.Phil., M.Sc., LL.M. og mag.art.

§ 1 under overskriften *Det juridiske fakultet* første ledd annet punktum skal lyde:

I tillegg tildeler fakultetet selv gradene M.A. og LL.M.

§ 1 under overskriften *Det juridiske fakultet* annet ledd skal lyde:

Fakultetet selv utferdiger vitnemål for gradene cand.jur., M.A. og LL.M.

§ 1 under overskriften *Det matematisk-naturvitenskapelige fakultet* første ledd nytt annet punktum skal lyde:

I tillegg tildeler fakultetet selv graden M.Sc.

§ 1 under overskriften *Det matematisk-naturvitenskapelige fakultet* annet ledd skal lyde:

Fakultetet selv utferdiger vitnemål for gradene cand.mag., siv.ing., cand.scient., M.Sc. og cand.pharm.

II

Endringene trer i kraft straks.

12. juni Nr. 1007 2002

Forskrift om endring i forskrift om hvilke fag som er lagt under lov om mesterbrev i håndverk og annen næring.

Fastsatt av Mesterbrenemnda 12. juni 2002 med hjemmel i lov av 20. juni 1986 nr. 35 om mesterbrev i håndverk og annen næring § 6 jf. forskrift av 12. desember 1986 nr. 2187 til mesterbrevloven § 1 første ledd. Kunngjort 24. september 2002.

I

I forskrift av 8. desember 2000 nr. 1281 om hvilke fag som er lagt under lov om mesterbrev i håndverk og annen næring gjøres følgende endring:

§ 1 punktet «Tømrer» skal erstattes av «Tømrer/byggmester».

II

Endringen trer i kraft straks.

9. sept. Nr. 1008 2002

Forskrift om endring i forskrifter som omhandler faglig innhold og vurderingsordninger for lærerutdanninger og helse- og sosialfagutdanninger.

Fastsatt av Utdannings- og forskningsdepartementet 9. september 2002 med hjemmel i lov av 12. mai 1995 nr. 22 om universiteter og høyskoler § 46 nr. 4. Kunngjort 24. september 2002.

I

I følgende forskrifter:

- forskrift av 22. juni 1999 nr. 986 om faglig innhold og vurderingsordninger for allmennlærerutdanningen,
- forskrift av 22. juni 1999 nr. 987 om faglig innhold og vurderingsordninger for praktisk-pedagogisk utdanning,
- forskrift av 22. juni 1999 nr. 988 om faglig innhold og vurderingsordninger for faglærerutdanningen i formgivning, kunst og håndverk,
- forskrift av 22. juni 1999 nr. 989 om faglig innhold og vurderingsordninger for faglærerutdanning i kroppsøving,
- forskrift av 22. juni 1999 nr. 990 om faglig innhold og vurderingsordninger for faglærerutdanningen i musikk, dans og drama,
- forskrift av 22. juni 1999 nr. 991 om faglig innhold og vurderingsordninger for faglærerutdanning i praktiske og estetiske fag

og

- forskrift av 7. juni 2000 nr. 1669 om faglig innhold og vurderingsordninger for yrkesfaglærerutdanning,

gjøres følgende endringer:

Forskriftene skal hjemles i lov av 12. mai 1995 nr. 22 om universiteter og høyskoler § 46 nr. 4.

§ 5 oppheves.

II

I følgende forskrifter:

- forskrift av 15. januar 1998 nr. 84 om faglig innhold og vurderingsordninger for bioingeniørutdanningen,
- forskrift av 15. januar 1998 nr. 85 om faglig innhold og vurderingsordninger for ergoterapeututdanningen,
- forskrift av 15. januar 1998 nr. 86 om faglig innhold og vurderingsordninger for fysioterapeututdanningen,
- forskrift av 15. januar 1998 nr. 87 om faglig innhold og vurderingsordninger for radiografutdanningen,
- forskrift av 28. januar 1999 nr. 1634 om faglig innhold og vurderingsordninger for barnevernspedagogutdanningen,
- forskrift av 28. januar 1999 nr. 1635 om faglig innhold og vurderingsordninger for sosionomutdanningen,
- forskrift av 28. januar 1999 nr. 1636 om faglig innhold og vurderingsordninger for vernepleierutdanningen,
- forskrift av 17. november 1999 nr. 1637 om faglig innhold, vurderingsordninger og opptakskrav for videreutdanning i operasjonssykepleie,
- forskrift av 17. november 1999 nr. 1638 om faglig innhold, vurderingsordninger og opptakskrav for videreutdanning i barnesykepleie,
- forskrift av 17. november 1999 nr. 1639 om faglig innhold, vurderingsordninger og opptakskrav for videreutdanning i kreftsykepleie,
- forskrift av 17. november 1999 nr. 1640 om faglig innhold, vurderingsordninger og opptakskrav for videreutdanning i anestesisykepleie,
- forskrift av 17. november 1999 nr. 1641 om faglig innhold, vurderingsordninger og opptakskrav for videreutdanning i intensivsykepleie

og

- forskrift av 7. januar 2000 nr. 1671 om faglig innhold og vurderingsordninger for sykepleierutdanningen,

gjøres følgende endringer:

Forskriftene skal hjemles i lov av 12. mai 1995 nr. 22 om universiteter og høyskoler § 46 nr. 4.

§ 6 annet ledd skal lyde:

Eksamen skal ta utgangspunkt i målene for studieenheten slik de er uttrykt i kapitlet formål og mål i rammeplanen. Endelig karakter skal være uttrykk for i hvor høy grad målene er nådd. Eksamen skal omfatte en fordypningsoppgave.

§ 7 skal lyde:

Høgskolens styre fastsetter vurderingsuttrykk innen de rammer som er gitt, jf. universitets- og høyskoleloven, § 50 nr. 6. Ved vurdering av praksisstudiene skal benevnningen bestått/ikke bestått nyttes.

III

I forskrift av 10. juli 1998 nr. 928 om faglig innhold, vurderingsordninger og opptakskrav for videreutdanning i aldring og eldreomsorg gjøres følgende endringer:

Forskriften skal hjemles i lov av 12. mai 1995 nr. 22 om universiteter og høyskoler § 46 nr. 4.

§ 4 annet og tredje ledd skal lyde:

Eksamen skal ta utgangspunkt i målene for studieenheten slik de er uttrykt i kapitlet formål og mål i rammeplanen. Endelig karakter skal være uttrykk for i hvor høy grad målene er nådd.

Høgskolen fastsetter om fordypningsoppgaven skal inngå i eksamen.

§ 5 oppheves.

IV

I forskrift av 27. mars 1998 nr. 660 om faglig innhold, vurderingsordninger og opptakskrav for videreutdanning i helsefremmende og forebyggende arbeid gjøres følgende endringer:

Forskriften skal hjemles i lov av 12. mai 1995 nr. 22 om universiteter og høyskoler § 46 nr. 4.

§ 3 annet ledd skal lyde:

Eksamen skal ta utgangspunkt i målene for studieenheten slik de er uttrykt i kapitlet formål og mål i rammeplanen. Endelig karakter skal være uttrykk for i hvor høy grad målene er nådd.

§ 3 tredje ledd oppheves. Nåværende fjerde ledd blir tredje ledd.

§ 4 oppheves.

V

I forskrift av 12. mars 1998 nr. 659 om faglig innhold, vurderingsordninger og opptakskrav for helsesøsterutdanningen gjøres følgende endringer:

Forskriften skal hjemles i lov av 12. mai 1995 nr. 22 om universiteter og høyskoler § 46 nr. 4.

§ 5 annet ledd skal lyde:

Eksamen skal ta utgangspunkt i målene for studieenheten slik de er uttrykt i kapitlet formål og mål i rammeplanen. Endelig karakter skal være uttrykk for i hvor høy grad målene er nådd.

§ 6 skal lyde:

Høgskolens styre fastsetter vurderingsuttrykk innen de rammer som er gitt, jf. universitets- og høyskoleloven, § 50 nr. 6. Ved vurdering av praksisstudiene skal benevnningen bestått/ikke bestått nyttes.

VI

I forskrift av 18. desember 1998 nr. 1565 om faglig innhold, vurderingsordninger og opptakskrav for videreutdanning i psykisk helsearbeid gjøres følgende endringer:

Forskriften skal hjemles i lov av 12. mai 1995 nr. 22 om universiteter og høyskoler § 46 nr. 4.

§ 6 annet ledd skal lyde:

Eksamen skal ta utgangspunkt i målene for studieenheten slik de er uttrykt i kapitlet formål og mål i rammeplanen. Endelig karakter skal være uttrykk for i hvor høy grad målene er nådd.

§ 7 skal lyde:

Høgskolens styre fastsetter vurderingsuttrykk innen de rammer som er gitt, jf. universitets- og høyskoleloven, § 50 nr. 6. Ved vurdering av praksisstudiene skal benevnningen bestått/ikke bestått nyttes.

VII

Endringene trer i kraft straks.

4. juni Nr. 1014 2002

Forskrift om endring i forskrift om verne- og miljøregler og permisjon ved svangerskap, fødsel og adopsjon.

Fastsatt av Sjøfartsdirektoratet 4. juni 2002 med hjemmel i sjømannsloven av 30. mai 1975 nr. 18 § 13 nr. 3 og § 40 nr. 4, jf. kgl.res. av 31. januar 1986 nr. 221, kgl.res. av 23. desember 1988 nr. 1081 og delegeringsvedtak av 27. desember 1988. Jf. EØS-avtalen vedlegg XVIII nr. 16d (direktiv 92/85/EØF). Kunngjort 27. september 2002.

I

I forskrift av 14. februar 1995 nr. 382 om verne- og miljøregler og permisjon ved svangerskap, fødsel og adopsjon er det foretatt endringer. Endringene er ikke materielle, men gjelder forskriftens struktur og språk. Forskriften lyder i sin helhet etter dette:

§ 1. Virkeområde

Dette kapittel gjelder for arbeidstaker som

- a) er gravid,
- b) nylig har født,
- c) ammer,
- d) har barn,

med de unntak og særbestemmelser som følger av den til enhver tid gjeldende forskrift om sjømannslovens virkeområde.

§ 2. *Rett til svangerskapskontroll*

Kan svangerskapskontroll ikke med rimelighet finne sted utenfor arbeidstiden, har den gravide rett til fravær i denne forbindelse uten tap av lønn. Fraværet skal arrangeres slik at det ikke er til vesentlig ulempe for skipets drift.

§ 3. *Gravides rett til permisjon*

Gravid arbeidstaker kan kreve permisjon når svangerskapet er minst seks måneder fremskredet.

§ 4. *Skipsføreren eller rederiets rett til å kreve at permisjon søkes*

Skipsføreren eller rederiet kan kreve at arbeidstakeren søker permisjon fra tjenesten om bord når svangerskapet er minst seks måneder fremskredet. Er arbeidstakeren i tjeneste i innenriks fart, gjelder dette likevel ikke om hun ønsker å fortsette i tjenesten og hun ved legeerklæring kan dokumentere at dette kan skje uten fare for henne selv, fosteret eller den forestående fødsel.

§ 5. *Farens rett til permisjon ved nedkomst*

I forbindelse med fødselen, har faren rett til fire ukers omsorgspermisjon dersom han bor sammen med moren og skal nytte tiden til omsorg for familie og hjem.

§ 6. *Foreldrenes rett til permisjon*

(1) Foreldrene har rett til ytterligere permisjon i barnets første leveår, men slik at permisjonen til sammen for de to foreldrene ikke overstiger ett år.

(2) Uten hensyn til bestemmelsen i første ledd, har foreldrene rett til permisjon når det ytes fødselspenger fra folketrygden.

§ 7. *Rett til permisjon ved adopsjon*

(1) Ved adopsjon har adoptivforeldrene rett til omsorgspermisjon i til sammen inntil ett år dersom barnet er under 15 år. Adoptivforeldrene har likevel rett til permisjon ut over ett år når det ytes adopsjonspenger fra folketrygden.

(2) Retten etter første ledd, gjelder fra det tidspunktet adoptivforeldrene overtar omsorgen for barnet, selv om det er før adopsjonsbevilling blir gitt.

(3) Denne paragrafen gjelder ikke ved stebarnsadoptsjon.

§ 8. *Rett til delvis permisjon*

(1) Arbeidstaker har rett til delvis permisjon i kombinasjon med delvis uttak av fødselspenger eller adopsjonspenger, jf. folketrygdloven av 28. februar 1997 nr. 19 kap. 14. Retten er basert på avtale mellom arbeidstakeren og arbeidsgiveren og skipsføreren. Det er et vilkår for rett til delvis permisjon at arbeidstakeren arbeider mer enn halv stilling.

(2) Delvis permisjon kan tas ut som nedkortet arbeidstid til enten 90, 80, 75, 60 eller 50 prosent av full stilling. Dette svarer til uttak av fødselspenger, som enten 10, 20, 25, 40 eller 50 prosent av valgt dagsats.

(3) En arbeidstaker som ikke arbeider full stilling, kan i forbindelse med tidskonto, redusere sin stilling til de andeler av en full stilling som er angitt i annet ledd. Det prosentvise uttaket av fødselspenger vil svare til den prosentvise reduksjonen i arbeidstiden.

(4) Delvis permisjon kombinert med delvis uttak av fødselspenger må skje innenfor en tidsramme på to år. Den korteste perioden for delvis permisjon kombinert med delvis uttak av fødselspenger er 12 uker.

(5) Den som ønsker slik skal varsle arbeidsgiver og skipsfører snarest mulig, og senest 4 uker før full permisjon påbegynnes.

(6) Oversittelse av denne fristen medfører ikke at arbeidstakeren må utsette permisjonen, dersom permisjon er nødvendig på grunn av forhold som arbeidstakeren ikke hadde kjennskap til ved fristens utløp og varsel gis snarest mulig.

(7) Tvist om varsel om delvis permisjon er gitt til rett tid, avgjøres av Ankenemnda, jf. 11. ledd.

(8) Dersom arbeidstaker vil ta permisjon som nevnt i første til fjerde ledd skal det inngås skriftlig avtale mellom arbeidstaker og arbeidsgiver om varigheten, graden av delvis permisjon, og hvordan permisjonsuttaket skal skje. Arbeidstakers ønske skal oppfylles dersom dette ikke fører til vesentlige ulemper for virksomheten.

(9) Arbeidstaker har rett til å la seg bistå med tillitsvalgt eller annen rådgiver under forhandlingene. Arbeidsgiver kan på samme måte la seg bistå av rådgiver.

(10) Avtalen kan endres eller opphøre når særlige grunner gjør det nødvendig.

(11) Tvist mellom arbeidstaker og arbeidsgiver om permisjon etter denne bestemmelse, kan partene bringe inn for Ankenemnda, jf. arbeidsmiljøloven av 4. februar 1977 nr. 4 § 31A. Nemndas vedtak kan ikke påankes. Domstolene kan prøve lovmessigheten av nemndas vedtak.

§ 9. *Varslingsplikt for arbeidstaker som vil søke permisjon*

Arbeidstaker som ønsker å gjøre bruk av retten til permisjon etter denne forskrift, skal varsle skipsføreren eller rederiet snarest mulig slik at nødvendig avløser kan skaffes.

§ 10. Beregningstidspunktet for permisjon

Permisjonstiden etter denne forskrift regnes fra det tidspunkt tilgodehavende ferie og fritid er avspasert.

§ 11. Rett til fri hjemreise

Gravid arbeidstaker med bosted i Norge som har fått permisjon etter § 3 eller § 4 har rett til fri hjemreise med underhold for statens regning. Gravid arbeidstaker bosatt utenfor Norge har den samme rett, men rederiet skal dekke utgiftene.

Finner fødselen sted i utlandet, eller mens arbeidstakeren er i tjeneste om bord, hjemsendes hun og barnet i samsvar med bestemmelsene i første ledd.

Rett til fri hjemreise etter annen bestemmelse i lov eller avtale, går foran bestemmelsene i første og annet ledd.

§ 12. Tilsyn

Sjøfartsdirektoratet fører tilsyn med at bestemmelsene i denne forskrift blir overholdt.

§ 13. Straff

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av denne forskrift straffes med bøter eller fengsel inntil tre måneder i henhold til Almindelig borgerlig Straffelov av 22. mai 1902 nr. 10 § 416.

Når et straffebed er overtrådt av noen som har handlet på vegne av rederiet, kan rederiet straffes i henhold til Almindelig borgerlig Straffelov av 22. mai 1902 nr. 10 § 48a og § 48b. Dette gjelder selv om ingen enkeltperson kan straffes for overtredelsen.

§ 14. Ikrafttredelse mv.

Denne forskrift trer i kraft 1. juni 1995.

Fra samme dato oppheves forskrift av 3. februar 1986 nr. 234 om permisjon ved svangerskap, fødsel, adopsjon og i barnets første leveår.

II

Endringene trer i kraft straks.

4. juni Nr. 1015 2002**Forskrift om endring i forskrift om kontroll med roroferger, hurtiggående passasjerfartøyer uansett flagg i rutetrafikk (vertsstatskontroll).**

Fastsatt av Sjøfartsdirektoratet 4. juni 2002 med hjemmel i lov av 9. juni 1903 nr. 7 om Statskontroll med Skibes Sjødygtighet m.v. § 1, § 41a og § 117, jf. kgl.res. av 1. desember 1978 nr. 1, kgl.res. av 12. oktober 1979 nr. 1, delegeringsvedtak av 15. januar 1979 nr. 1 og delegeringsvedtak av 8. januar 1980 nr. 1. Jf. EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 56ca (direktiv 1999/35/EF). Kunngjort 27. september 2002.

I

I forskrift av 20. mars 2001 nr. 373 om kontroll med roroferger, hurtiggående passasjerfartøyer uansett flagg i rutetrafikk (vertsstatskontroll) er det foretatt endringer. Endringene er ikke materielle, men gjelder forskriftens struktur og språk. Forskriften lyder i sin helhet etter dette:

Kapittel 1. Generelle bestemmelser**§ 1. Virkeområde**

Forskriften gjelder kontroll med roroferger og hurtiggående passasjerfartøyer som går i rutetrafikk innen EØS både i utenriksfart eller i innenriksfart i havområder omfattet av klasse A¹ og uansett hvilket flagg de fører (vertsstatskontroll).

¹ Fremgår av art. 4 i direktiv 98/18/EF av 17. mars 1998 og er innenriksfart som ikke omfattes av klasse B, C og D og som vil være mer enn 20 naut. mil fra kystlinjen.

§ 2. Definisjoner

I denne forskrift betyr:

- Dispensasjonssertifikat*: Ethvert sertifikat utstedt i henhold til SOLAS 74 kap. I del B reg. 12 a) vi).
- Driftsselskap*: Et selskap som driver en eller flere roroferger, og som det er utstedt godkjenningbevis til i henhold til art. 5 nr. 2 i forordning (EF) nr. 3051/95 av 8. desember 1995 om sikkerhetsstyring av roro-passasjerferger,¹ eller et selskap som driver hurtiggående passasjerfartøyer, og som det er utstedt godkjenningbevis til i henhold til kap. IX reg. 4 i SOLAS 74.
- ESA*: EFTA Surveillance Authority (EFTAs overvåkingsorgan).
- EU-rådsdirektiv*: Direktiv fastsatt av Den Europeiske Unions Råd.
- EØS*: Det europeiske økonomiske samarbeidsområdet (EØS) som omfatter EU og EFTA.
- Flaggstat*: Myndigheten i den stat hvis flagg fartøyet har rett til å føre.
- Godkjent organisasjon*: En organisasjon godkjent i henhold til art. 4 i direktiv 94/57/EF.
- Havområde*: Ethvert havområde ført opp på liste opprettet i henhold til art. 4 i direktiv 98/18/EF av 17. mars 1998 om sikkerhetsregler og standarder for passasjerskip.
- Hurtiggående passasjerfartøy*: Et hurtiggående fartøy som definert i SOLAS 74 regel X/1.

- j) *IMO*: Den internasjonale skipsfartsorganisasjon.
- k) *ISM-koden*: Internasjonal norm for sikkerhetsstyring for drift av skip og hindring av forurensning, fastsatt av IMO ved resolusjon A. 741(18), jf. SOLAS-74 kapittel IX.
- l) *Innenriksfart*: En sjøreise i havområder fra en havn i Norge til samme eller en annen havn i Norge når skipet ikke på noe tidspunkt er mer enn 20 naut. mil fra kystlinjen.
- m) *Kvalifisert inspektør*: En offentlig ansatt eller en annen person som har fått behørig fullmakt av vedkommende myndighet i en EØS-stat til å foreta besiktelser og inspeksjoner i tilknytning til sertifikatene, og som oppfyller kriteriene for kvalifikasjoner og uavhengighet² (vedlegg 1).
- n) *Passasjer*: Enhver person med unntak av
 1. Skipsføreren og medlemmer av besetningen eller andre personer, ansatt eller beskjeftiget i skipets tjeneste i hvilken som helst stilling om bord, og
 2. barn under ett år.
 3. Med uttrykket «andre personer ansatt eller beskjeftiget i skipets tjeneste i hvilken som helst stilling om bord», menes personell for:
 - forsknings- eller vitenskapelig arbeid som havforskning, seismiske målinger og lignende,
 - reell yrkesmessig opplæring rettet mot sjøfart eller fiske,
 - opplæring som er organisert som fag i grunnskole eller videregående skole, og
 - rehabiliteringstiltak som er godkjent av offentlig myndighet.
- o) *Passasjerskip*: Skip som skal ha sertifikat i henhold til bestemmelsene i åttende kapittel i lov av 9. juni 1903 nr. 7 om Statskontroll med Skibes Sjødygtighet m.v.
- p) *Roroferge*: Et passasjerskip med roro lasterom eller rom av særskilt kategori som definert i SOLAS 74 regel II-2/3.34 eller med innretning som tillater veg- eller skinnegående kjøretøy på og av skipet.
- q) *Rutetraffikk*: En rekke seilinger med roroferge, hurtiggående passasjerfartøy (eller passasjerskip) for å sikre forbindelsen mellom de samme to eller flere havner, eller en rekke seilinger til og fra samme havn uten mellomliggende anløp, enten
 - i henhold til en offentliggjort rutetabell, eller
 - med slik regelmessighet eller hyppighet at de framstår som en systematisk rekke seilinger.
- r) *Sertifikater*:
 1. for roroferges og hurtiggående passasjerfartøyer i utenriksfart: sikkerhetssertifikater utstedt i samsvar med SOLAS 74 med tilhørende utstyrsfortegnelser og eventuelt dispensasjonssertifikater og driftstillatelser,
 2. for roroferges og hurtiggående passasjerfartøyer i innenriksfart: sikkerhetssertifikater utstedt i samsvar med direktiv 98/18/EF gjeldende pr. 29. april 1999 med tilhørende utstyrsfortegnelser og eventuelt dispensasjonssertifikater og driftstillatelser.
- s) *Sikkerhetsregler for hurtiggående fartøyer*: De internasjonale sikkerhetsregler for hurtiggående fartøyer, fastsatt ved IMO res. MSC 36(63) av 20. mai 1994.
- t) *SOLAS 1974*: Den internasjonale konvensjon om sikkerhet for menneskeliv til sjøs med protokoller og endringer.
- u) *Stockholmavtalen*: Regional avtale om særlige stabilitetskrav for roro-passasjerskip, inngått i Stockholm 28. februar 1996.
- v) *Tilsynet*: Sjøfartsdirektoratet og dets tjenestemenn, institusjoner og myndigheter nevnt i sjødyktighetslovens § 4 for så vidt de utøver kontrollmyndighet etter loven, jf. lovens § 10.
- w) *Vertsstat*: En EØS-stat til eller fra hvis havner en roroferge eller et hurtiggående fartøy uansett flagg går i rutetraffikk.
- x) *Utenriksfart*: En seiling fra en havn i en EØS-stat til en havn i en stat utenfor denne stat eller omvendt.
- y) *Utvidet inspeksjon*: Inspeksjon i henhold til forskrift av 1. juli 1996 nr. 774 om kontroll med fremmede skip og flyttbare innretninger i norske havner m.v. § 8.
 - 1 EFT L 320 av 30 des. 1995, s. 14. Forordninger er endret ved forordning (EF) nr. 179/98 (EFT L 19 av 24. januar 1998 s. 35)
 - 2 Fastsatt i henhold til vedlegg V i direktiv 1999/35/EF av 29 april 1999.

§ 3. Rederens og førerens plikter

Det påhviler driftsselskapet og skipets fører å sørge for at roroferges og hurtiggående passasjerfartøyer som går eller skal gå i rutetraffikk blir kontrollert av vertsstatene i henhold til denne forskriften.

§ 4. Fravik

I enkelttilfeller kan Sjøfartsdirektoratet etter skriftlig søknad fravike forskriftens krav. Spesielle grunner må gjøre fraviket nødvendig og fraviket må være sikkerhetsmessig forsvarlig. Fravik må ikke være i strid med internasjonal overenskomst Norge har sluttet seg til.

Kapittel 2. Førstegangskontroll og besiktelser av roroferges og hurtiggående passasjerfartøyer

§ 5. Førstegangskontroll av roroferges og hurtiggående passasjerfartøyer

Vertsstaten skal før fartøyet settes inn i rutetraffikk eller innen 12 måneder etter denne forskrifts ikrafttredelse kontrollere, at det

- a) har gyldige sertifikater,

- b) er besiktet i henhold til IMO res. A.746(18) om retningslinjer for besiktelse og sertifisering etter harmonisert ordning eller etter prosedyrer utformet med dette formål,
- c) tilfredsstillende de standarder som er fastsatt for klassifisering av flaggstat eller godkjent classeselskap for konstruksjon og vedlikehold av skrog, maskineri samt elektriske anlegg og kontrollsystemer,
- d) er utstyrt med ferdskrifer (VDR) som kan gi opplysninger i forbindelse med eventuelle undersøkelser av ulykker. Ferdskriveren skal tilfredsstillende standardene for yteevne fastsatt i IMO res. A.861(20) og prøvestandarder fastsatt i IEC-standard nr. 61996¹ av Den internasjonale elektrotekniske standardiseringsorganisasjon (IEC),
- e) oppfyller særlige stabilitetskrav vedtatt på regional plan,² når fartøyet går i trafikk innen regionen, og som er innarbeidet i nasjonal rett i henhold til direktivene 98/34/EF av 22. juni 1998 og endret ved 98/48/EF av 5. aug. 1998, under forutsetning av at kravene ikke går lenger enn fastsatt i vedlegget til res. 14 fra SOLAS-konferansen av 1995. For hurtiggående passasjerfartøyer³ gjelder dette kun når kravet er fastsatt av flaggstaten.

1 Trer i kraft 30 måneder etter datoen for offentliggjøringen av IEC-standard nr. 61996 eller 1. januar 2002, alt etter hvilken dato som kommer sist.

2 Jf. Stockholmavtalen.

3 Norske hurtigbåter skal tilfredsstillende forskrift av 5. januar 1998 nr. 6 om bygging, utrustning og drift av hurtiggående fartøy som anvendes som passasjerskip eller lasteskip § 8.

§ 6. Førstegangskontroll av driftsselskaper og flaggstater

Vertsstaten skal før fartøyet settes inn i rutetrafikk eller innen 12 måneder etter denne forskrifts ikrafttredelse kontrollere at driftsselskaper som driver eller har til hensikt å drive rutetrafikk

- a) treffer nødvendige tiltak for å sikre at kravene i §10 oppfylles, og at disse samt kravene i § 5 dokumenteres og fremlegges for berørte vertsstater,
- b) på forhånd bekrefter at de gir tilgang til at vertsstater og enhver berørt stat innen EØS kan få opplysninger fra ferdskriveren og vil samarbeide med disse i forbindelse med undersøkelser, når fartøyet er innblandet i sjøulykke eller hendelse.

Vertsstaten skal også kontrollere at flaggstaten har godtatt driftsselskapets forpliktelser i henhold til denne forskrift.

§ 7. Spesielle førstegangsbesiktelser

Vertsstaten skal før fartøyet skal settes inn i rutetrafikk eller for fartøy som allerede går i rutetrafikk innen 12 måneder etter denne forskrifts ikrafttreden foreta en spesiell førstegangsbesiktelse i samsvar med § 10 og § 11 for å forvise seg om at fartøyet oppfyller de nødvendige krav til sikker drift i rutetrafikk.

Vertsstaten skal i de tilfelle hvor bestemmelsen får anvendelse før rutetrafikken er startet fastsette en dato for den spesielle førstegangsbesiktelsen som senest skal være en måned etter mottakelsen av den dokumentasjon som er nødvendig for å foreta kontroll i henhold til § 5 og § 6.

§ 8. Særlige bestemmelser når fartøyet settes inn i annen rutetrafikk

Vertsstaten skal, dersom fartøyet skal settes inn i annen rutetrafikk omfattet av denne forskrift, ta mest mulig hensyn til de kontroller og besiktelser som tidligere er foretatt av fartøyet i forbindelse med den tidligere rutetrafikk. I de tilfelle hvor vertsstaten finner at tidligere kontroll og besiktelse er tilstrekkelig kommer ikke § 5, § 6 og § 7 til anvendelse.

Dersom fartøyet allerede går i rutetrafikk som er omfattet av forskriften, men skal overføres til annen rutetrafikk som har samme karakter kommer heller ikke § 5, § 6 og § 7 til anvendelse, hvis de berørte vertsstater er enige om at fartøyet oppfyller krav til sikker drift for ruten. Driftsselskapet kan anmode om å få en bekreftelse på om rutetrafikken har samme karakter.

Under uforutsette omstendigheter hvor et fartøy raskt må settes inn for å opprettholde driften og første og annet ledd i denne paragraf ikke kommer til anvendelse, kan vertsstaten tillate at fartøyet settes inn i trafikk, forutsatt at

- a) visuell inspeksjon og kontroll av dokumentene ikke gir grunn til bekymring for at fartøyet ikke oppfyller nødvendige krav til sikker drift, og
- b) vertsstaten innen en måned foretar den kontroll og de besiktelser som er fastsatt i § 5, § 6 og § 7.

§ 9. Regelmessige årlige besiktelser og besiktelse i forbindelse med endringer ved reparasjoner eller i driftsledelse, flagg eller klasse

Vertsstaten skal en gang i året utføre

- a) en besiktelse gjennomført i henhold til § 11, og
- b) en besiktelse under fart på ruten, som skal omfatte så mange av punktene ført opp i § 10 og § 11 og vedlegg 2, som er nødvendige for at vertsstaten skal være forvissnet om at fartøyet oppfyller de nødvendige krav til sikker drift.¹

En spesiell førstegangsbesiktelse i henhold til § 7 regnes som en årlig besiktelse i henhold til denne bestemmelsen.

Vertsstaten skal hver gang et fartøy gjennomgår større reparasjoner, ombygginger og endringer eller når det skjer endringer i ledelse, flagg eller klasse utføre en besiktelse gjennomført etter § 11. Ved endring i ledelse, flagg eller klasse kan besiktelsen unnlates dersom det på grunnlag av tidligere kontroller og besiktelser ikke antas at endringen har betydning for sikker drift av fartøyet.

Såfremt det i forbindelse med den årlige besiktelsen avdekkes mangler som berettiger driftsforbud av fartøyet i henhold til § 13 skal alle utgifter i forbindelse med besiktelsene i en normal regnskapsperiode dekkes av driftsselskapet.

- 1 Veiledende retningslinjer for kvalifiserte inspektører som kan foreta uanmeldte besiktelser på fartøy i rutetrafikk i fart er utarbeidet jf. direktiv 1999/35/EF av 29. april 1999 Vedlegg IV.

§ 10. Krav til driftsselskapene om innsending av dokumentasjon

Driftsselskapene skal når kontroll skal foretas i henhold til § 6 første ledd bokstav a, § 7 og § 9 dokumentere ved egenmelding på skjema fastsatt av Sjøfartsdirektoratet

- a) at skipsføreren før fartøyet settes i drift blir gitt fyllestgjørende opplysninger om tilgangen til landbaserte navigasjonsstyringsystemer og andre informasjonssystemer som kan hjelpe vedkommende med å føre fartøyet på en sikker måte, og at skipsføreren anvender de navigasjonsstyrings- og informasjonssystemer som er innført av statene innen EØS,
- b) at de aktuelle bestemmelsene i IMO MSC Circ. 699 nr. 2–6¹ om reviderte retningslinjer for sikkerhetsinstruksene for passasjerer anvendes,
- c) at en oversikt over arbeidstidsordninger om bord er slått opp på et lett tilgjengelig sted og inneholder
 - tjenesteplanen til sjøs og i havn, og
 - fastsatt lengste arbeidstid eller korteste hviletid for vakthavende mannskap,
- d) at skipsføreren kan treffe beslutninger som etter vedkommendes faglige skjønn er nødvendige for sikker navigering og drift, særlig i dårlig vær og høy sjø,
- e) at skipsføreren registrerer navigasjonsvirksomhet og -hendelser som er av betydning for navigasjonssikkerheten,
- f) at enhver skade på eller varig deformasjon av ytre porter og omgivende ytterkledning som kan påvirke fartøyet sikkerhet, samt at alle mangler ved sikringsinnretningene for slike porter straks blir rapportert til flaggstatens myndighet og vertsstaten, og omgående blir reparert til deres tilfredshet,
- g) at det foreligger en ajourført seilingsplan før fartøyet avgang. Ved utarbeidelse av seilingsplanen skal retningslinjer for seilingsplaner i IMO res. A.795(19) følges.
- h) at alminnelige opplysninger om tjenester og hjelpetiltak for eldre og uføre om bord gjøres kjent for passasjerene og er tilgjengelige i en form tilpasset synshemmede.

Videre skal selskapet bekrefte at de vil gi de opplysningene som fremgår av § 6 første ledd bokstav b.

- 1 Forskrift av 15. september 1992 nr. 700 om redningsredskaper m.m. på passasjer- og lasteskip.

§ 11. Omfanget av spesielle førstegangsbesiktelser, regelmessige årlige besiktelser og besiktelser ved endringer ved reparasjoner eller i driftsledelse, flagg eller klasse

Omfanget av besiktelser i henhold til § 7 og § 9 skal hvis mulig minst omfatte:

- igangsetting av nødgeneratoren,
- inspeksjon av nødbelysningen,
- inspeksjon av nødstrømforsyningen for radioanlegg,
- prøving av høyttaleranlegget,
- brannøvelse, herunder demonstrasjon av bruk av brannvernutstyr,
- funksjonsprøving av nødbrannpumpen med to brannslanger koplet til hovedbrannledningen,
- prøving av fjernstyrt nødstop for drivstofforsyning til kjeler, hoved- og hjelpemotor samt ventilasjonsanlegg,
- prøving av fjernstyring og lokal styring av lukking av brannspjeld,
- prøving av brannvarslings- og alarmsystemer,
- prøving av at brannører lukkes normalt,
- funksjonsprøving av lensepumper,
- lukking av dører i vannrette skott både fra lokale betjeningssteder og fjernbetjeningssteder
- demonstrasjon som viser at nøkkelmedlemmer av besetningen er kjent med havarikontrollplanen,
- utsetting av minst en mann-overbord-båt og minst en livbåt på vannet, igangsetting og prøving av deres framdrifts- og styresystem samt ombordtaking av dem fra vannet og plassering av dem i fastgjort stilling om bord,
- kontroll av at alle livbåter og mann-overbord-båter er i samsvar med utstyrsfortegnelsen,
- prøving av skipets eller fartøyet styremaskin og hjelpestyremaskin.

Besiktelsene skal omfatte kontroll av planer for vedlikeholdssystemet om bord.

Ved alle besiktelsene skal det særlig påses at besetningsmedlemmene er fortrolige med og tilstrekkelig øvet i sikkerhetsprosedyrer, nødprosedyrer, vedlikehold, arbeidsmetoder, passasjerenes sikkerhet, prosedyrer på broen og operasjoner knyttet til last og kjøretøyer. Sjøfolks evne til å forstå og eventuelt gi ordrer og instruksjoner samt rapportere tilbake på det felles arbeidsspråk, som er angitt i skipsdagboken, skal kontrolleres. Dokumentasjonen for at besetningsmedlemmene har fullført særlig opplæring skal kontrolleres, særlig med hensyn til

- opplæring i å håndtere en større menneskemengde,
- opplæring i de ulike prosedyrer,
- sikkerhetsopplæring for personell som yter direkte sikkerhetsbistand til passasjerer i passasjerområdene, særlig til eldre og uføre i en nødsituasjon, og krisehåndtering og opplæring i menneskelig atferd.

Den spesielle besiktelse skal omfatte en vurdering av om vaktlistene medfører urimelig tretthet særlig for vakthavende mannskap.

Bevis for besetningsmedlemmenes kompetanse som er utstedt av stater som ikke er innen EØS, skal kun anerkjennes dersom de er i samsvar med STCW kap. I reg. 10.

§ 12. *Underretning*

Vertsstaten skal omgående skriftlig underrette driftsselskapene om resultatet av de kontroller og besiktelser foretatt i henhold til § 5, § 6, § 7 og § 9.

§ 13. *Driftsforbud*

Vertsstaten skal forby drift av fartøy i rutetraffikk

- a) dersom ikke § 5 og § 6 er oppfylt,
 - b) dersom det under besiktelsene i henhold til § 7 og § 9 er avdekket mangler som utgjør en umiddelbar fare for sikkerheten til de ombordværende eller fartøy,
 - c) dersom det fastslås at rådsdirektivene¹ ikke er oppfylt og det er en umiddelbar fare for sikkerheten til de ombordværende eller fartøy,
 - d) dersom vertsstaten ikke er blitt rådspurt av flaggstaten om forhold i forbindelse med utstedelse eller godkjenning av dispensasjonssertifikat eller ikke har samarbeidet om utstedelse av driftstillatelsen,
- inntil vertsstaten har fastslått at bestemmelsene i denne forskrift er oppfylt og sikker drift av fartøyet er opprettholdt.

Vertsstaten skal skriftlig underrette driftsselskapet om beslutningen om driftsforbud og begrunne denne.

Dersom det avdekkes mangler på fartøy som allerede går i rutetraffikk skal vertsstatene kreve at driftsselskapet treffer nødvendige tiltak for å utbedre manglene innen en fastsatt rimelig frist, forutsatt at det ikke er umiddelbar fare for sikkerheten for de ombordværende eller fartøy. Når manglene er utbedret skal de berørte vertsstatene kontrollere at utbedringen er foretatt. Dersom dette ikke er tilfellet skal de forby drift av fartøyet.

Forvaltningslovens bestemmelser om rett til klage og omgjøring av vedtak kommer til anvendelse.

Når § 5, § 6 og § 7 får anvendelse før et fartøy settes inn i rutetraffikk, skal beslutning om å forby driften av skipet treffes senest en måned etter den spesielle førstegangsbesiktelsen og omgående meddeles driftsselskapet.

- 1 Direktiv 95/75/EØF av 13. september 1993 om minimumskrav til fartøyer som har kurs for eller forlater Fellesskapets sjøhavner, og som transporterer farlig eller forurensende last. Direktivet er sist endret ved direktiv 98/74/EF. Direktiv 94/58/EF av 22. november 1994 om minstekrav til sjøfolks opplæringsnivå, når det er relevant. Direktivet er sist endret ved direktiv 98/35/EF. Forordning (EF) nr. 3051/95 av 8. desember 1995 om sikkerhetsstyring av ro-ro passasjerferger. Forordningen er sist endret ved forordning (EF) nr. 179/98.

§ 14. *Fremgangsmåte for vertsstatene ved spesielle førstegangsbesiktelser og regelmessige årlige besiktelser*

Vertsstater skal frita fartøy som har gjennomgått besiktelse til den eller de berørte vertsstaters tilfredshet for utvidet inspeksjon,¹ og for utvidet inspeksjon som skal foretas av den åpenbare grunn at de tilhører kategorien passasjerskip.

Myndighetene i to eller flere vertsstater skal samarbeide med hverandre. Besiktelsene skal foretas av en gruppe sammensatt av kvalifiserte inspektører fra den eller de berørte vertsstater. Dersom det er behov for en kvalitativ vurdering av om klassens bestemmelser overholdes skal nødvendig fagkunnskap fra godkjent klasseinstitusjon trekkes inn i gruppen. Inspektørene skal rapportere mangler til vertsstatenes myndigheter. Vertsstaten skal formidle disse opplysningene til flaggstaten, dersom denne staten ikke er en vertsstat som berøres av besiktelsen.

En berørt vertsstat kan påta seg å foreta en besiktelse på anmodning av en annen berørt vertsstat.

Vertsstaten skal oppfordre flaggstatsmyndigheten om å være til stede ved disse besiktelser, dersom driftsselskapet anmoder om dette.

Ved planleggingen av en besiktelse i henhold til § 7 og § 9 skal vertsstaten ta hensyn til drifts- og vedlikeholdsplanene for fartøyet.

Resultatene av besiktelsene skal nedtegnes i en spesiell utformet rapport.²

Såfremt det oppstår uenighet mellom vertsstatene om vilkårene i § 5 og § 6 første ledd er oppfylt skal myndigheten i enhver vertsstat som deltar i besiktelsen omgående underrette ESA eller Kommisjonen om årsakene til uenigheten, som skal iverksette tiltak for at det kan treffes en beslutning.³

- 1 Forskrift av 1. juli 1996 nr. 774 om kontroll med fremmede skip og flyttbare innretninger i norske havner m.v. § 8, jf. direktiv 95/21/EF art. 7 nr. 4, art. 7 nr. 1 og vedlegg V bokstav A nr. 3.
- 2 Fastsatt i henhold til direktiv 1999/35/EF art. 16.
- 3 Beslutning treffes i henhold til bestemmelsene i direktiv 1999/35/EF art. 16.

§ 15. *Samarbeide og oppfølging*

Før den spesielle førstegangsbesiktelse skal myndigheten ved utstedelse eller godkjenning av dispensasjonssertifikat samarbeide med berørt vertsstat eller flaggstat for å avdekke enhver uenighet om rimeligheten av unntakene.

Kommisjonen skal ha kopier av de besiktelsesrapporter omtalt i § 14 sjette ledd, så vidt mulig med IMO-identifikasjonsnummer. Når to eller flere vertsstater er berørt av rutetraffikken er det tilstrekkelig at opplysningene oversendes den ene av dem. Kommisjonen vil opprette og vedlikeholde database med opplysningene.

Flaggstat eller vertsstat skal kontrollere at fartøy som går i rutetraffikk har en integrert ordning for beredskap om bord.¹ Når to eller flere vertsstater er berørt av trafikken skal de i fellesskap utarbeide en ruteplan.

Vertsstaten skal samarbeide med flaggstaten før det utstedes driftstillatelse² for hurtiggående passasjerfartøy. Disse skal fastsette nødvendig driftsbegrensning på grunn av lokale forhold og kontrollere at denne overholdes.

Vertsstater som er berørt av samme rutetrafikk skal samarbeide om denne forskrifts anvendelse.

Flaggstater eller vertsstater som har ansvar i henhold til denne forskrift skal informere tredjestater om de krav som pålegges et driftsselskap som driver rutetrafikk til eller fra en havn innen EØS.

- 1 I henhold til retningslinjer i IMO res. A.852(20), jf. forskrift av 15. september 1992 nr. 700 om redningsredskaper på passasjer- og lasteskip § 22A, forskrift av 15. september 1992 nr. 701 om navigasjonshjelpemidler og bro-, styrehus- og radioarrangementer for skip § 8A og forskrift av 5. januar 1998 nr. 6 om bygging, utrustning og drift av hurtiggående fartøy som anvendes som passasjerskip eller lasteskip § 29B.
- 2 Fastsatt i International Code of Safety for High-Speed Craft (HSC Code) nr. 1.9.3.

Kapittel 3. Avsluttende bestemmelser

§ 16. Straff

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av forskriftens § 3 straffes med bøter eller med fengsel inntil 3 måneder i henhold til Almindelig borgerlig Straffelov av 22. mai 1902 nr. 10 § 416, jf. § 48a og § 48b.

§ 17. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. april 2001.

Vedlegg I. Kriterier for de kvalifiserte inspektørenes kvalifikasjoner og uavhengighet

1. Den kvalifiserte inspektøren skal ha fullmakt fra vedkommende myndighet i medlemsstaten til å foreta de særlige besiktelser fastsatt i artikkel 6.
2. Den kvalifiserte inspektøren skal enten
 - ha tjenestegjort i minst ett år som flaggstatsinspektør med ansvar for besiktelser og sertifisering etter SOLAS-konvensjonen av 1974 hos vedkommende myndighet i en medlemsstat og
 - være i besittelse av
 - a) skipsførersertifikat som gjør vedkommende i stand til å ta kommandoen på et skip på 1 600 BRT eller mer (se STCW, regel II/2), eller
 - b) maskinsjefsattest som gjør vedkommende i stand til å fylle denne oppgaven om bord på et skip hvis hovedmaskineri har en effekt på 3.000 KW eller mer (se STCW, regel III/2), eller
 - c) eksamensbevis fra en medlemsstat som skipsingeniør, maskiningeniør eller ingeniør med sjøfart som spesialfelt og skal ha arbeidet som dette i minst fem år,
 - ha tjenestegjort til sjøs som offiser i dekk- eller maskinavdelingen i minst fem år når vedkommende er innehaver av et av sertifikatene nevnt i bokstav a eller b,eller
 - ha relevant universitetsseksamen eller tilsvarende utdanning fra en medlemsstat og
 - være utdannet og ha bestått eksamen ved en skole for skipsinspektører i en medlemsstat og
 - ha tjenestegjort i minst to år som flaggstatsinspektør med ansvar for besiktelser og sertifisering etter SOLAS-konvensjonen av 1974 hos vedkommende myndighet i en medlemsstat.
3. Kvalifiserte inspektører skal kunne kommunisere muntlig og skriftlig med sjøfolk på engelsk eller det språket som benyttes som arbeidsspråk om bord.
4. Kvalifiserte inspektører skal ha tilstrekkelig kjennskap til bestemmelsene i SOLAS-konvensjonen av 1974 og de aktuelle framgangsmåtene i dette direktiv.

Vedlegg II. Veiledende retningslinjer for kvalifiserte inspektører som foretar uanmeldte besiktelser under rutetrafikk

1. Opplysninger om passasjerene

Kontroller at det antall passasjerer rorofergen eller det hurtiggående passasjerfartøyet (heretter kalt «skipet») er sertifisert for, ikke overskrides. Kontroller at systemet for registrering av opplysninger om passasjerene er i samsvar med forskriftene og virker etter hensikten. Undersøk hvordan opplysningene om det samlede antall passasjerer formidles til skipsføreren, og eventuelt hvordan passasjerer som foretar en tur-retur-reise uten å gå i land, medregnes i det samlede antall passasjerer på tilbaketuren.

2. Opplysninger om last og stabilitet

Kontroller at det om nødvendig er montert og brukes pålitelige dyppangsmålere. Kontroller at det er truffet tiltak for å sikre at skipet ikke overlastes, og at den aktuelle skottlastelinjen ikke ligger under vann. Kontroller at vurderingen av last og stabilitet gjennomføres som fastsatt. Kontroller at lastebiler og annen last veies om nødvendig, og at tallene formidles til skipet med sikte på vurderingen av last og stabilitet. Kontroller at havarikontrollplanene til enhver tid er oppslått, og at skipets offiserer har fått utlevert hefter med opplysninger om havarikontroll.

3. Sjødyktighet

Gjennomgå framgangsmåten som sikrer at skipet er i sjødyktig stand før det legger fra kai, særlig hvordan det gis melding om at alle vannrette og værtette porter i platehuden er stengt, at alle porter til bildekk er stengt før skipet legger fra kai, eller forblir åpne bare inntil baugvisiret er lukket. Kontroller lukkeinnretningene for porter i baug, akterstavn og sider og at det finnes varsellamper og at fjernsynsovervåkingssystem som på kommandobroen viser om de er åpne eller lukket. Alle problemer i forbindelse med driften av varsellampene, særlig med hensyn til bryterne ved porten, skal påvises og meldes.

4. Sikkerhetskunngjøring

Gjennomgå utformingen av rutinemessige sikkerhetskunngjøring og oppslag med instruksjoner og veiledning om nødprosedyrer på det eller de aktuelle språk. Kontroller at det skjer en rutinemessig sikkerhetskunngjøring når reisen begynner, og at den kan høres i alle fellesområder, herunder åpne dekk, som passasjerene har adgang til.

5. Innføring i skipsdagboken

Kontroller skipsdagboken for å sikre at det innføres opplysninger om lukking av vann- og værtette porter i baug, akterstavn og andre steder, om øvelser i bruk av vannrette skottdører, om prøving av styresystemer osv. Kontroller dessuten at opplysninger om dypgang, fribord og stabilitet samt besetningens felles arbeidsspråk innføres i skipsdagboken.

6. Farlig gods

Kontroller at enhver last med farlig eller forurensende gods transporteres etter gjeldende forskrifter, og særlig at det foreligger en erklæring om farlig og forurensende gods samt et manifest eller en stuingsplan som viser hvor godset er plassert om bord, at det er tillatt å transportere det aktuelle godset på passasjerskip, og at det farlige og forurensende godset er forsvarlig merket, etikettert, stuet, sikret og atskilt fra den øvrige lasten.

Kontroller at kjøretøyer som transporterer farlig og forurensende gods, er forsvarlig merket og sikret. Kontroller at det ved transport av farlig og forurensende gods finnes en kopi i land av det aktuelle manifestet eller den aktuelle stuingsplanen. Kontroller at skipsføreren er kjent med meldingskravene i direktiv 93/75/EØF med endringer og med instruksene for de nødprosedyrer som skal følges, og for førstehjelp ved hendelser i forbindelse med farlig gods eller miljøforurensende stoffer. Kontroller at ventilasjonsanlegget på bildekkene til enhver tid er i drift, at det skrues opp når kjøretøyenes motor går, og at det på kommandobroen finnes en innretning som angir at ventilasjonsanlegget på bildekkene er i drift.

7. Sikring av lastebiler

Undersøk hvordan lastebiler sikres (f.eks. i grupper eller surret hver for seg), og om det finnes et tilstrekkelig antall festepunkter. Gjennomgå tiltak til sikring av lastebiler i dårlig vær eller når det ventes dårlig vær. Gjennomgå eventuell metode for sikring av busser og motorsykler. Fastslå om det finnes en håndbok for sikring av last om bord på skipet.

8. Bildekk

Kontroller at spesiallasterom og rorolasterom er under jevnlig tilsyn ved hjelp av en vaktordning eller et fjernsynsovervåkingssystem, slik at det kan holdes øye med kjøretøyenes bevegelser i dårlig vær og med om passasjerer skaffer seg ulovlig adgang til disse rommene. Kontroller at branndører og inngangsdører holdes stengt, og at det er satt opp skilter som forbyr passasjerene adgang til bildekkene mens skipet er i sjøen.

9. Stenging av vannrette dører

Kontroller at framgangsmåten beskrevet i skipets driftsinstruks følges med hensyn til stenging av vannrette skottdører. Kontroller at det foretas nødvendige øvelser. Kontroller at betjeningsinnretningen på broen for de vannrette dørene om mulig står på «lokal betjening». Kontroller at dørene holdes stengt ved nedsatt sikt og i enhver farlig situasjon. Kontroller at besetningen har fått opplæring i hvordan dørene skal betjenes, og er klar over farene forbundet med feil bruk av dem.

10. Brannvaktordning

Kontroller at det finnes en effektiv brannvaktordning, slik at ethvert branntilløp kan oppdages raskt. Vaktordningen bør omfatte spesiallasterom der det ikke er montert fast brannvarslings- og brannalarmanlegg, slik at disse rommene kan bevoktes som nevnt i nr. 8.

11. Kommunikasjon i nødssituasjoner

Kontroller at det i samsvar med mannskaplisten er et tilstrekkelig antall besetningsmedlemmer til å bistå passasjerene i nødssituasjoner, og at de er lett gjenkjennelige og i stand til å kommunisere med passasjerene i en nødssituasjon, idet det tas hensyn til en hensiktsmessig og dekkende kombinasjon av følgende faktorer:

- a) det eller de språk som snakkes av størstedelen av passasjerene på en bestemt rute,
- b) sannsynligheten for at det å kunne formidle grunnleggende instruksjoner med et elementært engelsk ordforråd kan gjøre det mulig å kommunisere med en passasjer som trenger bistand, uansett om passasjer og besetningsmedlem snakker samme språk,
- c) eventuelt behov for å kunne kommunisere på andre måter i en nødssituasjon (f.eks. ved å demonstrere, gjøre tegn med hendene eller gjøre oppmerksom på hvor instruksjoner, mønstringsstasjoner, redningsutstyr eller rømningsveier befinner seg, dersom det ikke lar seg gjøre å kommunisere muntlig),
- d) i hvilket omfang passasjerene har fått fullstendige sikkerhetsinstruksjoner på sitt eller sine morsmål,
- e) de språk nødmeldinger kan formidles på over høytaleranlegget i nødssituasjoner eller under en øvelse for å gi passasjerene nødvendig veiledning og gjøre det lettere for besetningsmedlemmene å bistå passasjerene.

12. Felles arbeidsspråk for besetningsmedlemmene

Kontroller at det er fastsatt et felles arbeidsspråk for å sikre at besetningen opptrer hensiktsmessig i sammenhenger der sikkerheten berøres, og at dette arbeidsspråket er registrert i skipsdagboken.

13. Sikkerhetsutstyr

Kontroller at rednings- og brannvernutstyr, herunder branndører og andre former for konstruksjonsmessig

brannvern som lett kan inspiseres, vedlikeholdes. Kontroller at brannkontrollplaner til enhver tid er oppslått, eller at skipets offiserer har fått utlevert hefter med tilsvarende opplysninger. Kontroller at redningsvestene er stuet på en hensiktsmessig måte, og at det er tydelig angitt hvor redningsvester for barn er plassert. Kontroller at innlastingen av kjøretøyer ikke hindrer betjening av brannsløkkingsutstyr, nødstopppinnretninger, betjeningsinnretninger for stormventiler osv. som befinner seg på bildekkene.

14. *Navigasjons- og radiokommunikasjonsutstyr*

Kontroller at navigasjons- og radiokommunikasjonsutstyret, herunder nødradiopeilesendere, er i driftsklar stand.

15. *Ekstra nødbelysning*

Kontroller at det er montert ekstra nødbelysning dersom forskriftene krever det, og at det føres en oversikt over mangler ved nødbelysningen.

16. *Rømningsveier*

Kontroller at rømningsveier er merket etter gjeldende regler, og at de er opplyst ved hjelp av både hovedkraft- og nødskraftkilden. Undersøk hvilke tiltak som er truffet for at kjøretøyer ikke skal sperre rømningsveiene der disse krysser eller går over bildekk. Kontroller at utganger holdes åpne, særlig utganger fra tollfrie butikker, der store mengder varer erfaringsmessig kan stå i veien.

17. *Driftshåndbok*

Kontroller at det er utlevert kopi av driftshåndboken til skipsføreren og alle overordnede offiserer, og at ytterligere kopier er tilgjengelige for alle besetningsmedlemmene. Kontroller at det finnes kontrollister for klargjøring av skipet før avgang og for andre gjøremål.

18. *Renhold av maskinrom*

Kontroller at maskinrommet holdes rent i henhold til vedlikeholdsprosedyrene.

19. *Avfallsdeponering*

Kontroller at det finnes tilfredsstillende ordninger for håndtering og disponering av avfall.

20. *Vedlikeholdsplaner*

Alle selskaper bør ha et særskilt reglement med planer for vedlikehold på alle områder som berører sikkerheten, herunder porter i baug, akterstavn og sider samt lukkeinnretningene for disse, men også for vedlikehold av maskinrom og sikkerhetsutstyr. Alle punkter bør kontrolleres regelmessig for å opprettholde et høyest mulig sikkerhetsnivå. Det bør foreligge framgangsmåter for registrering av mangler og for bekreftelse av at de er forskriftsmessig utbedret, slik at skipsføreren og den utpekte person på land i selskapets ledelse er klar over manglene og blir underrettet innen en fastsatt frist når de er utbedret. Regelmessig funksjonsprøving av lukkeinnretningene for indre og ytre baugport bør omfatte indikatorer, overvåkingsutstyr og spygatt i rommene mellom baugvisiret og den indre porten, og særlig lukkemekanismene og de tilhørende hydrauliske systemene.

21. *Kontroll under fart*

Under fart bør det kontrolleres at det ikke er for mange passasjerer om bord, bl.a. at det finnes nok sitteplasser, at korridorer, trapper og nødutganger ikke sperres av bagasje og passasjerer som ikke finner sitteplass. Det bør kontrolleres at passasjerene har forlatt bildekket før skipets avgang, og at de først får adgang til bildekket igjen umiddelbart før skipet legger til kai.

II

Endringene trer i kraft straks.

4. juni Nr. 1016 2002

Forskrift om endring i forskrift om radiotelegrafi og radiotelefoni på passasjer- og lasteskip.

Fastsatt av Sjøfartsdirektoratet 4. juni 2002 med hjemmel i lov av 9. juni 1903 nr. 7 om Statskontrol med Skibes Sjødygtighed m.v. § 1, § 41a, § 42, § 100 og § 106, jf. kgl.res. av 5. april 1963 nr. 9 og kgl.res. av 1. desember 1978 nr. 1. Jf. EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 56j (direktiv 2001/25/EF). Kunngjort 27. september 2002.

I

I forskrift av 11. november 1991 nr. 731 om radiotelegrafi og radiotelefoni på passasjer- og lasteskip er det foretatt endringer. Endringene er ikke materielle, men gjelder forskriftens struktur og språk. Forskriften lyder i sin helhet etter dette:

§ 1. Virkeområde

(1) Denne forskrift gjelder for alle passasjerskip uansett størrelse og byggedato, og for alle lasteskip på 15 meter største lengde og derover og uansett byggedato, med unntak som angitt i annet ledd. Forskriften gjelder for konvensjonsskip og for ikke-konvensjonsskip slik det fremgår av de enkelte bestemmelser.

(2) Redningsfartøy som drives av Norsk Selskab til Skibbrudnes Redning, kommer ikke inn under bestemmelsene i denne forskrift, men skal oppfylle bestemmelsene i gjeldende forskrift om radioanlegg og radiotjeneste i fiske- og fangstfartøy.

(3) Hurtigbåter som fører mere enn 12 passasjerer i fartsområde «stor kystfart» og større fartsområder, skal oppfylle bestemmelsene i denne forskrift for konvensjonsskip. Øvrige hurtigbåter skal oppfylle bestemmelsene i denne forskrift for ikke-konvensjonsskip.

(4) Fritidsbåter med bruttotonnasje på 50 og derover skal oppfylle de samme bestemmelser som gitt i § 8 for lasteskip i tilsvarende fartsområde.

(5) Ved utskifting av radioutstyr eller ved forandring av radioarrangementet på skip, skal det nye utstyret/arrangementet oppfylle de bestemmelser som gjelder for skip med byggedato lik den dato endringen finner sted.

§ 2. Definisjoner

I denne forskrift betyr:

- a) *Byggedato*: Den dato skipets kjøl strekkes, eller skipet er på et tilsvarende byggetrinn.
- b) *Fartsområde*: Et nærmere definert farvann et fartøy kan trafikkere slik det er fastsatt i den til enhver tid gjeldende forskrift om fartsområder.
- c) *Fiske- og fangstfartøy*: Fartøy som ervervsmessig benyttes til å fange fisk, herunder hval, sel, tang og tare eller andre levende ressurser i sjøen.
- d) *Fritidsbåt*: Enhver flytende innretning som er beregnet på og i stand til å bevege seg på vann, og som brukes utenfor næringsvirksomhet.
- e) *Havn*: En havn hvor det er mulig å søke ly, og hvor passasjerene kan gå i land over kai.
- f) *Hurtigbåt*: Et skip som kommer inn under definisjonen for «Dynamically Supported Craft» i IMO Res. A.373(X).
- g) *Ikke-konvensjonsskip*: Skip som ikke omfattes av Sjøsikkerhetskonvensjonens kapittel IV.
- h) «International reise» i Sjøsikkerhetskonvensjonen tilsvarer fartsområde «stor kystfart» og større fartsområder.
- i) *Konvensjonsskip*: Skip som omfattes av Sjøsikkerhetskonvensjonens kapittel IV.
- j) *Lasteskip*: Ethvert skip som ikke er passasjerskip, fiske- og fangstfartøy, leker eller fritidsbåt.
- k) *Lekter*: Et skrog eller skip uten fremdriftsmaskineri som kan slepes eller skyves ved all forflytning og som anvendes til føring av last.
- l) *Passasjerskip*: Skip som skal ha sertifikat i henhold til bestemmelsene i åttende kapittel i lov av 9. juni 1903 nr. 7 om Statskontrol med Skibes Sjødygtighed m.v.
- m) *Sjøsikkerhetskonvensjonen (SOLAS)*: Den internasjonale konvensjon av 1974 om sikkerhet for menneskeliv til sjøs, med senere endringer.

§ 3. Rederens og førerens plikter

Reder og skipsfører skal sørge for at bestemmelsene i denne forskrift blir fulgt.

§ 4. Fravik

I enkelttilfeller kan Sjøfartsdirektoratet etter skriftlig søknad fravike forskriftens krav. Spesielle grunner må gjøre fraviket nødvendig, og fraviket må være sikkerhetsmessig forsvarlig. Fravik må ikke være i strid med internasjonal overenskomst som Norge har sluttet seg til.

§ 5. Besiktelse og utstedelse av sertifikater

(1) For konvensjonsskip gjelder bestemmelsen i Sjøsikkerhetskonvensjonens kapittel I, del B med endringer vedtatt ved 1988 Protokollen til SOLAS 1974.¹

(2) For ikke-konvensjonsskip gjelder de samme bestemmelser for besiktelser, sertifikattyper, gyldighetstid etc. som angitt i Sjøsikkerhetskonvensjonens kapittel I, del B, med følgende endringer:

- a) For alle ikke-konvensjonsskip som er radiopliktige etter denne forskrift, utstedes et «Sikkerhetssertifikat for radiotelefon» i stedet for de sertifikater som er angitt i Sjøsikkerhetskonvensjonen.
- b) For passasjerskip i «Fartsområde 3» (Innaskjærs fart hvor åpne havstrekninger på over 5 nautiske mil ikke passerer) kan Post- og teletilsynet utstede «Sikkerhetssertifikat for radiotelefon» med gyldighetstid tre år. Disse sertifikater vil være gyldige under forutsetning av at Sjøfartsdirektoratet eller Post- og teletilsynet årlig foretar funksjonskontroll og eventuelt teknisk kontroll av radioutstyret, og foretar påtegning på «Sikkerhetssertifikatet for radiotelefon» om at slik kontroll er utført.

¹ Jf. endring av 24. januar 1995 nr. 157 i forskrift av 15. juni 1987 nr. 506 om besiktelse for utstedelse av sertifikater til passasjerskip, lasteskip og lektere, og om andre besiktelser m.v.

§ 6. (Opphevet ved forskrift av 27. januar 1999 nr. 150.)

§ 7. (Opphevet ved forskrift av 27. januar 1999 nr. 150.)

§ 8. Krav til ikke-konvensjonsskip

(1) Alle ikke-konvensjonsskip i fartsområde større enn fart på innsjøer og elver skal være utstyrt med en VHF radiotelefoninstallasjon som oppfyller de samme bestemmelser som angitt i Regel IV/17 i Sjøsikkerhetskonvensjonen. Skip som i henhold til denne bestemmelse er utstyrt med VHF installasjon, skal dessuten oppfylle de bestemmelser som er gitt i Regel IV/8 i Sjøsikkerhetskonvensjonen til vakthold på VHF.

(2) Alle passasjerskip i liten kystfart skal dessuten være utstyrt med et maritimt VHF utstyr i tillegg til det som kreves i første ledd. Det VHF-utstyr som kreves i tillegg, kan være fastmontert eller bærbart.

(3) Alle ikke-konvensjonsskip i større fartsområde enn stor kystfart, skal dessuten være utstyrt med en MF radiotelefoninstallasjon som oppfyller de samme bestemmelser som angitt i Regel IV/15 og IV/16 i Sjøikkerhetskonvensjonen. Skip som i henhold til denne bestemmelse er utstyrt med MF-anlegg, skal dessuten oppfylle bestemmelsene til vakthold og radiotelefonoperatør(er) som er gitt i Regel IV/7 i Sjøikkerhetskonvensjonen.

(4) Alle ikke-konvensjonsskip i større fartsområde enn «Europeisk fart» skal dessuten være utstyrt med kortbølge radiotelefoninstallasjon. Kortbølgeinstallasjonen kan være kombinert med den MF-stasjon som kreves i tredje ledd. Skip i fartsområder som helt dekkes av INMARSAT-systemet, kan anskaffe INMARSAT skipsjordstasjon istedenfor kortbølgeinstallasjonen.

(5) Alle skip med arrangement for helikopteroperasjoner skal dessuten oppfylle kravene i § 10.

(6) Alle lasteskip i liten kystfart og større fartsområder samt passasjerskip i innaskjærs fart hvor åpne havstrekninger på over 5 nautiske mil kan passeres («Fartsområde 4») og større fartsområder skal dessuten være utstyrt med fri-flyt nødpeilesender som oppfyller kravene i § 9.

(7) Skip som i henhold til bestemmelsene i forskrift av 15. juni 1987 nr. 506 om besiktelse for utstedelse av sertifikater for passasjer-, lasteskip og lektere, og om andre besiktelser m.m. gis «Fartstillatelse for passasjerbefordring», skal, når skipet opererer i henhold til fartstillatelsen og dersom skipet da fører passasjerer, ha fastmontert radioutstyr som krevet for lasteskip i samme fartsområde. Når fartstillatelsen innebærer anvendelse i fartsområder hvor avstanden til nærmeste havn er mere enn 5 n. mil, skal skipet dessuten være utstyrt med godkjent fri-flyt nødpeilesender som oppfyller kravene i § 9, eller manuell nødradiopeilesender montert i styrehuset.

(8) Skip som i henhold til bestemmelsene i forskrift av 15. juni 1987 nr. 506 om besiktelse for utstedelse av sertifikater for passasjer-, lasteskip og lektere, og om andre besiktelser m.m. gis «Tillatelse til begrenset passasjerbefordring» skal være utstyrt med maritimt VHF radiotelefonutstyr. Fartøy som anvendes i fartsområder hvor avstanden til nærmeste havn er mer enn 5 n. mil, skal dessuten være utstyrt med godkjent fri-flyt nødpeilesender som oppfyller kravene i § 9, eller manuell nødradiopeilesender montert i styrehuset.

(9) Alle ikke-konvensjonsskip som i henhold til denne forskrift skal være utstyrt med radioutstyr, skal føre radiodagbok i henhold til de bestemmelser som er gitt i Regel IV/19 i Sjøikkerhetskonvensjonen.

§ 9. *Krav vedrørende fri-flyt nødpeilesender*

På skip som i henhold til bestemmelsene i denne forskrift skal ha fri-flyt nødpeilesender, skal dette utstyr oppfylle følgende krav:

- a) På skip med byggedato etter 1. januar 1992 skal nødpeilesenderen operere på 406 MHz. I skip med byggedato før 1. januar 1992 skal fri-flyt nødpeilesenderen operere på 406 MHz eller 121,5/243 MHz.
- b) Nødpeilesenderen skal være montert som overdekksutstyr, og slik at utstyret med stor sannsynlighet vil bli frigjort og flyte opp til overflaten dersom skipet skulle synke. Plasseringen skal dessuten være slik at utstyret er lett tilgjengelig for manuell frigjøring og aktivering.

§ 10. *Tilleggskrav til skip med arrangement for helikopteroperasjoner*

(1) Kommunikasjon med helikopter skal foregå fra skipets styrehus/bro eller fra skipets radiostasjon. Radiooperatøren skal være sertifisert radiotelefonist.

(2) Det skal dessuten kunne foregå treveis kommunikasjon mellom helikopter, helikopterdekkvakt og radiooperatør. Det skal finnes et håndholdt VHF-apparat med hodesett for helikopterdekkvakten.

(3) Kommunikasjon mellom helikopter og skip skal foregå på maritim VHF, med mindre det foreligger konsesjon fra Post- og teletilsynet for aeromobilt VHF-utstyr for slikt samband.

§ 11. *Vedlikehold av utstyr*

Alt radioutstyr som kreves i denne forskrift, skal til enhver tid holdes i god driftsmessig stand.

§ 11A. *Godkjenning av utstyr*

Utstyr som omfattes av forskrift av 29. desember 1998 nr. 1455 om skipsutstyr (skipsutstyrforskriften) skal være typegodkjent av teknisk kontrollorgan og merket i henhold til nevnte forskrift.

§ 12. *Straff*

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av denne forskriften straffes med bøter i henhold til Almindelig borgerlig Straffelov av 22. mai 1902 nr. 10 § 339 nr. 2.

§ 13. *Ikrafttredelse*

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 1992. Fra samme dato oppheves forskrift av 30. juni 1987 nr. 562 om radiotelegrafi og radiotelefontelegrafi og forskrift av 22. august 1984 nr. 1568 om radiotelegrafi og radiotelefontelegrafi.

II

Endringene trer i kraft straks.

18. sept. Nr. 1017 2002**Forskrift om tilskudd til produksjonsselskaper.**

Fastsatt av Kultur- og kirkedepartementet 18. september 2002 med hjemmel i Stortingets årlige budsjettvedtak. Kunngjort 27. september 2002.

§ 1. Formål

Tilskudd til produksjonsselskaper har som formål å fremme filmkulturen i Norge og styrke bransjen gjennom oppbygging av stabile filmproduksjonsmiljøer med høy kompetanse som har mulighet og ressurser til å tenke og handle langsiktig. Ordningen skal særlig bidra til utvikling av uavhengige små og mellomstore produksjonsselskaper.

Ordningen skal bidra til å styrke produksjonsselskapenes prosjektutvikling, både når det gjelder målrettet søk etter prosjekter og det kreative arbeidet med det enkelte prosjekt og styrke produksjonsselskapenes ledelsesfunksjoner, økonomi- og prosjektstyring med sikte på å oppnå økt kostnadseffektivitet, styrket finansiering og en markedsmessig kompetanse som muliggjør en bedre utnyttelse av filmenes inntekspotensiale.

§ 2. Definisjoner

Med «produksjonsselskap» forstås et foretak:

1. Som har audiovisuell produksjon som sitt hovedformål og
2. Som er registrert i Foretaksregisteret som produksjonsselskap eller er en filial av et utenlandsk (ikke-EØS) foretak registrert i Foretaksregisteret, såfremt lederen av filialen har norsk statsborgerskap eller har fast bopel i Norge.

Foretak som oppfyller vilkårene i nr. 1 og som har sitt sete i andre land som er part i EØS-avtalen sidestilles med norske produksjonsselskaper etter denne forskriften.

Med «små produksjonsselskap» forstås foretak som maksimalt sysselsetter 50 årsverk og som har en maksimal årsomsetning på 7 millioner euro, eller en årsbalanse som ikke overstiger 5 millioner euro.

Med «mellomstore produksjonsselskap» forstås foretak som maksimalt sysselsetter 250 årsverk og som har en årsomsetning som ikke overstiger 40 millioner euro, eller en årsbalanse som ikke overstiger 27 millioner euro.

Med «uavhengig produksjonsselskap» forstås foretak som ikke har vesentlig tilknytning til annet foretak som faller utenfor definisjonene i andre og tredje ledd. Vesentlig tilknytning har et foretak når 25 pst. eller mer av aksjene eies av, eller stemmerett tilsvarende 25 pst., kontrolleres av ett og samme foretak. Flere foretak som opptre samlet regnes som ett foretak etter denne forskriften. Foretaket kan likevel regnes som uavhengig dersom

- a) foretaket utelukkende har vesentlig tilknytning til investeringsselskap eller annet foretak som ikke utøver kontroll over produksjonsselskapet, eller
- b) det ikke er fullt ut mulig å fastslå hvem som er eier av foretaket og dette erklærer at det ikke har grunn til å anta at det foreligger vesentlig tilknytning til foretak som faller utenfor definisjonen i andre og tredje ledd.

§ 3. Tilskuddsformer

Det kan gis tilskudd til

- a) utvikling av forretningsvirksomhet innenfor audiovisuell sektor
- b) utvikling av et sett av filmprosjekter.

Søknader som integrerer tiltak for prosjektutvikling med tiltak for utvikling av forretningsvirksomheten vil bli prioritert.

Det gis ikke tilskudd til dekning av kostnader til ordinær drift av produksjonsselskapet.

Tilskuddet kan gis i form av rentefritt lån eller tilskudd for en periode på maksimalt fire år.

§ 4. Tilskuddsmottakere

Tilskudd etter denne forskriften kan gis til produksjonsselskap.

Tilskudd til forretningsutvikling kan bare gis til uavhengige små og mellomstore produksjonsselskaper.

§ 5. Vilkår

Søknad om tilskudd til produksjonsselskap skal inneholde en forretningsplan som inneholder utførlig dokumentasjon om selskapet, bl.a. oppnådde resultater, mål og strategier, nettverk og samarbeidspartnere. Planen bør videre gjøre rede for grunnlaget for å søke tilskudd og hvilke resultater søkeren venter at tilskuddet vil gi.

Søkere skal gi Norsk filmfond fullt innsyn i alle forhold som angår produksjonsselskapet og søknaden om tilskudd. Person- og foretaksopplysninger er underlagt taushetsplikt, jf. forvaltningsloven § 13 til § 13e.

§ 6. Saksbehandling

Norsk filmfond forvalter tilskudd etter denne forskriften. Forvaltningsloven kommer til anvendelse for Norsk filmfonds saksbehandling. Vedtak etter disse retningslinjene kan påklages etter forvaltningsloven kap. VI.

Tilskudd etter denne forskriften kunngjøres årlig.

Styret i Norsk filmfond avsetter årlig en andel av fondets midler til ordningen.

I vurderingen av søknader skal Norsk filmfond særlig legge vekt på:

- a) i hvilken grad prosjektet bidrar til å oppfylle formålet for tilskuddsordningen
- b) produksjonsselskapets erfaring og dokumenterbare resultater
- c) produksjonsselskapets finansielle situasjon
- d) produksjonsselskapets produksjonstakt
- e) produksjonsselskapets kompetanse innen prosjektutvikling

- f) produksjonsselskapets evne til å skape et kreativt miljø
- g) produksjonsselskapets evne til å skaffe alternativ prosjektfinansiering
- h) prosjektets realisme
- i) prosjektets potensielle virkninger for samarbeids-, allianse- og kompetansebygging
- j) prosjektets potensielle ringvirkninger for norsk filmproduksjon.

Vedtak om tilskudd meddeles produksjonsselskapet i et tilsagnsbrev. Tilsagnsbrevet skal angi omfanget av prosjektet, frister, tidsplan for utbetaling av tilskudd og andre vilkår for tilskuddet.

Etter at vedtak om tilskudd er fattet kan ikke produksjonsselskapet foreta vesentlige endringer i prosjektet uten at det forelegges for og godkjennes av Norsk filmfond.

§ 7. Tilskuddet

Ved tilskudd til prosjektutvikling skal produksjonsselskapets egeninnsats minimum utgjøre 50 pst. av prosjektets budsjett.

Det kan gis tilskudd til følgende typer forretningsutvikling med inntil 50 pst. av kostnadene:

- Kjøp av tjenester med sikte på utvikling av kompetanse hos ansatte innen områdene ledelse, økonomi, ny teknologi, opphavsrett og studier av gjennomførbarheten til nye prosjekter,
- Tiltak som særlig bidrar til samarbeid mellom små og mellomstore bedrifter,
- Tiltak som særlig bidrar til å fremme kultur og kulturarv.

Det kan gis tilskudd til følgende typer forretningsutvikling med inntil 15 pst. av kostnadene for små produksjonsselskap og 7,5 pst. av kostnadene for mellomstore produksjonsselskap:

- tilskudd til investeringer i faste verdier, herunder overtakelser av andre små og mellomstore produksjonsselskap,
- tilskudd til kjøp av FoU-relaterte tjenester, inklusive opplæring og kjøp av tjenester for kompetanseutvikling innen avansert teknologi.

Eventuell tidligere mottatt offentlig støtte til samme tiltak regnes med ved fastsettelse av det offentlige tilskuddets andel av kostnadene. For tilskudd til forretningsutvikling skal produksjonsselskapets egeninnsats minimum utgjøre 50 pst. av prosjektets budsjett. For forretningsutvikling som i særlig grad bidrar til å oppnå formålet (jf. § 1) kan Norsk filmfond unntaksvis godkjenne lavere egeninnsats enn 50 pst.

§ 8. Utbetaling av tilskudd

Tilskuddet utbetales i rater som vil fremgå av tilsagnsbrevet. Ratene fastsettes med utgangspunkt i søkerens likviditetsplan.

§ 9. Oppfølging og kontroll

I henhold til § 17 i Stortingets bevilgningsreglement kan Norsk filmfond, Kultur- og kirkedepartementet og/eller Riksrevisjonen iverksette kontroll med at statstilskuddet blir anvendt etter forutsetningene.

Produksjonsselskapet skal avgi rapport til Norsk filmfond, herunder årsregnskap i henhold til vilkår fastsatt i tilsagnsbrevet. Norsk filmfond kan kreve ytterligere dokumentasjon på at vilkårene i tilsagnsbrevet er overholdt. Norsk filmfond kan kreve innsyn i vedkommende produksjonsselskaps revisjonsrapport, årsregnskap og årsberetning.

Etter at revisorbekreftet sluttregnskap for prosjektet er innlevert, skal Norsk filmfond foreta stikkprøvekontroll av regnskapsbilag for prosjektet. Dersom Norsk filmfond finner at revisor ikke har fulgt reglene for god revisorskikk kan fondet, som betingelse for tildeling av senere støtte, nekte produksjonsselskaper å benytte vedkommende revisor.

Den valgte revisor skal uten hensyn til gjeldende bestemmelser om taushetsplikt meddele Kultur- og kirkedepartementet, Riksrevisjonen og Norsk filmfond de opplysninger de til enhver tid måtte ønske.

Produksjonsselskapet plikter å oppbevare regnskapet i ti år, jf. regnskapsloven § 11, og skal i denne perioden fremlegge regnskapet på anmodning fra Norsk filmfond, Kultur- og kirkedepartementet eller Riksrevisjonen.

§ 10. Tilbakebetaling av tilskudd

Tilskudd til forretningsutvikling skal betales tilbake etter vilkår som framgår av tilsagnsbrevet. Det svares ikke renter av tilskuddet.

Tilskudd til utvikling av filmprosjekter skal ikke tilbakebetales.

§ 11. Sanksjoner

Norsk filmfond kan ved brudd på vilkårene i denne forskriften eller tilsagnsbrevet stanse utbetaling av tilskudd og/eller kreve umiddelbar tilbakebetaling av allerede utbetalt tilskudd. Det kan bli innkrevd rente etter forsinkelsesrenteloven dersom tilbakebetaling ikke skjer ved forfall.

§ 12. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft straks.

Forskriften gjelder i fem år f.o.m. 18. september 2002.

19. sept. Nr. 1018 2002**Forskrift om endring i forskrift om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften).**

Fastsatt av Kommunal- og regionaldepartementet 19. september 2002 med hjemmel i Kronprinsreg.res. av 21. desember 1990 nr. 1017, jf. kgl.res. av 15. desember 2000 nr. 1263. Kunngjort 27. september 2002.

I

I forskrift av 21. desember 1990 nr. 1028 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 15 tredje ledd skal lyde:

Første gangs tillatelse til arbeid eller opphold etter § 21 første til femte ledd og § 63 første ledd kan gis for tre år. Er det tvil om riktigheten av de opplysninger som er gitt i søknaden, gis tillatelsen for ett år. Det samme gjelder når søkeren ikke har dokumentert sin identitet.

§ 36 annet ledd skal lyde:

Dette gjelder likevel ikke når det fremgår av tillatelsen at den bare skal gjelde for et bestemt tidsrom eller når det er angitt spesielle vilkår for fornyelse og disse ikke er oppfylt. Bestemmelsene i § 21 sjuende ledd gjelder tilsvarende ved fornyelse.

§ 37 sjettede og sjuende ledd skal lyde:

Kvinne som verken fyller vilkårene i tredje, fjerde eller femte ledd, kan få tillatelse etter bestemmelsene i § 21 femte ledd dersom hun som følge av samlivsbruddet vil få urimelige vanskeligheter i hjemlandet grunnet de sosiale og kulturelle forhold der. Selv om slike grunner ikke tilsier det, skal tillatelse etter § 21 femte ledd gis dersom kvinnen eller eventuelle barn er blitt mishandlet i samlivsforholdet.

Når det er reist søksmål etter lov av 4. juli 1991 nr. 47 om ekteskap § 16 tredje ledd, skal utlending som av den grunn mister oppholdsgrunnlaget som ektefelle og ikke fyller vilkårene i tredje til sjettede ledd, etter søknad gis tillatelse etter § 21 femte ledd med mindre særlige grunner taler mot dette. Tillatelsen gis for seks måneder av gangen inntil rettskraftig avgjørelse foreligger. Dersom ekteskapet blir kjent ugyldig, gis utlending som nevnt etter søknad ny første gangs tillatelse etter § 21 femte ledd forutsatt at søkeren ikke har utøvd eller medvirket til å utøve tvang ved ekteskapsinngåelsen.

§ 55 annet ledd skal lyde:

Er vilkårene for asyl ikke oppfylt, skal Utlendingsdirektoratet vurdere om utlendingen skal eller bør gis tillatelse etter lovens § 8 annet ledd, jf. § 21 første til fjerde ledd.

§ 142 fjerde ledd skal lyde:

Adgang til personlig fremmøte kan også gis i andre saker etter en konkret vurdering. Dette kan bl.a. være aktuelt i saker om utvisning av utlending som har barn med fast bopel i Norge og selv har fast bopel her, og i saker om hvorvidt en kvinne omfattes av retten til ny tillatelse etter § 21 femte ledd, jf. § 37 sjettede ledd.

II

Endringene trer i kraft 23. september 2002.

20. sept. Nr. 1019 2002**Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter hyse med konvensjonelle redskap nord for 62° N i 2002.**

Fastsatt av Fiskeridirektøren 20. september 2002 med i hjemmel i forskrift av 12. desember 2001 nr. 1403 om regulering av fisket etter hyse med konvensjonelle redskap nord for 62° N i 2002 § 12. Kunngjort 27. september 2002.

I

I forskrift av 12. desember 2001 nr. 1403 om regulering av fisket etter hyse med konvensjonelle redskap nord for 62° N i 2002 gjøres følgende endring:

§ 7 fjerde ledd skal lyde:

For fartøy under 28 meter som fisker med konvensjonelle redskap og som ikke er regulert med samlekvote, oppheves maksimalkvoten av hyse fra og med 20. september 2002.

II

Endringen trer i kraft straks.

20. sept. Nr. 1020 2002**Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter torsk med konvensjonelle redskap nord for 62° N i 2002.**

Fastsatt av Fiskeridirektøren 20. september 2002 med hjemmel i forskrift av 7. desember 2001 nr. 1374 om regulering av fisket etter torsk med konvensjonelle redskap nord for 62° N i 2002 § 19. Kunngjort 27. september 2002.

I

I forskrift av 7. desember 2001 nr. 1374 om regulering av fisket etter torsk med konvensjonelle redskap nord for 62° N i 2002 gjøres følgende endring:

§ 16 første ledd skal lyde:

Når fisket er stoppet eller et fartøy har fisket maksimalkvoten etter § 6 eller § 12, kan fartøy fra og med 15 til og med 27,99 meter største lengde som deltar i gruppe I og fartøy som deltar i gruppe II, ha inntil 25% bifangst av torsk ved fiske etter andre fiskeslag.

II

Endringen trer i kraft straks.

20. sept. Nr. 1021 2002**Forskrift om endring i forskrift om fibermerking av tekstilprodukter.**

Fastsatt av Barne- og familiedepartementet 20. september 2002 med hjemmel i lov av 18. desember 1981 nr. 90 om merking av forbruksvarer m.v. § 3. Kunngjort 27. september 2002.

I

I forskrift av 3. desember 1998 nr. 1290 om fibermerking av tekstilprodukter gjøres følgende endring:

§ 2 første ledd punktet «Omsetning til forbruker» skal lyde:

Omsetning til forbruker: Salg av produkter til fysiske personer som ikke hovedsakelig handler som ledd i næringsvirksomhet.

II

Endringen trer i kraft straks.

20. sept. Nr. 1022 2002**Forskrift om endring i forskrift om vedlikeholdsmerking av nye plagg av tekstilprodukter og sengetøy m.v.**

Fastsatt av Barne- og familiedepartementet 20. september 2002 med hjemmel i lov av 18. desember 1981 nr. 90 om merking av forbruksvarer m.v. § 3. Kunngjort 27. september 2002.

I

I forskrift av 25. juli 1975 nr. 3 om vedlikeholdsmerking av nye plagg av tekstilprodukter og sengetøy m.v. gjøres følgende endring:

§ 2 punkt 2–1 skal lyde:

Forbruker: Fysiske personer som ikke hovedsakelig handler som ledd i næringsvirksomhet.

II

Endringen trer i kraft straks.

20. sept. Nr. 1023 2002**Forskrift om endring i forskrift om vedlikeholdsmerking av tekstilprodukter mv.**

Fastsatt av Barne- og familiedepartementet 20. september 2002 med hjemmel i lov av 18. desember 1981 nr. 90 om merking av forbruksvarer m.v. § 3. Kunngjort 27. september 2002.

I

I forskrift av 9. april 2002 nr. 359 om vedlikeholdsmerking av tekstilprodukter mv. gjøres følgende endring:

§ 2 første ledd bokstav a skal lyde:

- a) *forbruker*: fysiske personer som ikke hovedsakelig handler som ledd i næringsvirksomhet.

II

Endringen trer i kraft straks.

23. sept. Nr. 1024 2002

Forskrift om endring i forskrift om særskilte beskyttelsestiltak for å hindre spredning av bluetongue fra Italia, Frankrike, Spania og Hellas.

Fastsatt av Statens dyrehelsetilsyn – Sentralforvaltningen 23. september 2002 med hjemmel i lov av 8. juni 1962 nr. 4 om dyrehelse (husdyrloven) § 3 og § 8, jf. delegeringsvedtak av 4. januar 2001 nr. 171. Jf. EØS-avtalen vedlegg I (vedtak 2002/543/EF). Kunngjort 27. september 2002.

I

I forskrift av 21. januar 2002 nr. 57 om særskilte beskyttelsestiltak for å hindre spredning av bluetongue fra Italia, Frankrike, Spania og Hellas gjøres følgende endringer:

I forskriftens hjemmelsfelt skal siste parentes lyde:

(vedtak 2001/783/EF, vedtak 2002/35/EF, vedtak 2002/189/EF og vedtak 2002/543/EF).

Vedlegget skal lyde:

Områder i Italia:

Sicilia: Agrigento, Caltanissetta, Catania, Enna, Messina, Palermo, Siracusa og Trapani

Calabria: Catanzaro, Cosenza, Crotone, Reggio Calabria og Vibo Valentia

Basilicata: Matera og Potenza

Puglia: Brindisi, Lecce og Tarento

Campania: Salerno

Sardinia: Cagliari, Nuoro, Sassari og Oristano

Lazio: provinsene Viterbro og Roma

Toscana: provinsen Grosseto

Områder i Frankrike:

Corse du sud og Haute Corse

Områder i Spania:

Balearene

Områder i Hellas:

Alle nomos

II

Endringene trer i kraft straks.

24. sept. Nr. 1025 2002

Forskrift om endring i forskrift om forsøksvirksomhet for reaktivisering av uførepensjonister.

Fastsatt av Sosialdepartementet 24. september 2002 med hjemmel i lov av 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 25–13 tredje ledd. Kunngjort 27. september 2002.

I

I forskrift av 18. september 2001 nr. 1083 om forsøksvirksomhet for reaktivisering av uførepensjonister gjøres følgende endring:

§ 1 nytt tredje ledd skal lyde:

For pensjonister som har fått revurdert uførepensjonen etter folketrygdloven § 12–12, og melder fra om inntektsøkning før ventetiden er utløpt, skal inntektsøkning lavere enn fribeløpet i § 2 ikke medføre omregning av uføregraden.

II

Endringen trer i kraft straks.

24. sept. Nr. 1026 2002**Forskrift om endring i forskrift om friinntekt og inntektsgrenser for uførepensjonister.**

Fastsatt av Sosialdepartementet 24. september 2002 med hjemmel i lov av 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 12–12 fjerde ledd. Kunngjort 27. september 2002.

I

I forskrift av 30. april 1997 nr. 392 om friinntekt og inntektsgrenser for uførepensjonister gjøres følgende endring:

§ 1 fjerde ledd skal lyde:

Inntektsgrensen gjelder i forhold til kalenderåret.

II

Endringen trer i kraft straks.

25. sept. Nr. 1027 2002**Forskrift om endring i forskrift om stønad til dekning av utgifter til viktige legemidler og spesielt medisinsk utstyr.**

Fastsatt av Helsedepartementet 25. september 2002 med hjemmel i lov av 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 5–14 fjerde ledd. Kunngjort 27. september 2002.

I

I forskrift av 18. april 1997 nr. 330 om stønad til dekning av utgifter til viktige legemidler og spesielt medisinsk utstyr gjøres følgende endring:

§ 7 annet punkt første ledd skal lyde:

2. Medlemmet skal betale en egenandel på 36 prosent av reseptbeløpet, men ikke mer enn 360 kroner pr. resept. Barn under 7 år, personer fra og med fylte 67 år og uførepensjonister skal ikke betale egenandel. Ved reitererte resepter skal det betales ny egenandel etter utlevering av et kvantum svarende til tre måneders forbruk av legemidlet.

II

Endringen trer i kraft 1. oktober 2002.

27. sept. Nr. 1028 2002**Forskrift om visse forurensende stoffer i næringsmidler.**

Fastsatt av Helsedepartementet 27. september 2002 med hjemmel i lov av 19. mai 1933 nr. 3 om tilsyn med næringsmidler m.v. § 1 og § 4. Jf. EØS-avtalen vedlegg II kap. XII nr. 54f (forordning (EØF) nr. 315/93), nr. 54zj (direktiv nr. 2001/22/EF), nr. 54zn (forordning (EF) nr. 466/2001 endret ved forordning (EF) nr. 2375/2001, forordning (EF) nr. 257/2002). Kunngjort 27. september 2002.

§ 1. Omfang

Denne forskrift omfatter bestemmelser om visse forurensende stoffer i næringsmidler samt fastsettelse av maksimumsverdier for slike stoffer i næringsmidler bestemt til frambud og import.

§ 2. Gjennomføring av forordning (EØF) nr. 315/93

EØS-avtalens vedlegg II kap. XII nr. 54f (forordning (EØF) nr. 315/93) skal gjelde som norsk forskrift med de generelle tilpasninger som følger av EØS-avtalens protokoll 1 og EØS-avtalen for øvrig.

§ 3. Definisjoner og maksimumsgrenser for forurensende stoffer i næringsmidler

EØS-avtalens vedlegg II kap. XII nr. 54zn (forordning (EF) nr. 466/2001) om fastsettelse av grenseverdier for visse forurensende stoffer, deriblant tungmetallene bly, kadmium og kvikksølv, og 3-MCPD i næringsmidler, med følgende endringsforordninger:

forordning (EF) nr. 2375/2001

forordning (EF) nr. 257/2002

gjelder som forskrift, med de EØS-tilpasninger som fremgår av protokoll 1 og EØS-avtalen for øvrig.

§ 4. Dokumentasjonsplikt

Importører av tørkede fiken, fikenprodukter, bokhvete, paranøtter, peanøtter og pistasjnøtter samt sammensatte produkter som hovedsakelig inneholder nevnte næringsmidler som ingredienser, plikter ved import fra land utenom EØS å besitte skriftlige opplysninger om at næringsmidlene ikke inneholder aflatoksin utover de maksimumsgrenser som er nevnt i § 3.

Opplysninger som nevnt i første ledd kan tilsynsmyndigheten kreve seg forelagt.

§ 5. *Tilsyn og vedtak*

Statens næringsmiddeltilsyn fører tilsyn med at bestemmelsene i denne forskrift overholdes og fatter nødvendige vedtak for gjennomføring av bestemmelsene i virksomheter som har regional, landsdekkende eller eksportrettet karakter og ved import av næringsmidler. Tilsyns- og vedtaksmyndighet som er tillagt Statens næringsmiddeltilsyn, kan delegeres til det kommunale eller interkommunale næringsmiddeltilsynet.

Det kommunale eller interkommunale næringsmiddeltilsynet eller det tilsynsorgan som er tillagt myndighet etter kvalitetskontrollen for vedkommende varegruppe fører tilsyn og fatter nødvendige vedtak ved øvrige virksomheter.

Statens næringsmiddeltilsyn er klageinstans for vedtak fattet av tilsynsorgan som er tillagt myndighet etter kvalitetskontrollen for vedkommende varegruppe, og for vedtak fattet av det kommunale eller interkommunale næringsmiddeltilsynet etter delegert myndighet fra Statens næringsmiddeltilsyn.

Kommunestyret eller særskilt klagenemnd er klageinstans for øvrige vedtak fattet av det kommunale eller interkommunale næringsmiddeltilsynet.

Fylkesmannen er klageinstans for vedtak fattet av kommunestyret eller særskilt klagenemnd.

Helsedepartementet er klageinstans for vedtak fattet av Statens næringsmiddeltilsyn.

§ 6. *Dispensasjon*

I særskilte tilfeller og forutsatt at det ikke vil stride med internasjonale avtaler som Norge har inngått, kan Statens næringsmiddeltilsyn dispensere fra denne forskrift.

§ 7. *Straff og tvangsmulkt*

Ved forsettlig eller uaktsom overtredelse av denne forskrift, kommer bestemmelser om straff i lov av 19. mai 1933 nr. 3 om tilsyn med næringsmidler m.v. til anvendelse.

§ 8. *Ikrafttredelse*

Denne forskrift trer i kraft straks.

Samtidig oppheves:

- a) forskrift av 30. juni 1994 nr. 829 om forurensende stoffer i næringsmidler,
- b) forskrift av 7. juli 2000 nr. 763 om omsetningsforbud for visse typer soyasaus
- c) og forskrift av 12. august 1996 nr. 804 om maksimumsgrenser for innhold av aflatoksin i næringsmidler.

4. juni Nr. 1029 2002

Forskrift om endring i forskrift om vern mot støy om bord i skip.

Fastsatt av Sjøfartsdirektoratet 4. juni 2002 med hjemmel i lov av 9. juni 1903 nr. 7 om Statskontroll med Skibes Sjødygtighet m.v. § 42 første ledd. Kunngjort 1. oktober 2002.

I

I forskrift av 5. desember 1973 nr. 3 om vern mot støy om bord i skip er det foretatt endringer. Endringene er ikke materielle, men gjelder forskriftens struktur og språk. Forskriften lyder i sin helhet etter dette:

§ 1. *Virkeområde*

(1) Disse forskrifter gjelder for maskindrevne skip med bruttotonasje på 100 og derover. Forskriftene gjelder også for slike skip med bruttotonasje mellom 50 og 100 for så vidt det er rimelig å gjennomføre dem. Forskriftene skal ikke gjelde for passasjerinnredningen, og heller ikke for fiske- og fangstfartøyer.

(2) Forskriftene gjelder for nye skip. Skip som innkjøpes fra utlandet på eller etter den dato disse forskrifter trer i kraft, skal betraktes som nye skip.

(3) For eksisterende skip skal forskriftene følges i den utstrekning det er rimelig.

§ 2. *Definisjoner*

I denne forskrift betyr:

- a) *Bruttotonasje*: Den tallverdi som er oppgitt som bruttotonasje i målebrevet.
- b) *Eksisterende skip*: Skip som ikke er nytt. Likt med eksisterende skip regnes skip som innkjøpes fra utlandet.
- c) *Godkjent*: Godkjent av Sjøfartsdirektoratet.
- d) *Grensekurver*: International Organization for Standardization's (ISO) N-kurver som vist i § 9.
- e) *Nytt skip*: Skip hvis kjøp strekkes eller som er på et liknende byggetrinn, på eller etter den dato disse forskrifter trer i kraft.
- f) *Oppholdsrom*: Soverom, spiserom, dagrom, korridorer o.l., kontorrom, bestikk og radiatorom.

§ 3. *Fravik*

I enkelttilfeller kan Sjøfartsdirektoratet etter skriftlig søknad fravike forskriftens krav. Spesielle grunner må gjøre fraviket nødvendig, og fraviket må være sikkerhetsmessig forsvarlig. Fravik må ikke være i strid med internasjonal overenskomst Norge har sluttet seg til.

§ 4. Tegninger

- (1) Det skal utarbeides tegninger som viser material- og konstruksjonsdata som har betydning for vurdering av akustiske isolasjons- og absorpsjonsforhold for innredning og maskinrom.
- (2) Tegningene skal også angi støyreducerende tiltak som isolasjon/absorpsjon av støy, elastisk montering av motorer, vifter og lignende.
- (3) Ett eksemplar av tegningene skal oppbevares om bord.

§ 5. Støynivå, hørselsvern mv.

- (1) Besetningsmedlem som oppholder seg på arbeidssted eller annen plass hvor støynivået overstiger eller antas å kunne overstige 90 dB (A) (N85), skal utstyres med godkjent hørselsvern. Utsettes noen regelmessig for slik støy, skal han utstyres med personlig hørselsvern for bruk om bord. Besetningsmedlemmene plikter å anvende utstyret.
- (2) Ved inngangen til rom med støynivå over 90 dB (A) (N85), skal det være oppsatt skilt med norsk og engelsk tekst i rødt på hvit bunn og med en bokstavhøyde på minst 2 cm, som har følgende ordlyd:

HØYT STØYNIVÅ. ANVEND HØRSELSVERN.

HIGH NOISE LEVELS. USE EAR PROTECTORS.

- (3) På utsiden av dører mot maskinrom med støynivå over 120 dB (A) (N115) skal det være oppsatt skilt med norsk og engelsk tekst i rødt på hvit bunn og med bokstavhøyde på minst 2 cm, som har følgende ordlyd:

ADVARSEL:
FARLIG STØY

CAUTION:
EXCESSIVE HIGH NOISE LEVELS

BRUK AV HØRSELSVERN
PÅBUDT

USE OF EARPROTECTORS
MANDATORY

OPPHOLD KUN I KORT TID
FOR INSPEKSJON

SHORT INSPECTIONS ONLY

- (4) På manøverplass for hovedmaskineri hvor støynivået overstiger 75 dB (A) (N70), skal det finnes særskilt anordning som muliggjør god telekommunikasjon med styrehuset.

§ 6. Støymåling

- (1) Støymåling skal foretas ved den belastning som er angitt under § 9.
- (2) Måleresultatene i form av en plan over fartøyet, hvor måleverdiene og måleposisjonene er angitt, skal oppbevares om bord. Dersom oktavbåndsanalyse er foretatt, skal resultatet av denne vedlegges planen og være angitt i spektrogram med angivelse av gjeldende grensekurve, se figur i § 10.
- (3) I tilslutning til planen skal også angis andre forhold som har betydning for bedømmelse av støyforholdene. Følgende opplysninger skal alltid angis:
 - a) Reisens art (f.eks. prøvetur, reise mellom to havner etc.).
 - b) Dypgående for og akter.
 - c) Værforholdene.
 - d) Hastighet.
 - e) Belastning og omdreiningstall på hoved- og hjelpemaskineri.
 - f) Andre støykilder av betydning som var i drift under målingene, f.eks. ventilasjon for maskin- og lasterom, ventilasjon i innredninger etc.
 - g) Måleinstrumentets og mikrofonens fabrikat og type.

§ 7. Målingens utførelse

- (1) Ved måling av støynivåer skal det kun anvendes instrumenter som oppfyller kravene ifølge den Internasjonale Elektrotekniske Kommissjon (IEC) publikasjon nr. 179 (Precision Sound Level Meter).
- (2) Før målingene skal lydmåleren kalibreres med pålitelig instrument.
- (3) Viserinstrument skal ved støymåling normalt være innstilt på «fast response», hvoretter middelverdien av maksimalutslaget avleses. Er nivåfluktuationene store, kan «slow response» benyttes.
- (4) Ved måling av støynivåer som ikke er over 85 dB (A) (N80) bør det ikke være andre personer til stede i rommet enn de som utfører målingene.
- (5) Frekvensanalyse skal foretas med lydmålere som er utstyrt med oktavfilter, og som oppfyller kravene ifølge IECs publikasjon nr. 225, og ISO-226 (Norsk Standard NS. 4802) vedrørende midtfrekvensoppdeling.

§ 8. Angivelse av måleposisjoner

(1) I maskinrom skal målingen foretas ved manøverplass for hovedmaskineri og ved annen plass hvor arbeid regelmessig utføres, samt ved gangpassasjer og ellers i rom hvor mannskapet regelmessig ferdes eller oppholder seg. Ved måling bør mikrofonhøyden være ca. 1,5 m over dørken. Støymåling skal ikke foretas nærmere enn ca. 1 m fra maskineriet, vegg, gulv, dekk eller luftinntak.

(2) I oppholdsrom skal det foretas minst en måling med mikrofonen plassert midt i rommet, og ca. 1,5 m over dørken. Måling skal ikke foretas nærmere skott enn ca. 0,5 m. Ventilasjons- eller luftkondisjoneringsanlegg skal ha maksimal kapasitet ved målingen.

(3) I radiatorom foretas målingen med radioinstallasjonen i drift, men uten at radiosignal gjengis.

(4) I arbeidsrom, som f.eks. bysse, pantry etc. samt hobby- og idrettsrom, skal det foruten måling midt i rommet, ca. 1,5 m over dørken, foretas måling ved de faste arbeidsplasser, dog ikke nærmere dørk, vegg, dekk, inventar eller ventilasjonsåpninger enn ca. 0,5 m.

(5) I styrehus skal det foretas måling på minst tre steder, en ved rormannsplass og de øvrige f.eks. ved radar- og manøverplass. Måling foretas ca. 1,5 m over dekk og ikke nærmere inventar eller skott enn ca. 0,5 m. Ved måling i styrehus skal dører og vinduer være lukket. Alle navigasjonsinstrumenter som f.eks. radar, ekkolodd, gyrokompass, samt vindusviskere, klarsiktsskiver etc., skal være igang.

(6) På fartøyets brovinger skal måling utføres ved datterkompassene eller på tilsvarende sted, og ved styrehusskott. Måling foretas ca. 1,5 m over dekk og ikke nærmere skott enn ca. 0,5 m. Målingene på brovinger og i styrehus skal foretas under gunstige forhold og om det er praktisk mulig med en vindhastighet som ikke er over 10 knop med vinden rett forfra, rett aktenfra og på tvers av fartøyet. Dersom det ikke har vært mulig å foreta målingene under de ovennevnte forhold, skal antatt vindhastighet og relativ vindretning oppgis.

§ 9. Belastning av maskineriet etc. ved målinger av støynivå

Fartøyet skal være i fart med en belastning på framdriftsmaskineriet på minst 80 prosent av den totale framdriftseffekt, hvor også hjelpemaskineri, ventilasjonsanlegg og andre innretninger som anvendes kontinuerlig skal være i drift.

§ 10. Grensekurver

ISOs N-kurver (Noise rating curves).

§ 11. Straff

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av disse forskrifter straffes med bøter i henhold til Almindelig borgerlig Straffelov av 22. mai 1902 nr. 10 § 339 nr. 2, hvis ikke strengere straff kommer til anvendelse i henhold til annen lovbestemmelse.

§ 12. Ikrafttredelse

Disse forskrifter trer i kraft 1. juli 1974.

Rekommendasjoner om støynivå m.m.**§ 1. Virkeområde**

Disse rekommandasjoner kan inntil videre betraktes som veiledende retningslinjer særlig for maskindrevne skip med bruttotonnasje på 1.000 og derover, men også for slike skip med bruttotonnasje på mellom 50 og 1.000 i den utstrekning det er rimelig og mulig å gjennomføre dem for disse.

§ 2. Støynivået, isolering mot støy m.m.

(1) I maskinrom, oppholdsrom, styrehus, bysse og visse arbeidsrom om bord, bør støynivået ikke overstige det som er angitt i § 3.

(2) Mellom/mot oppholdsrom bør det være isolert mot luftlyd overensstemmende med verdiene angitt i § 4.

(3) Dersom høyeste rekommanderte støynivå i dB (A) overskrides, jf. § 3, bør oktavbåndsanalyse foretas.

(4) Verdiene nevnt i § 3 kan overskrides når fartøy bryter eller går i is, dog bør ikke støynivået i oppholdsrom overstige 90 dB (A) (N85).

(5) På fartøy med bruttotonnasje på under 2.000 bør det høyeste tillatte støynivå i soverom ikke overstige 65 dB (A) (N60), jf. § 3 tredje ledd bokstav a.

(6) I bemannet maskinrom hvor støynivået overstiger 90 dB (A) (N85) bør særskilt kontrollrom eller manøverrom anordnes. Støynivået i kontrollrommet bør ikke overstige det som er angitt under § 3 første ledd bokstav d.

(7) Om bord bør finnes minst to sett hørselsvern som er beregnet på støynivå over 90 dB (A) (N85), og som er utstyrt med særskilt kommunikasjonsanordning.

§ 3. Høyeste rekommanderte støynivå

	<i>DB(A)</i>	<i>ISO N-kurver</i>
(1) Maskinrom:		
a) Periodevis ubemannet maskinrom med kontrollrom	110	105
b) Bemannet maskinrom uten kontrollrom og i lagerrom	90	85
c) Verksted	85	80

d) Kontrollrom og manøverrom	75	70
(2) Bro:		
a) På brovinger	70	65
b) I styrehus, navigasjonsrom og radiorom	65	60
(3) Oppholdsrom:		
a) Soverom ¹	60	55
b) Messer, dagrom, kontorrom og liknende rom ²	65	60
c) Bysse, pantry, hobby- og idrettsrom, hvileplass på dekk og lignende,	70	65
dog kan maksimal støy fra apparatur nevnt under dette punkt være	75	70

1 For oktavbånd på 32 Hz og 63 Hz tillates N60.

2 For oktavbånd på 32 Hz og 63 Hz tillates N65.

§ 4. *Rekommenderte lydisoleringsverdier i oppholdsrom*

(1) Isolering mot luftlyd i innredning.

Materialer i skott og dekk i innredning bør minst gi følgende R-verdi¹ ved frekvens 500 c/s:

a) Skott mellom lugarer og mellom lugarer og korridorer/opp ganger	R = 30 dB
b) Skott mellom lugarer og messe/dagrom	R = 45 dB
c) Skott mellom lugarer og bysse	R = 45 dB
d) Skott mellom lugar og maskinrom	R = 50 dB
e) Skott mellom lugarer og rom/dekk hvor tillatt støynivå er 70 dB (A) eller høyere	R = 40 dB
f) Åpne dekk mot innredning og dekk i innredning	R = 40 dB

(2) Den totale R-verdi for skott og dekk i soverom bør ikke bli redusert med mer enn 5 dB, som følge av ventilasjonsåpninger, dører e.l.

1 $R = 10 \log I_1 / I_2$ (dB) der I_1 = den lydintensitet som treffer veggen og I_2 = den lydintensitet som blir transmittert.

II

Endringene trer i kraft straks.

17. sept. Nr. 1030 2002

Forskrift om eksamen ved Høgskolen i Ålesund.

Fastsatt av styret for Høgskolen i Ålesund 17. september 2002 med hjemmel i lov av 12. mai 1995 nr. 22 om universiteter og høyskoler § 50 nr. 7 og lov av 2. juli 1999 nr. 64 om helsepersonell m.v. (helsepersonelloven) § 53. Kunngjort 1. oktober 2002.

§ 1. *Virkeområde*

- Denne forskriften omfatter alle eksamener der resultatet inngår på vitnemålet eller blir tatt med i karakteren for et godkjent studium ved Høgskolen i Ålesund.
- For studier som er regulert av nasjonale rammeplaner og internasjonale konvensjoner, har rammeplan eller konvensjon forrang for denne forskriften i tilfeller der det ikke er samsvar mellom bestemmelsene. Det forutsettes at disse ikke strider mot bestemmelser eksplisitt presisert i loven.

§ 2. *Definisjoner*

- Med loven menes lov av 12. mai 1995 nr. 22 om universiteter og høyskoler.
- Med student menes en person som er tatt opp til et studium eller et fag ved Høgskolen i Ålesund i samsvar med lovens § 37, § 38 og § 39.
- Med privatist menes en person som ikke er tatt opp til et fag eller studium ved Høgskolen i Ålesund, men er gitt adgang til å melde seg til eksamen etter bestemmelsene i lovens § 40.
- Med studium menes en selvstendig enhet godkjent av høgskolestyret eller Utdannings- og forskningsdepartementet, som studenter kan få opptak til og studierett på. Et studium har et definert innhold og fører fram til en avsluttende eksamen eller grad jf. pkt. 9.
- Rammeplan er en nasjonal plan som beskriver mål, omfang, innhold og organisering av studier. Rammeplaner fastsettes av departementet.
- Fagplan er en konkretisering av innhold i studier basert på nasjonale rammeplaner. Fagplan beskriver faglig innhold med pensumlitteratur, vurderingsformer, krav for å gå opp til eksamen, studiets organisering og progresjon, eventuelle praksisformer, samt forholdet mellom teori og praksis. Fagplaner skal være godkjent i høgskolens styre.
- Studieplan er en plan som beskriver innhold og organisering av studier som ikke omfattes av nasjonale rammeplaner. Studieplaner beskriver mål, studiets varighet, omfang og nivå, arbeids- og undervisningsformer,

forhold mellom teori og praksis, vurderingsformer og pensumlitteratur. Studieplaner skal være godkjent i høgskolens styre.

8. Studiepoeng er et mål på omfang av et studium/studieenheter. 60 studiepoeng tilsvarer ett års normert arbeidsinnsats på heltid for en student.
9. Eksamen er prøving der resultatet inngår på vitnemålet eller innregnes i en karakter på vitnemålet eller endelig karakterutskrift. En eksamen kan omfatte ett eller flere emner. Deleksamen er prøving der karakteren inngår i beregningen av endelig karakter for et fag. Deleksamener innenfor samme fag kan ha forskjellig form og foregå til forskjellig tid.
10. Ordinær eksamen er den første eksamen som holdes hver gang et fag eller del av fag er avsluttet.
11. Utsatt eksamen er eksamen for studenter som har dokumentert gyldig fravær ved siste ordinære eksamen. Som gyldig fravær regnes sykdom eller annen dokumentert, tvingende fraværsgrunn.
12. Ny eksamen blir arrangert for studenter som ikke har bestått siste ordinære eksamen.
13. Praksisstudier er obligatorisk praksisperiode utenfor høgskolen som studenten, i henhold til rammeplan/studieplan, må bestå for å få vitnemål.
14. Med arbeidskrav menes alle former for arbeider og prøving som settes som vilkår for å framstille seg til eksamen og/eller starte praksisstudier, men der resultatet ikke blir innregnet i karakteren eller inngår på vitnemålet.
15. Mappevaluering er vurdering av en samling tekster eller andre produkter som er produsert gjennom en viss periode. Samlingen dokumenterer prosess og produkt, og viser studentens faglige utvikling.
16. Diploma supplement er et vitnemålstillegg som skal informere om og legge til rette for internasjonal forståelse av høgskolesystemet og den enkelte students utdanning. Diploma supplement skal følge det originale vitnemålet og er bare gyldig sammen med dette.
17. Fag er beslektede emner som er samlet under én felles fagbetegnelse. Emner er den minste studiepoenggivende enhet som kan inngå i et fag, en emnegruppe, et studieprogram eller en grad.

§ 3. *Generelt om eksamen*

1. Ved høgskolen kan det avlegges eksamener i fag eller deler av fag. En fageksamen kan bestå av flere deleksamener. Deleksamener kan ha forskjellig vurderingsform og blir normalt avviklet til forskjellig tidspunkt.
2. Det skal gå fram av fag- eller studieplan hvordan ulike eksamener skal vektes i forhold til hverandre ved sammenslåing av karakterer.
3. Det skal gå klart fram av fag- eller studieplan hvilke eksamener og vurderinger underveis i studieløpet som skal inngå på vitnemålet eller regnes inn i karakteren for endelig studium.
4. Et arbeid kan normalt ikke benyttes som eksamenssvar ved mer enn én eksamen uten at dette er eksplisitt tillatt i fag- eller studieplan.
5. Hvilke eksamener som gir grunnlag for tittel er fastsatt i egne rammeplaner og studieplaner.

§ 4. *Utsatt og ny eksamen*

1. Eksamensformen ved utsatt eksamen skal normalt være lik ordinær eksamen.
2. Eksamensformen ved ny eksamen kan være annerledes enn ved ordinær eksamen.
3. I de tilfeller ny og utsatt eksamen ikke kan avvikles på samme måte som ordinær eksamen, skal vurderingsformen som hovedregel være skriftlig eller muntlig skoleeksamen.
4. Studenter som ønsker å forbedre karakterer, får anledning til dette ved den ordinære eksamen. Disse har ikke anledning til å melde seg opp til utsatt eller ny eksamen med mindre det blir arrangert ny eller utsatt eksamen for studenter som har rett til dette.
5. En student som ikke møter til eksamen til fastsatt tid uten gyldig forfallsgrunn, og som ikke har trukket seg fra eksamen i samsvar med § 9 pkt. 8, får registrert «ikke møtt». «Ikke møtt» teller som ett forsøk, og studenten har ikke krav på å framstille seg på nytt før ved neste ordinære eksamen med mindre det blir arrangert ny eller utsatt eksamen for studenter som har rett til dette jf. § 2 pkt. 11 og 12.

§ 5. *Adgang til eksamen*

1. Retten til å gå opp til eksamen er fastsatt i lovens § 40. For å kunne gå opp til eksamen må en student være registrert og ha betalt semesteravgift i henhold til lov av 28. juni 1996 nr. 54 om studentsamskipnader.
2. Studenter har rett til å ta tilleggsfag ved annet studium enn det de har fått opptak til, forutsatt at opptakskrav for faget er oppfylt. Øverste faglige styringsorgan under høgskolestyret avgjør om tilbud om tilleggsfag kan gis, og i tilfelle hvor mange plasser i det enkelte studietilbud. Studentenes frist for registrering på tilleggsfag settes til 3 uker etter studiestart i hvert semester.
3. For å kunne ta eksamen i et fag/emne, kan det være krav om at bestemte eksamener eller forkurs skal være fullført eller det kan være krav om å ha deltatt i obligatorisk undervisning og/eller praksis. Bestemmelsene om obligatoriske arbeidskrav skal framgå av fag- eller studieplaner, og det skal eksplisitt framgå hvilke krav som er vilkår for å få framstille seg til eksamen. Bare de studenter som fyller disse kravene har rett til å gå opp til eksamen i det aktuelle fag/emne, jf. lovens § 40 pkt. 2 og § 46 pkt. 5.

4. En student har rett til å framstille seg til eksamen i samme fag/emne 3 ganger. I særlige tilfelle kan det, etter søknad til studieadministrasjonen og uttalelse fra øverste faglige styringsorgan under høgskolestyret, gjøres unntak fra disse reglene og gis anledning til et 4. forsøk.

For rettledet praksisstudium er det bare anledning til å framstille seg 2 ganger. Når det foreligger særskilte grunner, kan studenten søke høgskolestyret om å få tilrettelagt en 3. praksisperiode.

5. Retten til å fortsette på et studium kan reguleres ved særskilte krav for hvert enkelt studium. Slike krav blir fastsatt av øverste faglige styringsorgan under høgskolestyret, og skal gå fram av studie- og fagplan.
6. En kandidat som har gjennomført et studium, har rett til å forbedre karakteren sin i inntil 1 år uten å betale eksamensavgift som privatist. Dersom studieplan eller fagplan i mellomtiden er endret, kan ikke kandidaten i dette tilfelle kreve å få gå opp til eksamen etter samme regler og pensum som han hadde tidligere. Når en student har tatt en eksamen på nytt, gjelder beste karakter.
7. Når det gjelder ny eksamen i studium/fag/emne som høgskolen har sluttet å tilby, kan det gis tilbud om ny eksamen i det tidligere pensum i inntil 1 år.
8. En student kan være registrert ved et studium avgrenset oppover til 2 år utover den studietiden som er normert for studiet. Etter denne tid mister studenten de rettigheter som følger med opptaket. Studieretten kan også gå tapt på grunn av forhold omtalt under pkt. 5. For studenter med avvikende studieprogresjon i henhold til individuell utdanningsplan, gjelder denne retten 2 år utover tiden som er avtalt i den individuelle utdanningsplanen. Studenter kan etter søknad få innvilget permisjon fra utdanningen. Styret fastsetter permisjonsreglement.

§ 6. *Fritak fra eksamen*

1. En student kan få fritak for eksamen eller prøve når det kan bekreftes at tilsvarende eksamen eller prøve er tatt ved samme eller annen institusjon. Øverste faglige styringsorgan under høgskolestyret avgjør saker om fritak etter uttalelse fra faglærer.
2. Søknad om fritak for eksamen må være framsatt senest 3 uker etter semesterstart. Fritak for eksamen eller prøve skal gå fram av vitnemål og karakterutskrift, med merknad om på hvilke grunnlag fritaket er gitt.

§ 7. *Vurderingsformer*

1. Styret for Høgskolen i Ålesund godkjenner vurderingsformer for det enkelte studium jf. lovens § 46 pkt. 5.
2. Vurderingsformer skal være nedfelt i fag- eller studieplaner for det enkelte studium. Det skal gå fram av fag-/studieplaner hvilke prøvinger som har status som eksamen og hvilke som har status som forprøver. Det skal eksplisitt framgå hvilke arbeidskrav som er vilkår for å framstille seg til eksamen.
3. Ved mappevurdering skal prosess for utvelgelse av hvilke elementer i mappen som skal telle med i sluttvurderingen, gå fram av fag- og studieplan. Høgskolestyret kan fastsette utfyllende regler for mappevurdering.
4. Gruppeeksamen kan bare gjennomføres for mindre deler av et studium i samsvar med godkjent rammeplan eller studieplan.
5. Muntlig eksamen er offentlig med mindre hensynet til gjennomføringen av eksamen tilsier noe annet. Det kan gjøres unntak fra regelen om offentlig eksamen etter ønske fra den enkelte eksamenskandidaten, dersom tungtveiende grunner tilsier det, jf. lovens § 50 pkt. 3.
6. Fag eller emne kan ha egen eksamensordning for privatister og studenter som ikke følger normal studieprogresjon.

§ 8. *Vurderingsskala*

1. Vurderingsuttrykket ved eksamener skal være enten
 - a) bestått/ikke bestått, eller
 - b) en gradert skala fra A til F, der A er beste og E dårligste ståkarakter, F gis ved stryk, jf. lovens § 50 nr. 6. Skalaen A – F tas i bruk fra og med 1. august 2003. Fram til 1. august 2003 benyttes en gradert skala fra 1.0 til 6.0 med 1.0 som beste karakter. Det blir benyttet en intervall på 0.1 med mindre rammeplanen bestemmer en annen gradering.
2. Karakteren E eller 4.0 er nedre krav for bestått eksamen. Studenter som ikke oppnår E (4.0) eller bedre, får oppgitt «Ikke bestått».
3. Karakterbenevnelsen «Bestått//Ikke bestått» kan benyttes på eksamener, men bare i et omfang som til sammen ikke overstiger 50% av de eksamener som gir grunnlaget for grad. Karakteren «Bestått» må tilsvare karakteren E eller bedre, fram til 1. august 2003 karakteren 4.0 eller bedre.
4. Forholdet mellom de enkelte delene i en fageksamen som inneholder mer enn én deleksamen, blir fastsatt av øverste faglige styringsorgan under høgskolestyret og blir tatt inn i fagplan/studieplan.
5. Når en student har tatt eksamen på nytt, gjelder den beste karakteren.
6. Når en karakter i et fag eller emne blir fastsatt på grunnlag av flere eksamener, skal alle være bestått før endelig karakter blir gitt.

§ 9. *Oppmelding til eksamen*

1. Studenter som følger godkjente studieløp ved Høgskolen i Ålesund og har progresjon i samsvar med fag- eller studieplan, blir automatisk oppmeldt til alle obligatoriske fag.

2. Studenter må selv melde seg opp til eksamen i valgfag senest 3 uker etter studiestart/semesterstart.
3. Studenter som følger godkjente studieløp, men har studieprogresjon som avviker fra fag- eller studieplan, er selv ansvarlig for å gi avmelding i obligatoriske fag.
4. Studenter som ikke har samlet oppmelding (for eksempel studenter med endret studieprogresjon ifølge individuell utdanningsplan, studenter som har strøket osv.), må selv melde seg opp til eksamen. Fristen for oppmelding er 3 uker etter semesterstart.
5. Den enkelte student er selv ansvarlig for at han/hun er oppmeldt til eksamen, og må selv kontrollere at eksamenspåmeldingen er korrekt registrert.
6. En student som på grunn av sykdom eller annet gyldig fravær ikke kan gå opp til ordinær eksamen, eller må avbryte ordinær eksamen av samme grunner, må selv sørge for å melde seg opp til utsatt eksamen i faget.
7. Dersom en student som er oppmeldt til eksamen unnlater å møte, regnes dette som et eksamensforsøk med mindre studenten kan dokumentere gyldig fravær.
8. En student kan trekke seg fra en eksamen slik at det ikke blir registrert som et forsøk. Studenten må melde seg av senest 1 uke før eksamensdato.

§ 10. Eksamen under spesielle vilkår

1. Studenter som av medisinsk eller andre grunner har behov for spesielle ordninger i forbindelse med eksamen, må søke om dette senest 3 uker etter semesterstart. I spesielle tilfeller kan det dispenseres fra denne fristen. Behovet må dokumenteres med legeattest eller attest fra andre sakkyndige. Attestasjonen må inneholde en spesifikasjon av behovet for spesielle ordninger i en eksamenssituasjon. Det skal normalt søkes for hver eksamensperiode. I spesielle tilfeller kan det dispenseres fra søknadsordningen.
2. Studenter med kroniske lidelser/varige funksjonshemninger som har fått innvilget søknad, trenger ikke søke hvert semester.
3. Spesielle ordninger kan gis i form av spesiell fysisk tilrettelegging, spesielle hjelpemidler og/eller utvidet tid til eksamen.
4. Det kan gis inntil 25% utvidet eksamenstid, begrenset oppover til 2 timer. Ved hjemmeeksamen kan det gis inntil 24 timers utvidet tid dersom det er individuell oppgave. Ved sterk funksjonshemming og alvorlig sykdom kan det gis ytterligere utvidelse av eksamenstiden.
5. Studenter som ikke har norsk som morsmål, skal normalt gis anledning til å bruke 2-språklige ordbøker. Disse kan få anledning til å legge ved sine eksamensbesvarelser en attest som bekrefter at de har et annet morsmål enn norsk. I spesielle tilfeller kan en student etter søknad få utvidet tid, oppgavetekst på engelsk og anledning til å svare på oppgaven på engelsk.
6. Studenter med dysleksi kan gis anledning til å bruke rettskrivingsordbøker. Etter eget ønske kan disse også få legge ved eksamensbesvarelsen en attest som bekrefter funksjonshemmingen.
7. Alternative vurderingsformer kan i særlige tilfeller benyttes for kandidater som ikke kan gjennomføre eksamen med ordinær eksamensform på grunn av kroniske lidelser, sterke funksjonshemninger eller sterke velferdsgrunner.
8. Ved spesielle omstendigheter (sykdom eller sterke velferdsgrunner) kan studenter få anledning til å avlegge eksamen andre steder. Studenter ved andre høyskoler/universiteter må som hovedregel ha sterke velferdsgrunner for å få avholdt sin eksamen ved Høgskolen i Ålesund.

§ 11. Bruk av hjelpemidler

1. Oversikt over tillatte hjelpemidler ved eksamener skal være oppført for hvert enkelt fag og emne i vedkommende fag- eller studieplan. Det skal tydelig gå fram av eksamensoppgaven hvilke hjelpemidler som er tillatt.
2. Studenter har ikke anledning til å ta med seg mobiltelefon eller annet kommunikasjonsutstyr i eksamenslokalet.
3. Bruk av ulovlige hjelpemidler blir ansett som fusk. Har studenten ulovlige hjelpemidler til disposisjon etter at eksamen er satt i gang, blir det sett på som forsøk på fusk.

§ 12. Fusk – annullering av eksamen eller prøve

1. Lovlige hjelpemidler ved skoleeksamen er omtalt under § 11. Dersom det under eksamen oppstår mistanke om fusk eller forsøk på fusk, skal studenten straks gjøres oppmerksom på at dette vil bli rapportert. Det gjelder også studenter som yter hjelp. Studenten velger selv om han/hun vil fortsette eller avbryte eksamen.
2. Ved hjemmeeksamen og skriftlige arbeider som inngår i mappevurdering kan kopiering eller avskrivning av litteratur uten henvisning bli vurdert som fusk.
3. Fusk eller forsøk på fusk ved eksamen medfører at eksamen for vedkommende student kan bli annullert. Fusk eller forsøk på fusk ved eksamen kan medføre bortvisning fra den aktuelle eksamen, jf. lovens § 54 og § 42.
4. Studenter som blir tatt i fusk eller forsøk på fusk ved eksamen, kan utestenges fra institusjonen og fratras retten til å gå opp til eksamen ved institusjoner under loven inntil ett år. Retten til å annullere eksamen foreldes ikke. Styret selv avgjør slike saker.

§ 13. Sensur

1. Regler om sensur går fram av lovens § 50.

2. Øverste faglige styringsorgan under høgstolestyret oppnevner eksterne sensorer. Eksterne sensorer oppnevnes for tre år.
3. Det oppnevnes to sensorer hvorav minst én ekstern ved bedømmelse av kandidatenes arbeider i høgre grad, jf. lovens § 50 pkt. 2.
4. Ved sensur på lavere grad kan følgende benyttes:
 - a) Det oppnevnes som hovedregel to interne sensorer der den ene er faglærer i faget. Øverste faglige styringsorgan under høgstolestyret kan gi dispensasjon fra regelen om to interne sensorer. Ved muntlig eksamen og andre vurderingsformer der det ikke er klagerett, skal det alltid være to sensorer.
 - b) Det oppnevnes to sensorer hvorav en ekstern som leser alle besvarelsene som inngår i en eksamen. Intern sensor er normalt faglærer i faget. Denne ordningen skal årlig benyttes på 1/4 av alle eksamener i lavere grad.
 - c) For eksamener der det er minimum 60 kandidater, kan det oppnevnes to sensorer hvorav en ekstern. Ekstern sensor gjennomgår da et utvalg av eksamensbesvarelsene. Utvalget skal være på minst 25% av totalt antall besvarelser, og utvalget skal være ukjent for intern sensor.

Øverste faglige styringsorgan under høgstolestyret bestemmer hvert år hvilke eksamener som skal ha ekstern sensur etter pkt. 4 bokstav b og pkt. 4 bokstav c.
5. Det skal være ekstern evaluering av vurderingsordningene der det ikke er ekstern sensur, jf. lovens § 50 pkt. 1. Høgstolestyret kan vedta retningslinjer for denne evalueringen.
6. Dersom det ikke blir enighet mellom sensorene om en karakter, har ekstern sensor eller intern sensor som ikke er faglærer avgjørelsen.
7. Ved ny sensurering etter lovens § 51 nr. 1 og § 52 nr. 4 skal det oppnevnes to sensorer hvorav minimum én ekstern.
8. Sensuren skal foreligge innen 3 uker, jf. lovens § 50 nr. 4.

§ 14. *Begrunnelse og klage over karakterfastsettelsen*

1. En student har rett til å be om å få begrunnelse for karakterfastsetting. Begrunnelse skal normalt være gitt innen 2 uker etter at kandidaten har bedt om det. Begrunnelsen kan gis muntlig eller skriftlig etter sensors valg, jf. lovens § 52 pkt. 2. Ved eksamener med ekstern sensor avgjør denne hvem som skal gi begrunnelsen.
2. En student kan klage skriftlig over resultatet for egne prestasjoner innen 3 uker etter at eksamensresultatet er kunngjort. Klagen skal alltid være skriftlig og stiles til høgstolen, jf. lovens § 52 pkt. 4.
3. Hvis endelig karakter er fastsatt på grunnlag av både skriftlig og muntlig prøve, og klager får medhold i klage på sensuren for den skriftlige del av eksamen, holdes ny muntlig prøve til fastsetting av endelig karakter, jf. lovens § 50 pkt. 3.
4. Det kan ikke klages på karakter ved muntlig prestasjon og vurdering av praksisopplæring og lignende som ikke kan etterprøves, jf. lovens § 52 pkt. 5. Det kan kun klages på formelle feil etter lovens § 51.
5. Ved klage på karakterfastsettelsen på gruppeoppgaver/-eksamen, må alle de som har vært vurdert samlet være enige i – og skrive under på klagen.
6. Klage på karakterfastsettelsen ved løpende vurdering, skal framsettes etter vurdering av separat prøve, oppgave eller vurdering. Det kan ikke klages på endelig resultat, jf. lovens § 52 nr. 4 siste ledd.
7. En student kan klage skriftlig på formelle feil innen 3 uker etter at studenten burde være kjent med de forhold som begrunner klagen. Klage over formelle feil avgjøres av styrets klagenemnd, jf. lovens § 51 pkt. 2.

§ 15. *Privatister*

1. Privatister har rett til å gå opp til eksamen etter § 40 i fag eller emner som ikke har krav til obligatorisk undervisning eller praksis. Øverste faglige styringsorgan under høgstolestyret kan dessuten godta privatister på fag/kurs der det er ledig kapasitet.
2. For å kunne gjennomføre eksamen, skal privatister være registrert og ha betalt vederlag for eksamen etter styrets fastsatte satser og i tillegg semesteravgift til studentsamskipnaden i henhold til gjeldende lov og forskrift.
3. Privatister må selv levere inn individuell, skriftlig oppmelding i alle fag. Styret fastsetter egne frister for privatister.

§ 16. *Vitnemål – karakterutskrift*

1. Studenter som oppfyller de samlede utdanningskrav som er gitt i ramme-, fag og studieplaner og kravene i loven, har rett til å få dokumentert utdanningen slik:
 - a) Studenter som fullfører en profesjonsutdanning eller oppnår en grad, skal ha vitnemål.
 - b) Studenter som fullfører et studium som ikke gir vitnemål, skal ha endelig karakterutskrift.
 - c) Studenter som fullfører enheter som ikke er dekket av bokstav a og bokstav b kan få karakterutskrift som omfatter alle eksamener bestått ved høgstolen.
2. Studenter som har fått fritak etter § 49 i loven, og som tilfredsstiller kravene til fullført studium, kan få vitnemål dersom minst 60 studiepoeng er gjennomført ved høgstolen. Dersom en mindre del av studiet er tatt ved høgstolen, blir det vurdert i hvert enkelt tilfelle hvilken institusjon som skal skrive ut vitnemålet.
3. For studenter som går opp til eksamen etter lovens § 40 pkt. 1 annet punktum, skal det angis på vitnemål eller

karakterutskrift dersom kandidatens kunnskaper og ferdigheter er prøvet på en annen måte enn for studenter som er opptatt ved studiet, jf. lovens § 53 nr. 3.

4. Normalt blir det skrevet ut bare ett vitnemål/en endelig karakterutskrift pr. student. Dersom en student forbedrer karakterer som inngår i vitnemålet, kan studenten kreve å få utskrevet nytt vitnemål. Tidligere utskrevet dokumentasjon må da innleveres.
5. Dersom en student tar eksamen i et fag eller emne med innhold som delvis overlapper hverandre, skal det foretas reduksjon av studiepoeng. Dette blir avgjort av studieadministrasjonen etter uttalelse fra vedkommende fagmiljø og studieleder. Reduksjonen av studiepoeng blir foretatt slik at det gir det gunstigste resultatet for studenten.
6. Studenter som har avlagt eksamen i enkelte studiepoenggivende fag eller emne, har rett til å få karakterutskrift for dette.
7. Vitnemål – eventuelt sammen med grunnlaget for vitnemål (endelig karakterutskrift) – skal som et minimum gi opplysninger om:
 - navn og fødselsnummer
 - hvilken utdanning som er gjennomført
 - tidspunkt for fullført utdanning
 - hvilken grad eller tittel som eventuelt er oppnådd
 - navn, studiepoeng, tidspunkt for avlagt eksamen og karakter for fag/emne som er gitt avsluttende vurdering og som inngår i studiet
 - hvilke fag/emner kandidaten eventuelt har fått fritak/godkjenning for og hvilken utdanning som gir grunnlag for fritak/godkjenning
 - karaktersystem som er blitt benyttet.
 Tittel på større skriftlige oppgaver kan inngå.
 Deleksamener som inngår i en større sammensatt evaluering i et fag/emne skal normalt ikke spesifiseres på vitnemålet.
8. Endelig karakterutskrift skal som et minimum gi opplysninger om:
 - navn og fødselsnummer
 - navn på studiet, studiepoeng, tidspunkt for avlagt eksamen og karakter for fag/kurs som er gitt avsluttende vurdering og som inngår i studiet og hvor mange studiepoeng eksamenene omfatter
 - hvilke fag/emner kandidaten eventuelt har fått fritak/godkjenning for og hvilken utdanning som gir grunnlag for fritak/godkjenning.
 Tittel på større skriftlige oppgaver kan inngå.
 Deleksamener som inngår i en større sammensatt evaluering i et fag/emne skal normalt ikke spesifiseres på endelig karakterutskrift.
9. Diploma Supplement skal tildeles sammen med vitnemål eller endelig karakterutskrift for studier over 60 studiepoeng.

§ 17. Retningslinjer for gjennomføring av eksamen

Høgskolestyret vedtar retningslinjer for gjennomføring av eksamen for eksamensansvarlig, eksamenskandidater, eksamensvakter, ansvarlige faglærere og sensorer.

§ 18. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft fra 19. september 2002. Fra samme dato opphører forskrift av 11. juni 1996 nr. 1436 om eksamen ved Høgskolen i Ålesund.

Retningslinjer for gjennomføring av eksamen

A. Retningslinjer for eksamensansvarlig

1. Studiesjefen har det overordnede ansvar for eksamensavviklingen ved Høgskolen i Ålesund.
2. Ved Høgskolen i Ålesund oppnevnes en person i studieadministrasjonen til eksamensansvarlig for å forestå den praktiske avviklingen av eksamen. Eksamensansvarlig i studieadministrasjonen har ansvar for planleggingen av alle eksamener, utvikling av felles tids- og arbeidsplaner, rutiner og regelverk for alle involverte parter (studenter, vakter, faglærere og sensorer) og koordineringen av virksomheten inkl. møtevirksomheten og informasjon.
3. På selve eksamensdagen sørger eksamensansvarlige – eller den personen han gir myndighet til – for at tilstrekkelig materiell er i lokalet og at det ligger oppmeldingsliste for hvert fag/emne som det skal avvikles eksamen for i hvert eksamenslokale. Før eksamen begynner skal eksamensansvarlig eller den som han/hun gir myndighet til, inspisere at lokalet er rett møblert og at utstyr og vakter er på plass. Eksamensansvarlig eller bemyndiget leverer eksamensoppgavene til hovedvakten til utdeling før eksamensstart.
4. På eksamensdagen skal eksamensansvarlige være tilgjengelig på tilkalling fra hovedeksamensvakten.
5. Ved eksamensslutt skal eksamensansvarlige eller en annen fra studieadministrasjonen være til stede og ta hånd om eksamensbesvarelsene, lister og alt materiell som er blitt til overs fra eksamen.
6. Dersom det under eksamen eller ved kontroll ved avslutning av eksamen blir oppdaget uregelmessigheter, skal

eksamensansvarlige eller en annen fra studieadministrasjonen sammen med hovedvakten gjøre det som er mulig for å få klarlagt det som har skjedd og avklare eventuelle konsekvenser for eksamen og sensur denne dagen.

7. Eksamensansvarlig sørger for forsvarlig sikring av de innkomne eksamensbesvarelsene og sørger snarest råd for at et eksemplar blir sendt til sensor og et eksemplar til ansvarlig faglærer. Etter at sensuren er falt, sørger eksamensansvarlige for at resultatet blir offentliggjort og at originale sensurlister blir oppbevart på foreskrevet måte.
8. Straks etter avsluttet sensurering leverer faglærer alle eksamensbesvarelsene sammen med sensurlisten til eksamenskontoret. Sensor kan selv sørge for makulering av kopiene etter at klagefristen er utløpt.
9. Eksamensansvarlige eller en annen fra studieadministrasjonen sørger for oppgjør med vakter og sensorer.

B. Retningslinjer for eksamenskandidater

1. Studenten skal være på plass i eksamenslokalet senest 15 min. før eksamen tar til. Studenten skal ikke ha annet enn skrivesaker, tillatte hjelpemidler og mat på plassen sin. Vesker og andre saker som blir tatt med til eksamenslokalet, skal legges på tilvist plass i lokalet. Eksamenspapir skal deles ut når kandidaten har satt seg, men det skal ikke skrives eller noteres noe før starttidspunktet for eksamen. Studenter som kommer inntil 1 time for sent til eksamen, skal henvende seg til hovedvakten, og kan få adgang til å gjennomføre eksamen i løpet av den gjenværende eksamenstiden. Ingen kan levere og gå fra eksamenslokalet før etter 1 time.
2. Studenten skal vise gyldig studentlegitimasjon med foto, eventuelt annen gyldig legitimasjon og signere kandidatliste, samtidig med at kandidatnummer blir tildelt. Privatister må vise gyldig kvittering for betalt avgift.
3. Eksamenstiden skal være opplyst på forhånd, og skal dessuten stå på eksamensoppgaven. Eksamenstiden inkluderer også eventuelt matpause. Etter at eksamenstiden er over og all skriving skal slutte, har studenten inntil 15 min. ekstra tid til å nummerere og fylle ut de nødvendige identifikasjonsopplysningene øverst på eksamensarkene og i tillegg skille de 3 eksamensarkene.
4. Høgskolen bruker eksamensark med gjennomslag. Eksamensbesvarelsene må derfor skrives med blå eller svart kulepenn. Dersom tiden ikke strekker til, kan det leveres inn kladdeark som skal nummereres og påføres kandidatnummer. Sensorene avgjør hvor stor vekt det skal legges på kladdemarket.
5. Under eksamen er kontakt mellom studentene forbudt. All kontakt skal rettes til eksamensvakten. En faglærer vil være tilgjengelig for å avklare eventuelle misforståelser i oppgaveteksten i løpet av eksamenstiden. Dersom en student har behov for pause, skal han/hun alltid følge med en eksamensvakt. Studenten kan ikke ha kontakt med noen andre utenfor eksamenslokalet, heller ikke pr. telefon eller annet kommunikasjonsutstyr. Under ingen omstendigheter kan en eksamenskandidat forlate lokalet den første timen etter at eksamen er begynt.
6. Studenter som er syke og ikke kan møte til eksamen, må straks si fra til eksamensansvarlige/studieadministrasjonen og sende legeattest til høgskolen snarest mulig.
Blir en student syk under eksamen, skal studenten kontakte hovedvakten slik at vekten kan gi permisjon. Sykmelding levert/poststemplet senest påfølgende virkedag, må legges fram for å gi gyldig fravær.
7. Studenten som vil levere eksamensbesvarelsen skal bli sittende på plassen til alle papir er kontrollert og levert, og skal straks forlate eksamenslokalet. En eksamensbesvarelse som er levert, kan ikke under noen omstendigheter leveres ut igjen. Ubrukt papir skal leveres til kontroll.
8. Studentene skal ta hensyn til andre i eksamenslokalet slik at det ikke oppstår støy. Ved alvorlige ordensbrudd, kan en student bli utvist fra eksamenslokalet.
9. En student som ikke møter til eksamen, blir regnet som å ha gjort et forsøk. En student som trekker seg under eksamen, skal fylle ut og levere inn første eksamensark med kandidatnummer og signere for at han trekker seg fra eksamen og skal ellers bli sittende til hovedvakten gir permisjon (minimum 1 time).
10. Ved bruk av PC under eksamen skal det kontrolleres at bare nødvendige programvare ligger på harddisk og tilgjengelig diskett. Studenten får utlevert tom diskett som skal benyttes til eksamensbesvarelsen. Studenten er ansvarlig for å ta sikkerhetskopier underveis for å sikre seg mot tap av data ved eventuell maskinfeil eller strømbrudd. Eksamensbesvarelsen skal leveres i utskrift påført kandidatnummer.
11. Hjemmeeksamen
 - a) Besvarelsen skal være innlevert eksamensansvarlig innen det tidspunktet som er bestemt. Studenter som bor mer enn 10 mil fra høgskolen kan postlegge besvarelsen. Det må da foreligge dokumentasjon fra postverket på at den er postlagt innen innleveringsfristen.
 - b) Besvarelsen skal leveres/sendes i det antall eksemplarer som tilsvarer antall sensorer. Studenten må sørge for å ha kopi selv. Besvarelsen skal ikke påføres navn, men kandidatnummer som er utdelt ved utlevering av oppgaven.
12. Studenter skal signere obligatorisk erklæring om hjemmeeksamen/fordypningsoppgaver/hovedprosjekt etc.

C. Retningslinjer for eksamensvakter

1. Eksamensvaktene skal gjøre seg kjent med gjeldende retningslinjer for gjennomføring av eksamen for eksamenskandidater og for eksamensvakter. Eksamensvakter har taushetsplikt om det som foregår i forbindelse med eksamen.

2. Eksamensansvarlige i studieadministrasjonen utnevner hovedvakt for hvert eksamenslokale. Hovedvakten har ansvar for at det er ro og orden i lokalet og for å gi muntlig informasjon i eksamenslokalet. Hovedvakten bestemmer hvor de andre vaktene skal sitte i eksamenslokalet, og er den som bestemmer fordelingen av pauser m.m. for de andre vaktene.
3. Vaktene møter i god tid, senest 30 min. før eksamen begynner. Studentene skal ikke ha adgang til eksamenslokalet før vaktene er på plass. Vaktene ser til at studentene plasserer vesker, klær o.a. på tilvist plass i lokalet. Bare tillatte hjelpemidler skal da være på plassen til studenten.
4. Studentene skal til vanlig være på plass senest 15 min. før eksamen begynner. Vaktene deler ut eksamensark når studentene er på plass og passer på at studentene ikke begynner å skrive før eksamen starter.
5. Ved begynnelsen av eksamen skal eksamensoppgavene deles ut. Hovedvakten organiserer deretter at studentene får utlevert kandidatnummer samtidig med at studentlegitimasjon eller annen gyldig legitimasjon blir kontrollert og sørger for at alle studenter i lokalet signerer eksamensstudentlisten (kvitteringslisten).
6. Dersom en student kommer til eksamenslokalet etter at eksamensoppgavene er delt ut, skal vedkommende henvende seg til hovedvakten. Hvis vedkommende er på plass innen 1 time etter at eksamen er begynt, skal han/hun få tildelt en plass og få anledning til å gjennomføre eksamen på lik linje med de øvrige studentene, men uten ekstra eksamenstid. Ingen av studentene må ha forlatt lokalet i mellomtiden.
7. Vaktene skal sørge for at det ikke foregår kontakt mellom studentene, eller at det blir byttet papir eller andre ting mellom studentene i lokalet. Vaktene formidler ev. det som blir forespurt, og skaffer det studentene har krav på. Eksamensvakter følger studenter ut dersom det er ønske om pause eller toalettbesøk. Vakter kan bli pålagt å inspisere toalett etter bruk. En vakt skal aldri ha mer enn en student om gangen i følge og skal se til at studenten ikke har kontakt med noen andre under pausen. Vaktene skal være tilbakeholdne og la studenten velge om det skal føres samtale eller ikke. I lokalet med 2 eller 3 vakter skal det minst være en vakt igjen i eksamenslokalet. Når det er 4 vakter i lokalet, skal det være minst 2 vakter igjen i lokalet.
8. Ved starten av eksamen skal hovedvakten opplyse om lengden på eksamen og at faglærer kan tilkalles ved forespørsel. Hovedvakten skal si i fra når det er 1 time igjen av eksamenstiden og når det er 15 min. av eksamenstiden. Når eksamenstiden er ute, skal hovedvakten opplyse at all skriving på eksamensbesvarelsen skal slutte, og at kandidatene skal gjøre klar besvarelsen for kontroll og innlevering.
9. Eksamensvaktene kontrollerer at headingen på eksamensbesvarelsene er fylt ut med dato, kurskode/navn på faget/emnet, kandidatnummer og sidenummerering. Dessuten skal det kontrolleres at besvarelsen inneholder det antall ark som kandidaten selv har angitt. Vakten tar med seg besvarelsen, ubrukt eksamenspapir og kladdark og leverer dette til hovedvakten. Studenten får med seg oppgavesettet og kopi av eget svar. Om en student ikke rekker å føre inn eksamensbesvarelsen, har studenten lov til å levere inn kladd som en del av besvarelsen. Disse kladdarkene skal i så fall merkes og sidenummereres sammen med de ordinære arkene.
10. Når vaktene har kontrollert og tatt med seg eksamensbesvarelsen og ubrukte ark til hovedvakten, skal studenten snarest mulig forlate eksamenslokalet med minst mulig støy.
11. Hovedvakten sorterer besvarelsene etter stigende kandidatnummer, samtidig som det blir avmerket for innlevering på kvitteringslisten. Eksamensbesvarelsen, kvitteringslisten og ubrukt materiell skal overleveres til eksamensansvarlig som avtalt på forhånd.
12. Vaktene skal holde seg rolige i eksamenslokalet, unngå å lage støy og unngå unødig samtale med hverandre, eller å foreta seg noe som ikke vedkommer vakttjenesten.
13. Dersom en vakt får mistanke om fusk eller forsøk på fusk, skal vaktene straks kontakte hovedvakten. Eksamensansvarlig må få beskjed om å komme til eksamenslokalet snarest mulig. Dersom fuskingen er klar og studenten innrømmer at han har fusket, skal studenten bli utvist av eksamenslokalet. I motsatt tilfelle skal studenten få lov til å gjøre seg ferdig. Hovedvakten skal så snart som mulig skrive rapport på vedkommende student(er) og sikre seg eventuelt bevismaterialet og registrere vitne til det som har foregått.

D. Retningslinjer for ansvarlig(e) faglærer(e)

1. Med ansvarlig(e) faglærer(e) blir ment i denne sammenheng den eller de faglærere som har faglig hovedansvar for et enkelt fag/emne der studentene blir framstilt for eksamen.
2. Ansvarlig faglærer har ansvar for at forslag til eksamensoppgave blir forelagt sensor til godkjenning innen den frist som eksamensansvarlig har satt. Det skal utarbeides to oppgavesett, til ordinær og utsatt/ny prøve, på begge målformer. Originaloppgavene må være levert eksamensansvarlig for trykking senest 14 dager før eksamensdato. Opplysninger om tillatte hjelpemidler skal være trykt på oppgaven sammen med eksamenstiden.
3. Ansvarlig faglærer skal være tilgjengelig under eksamen.
4. Ansvarlig faglærer må være forsiktig med å gi tilleggsopplysninger under eksamen. Opplysninger som blir gitt og som kan ha betydning for eksamensresultat, skal informeres til alle eksamensstudenter.
5. Dersom det er umulig for ansvarlig faglærer å være til stede under eksamen, må han/hun sørge for vikar i sitt sted. Informasjon om dette skal gis til eksamensansvarlige.
6. Ansvarlig faglærer sammen med sensor har ansvar for at eksamensbesvarelsene blir sensurert og at signerte karakterlister blir levert til eksamenskontoret og den eksamensansvarlige innen 3 uker.

7. Dersom det som en del av eksamensbesvarelsen inngår svar på kladdeark, skal ev. trekk i karakteren for dette bli vurdert av sensorene i hvert enkelt tilfelle.
8. Sensor avgjør hvem som skal begrunne karaktersettingen når studenten ber om dette.
9. Når sensuren foreligger, skal eksamensbesvarelsen returneres arkivet.

E. Retningslinjer for sensor

1. Sensor skal gjøre seg kjent med gjeldende fag- eller studieplan, eventuelt sensorrettledning for faget/emnet/kurset, samt gjeldende forskrift om eksamen.
2. Sensor skal godkjenne eksamensoppgavene på forhånd.
3. Sensor har, sammen med faglærer, ansvaret for at eksamensbesvarelsene blir sensurert og at signerte karakterlister blir levert til den eksamensansvarlige innen 3 uker.
4. Sensor avgjør karakterfastsettingen dersom det er uenighet mellom sensor og faglærer.
5. Dersom det er innlevert kladdeark som en del av besvarelsen, skal sensor og faglærer i hvert enkelt tilfelle vurdere om det skal bli trekk i karakteren.
6. Sensor som tar sensoroppdrag, skal automatisk være sensor i eventuell utsatt/ny eksamen i samme fag/emne/kurs i neste semester.
7. Når fristen for å be om begrunnelse er gått ut, skal sensors kopier av eksamensbesvarelsene makuleres.

24. sept. Nr. 1031 2002

Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter sei nord for 62° N i 2002.

Fastsatt av Fiskeridirektøren 24. september 2002 med hjemmel i forskrift av 12. desember 2001 nr. 1404 om regulering av fisket etter sei nord for 62° N i 2002 § 26. Kunngjort 1. oktober 2002.

I

I forskrift av 12. desember 2001 nr. 1404 om regulering av fisket etter sei nord for 62° N i 2002 gjøres følgende endring:

§ 7 nytt sjettede ledd skal lyde:

Fartøy som er regulert med samlekvote og som har fisket opp denne kan i tillegg delta i et fritt fiske etter sei fra og med 24. september 2002. Fartøy som deltar i dette fisket kan til sammen ha inntil 25% bifangst av torsk og hyse ved landing. Denne bifangsten regnes i rund vekt pr. uke basert på sluttsedler/bryggesedler undertegnet i tidsrommet fra mandag kl. 00.00 til søndag kl. 24.00. Ved utøvelsen av fisket er det likevel tillatt å ha inntil 50% bifangst av torsk og hyse i de enkelte fangster.

II

Endringen trer i kraft straks.

24. sept. Nr. 1032 2002

Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter hyse med konvensjonelle redskap nord for 62° N i 2002.

Fastsatt av Fiskeridirektøren 24. september 2002 med hjemmel i forskrift av 12. desember 2001 nr. 1403 om regulering av fisket etter hyse med konvensjonelle redskap nord for 62° N i 2002 § 12. Kunngjort 1. oktober 2002.

I

I forskrift av 12. desember 2001 nr. 1403 om regulering av fisket etter hyse med konvensjonelle redskap nord for 62° N i 2002 gjøres følgende endring:

§ 9 nytt femte ledd skal lyde:

Bifangst av hyse for fartøy som har fisket opp samlekvoten og derved fyller vilkårene for deltagelse i et direkte seifiske fra og med 24. september, fremgår av § 7 sjettede ledd i forskrift av 12. desember 2001 nr. 1404 om regulering av fisket etter sei nord for 62° N i 2002.

II

Endringen trer i kraft straks.

24. sept. Nr. 1033 2002**Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter torsk med konvensjonelle redskap nord for 62° N i 2002.**

Fastsatt av Fiskeridirektøren 24. september 2002 med hjemmel i forskrift av 7. desember 2001 nr. 1374 om regulering av fisket etter torsk med konvensjonelle redskap nord for 62° N i 2002 § 19. Kunngjort 1. oktober 2002.

I

I forskrift av 7. desember 2001 nr. 1374 om regulering av fisket etter torsk med konvensjonelle redskap nord for 62° N i 2002 gjøres følgende endring:

§ 16 nytt fjerde ledd skal lyde:

Bifangst av torsk for fartøy som har fisket opp samlekvoten og derved fyller vilkårene for deltagelse i et direkte seifiske fra og med 24. september, fremgår av § 7 sjette ledd i forskrift av 12. desember 2001 nr. 1404 om regulering av fisket etter sei nord for 62° N i 2002.

II

Endringen trer i kraft straks.

25. sept. Nr. 1034 2002**Forskrift om endring i forskrift om stopp i fisket etter makrell i 2002.**

Fastsatt av Fiskeridirektoratet 25. september 2002 med hjemmel i forskrift av 20. desember 2001 nr. 1521 om regulering av fisket etter makrell i 2002 § 28, gitt med hjemmel i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4, § 5, § 9, § 11 og § 13 og lov av 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 12 og § 20, jf. kgl.res. av 11. februar 2000 nr. 99. Kunngjort 1. oktober 2002.

I

I forskrift av 11. september 2002 nr. 990 om stopp i fisket etter makrell i 2002 gjøres følgende endringer:

Ny § 2 skal lyde:

§ 2. Kystfartøy som deltar med garn/snøre

Det innføres stopp i fisket etter makrell for kystfartøy som deltar med garn/snøre onsdag 25. september 2002 klokken 06.00. Siste frist for levering av fangst er klokken 18.00 samme dag.

Stoppen er ikke til hinder for at fartøy under 10 meter fisker og leverer et totalt kvantum på inntil 5 tonn i 2002.

Nåværende § 2 og § 3 blir § 3 og § 4.

II

Endringene trer i kraft straks.

26. sept. Nr. 1035 2002**Forskrift om endring i forskrift om stønad til dekning av utgifter til viktige legemidler og spesielt medisinsk utstyr.**

Fastsatt av Helsedepartementet 26. september 2002 med hjemmel i lov av 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 5–15 tredje ledd. Kunngjort 1. oktober 2002.

I

I forskrift av 18. april 1997 nr. 330 om om stønad til dekning av utgifter til viktige legemidler og spesielt medisinsk utstyr gjøres følgende endringer:

Ny kapitteloverskrift før § 1 skal lyde:

Kapittel 1: Refusjon etter folketrygdloven § 5–14

Ny kapitteloverskrift før § 12 skal lyde:

Kapittel 2: Refusjon etter folketrygdloven § 5–15

Nye § 12, § 13, § 14, § 15, § 16, § 17 og § 18 skal lyde:

§ 12. Virkeområde

Forskriften gir regler om Rikstrygdeverkets dekning av de utgiftene som sykehus har ved anskaffelse av visse legemidler benyttet i behandling av innlagte pasienter eller pasienter på poliklinikk.

§ 13. Definisjoner

I denne forskriften menes med:

- Blåreseptforskriften*: Forskrift av 18. april 1997 nr. 330 om stønad til dekning av utgifter til viktige legemidler og spesielt medisinsk utstyr.
- Refusjon*: Dekning av utgift til anskaffelse av et bestemt legemiddel etter bestemte satser.
- Rekvirering*: Muntlig, skriftlig eller elektronisk bestilling av legemiddel ved resept eller rekvisisjon.
- Oppgjørpris*: Den utgift sykehuset får dekket ved anskaffelse av et bestemt legemiddel.

§ 14. Refusjon

Folketrygden refunderer sykehusets utgifter til de legemidler som er nevnt i § 15 etter den oppgjørprisen som fremgår av § 17 dersom:

- De nærmere vilkårene i tilknytning til legemidlet i § 15 er oppfylt, og
- Sykehuset har rett til å kreve refusjon for legemidlet etter § 16.

Første ledd gjelder selv om legemidlet allerede er vedtatt refundert med hjemmel i blåreseptforskriften.

§ 15. Legemiddelliste og vilkår

Det gis refusjon for et legemiddel dersom det er oppført på legemiddellisten nedenfor og det er forskrevet på de vilkår som fremgår av de tilhørende merknadene:

<i>Legemiddelnavn</i>	<i>Særskilte vilkår for refusjon</i>
Remicade	Legemidlet må a) Rekvireres av en av sykehusets leger b) Benyttes i behandling av reumatoid artritt

§ 16. Sykehus med rett til refusjon

Følgende sykehus vil kunne få refusjon etter § 3:

<i>Legemiddelnavn</i>	<i>Sykehus som kan få refusjon</i>
Remicade	Sykehusene tilknyttet eller eiet av Helse Øst RHF, Helse Vest RHF, Helse Sør RHF, Helse Nord RHF og Helse Midt-Norge RHF.

§ 17. Oppgjørpris

Refusjon ytes etter følgende oppgjørpris:

<i>Varenummer</i>	<i>Varebetegnelse</i>	<i>Styrke</i>	<i>Kvantum</i>	<i>Oppgjørpris</i>
Varenr. 575787	Remicade inf.subst 100 mg	100 mg	1 HGL	4745 kroner

Departementet meddeler sykehusene og apotek som selger legemidlene om eventuelle endringer i oppgjørpris i god tid før disse trår i kraft.

Trygdens medlemmer kan ikke avkreves egenandel for bruk av legemidlet.

§ 18. Oppgjør

Trygdekantoret refunderer legemidlet etter gjeldende oppgjørpris. Trygdekantoret kan prøve om forskriftens vilkår er oppfylt.

Rikstrygdeverket kan gi nærmere bestemmelser om den praktiske gjennomføringen av denne forskriften, herunder bestemmelser om direkte oppgjør med tjenesteytere.

Nåværende § 12 og § 13 blir nye § 19 og § 20.

Ny kapitteloverskrift før § 19 skal lyde:

Kapittel 3: Generelle bestemmelser

II

Endringene trer i kraft 1. oktober 2002.

26. sept. Nr. 1036 2002

Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter makrell i 2002.

Fastsatt av Fiskeridirektoratet 26. september 2002 med hjemmel i forskrift av 20. desember 2001 nr. 1521 om regulering av fisket etter makrell i 2002 § 19, gitt med hjemmel i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4, § 5, § 9, § 11 og § 13 og lov av 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 12 og § 20, jf. kgl.res. av 11. februar 2000 nr. 99. Kunngjort 1. oktober 2002.

I

I forskrift av 20. desember 2001 nr. 1521 om regulering av fisket etter makrell i 2002 gjøres følgende endring:

§ 19 første ledd skal lyde:

Fartøy med adgang til å delta i henhold til § 18 annet ledd (not) kan fiske og levere følgende kvanta makrell:

<i>Fartøylengde:</i>	<i>Maksimalkvote:</i>	<i>Garantert kvantum:</i>
0 – 9,99 meter	80 tonn	5 tonn
10 – 12,99 meter	100 tonn	
13 – 14,99 meter	110 tonn	
15 – 17,99 meter	160 tonn	
18 – 21,35 meter	260 tonn	

II

Endringen trer i kraft straks.

30. sept. Nr. 1037 2002

Forskrift om endring i forskrift om fôrvarer (fôrvareforskriften).

Fastsatt av Landbruksdepartementet 30. september 2002 med hjemmel i lov av 23. mars 1973 nr. 18 om tilsyn med fôrvarer § 3. Jf. EØS-avtalen vedlegg I (forordning (EF) nr. 256/2002). Kunngjort 1. oktober 2002.

I

I forskrift av av 4. juli 2001 nr. 1164 om fôrvarer (fôrvareforskriften) gjøres følgende endring:

I vedlegg 3 del D punkt 10.0 Bindemidler, antiklumpemidler og koaguleringsmidler skal følgende føres opp først i tabellen:

<i>EØF- nr.</i>	<i>Tilsetningsstoff</i>	<i>Kjemisk betegnelse, beskrivelse</i>	<i>Dyreart eller dyregruppe</i>	<i>Høy- este alder</i>	<i>Lav- este inn- hold mg/g full- fôr</i>	<i>Størst e inn- hold mg/k g full- fôr</i>	<i>Andre bestemmelser</i>
E 535	Natrium ferrocyanid	$\text{Na}_4(\text{Fe}(\text{CN})_6) \cdot 10\text{H}_2\text{O}$	Alle dyrearter	–	–	Største innhold: 80 mg/kg NaCl (beregnet som ferrocyanid anion)	Foreløpig godkjent
E 536	Kalium ferrocyanid	$\text{K}_4(\text{Fe}(\text{CN})_6) \cdot 3\text{H}_2\text{O}$	Alle dyrearter	–	–	Største innhold: 80 mg/kg NaCl (beregnet som ferrocyanid anion)	Foreløpig godkjent

I vedlegg 3 del D punkt 13.0 Mikroorganismer skal følgende føres opp i tabellen etter nr. 1:

Nr	Tilsetningsstoff	Kjemisk betegnelse, beskrivelse	Dyreart eller dyregruppe	Høyeste alder	Laveste innhold	Største innhold	Andre bestemmelser	Varighet for godkjenning
E 170	<i>Bacillus cereus</i> var. <i>toyoi</i>	Preparat av <i>Bacillus cereus</i> var. <i>toyoi</i> som inneholder minst 1×10^{10} CFU/g tilsetningsstoff	Smågris	2 mnd	1×10^9	1×10^9	I bruksanvisningen for tilsetningsstoff og premiks angis lagringstemperatur, holdbarhet og pelleteringsstabilitet	Permanent godkjent
1	NCIMB 40112/CNCMI-1012		Purke	fra 1 uke før grising til avvenning	$0,5 \times 10^9$	2×10^9		

II

Endringene trer i kraft 1. oktober 2002.

30. sept. Nr. 1038 2002

Forskrift om endring i forskrift (Nr. 1) om regnskapsplikt og bokføring for næringsdrivende som går inn under bestemmelsene i merverdiavgiftsloven og investeringsavgiftsloven.

Fastsatt av Skattedirektoratet 30. september 2002 med hjemmel i lov av 19. juni 1969 nr. 66 om merverdiavgift § 45 og lov av 19. juni 1969 nr. 67 om avgift på investeringer m.v. § 7 og fullmakt av 9. juli 1969. Kunngjort 2. oktober 2002.

I

I forskrift (Nr. 1) av 20. august 1969 nr. 1 om regnskapsplikt og bokføring for næringsdrivende som går inn under bestemmelsene i merverdiavgiftsloven og investeringsavgiftsloven gjøres følgende endringer:

Forskriftens tittel skal lyde:

Forskrift (Nr. 1) om regnskapsplikt og bokføring for næringsdrivende som går inn under bestemmelsene i merverdiavgiftsloven.

Overskriften til kapittel II skal lyde:

Forskrift som spesielt vedrører merverdiavgiften

§ 3 annet punktum oppheves.

§ 3 siste punktum skal lyde:

Kontoføringen eller den tilsvarende oversikt må innrettes slik at det klart fremgår av regnskapsmaterialet hvorvidt omsetning og egne uttak av varer og tjenester er avgiftsberegnet, om den inngående avgift er ført til fradrag, og ellers hvordan den utgående og inngående avgift er fremkommet.

§ 4 tredje ledd første punktum skal lyde:

For hvert år skal det føres en oversikt over utgående og inngående merverdiavgift fordelt på de konti i regnskapet avgiftene refererer seg til.

§ 6 skal lyde:

Uttak av varer og tjenester til bruk i egen næringsvirksomhet og som det skal betales avgift av etter lovens kap. IV skal etter hvert enten posteres eller føres inn i egen bok.

II

Endringene trer i kraft 1. oktober 2002.

30. sept. Nr. 1039 2002**Forskrift om endring i forskrift (Nr. 22) om regnskapsplikt og bokføring for næringsdrivende i fiske og fangst som går inn under bestemmelsene i mval. og ial.**

Fastsatt av Skattedirektoratet 30. september 2002 med hjemmel i lov av 19. juni 1969 nr. 66 om merverdiavgift § 45 og lov av 19. juni 1969 nr. 67 om avgift på investeringer m.v. § 7 og fullmakt av 9. juli 1969. Kunngjort 2. oktober 2002.

I

I forskrift (Nr. 22) av 30. desember 1969 nr. 9019 om regnskapsplikt og bokføring for næringsdrivende i fiske og fangst som går inn under bestemmelsene i mval. og ial. gjøres følgende endringer:

Forskriftens tittel skal lyde:

Forskrift (Nr. 22) om regnskapsplikt og bokføring for næringsdrivende i fiske og fangst som går inn under bestemmelsene i merverdiavgiftsloven.

§ 1 siste punktum skal lyde:

Regnskapet skal innrettes slik at avgiftsmyndighetene til enhver tid kan kontrollere at merverdiavgiften er riktig beregnet.

Overskriften til kap. 2 skal lyde:

Føring av merverdiavgift

§ 3 annet og tredje ledd skal lyde:

For merverdiavgift som beregnes etter forskjellige satser, må grunnlagsbeløpene for hver sats registreres særskilt.

Det må klart fremgå av posteringene at bare fradragsberettiget inngående avgift føres til fradrag i avgiftsoppgjøret. Videre skal det av bøkene fremgå hvordan inn- og utgående avgift er beregnet.

§ 10 tredje punktum skal lyde:

Disse fiskere plikter ikke å innbetale merverdiavgift til staten.

§ 11 skal lyde:

Lottfiskere som selv holder fiskeredskap i vedkommende fiske, kan kreve tilbakebetalt den merverdiavgift han har betalt ved innkjøpet av de redskaper han deltar med.

§ 13 første ledd skal lyde:

Lottfiskere som nevnt i § 11, jf. § 12, kan kreve tilbakebetaling av betalt merverdiavgift av omhandlede fiskeredskaper etter utløpet av det kvartal innkjøpet har funnet sted og senest inne tre år.

II

Endringene trer i kraft 1. oktober 2002.

30. sept. Nr. 1040 2002**Forskrift om opphevelse av forskrift (Nr. 33) om regler om gjennomføringen av forskrifter om godtgjørelse av investeringsavgift av driftsmidler som innføres fra utlandet til midlertidig bruk.**

Fastsatt av Skattedirektoratet 30. september 2002 med hjemmel i forskrift av 27. juni 1970 § 4. Kunngjort 2. oktober 2002.

I

Forskrift (Nr. 33) av 27. juli 1970 nr. 9442 om regler om gjennomføringen av forskrifter om godtgjørelse av investeringsavgift av driftsmidler som innføres fra utlandet til midlertidig bruk oppheves.

II

Forskriften trer i kraft 1. oktober 2002.

30. sept. Nr. 1041 2002**Forskrift om opphevelse av forskrift (Nr. 39) om fritak for investeringsavgift av forbruksvarer til fartøy som driver fiske eller fangst i visse fjerne farvann.**

Fastsatt av Skattedirektoratet 30. september 2002 med hjemmel i fullmakt inntatt i forskrift (Nr. 4) av 28. oktober 1969 nr. 1 om avgrensning av området for investeringsavgift i fiske § 6. Kunngjort 2. oktober 2002.

I

Forskrift (Nr. 39) av 7. november 1970 nr. 2 om fritak for investeringsavgift av forbruksvarer til fartøy som driver fiske eller fangst i visse fjerne farvann oppheves.

II

Forskriften trer i kraft 1. oktober 2002.

30. sept. Nr. 1042 2002**Forskrift om endring i forskrift (Nr. 45–2) om regler om søknad om særskilt avgiftsavregning etter havari m.v. i fiske for fiskere som nytter årsoppgave.**

Fastsatt av Skattedirektoratet 30. september 2002 med hjemmel i forskrift (Nr. 45) av 30. mars 1971 nr. 1 om tilbakebetaling av merverdiavgift ved havari m.v. i fiske § 5. Kunngjort 2. oktober 2002.

I

I forskrift (Nr. 45–2) av 30. november 1971 nr. 4153 om regler om søknad om særskilt avgiftsavregning etter havari m.v. i fiske for fiskere som nytter årsoppgave gjøres følgende endring:

§ 1 første ledd tredje punktum skal lyde:

Som vedlegg til søknaden skal følge «Årsoppgave» (omsetningsoppgave) for fiskere med avregning vedrørende fisket for utgående og inngående avgift for det tidsrom som er angitt i forskrift (Nr. 45) av 30. mars 1971 nr. 1 om tilbakebetaling av merverdiavgift ved havari m.v. i fiske § 2.

II

Endringen trer i kraft 1. oktober 2002.

30. sept. Nr. 1043 2002**Forskrift om opphevelse av forskrift (Nr. 67) om bokføring og overgangsregler vedrørende fritak for investeringsavgift på miljøverninvesteringer.**

Fastsatt av Skattedirektoratet 30. september 2002 med hjemmel i forskrift (Nr. 66) av 17. desember 1975 nr. 2 om fritak for investeringsavgift på miljøverninvesteringer § 9. Kunngjort 2. oktober 2002.

I

Forskrift (Nr. 67) av 9. januar 1976 nr. 1 om bokføring og overgangsregler vedrørende fritak for investeringsavgift på miljøverninvesteringer oppheves.

II

Forskriften trer i kraft 1. oktober 2002.

30. sept. Nr. 1044 2002**Forskrift om endring i forskrift (Nr. 91) om fastsettelse av den alminnelig omsetningsverdi på motorkjøretøyer ved bilforhandlers uttak, innbytte m.v.**

Fastsatt av Skattedirektoratet 30. september 2002 med hjemmel i lov av 19. juni 1969 nr. 66 om merverdiavgift § 19 siste ledd, lov av 19. juni 1969 nr. 67 om avgift på investeringer m.v. § 7 siste ledd og i henhold til fullmakt av 11. juli 1969. Kunngjort 2. oktober 2002.

I

I forskrift (Nr. 91) av 10. mars 1989 nr. 158 om fastsettelse av den alminnelig omsetningsverdi på motorkjøretøyer ved bilforhandlers uttak, innbytte m.v. gjøres følgende endringer:

Hjemmelsfeltet skal lyde:

Fastsatt av Skattedirektoratet 10. mars 1989 med hjemmel i lov av 19. juni 1969 nr. 66 om merverdiavgift § 19 siste ledd, lov av 19. juni 1969 nr. 67 om avgift på investeringer m.v. § 7 siste ledd og i henhold til fullmakt av 11. juli 1969.

§ 2 oppheves.

Nåværende § 3 blir § 2 og skal lyde:

Er bilforhandlers uttak til egen bruk så omfattende at det etter alminnelig forhandlerpraksis kan anses som

storforbruk, fastsettes grunnlaget for beregning av merverdiavgift med de rabatter som gis eller ville blitt gitt ved omsetning til storforbrukere.

Nåværende § 4 blir § 3.

II

Endringene trer i kraft 1. oktober 2002.

30. sept. Nr. 1045 2002

Forskrift om opphevelse av forskrifter om investeringsavgift.

Fastsatt av Finansdepartementet 30. september 2002 med hjemmel i Stortingets vedtak av 28. november 2001 nr. 1534 om merverdiavgift og avgift på investeringer mv. for budsjetterminen 2002 del II og lov av 19. juni 1969 nr. 67 om avgift på investeringer m.v. Kunngjort 2. oktober 2002.

I

Følgende forskrifter oppheves:

- Forskrift (Nr. 4) av 28. oktober 1969 nr. 1 om avgrensning av området for investeringsavgift i fiske.
- Forskrift (Nr. 10) av 19. november 1969 nr. 1 om avgrensning av området for investeringsavgift for næringsdrivende som er registreringspliktige etter mval.
- Forskrift (Nr. 32) av 27. juni 1970 nr. 1 om godtgjøring av investeringsavgift av driftsmidler som innføres fra utlandet til midlertidig bruk.
- Forskrift (Nr. 66) av 17. desember 1975 nr. 2 om fritak for investeringsavgift på miljøverninvesteringer.
- Forskrift (Nr. 81) av 19. juni 1979 nr. 1 om delvis fritak for investeringsavgift på driftsmidler i industri og bergverk.
- Forskrift (Nr. 93) av 27. april 1989 nr. 273 om avgrensning av fritaket for investeringsavgift for kommunale kloakkrenseanlegg og kloakkledningsnett.
- Forskrift (Nr. 97) av 1. november 1989 nr. 1124 om fritak for investeringsavgift for arbeid på bygninger og faste anlegg i Finnmark og Nord-Troms.
- Forskrift (Nr. 99) av 27. desember 1991 nr. 852 om avgrensning av fritaket for investeringsavgift for tilskuddsberettigede energiøkonomiseringstiltak.
- Forskrift (Nr. 103) av 15. februar 1994 nr. 132 om avgrensning av fritaket for investeringsavgift på lastebiler m.v.
- Forskrift (Nr. 112) av 12. mars 1998 nr. 194 om avgrensning av fritak for investeringsavgift for investeringer i avfallsbehandlingsanlegg, anlegg og utstyr for sortering, ombruk og materialgjenvinning av avfall, anlegg og utstyr for håndtering av ombruksemballasje til bruk ved distribusjon av drikkevarer og investeringer i lokale mottaks-, lagrings- og de sentrale behandlingsanlegg for spesialavfall.
- Forskrift (Nr. 113) av 25. februar 1999 nr. 260 om avgrensning av fritak for investeringsavgift på driftsmidler m.v. til bruk i jordbruk, husdyrhold, hagebruk, gartneri og skogbruk.
- Forskrift (Nr. 114) av 6. april 1999 nr. 422 om avgrensning av fritak for investeringsavgift for investeringer i vindkraftanlegg, bioenergianlegg, varmepumper, fjernvarmeanlegg, vannkraftanlegg, tidevannsanlegg, distribusjonsnett for naturgass, solenergianlegg og geovarmeanlegg.

II

Forskriften trer i kraft 1. oktober 2002.

30. sept. Nr. 1046 2002

Forskrift om endring i forskrift (Nr. 24) vedrørende omsetning av varer og tjenester til bruk i utlandet m.v.

Fastsatt av Finansdepartementet 30. september 2002 med hjemmel i lov av 19. juni 1969 nr. 66 om merverdiavgift § 16 andre ledd bokstav a, jf. første ledd nr. 1 bokstav a, c og d, § 22 andre ledd og § 75. Kunngjort 2. oktober 2002.

I

I forskrift (Nr. 24) av 23. februar 1970 nr. 1 vedrørende omsetning av varer og tjenester til bruk i utlandet m.v. gjøres følgende endringer:

I «Merknader til § 5» oppheves siste ledd.

I «Merknader til § 14» oppheves siste ledd.

II

Endringene trer i kraft 1. oktober 2002.

30. sept. Nr. 1047 2002**Forskrift om endring i forskrift (Nr. 41) om frivillig registrering av skogsveiforeninger.**

Fastsatt av Finansdepartementet 30. september 2002 med hjemmel i lov av 19. juni 1969 nr. 66 om merverdiavgift § 28a. Kunngjort 2. oktober 2002.

I

I forskrift (Nr. 41) av 19. november 1970 nr. 2 om frivillig registrering av skogseierforeninger gjøres følgende endringer:

§ 6 oppheves.

Nåværende § 7 blir ny § 6.

II

Endringene trer i kraft 1. oktober 2002.

30. sept. Nr. 1048 2002**Forskrift om endring i forskrift (Nr. 45) om tilbakebetaling av merverdiavgift ved havari m.v. i fiske.**

Fastsatt av Finansdepartementet 30. september 2002 med hjemmel i lov av 19. juni 1969 nr. 66 om merverdiavgift § 40 tredje ledd og § 41 tredje ledd. Kunngjort 2. oktober 2002.

I

I forskrift (Nr. 45) av 30. mars 1971 nr. 1 om tilbakebetaling av merverdiavgift ved havari m.v. i fiske gjøres følgende endringer:

§ 1 andre ledd skal lyde:

Med overskytende inngående avgift menes den del av inngående avgift som overstiger utgående avgift.

§ 2 skal lyde:

Den særskilte avregning av avgift skal omfatte inn- og utgående avgift for tidsrommet fra 1. januar i det år krav om særskilt avregning fremsettes og fram til utløpet av siste kalendermåned før søknadsdato.

II

Endringene trer i kraft 1. oktober 2002.

30. sept. Nr. 1049 2002**Forskrift om endring i forskrift (Nr. 48) om frivillig registrering av skipsrederier og flyselskaper.**

Fastsatt av Finansdepartementet 30. september 2002 med hjemmel i lov av 19. juni 1969 nr. 66 om merverdiavgift § 28a. Kunngjort 2. oktober 2002.

I

I forskrift (Nr. 48) av 14. september 1971 nr. 1 om frivillig registrering av skipsrederier og flyselskaper gjøres følgende endringer:

§ 7 oppheves.

Nåværende § 8 og § 9 blir nye § 7 og § 8.

II

Endringene trer i kraft 1. oktober 2002.

30. sept. Nr. 1050 2002**Forskrift om endring i forskrift (Nr. 59) om frivillig registrering av bortforpaktere av landbrukseiendom.**

Fastsatt av Finansdepartementet 30. september 2002 med hjemmel i lov av 19. juni 1969 nr. 66 om merverdiavgift § 28a. Kunngjort 2. oktober 2002.

I

I forskrift (Nr. 59) av 22. august 1973 nr. 3 om frivillig registrering av bortforpaktere av landbrukseiendom gjøres følgende endringer:

§ 7 oppheves.

Nåværende § 8 og § 9 blir § 7 og § 8.

II

Endringene trer i kraft 1. oktober 2002.

30. sept. Nr. 1051 2002**Forskrift om endring i forskrift (Nr. 69) om avgiftsplikt for bilforhandlere som registrerer kjøretøyer på egne navn i motorvognregisteret.**

Fastsatt av Finansdepartementet 30. september 2002 med hjemmel i lov av 19. juni 1969 nr. 66 om merverdiavgift § 75 og lov av 19. juni 1969 nr. 67 om avgift på investeringer m.v. § 7, jf. merverdiavgiftsloven § 75. Kunngjort 2. oktober 2002.

I

I forskrift (Nr. 69) av 10. juni 1976 nr. 1 om avgiftsplikt for bilforhandlere som registrerer kjøretøyer på egne navn i motorvognregisteret gjøres følgende endringer:

Hjemmelsfeltet skal lyde:

Fastsatt av Finansdepartementet 10. juni 1976 med hjemmel i lov av 19. juni 1969 nr. 66 om merverdiavgift § 75.

§ 2 oppheves.

Nåværende § 3 blir ny § 2 og skal lyde:

Det skal ikke svares merverdiavgift etter § 1 dersom det ved registrering av et kjøretøy i motorvognregisteret skal svares avgift etter reglene om avgift ved overdragelse av tidligere her i landet registrerte motorvogner og tilhengere.

Nåværende § 4 blir § 3.

II

Endringene trer i kraft 1. oktober 2002.

30. sept. Nr. 1052 2002**Forskrift om endring i forskrift (Nr. 71) om registrering av utenlandsk næringsdrivende ved representant m.v.**

Fastsatt av Finansdepartementet 30. september 2002 med hjemmel i lov av 19. juni 1969 nr. 66 om merverdiavgift § 10 sjuende ledd og § 61a. Kunngjort 2. oktober 2002.

I

I forskrift (Nr. 71) av 31. mars 1977 nr. 4933 om registrering av utenlandsk næringsdrivende ved representant m.v. gjøres følgende endring:

§ 5 første ledd andre og tredje punktum skal lyde:

Regnskapet skal innrettes slik at avgiftsmyndighetene til enhver tid kan kontrollere at merverdiavgiften er riktig beregnet. For øvrig gjelder reglene i kap. II i Skattedirektoratets forskrift (Nr. 1) av 20. august 1969 nr. 1 om regnskapsplikt og bokføring for næringsdrivende som går inn under bestemmelsene i merverdiavgiftsloven.

II

Endringen trer i kraft 1. oktober 2002.

30. sept. Nr. 1053 2002**Forskrift om endring i forskrift (Nr. 116) om frivillig registrering av utbygger av vann- og avløpsanlegg.**

Fastsatt av Finansdepartementet 30. september 2002 med hjemmel i lov av 19. juni 1969 nr. 66 om merverdiavgift § 75, jf. § 70 og lov av 19. juni 1969 nr. 67 om avgift på investeringer m.v. § 7 femte ledd. Kunngjort 2. oktober 2002.

I

I forskrift (Nr. 116) av 27. november 2000 nr. 1179 om frivillig registrering av utbygger av vann- og avløpsanlegg gjøres følgende endringer:

Hjemmelsfeltet skal lyde:

Fastsatt av Finansdepartementet 27. november 2000 med hjemmel i lov av 19. juni 1969 nr. 66 om merverdiavgift § 75, jf. § 70.

§ 4 oppheves.

Nåværende § 5 og § 6 blir § 4 og § 5.

II

Endringene trer i kraft 1. oktober 2002.

30. sept. Nr. 1054 2002**Forskrift om endring i forskrift (Nr. 117) om frivillig registrering av utleier av bygg eller anlegg til bruk i virksomhet som er registrert etter merverdiavgiftsloven.**

Fastsatt av Finansdepartementet 30. september 2002 med hjemmel i lov av 19. juni 1969 nr. 66 om merverdiavgift § 28a. Kunngjort 2. oktober 2002.

I

I forskrift (Nr. 117) av 6. juni 2001 nr. 573 om frivillig registrering av utleier av bygg eller anlegg til bruk i virksomhet som er registrert etter merverdiavgiftsloven gjøres følgende endring:

§ 4 skal lyde:

Bestemmelsene i merverdiavgiftsloven gjelder for den som er registrert etter denne forskriften.

II

Endringen trer i kraft 1. oktober 2002.

30. sept. Nr. 1055 2002**Forskrift om endring i forskrift om bindende forhåndsuttalelser i skatte- og avgiftssaker.**

Fastsatt av Finansdepartementet 30. september 2002 med hjemmel i lov av 19. juni 1969 nr. 66 om merverdiavgift § 58e. Kunngjort 2. oktober 2002.

I

I forskrift av 12. oktober 2001 nr. 1184 om bindende forhåndsuttalelser i skatte- og avgiftssaker gjøres følgende endringer:

§ 1 første ledd bokstav c skal lyde:

c) merverdiavgift etter lov av 19. juni 1969 nr. 66 om merverdiavgift, med unntak av merverdiavgift som skal beregnes ved innførsel av varer, jf. kapittel XVI.

§ 1 første ledd bokstav d oppheves.

II

Endringene trer i kraft 1. oktober 2002.

30. sept. Nr. 1056 2002**Forskrift (Nr. 124) om godtgjøring av investeringsavgift av driftsmidler som gjenutføres etter midlertidig bruk her i landet.**

Fastsatt av Finansdepartementet 30. september 2002 med hjemmel i lov av 19. juni 1969 nr. 67 om avgift på investeringer m.v. § 7, jf. lov av 19. juni 1969 nr. 66 om merverdiavgift § 75. Kunngjort 2. oktober 2002.

§ 1. Registrert næringsdrivende som har beregnet investeringsavgift av avgiftspliktige driftsmidler innført til midlertidig bruk her i landet før 1. oktober 2002, kan få godtgjort investeringsavgift ved utførsel.

Et driftsmiddel anses innført til midlertidig bruk dersom driftsmiddelet gjenutføres innen 19 måneder. Som måned regnes også del av måned.

§ 2. Godtgjørelsen skal utgjøre investeringsavgift som er registrert i regnskapssystemet for vedkommende driftsmiddel med fradrag av 5 prosent for hver måned eller del av måned regnet fra tidspunktet for tollbehandlingen til gjenutførsel finner sted.

§ 3. Krav om godtgjørelse framsettes i egen avgiftsoppgave for den termin gjenutførselen av driftsmiddelet finner sted. Oppgaven skal inneholde opplysninger om:

- a) driftsmiddelets art,
- b) fortollingsdato,
- c) det beløp som ved innførselen ble lagt til grunn for beregning av investeringsavgift,
- d) utførselsdato,
- e) hvor mange prosent beregnet investeringsavgift er redusert med,
- f) det beløp som kreves godtgjort.

Oppgaven fås ved henvendelse til fylkesskattekontoret.

§ 4. Næringsdrivende som har fått tilbakebetalt investeringsavgift ved gjenutførsel av driftsmiddel, plikter å oppbevare gjenpart av utførselsangivelsen. Gjenparten skal påføres en henvisning til den postering i regnskapet hvor investeringsavgift er beregnet ved innførsel. Gjenparten er bilag til regnskapet og skal sammen med andre dokumenter oppbevares ordnet her i landet i minst 10 år etter utløpet av vedkommende regnskapsår.

For den som er regnskapspliktig etter regnskapsloven kan Nærings- og handelsdepartementet fritta forplikten til oppbevaring eller fastsette kortere oppbevaringstid. Det samme kan Skattedirektoratet for den som ikke er regnskapspliktig etter regnskapsloven.

§ 5. Forskriften trer i kraft 1. oktober 2002.

4. juni Nr. 1057 2002**Forskrift om endring i forskrift om besiktelse, bygging og utrustning av passasjerskip i innenriks fart.**

Fastsatt av Sjøfartsdirektoratet 4. juni 2002 med hjemmel i lov av 9. juni 1903 nr. 7 om Statskontrol med Skibes Sjødygtighed m.v. § 1, § 11, § 35, § 41a, § 47, § 48, § 54a, § 55, § 80, § 94, § 96, § 97, § 100 og § 106, jf. kgl.res. av 12. oktober 1962 nr. 5, kgl.res. av 5. april 1963 nr. 9, kgl.res. av 1. desember 1978 nr. 1 og delegeringsvedtak av 15. januar 1979 nr. 1. Jf. EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 56f (direktiv 98/18/EF), jf. vedlegg II kap. XIX nr. 1 (direktiv 98/34/EF), jf. vedlegg XIII nr. 56ca (direktiv 1999/35/EF). Kunngjort 4. oktober 2002.

I

I forskrift av 28. mars 2000 nr. 305 om besiktelse, bygging og utrustning av passasjerskip i innenriks fart er det foretatt endringer. Endringene er ikke materielle, men gjelder forskriftens struktur og språk. Forskriften lyder i sin helhet etter dette:

*Kapittel 1. Generelle bestemmelser***§ 1. Virkeområde**

- (1) Denne forskriften gjelder for:
 - a) nytt passasjerskip.
 - b) eksisterende passasjerskip med lengde på 24 m eller mer når det skal gå i innenriks fart i havområder innenfor EØS.
- (2) Eksisterende passasjerskip skal oppfylle kravene i forskriften her slik det følger av bestemmelsene i de enkelte paragrafer og i vedlegg I til forskriften her.
- (3) Større reparasjoner, forandringer og ombygginger og utrustning i forbindelse med dette skal tilfredsstillende kravene til nytt skip fastsatt i § 8 andre ledd bokstav a. Endringer som gjøres på eksisterende skip og som utelukkende er ment å bedre evnen til å holde skipet flytende, skal ikke anses som større forandringer.
- (4) Gjeldende forskrifter for passasjerskip i innenriks fart i Norge gjelder fortsatt for nytt og eksisterende passasjerskip med mindre annet er bestemt i forskriften her.
- (5) Forskriften gjelder ikke for:

- a) Hurtiggående passasjerfartøy¹ som definert i de internasjonale sikkerhetsregler for hurtiggående fartøy, vedtatt 20. mai 1994, resolusjon MSC. 36(63), vedtatt 20. mai 1994 og som kan føre mer enn 12 passasjerer, og
- b) Originale historiske passasjerskip og individuelle kopier av slike skip, bygd før 1965 og bygd hovedsakelig av opprinnelige materialer.

1 For hurtiggående passasjerfartøy vises til forskrift av 5. januar 1998 nr. 6 om bygging, utrustning og drift av hurtiggående fartøy som anvendes som passasjerskip eller lasteskip.

§ 2. Definisjoner

I denne forskrift og i vedlegg I betyr:

- a) *baughøyde*: baughøyde definert i regel 39 i Den internasjonale konvensjon om lastelinjer, 1966, som den vertikale avstand ved forre perpendikulær mellom vannlinjen som tilsvarer det tildelte sommerfribord og trim på grunn av styrlast og overkanten av utsatt dekk i borde.
- b) *eksisterende skip*: et skip som ikke er nytt skip.
- c) *ESA*: EFTAs overvåkningsorgan.
- d) *flaggstatens administrasjon*: den kompetente myndighet i den stat hvis flagg skipet eller fartøyet har rett til å føre. For norske skip betyr flaggstatens administrasjon; Sjøfartsdirektoratet.
- e) *GMDSS*: det globale maritime nød- og sikkerhetssystem fastsatt i kapittel IV i SOLAS 1974, med endringer gjeldende pr. 17. mars 1998.
- f) *godkjent organisasjon*: en organisasjon som er godkjent i samsvar med artikkel 4 i direktiv 94/57/EF av 22. november 1994 om felles regler og standarder for organisasjoner som skal inspisere og besikte skip og for sjøfartsmyndighetene i den forbindelse.
- g) *godkjent, typegodkjent og akseptert*:
 - 1. For utstyr som omfattes av forskrift av 29. desember 1998 nr. 1455 om skipsutstyr: Typegodkjent av teknisk kontrollorgan i henhold til samme forskrift og merket med ratt.
 - 2. For annet utstyr:
 - 2.1. Godkjent: Et enkelt utstyr godkjent av Sjøfartsdirektoratet.
 - 2.2. Typegodkjent: Prototype godkjent av Sjøfartsdirektoratet med eller uten stikkprøvekontroll av serieproduksjon.
 - 2.3. Akseptert: Utstyr akseptert av Sjøfartsdirektoratet på bakgrunn av at det er godkjent eller typegodkjent av;
 - 2.3.1. godkjent besiktelsesinstitusjon,
 - 2.3.2. annen navngitt offentlig eller privat institusjon, eller
 - 2.3.3. administrasjonene i et land som har ratifisert Sjøsikkerhetskonvensjonen.
- h) *havneområde*: et område som etter Sjøfartsdirektoratets definisjon ikke er havområde og som strekker seg til de ytterste havneanlegg som utgjør en integrert del av havnesystemet, eller til grenser definert ut fra naturlige geografiske kjennetegn som beskytter en elvemunning eller et lignende beskyttet område.
- i) *havområde*: et område som definert i § 5 andre til femte ledd, jf. sjette ledd. Ved anvendelse av bestemmelsene om radiokommunikasjon gjelder likevel definisjonen av havområde i regel IV/2 i SOLAS 1974.
- j) *innenriks fart*: en sjøreise i havområder fra en havn i et land til samme havn eller til en annen havn i samme land.
- k) *internasjonale konvensjoner*: Den internasjonale konvensjon av 1974 om sikkerhet for menneskeliv til sjøs (SOLAS 1974) og Den internasjonale konvensjon om lastelinjer, 1966, med protokoller og endringer gjeldende pr. 17. mars 1998.
- l) *lengde*: Med mindre annet er uttrykkelig fastsatt, 96% av den hele lengde på en vannlinje tilsvarende 85% av den minste dybde i risset målt fra overkanten av kjølen, eller til lengden fra forkant av forstevnen til rorstammens akse på samme vannlinje, dersom denne lengden er større. I skip konstruert med styrlast skal vannlinjen som denne lengde er målt på, være parallell med konstruksjonsvannlinjen.
- m) *nautisk mil*: 1852 meter.
- n) *nytt skip*: et skip som er kjølstrukket eller som er på et tilsvarende byggetrinn på eller etter den dato forskriften her trer i kraft. Et tilsvarende byggetrinn betyr det trinn der:
 - 1. bygging som kan identifiseres med et bestemt skip, begynner, og
 - 2. montering av vedkommende skip er begynt og utgjør minst 50 tonn eller 1% av den beregnede masse av alle konstruksjonsmaterialer, dersom denne verdien er mindre.
- o) *nødhavn*: et naturlig eller kunstig beskyttet område der et skip under forhold som kan sette dets sikkerhet i fare, kan søke ly.
- p) *passasjer*: enhver person med unntak av:
 - 1. skipsføreren og medlemmer av besetningen eller andre personer ansatt eller beskjeftiget i skipets tjeneste i hvilken som helst stilling om bord, og
 - 2. barn under ett år.
- q) *passasjerskip*: et skip som kan føre mer enn 12 passasjerer.
- r) *regelverket for intakt stabilitet*: Code on Intact Stability for all types of ships covered by IMO Instruments,

som er fastsatt av IMOs forsamling ved resolusjon A.749(18) av 4. november 1993 med endringer gjeldende pr. 17. mars 1998.

- s) *roro passasjerskip*: passasjerskip med roro lasterom eller rom av særskilt kategori som definert i SOLAS 1974 regel II-2/3 eller passasjerskip med innretninger som tillater vegtrafikkerende kjøretøy eller skinnegående materiell å kjøre om bord på og av skipet.
- t) *rutetrafikk*: en rekke seilinger med passasjerskip for å sikre forbindelsen mellom de samme to havner, eller en rekke seilinger til og fra samme havn uten mellomliggende anløp,
 - 1. enten i henhold til en offentliggjort rutetabell, eller
 - 2. med slik regelmessighet eller hyppighet at de framstår som en systematisk rekke seilinger.
- u) *signifikant bølgehøyde*: den gjennomsnittlige høyden av den høyeste tredel bølgehøyder observert i en gitt periode.
- v) *skip med heldekk*: et skip som er utstyrt med heldekk som er utsatt for vær og sjø, som har faste midler til lukking av alle åpninger i den utsatte delen, og under hvilket alle åpninger i skipssiden er utstyrt med faste lukkemidler som minst er værtette.

Heldekket kan være et vanntett dekk eller en likeverdig konstruksjon bestående av et ikke vanntett dekk som er helt dekket av en værtett konstruksjon av tilstrekkelig styrke til å opprettholde værtett helhet og utstyrt med værtette lukkeinnetninger.
- w) *utenriks fart*: en sjøreise fra en havn i et land til en havn utenfor dette landet eller omvendt.
- x) *vertsstat*: en stat innefor EØS til eller fra hvis havner et skip eller fartøy som fører et annet flagg enn denne statens flagg, går i innenriks fart.

§ 3. Rederens og førerens plikter

Reder og fører skal sørge for at bestemmelsene i denne forskriften blir fulgt.

§ 4. Fravik

(1) I enkelttilfeller kan Sjøfartsdirektoratet etter skriftlig søknad fravike forskriftens krav. Spesielle grunner må gjøre fraviket nødvendig og fraviket må være sikkerhetsmessig forsvarlig. Fravik må ikke være i strid med internasjonal overenskomst Norge har sluttet seg til.

(2) Under forutsetning av at det ikke gir noen reduksjon av sikkerhetsnivået, kan Sjøfartsdirektoratet frita passasjerskip under visse driftsforhold, fra plikten til å oppfylle visse særskilte krav i forskriften her og i vedlegg I når de går i innenriks fart i Norge. Visse driftsforhold kan være mindre signifikant bølgehøyde, begrenset periode av året, drift bare i dagslys, gunstige klimatiske eller værmessige forhold, begrenset varighet av reisen eller nærhet til redningstjenester.

(3) Sjøfartsdirektoratet skal straks underrette ESA om fritak som gis passasjerskip etter andre ledd.

Kapittel 2. Passasjerskipsklasser

§ 5. Passasjerskipsklasser

(1) Passasjerskip inndeles i følgende klasser etter det havområdet det er i fart i.

(2) Klasse A: passasjerskip som går i annen innenriks fart enn fart som omfattes av klasse B, C og D.

(3) Klasse B: passasjerskip som går i innenriks fart der det ikke på noe tidspunkt er mer enn 20 nautiske mil fra kysten, der skipbrudne personer kan ilandsettes ved middels tidevannshøyde.

(4) Klasse C: passasjerskip som går i innenriks fart i havområder der sannsynligheten for signifikant bølgehøyde på mer enn 2,5 m er mindre enn 10% i en ettårsperiode ved helårsdrift, eller i en bestemt begrenset periode av året ved drift utelukkende i en slik periode (for eksempel sommerdrift), der det ikke på noe tidspunkt er mer enn 15 nautiske mil fra nødhavn, og ikke mer enn 5 nautiske mil fra kysten, der skipbrudne personer kan ilandsettes ved middels tidevannshøyde.

(5) Klasse D: passasje skip som går i innenriks fart i havområder der sannsynligheten for signifikant bølgehøyde på mer enn 1,5 m er mindre enn 10% i en ettårsperiode ved helårsdrift, eller i en bestemt begrenset periode av året ved drift utelukkende i en slik periode (for eksempel sommerdrift), der det ikke på noe tidspunkt er mer enn 6 nautiske mil fra nødhavn, og ikke mer enn 3 nautiske mil fra kysten, der skipbrudne personer kan ilandsettes ved middels tidevannshøyde.

(6) Havområder i Norge med geografiske avgrensninger er fastsatt på kartene som er inntatt i vedlegg III.

Kapittel 3. Besiktelse for og utstedelse av sikkerhetsattest for passasjerskip

§ 6. Besiktelser¹

(1) Nytt passasjerskip skal besiktes av Sjøfartsdirektoratet:

- a) før skipet tas i bruk,
- b) hver 12. måned,
- c) når det er behov for det.

(2) Eksisterende passasjerskip skal besiktes av Sjøfartsdirektoratet:

- a) før skipet tas i bruk i en vertsstat, eller innen 12 måneder etter forskriften her trer i kraft når det gjelder skip i innenriks fart i Norge,

- b) hver 12. måned,
- c) når det er behov for det.
- (3) Ved besiktelsene skal IMO-resolusjon A.746(18) om retningslinjer for besiktelse etter det harmoniserte system for besiktelse og sertifisering, følges.
 - 1 Bestemmelser om melding av nybygg, byggetilsyn m.v. er fastsatt i kapittel IV i forskrift av 15. september 1992 nr. 695 om bygging av passasjer-, lasteskip og lektere. Bestemmelser om begjæring om besiktelse for utstedelse av påbudte sertifikater og om gjennomføring av besiktelsene, er fastsatt i § 3 og § 4 i forskrift av 15. juni 1987 nr. 506 om besiktelse for utstedelse av sertifikater til passasjer-, lasteskip og lektere, og om andre besiktelse. For hurtiggående passasjerfartøy vises til forskrift av 5. januar 1998 nr. 6 om bygging, utrustning, og drift av hurtiggående fartøy som anvendes som passasjerskip eller lasteskip.

§ 7. Utstedelse av sikkerhets sertifikat for passasjerskip

- (1) Sikkerhets sertifikat for passasjerskip.
 - a) Sikkerhets sertifikat for passasjerskip utstedes av Sjøfartsdirektoratet etter førstegangsbesiktelse som fastsatt i § 6. Sertifikatets form er fastsatt i vedlegg II.
 - b) Sikkerhets sertifikat for passasjerskip utstedes for en periode på ikke mer enn 12 måneder. Sertifikatets gyldighetstid kan forlenges av Sjøfartsdirektoratet for en periode på inntil en måned fra utløpsdatoen som er angitt i sertifikatet. Når forlengelse gis, regnes den nye gyldighetstiden for sertifikatet fra utløpsdatoen for det eksisterende sertifikatet før forlengelsen.
 - c) Fornyelse av sikkerhets sertifikat for passasjerskip foretas etter besiktelse som fastsatt i § 6 første ledd bokstav b eller andre ledd bokstav b.
- (2) Unntak som er gitt i henhold til § 4 andre ledd i forskriften her, skal inntas i skipets sikkerhets sertifikat.

Kapittel 4. Tekniske og utstyrmessige krav

§ 8. Tekniske og utstyrmessige krav

- (1) For alle passasjerskip i klasse A, B, C og D gjelder:
 - a) konstruksjon og vedlikehold av skrog, hoved- og hjelpemotor, og elektriske og automatiske anlegg skal tilfredsstillende de standarder som er fastsatt for klassifisering etter reglene til en godkjent organisasjon, eller likeverdige regler som anvendes i samsvar med artikkel 14 nr. 2 i direktiv 94/57/EF.
 - b) Utførelsen av elektriske anlegg skal være i henhold til forskrift av 4. desember 2001 nr. 1450 om maritime elektriske anlegg, fastsatt av Direktoratet for brann- og elsikkerhet (DBE) eller i henhold til regler fra anerkjent klasseinstitusjon som er godkjent av (DBE) for kontroll av elektriske anlegg på skip og lektere.
 - c) Bestemmelsene i kapittel IV, herunder GMDSS-endringene av 1988, kapittel V og VI i SOLAS 1974, med endringer gjeldende pr. 17. mars 1998.
 - d) Bestemmelsene om navigasjonsutstyr i regel V/12 i SOLAS 1974, med endringer gjeldende pr. 17. mars 1998.
 - e) For alle roro passasjerskip i rutetrafikk i havområder som omfattes av klasse A, gjelder SOLAS 1974 regel III/29 (1996 Amendments). Beredningsplaner skal være i samsvar med IMO Res. A.852(20).
 1. Dersom en annen EØS-stat er berørt av rutetrafikken som vertsstat, skal beredningsplanen utarbeides i samarbeid med denne staten.
- (2) For nytt passasjerskip gjelder:
 - a) generelle krav:
 1. nytt passasjerskip i klasse A skal tilfredsstillende kravene i SOLAS 1974, med endringer gjeldende pr. 17. mars 1998 og kravene som er fastsatt i forskriften her og i vedlegg I.
 2. nytt passasjerskip i klasse B, C og D skal tilfredsstillende kravene som er fastsatt i forskriften her og i vedlegg I.
 - b) lastelinjekrav:
 1. nytt passasjerskip på 24 meters lengde eller mer skal tilfredsstillende kravene i Den internasjonale konvensjon om lastelinjer, 1966.
 2. nytt passasjerskip med lengde mindre enn 24 meter skal tilfredsstillende lastelinjebestemmelsene i forskrift av 15. september 1992 nr. 695 om bygging av passasjer- og lasteskip.
 3. uten hensyn til nr. 1 og 2 er nytt passasjerskip i klasse D unntatt fra krav til minste baughøyde fastsatt i Den internasjonale konvensjon om lastelinjer, 1966.
 4. nytt passasjerskip i klasse A, B, C og D skal ha heldekk.
- (3) For eksisterende passasjerskip med lengde på 24 meter eller mer gjelder:
 - a) eksisterende passasjerskip i klasse A skal tilfredsstillende reglene for eksisterende passasjerskip definert i SOLAS 1974, med endringer gjeldende pr. 17. mars 1998 og kravene som er fastsatt i forskriften her og i vedlegg I.
 - b) eksisterende passasjerskip i klasse B skal tilfredsstillende kravene som er fastsatt i forskriften her og i vedlegg I.
 - c) eksisterende passasjerskip i klasse C og D skal tilfredsstillende kravene som er fastsatt i forskriften her og i vedlegg I kapittel III. Når det gjelder krav til bygging og sikringstiltak mot brann, gjelder bestemmelsene i forskrift av 15. september 1992 nr. 695 om bygging av passasjer- og lasteskip og lektere og forskrift av 17. juni 1986 nr. 1296 om sikringstiltak mot brann på skip som ikke omfattes av Sjøsikkerhetskonvensjonen (SOLAS 1974)
 - d) kravene i bokstav a skal, med mindre tidligere datoer er fastsatt i SOLAS 1974 og kravene i bokstav b og bokstav c skal, med mindre tidligere datoer er fastsatt i vedlegg I, være etterkommet på følgende datoer:

For skip som ble kjølstrekket eller som var på et tilsvarende byggetrinn:

1. før 1. januar 1940: senest 1. juli 2006.
2. på eller etter 1. januar 1940, men før 31. desember 1962: senest 1. juli 2007.
3. på eller etter 1. januar 1963, men før 31. desember 1974: senest 1. juli 2008.
4. på eller etter 1. januar 1975, men før 31. desember 1984: senest 1. juli 2009.
5. på eller etter 1. januar 1985, men før 1. mai 2000: senest 1. juli 2010.

(4) Alle roro passasjerskip i rutetraffikk i havområder som er omfattet av klasse A, jf. § 5, skal oppfylle de spesielle stabilitetskrav som er fastsatt i § 24 i forskrift av 15. september 1992 nr. 695 om bygging av passasjer- og lasteskip og lektere.

(5) Alle roro passasjerskip i rutetraffikk i havområder som er omfattet av klasse A, jf. § 5, skal være utstyrt med ferdskriver (VDR) som kan gi opplysninger til bruk ved en eventuell ulykke.

- a) Ferdskriveren skal tilfredsstillende standardene for yteevne fastsatt i IMO Res. A.861(20) og være i samsvar med prøvestandardene i IEC-standard nr. 61996.¹
- b) Informasjon fra ferdskriveren skal fra sjøfartsmyndighetenes side kun kreves utlevert i tilknytning til granskning av ulykker eller nestenulykker, og ellers kun når skipets offiser samtykker.
 - 1 Ferdskriver som krevd i § 8 femte skal oppfylle prøvestandardene i IEC-standard nr. 61966 senest 1. januar 2003.

§ 9. Spesielle sikringstiltak mot brann i maskinrom

(1) Fastmonterte lokaltvirkende brannsløkkingsanlegg på passasjerskip på 500 tonn og mer, kjølsturket på eller etter 1. august 2000 og på passasjerskip på 2000 tonn og mer, kjølsturket før 1. august 2000.

(2) Maskinrom av kategori A med et bruttovolum på mer enn 500 m³ skal, i tillegg til det faste brannsløkkingsanlegget som for passasjerskip i klasse A kreves i Sjøsikkerhetskonvensjonens regel II-2/7.1.1 og som for passasjerskip i klasse B, C og D kreves i vedlegg I regel II-2/A/6, beskyttes av et fastmontert vannbasert eller tilsvarende lokaltvirkende brannsløkkingsanlegg. For periodevis ubemannede maskinrom skal det lokaltvirkende brannsløkkingsanlegget ha mulighet for både automatisk og manuell utløsning. For fast bemannede maskinrom kreves det utelukkende en mulighet for manuell utløsning. Vannbasert anlegg skal være godkjent.¹

(3) Fastmonterte lokaltvirkende brannsløkkingsanlegg skal minst beskytte områdene som er angitt nedenfor, og uten at det er nødvendig med avstenging av maskin, evakuering av personell eller forsegling av rom:

- a) de brannfarlige delene av maskineri med forbrenningskamre som benyttes som skipets hovedfremdriftsmiddel og kraftforsyning;
- b) fronter på kjeler;
- c) de brannfarlige delene av forbrenningsovner; og
- d) separatorer for oppvarmet brennolje.

(4) Brannsløkkingsmiddelet som brukes må ikke sette menneskeliv i fare.

(5) Aktivering av et hvilket som helst lokaltvirkende anlegg skal utløse en visuell og tydelig hørbar alarm i det beskyttede rommet og ved fast bemannede stasjoner. Denne alarmer skal indikere hvilket anlegg som er aktivert. Alarmkravene her gjelder i tillegg til branndeteksjons- og brannalarmsystemet som for passasjerskip i klasse A kreves i Sjøsikkerhetskonvensjonens regel II-2/11 og som for passasjerskip i klasse B, C og D kreves i vedlegg I regel II-2/B/13.3.

¹ Det vises til MSC/Circ. 913 4 juni 1999 «on the Guidelines for the approval of fixed water-based local application fixed fire-fighting systems for use in category A machinery spaces».

§ 10. Risikoanalyse

(1) Som et alternativ til kravene i forskriften her, kan det i henhold til forskrift av 5. november 1999 nr. 1167 om risikoanalyse for roro passasjerskip i innenriks fart, benyttes risikoanalyse til å dokumentere tilsvarende sikkerhetsnivå.

(2) Bestemmelsene i paragrafen her forutsetter aksept fra ESA, jf. direktiv 98/18/EF, fastsatt 17. mars 1998, artikkel 7.

Kapittel 5. Avsluttende bestemmelser

§ 11. Straff

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av denne forskriften straffes med bøter i henhold til Almindelig borgerlig Straffelov (straffeloven) av 22. mai 1902 nr. 10 § 339 nr. 2, jf. § 48a og § 48b hvis ikke strengere straff kommer til anvendelse i henhold til annen lovbestemmelse.

§ 12. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft 1. mai 2000.

Vedlegg I sikkerhetskrav til nytt og eksisterende passasjerskip i innenriks fart.

Vedlegg II mønster for sikkerhets sertifikat for passasjerskip.

Vedlegg III havområder i Norge.

Vedlegg III er utelatt og kan fås ved henvendelse til Sjøfartsdirektoratet, Postboks 8123 Dep, 0032 Oslo, telefon: 22454500, faks: 22568780.

II

Endringene trer i kraft straks.

4. juni Nr. 1058 2002**Forskrift om endring i forskrift om radioanlegg og radiotjeneste på passasjer- og lasteskip som omfattes av den internasjonale sjøsikkerhetskonvensjonen, SOLAS 1974.**

Fatsatt av Sjøfartsdirektoratet 4. juni 2002 med hjemmel i lov av 9. juni 1903 nr. 7 om Statskontrol med Skibes Sjødygtighed m.v. § 1, § 41a, § 42, § 100 og § 106, jf. kgl.res. av 5. april 1963 nr. 9 og kgl.res. av 1. desember 1978 nr. 1. Kunngjort 4. oktober 2002.

I

I forskrift av 27. januar 1999 nr. 149 om radioanlegg og radiotjeneste på passasjer- og lasteskip som omfattes av den internasjonale sjøsikkerhetskonvensjonen, SOLAS 1974 er det foretatt endringer. Endringene er ikke materielle, men gjelder forskriftens struktur og språk. Forskriften lyder i sin helhet etter dette:

*Kapittel I. Innledende bestemmelser***§ 1. Virkeområde**

Forskriften gjelder for:

- a) nye og eksisterende passasjerskip uansett størrelse på internasjonale reiser,
- b) lasteskip med en bruttotonnasje på 300 og derover på internasjonale reiser, og
- c) hurtiggående fartøy som anvendes som passasjerskip eller lasteskip på internasjonale reiser, og som ikke omfattes av forskrift av 5. januar 1998 nr. 6 om bygging, utrustning og drift av hurtiggående fartøy som anvendes som passasjerskip eller lasteskip.

§ 2. Definisjoner

I denne forskriften betyr:

- a) *Bruttotonnasje*: Den tallverdi som er oppgitt som bruttotonnasje i målebrevet. Dersom det i målebrevet er oppgitt sikkerhetstonnasje i anmerkningsrubrikken, gjelder tallverdien for denne som bruttotonnasje, hva angår krav til radioanlegg og sikkerhetssertifikat for radio.
- b) *Eksisterende skip*: Et skip som ikke er nytt skip.
- c) *Fri-flyt satellitt nødradiotelesender*: Nødradiotelesender med automatisk frigjøring som enten opererer i 406 MHz-båndet i COSPAS-SARSAT systemet eller i 1,6 GHz-båndet i Inmarsat-systemet.
- d) *GMDSS*: Det globale maritime nød- og sikkerhetssystem (Global Maritime Distress and Safety System).
- e) *GOC/GMDSS*: Generelt radiooperatørsertifikat i GMDSS (General Operator's Certificate).
- f) *Hurtiggående fartøy (High-Speed Craft)*: Et fartøy som i henhold til gjeldende bestemmelser skal ha sikkerhetssertifikat for hurtiggående fartøy, eller et fartøy som har «Dynamically Supported Craft Construction and Equipment Certificate» i henhold til IMO-resolusjon. A373(X).
- g) *IMO (International Maritime Organization)*: FNs internasjonale skipsfartsorganisasjon.
- h) *Konvensjonsskip*: Skip som omfattes av Sjøikkerhetskonvensjonens kapittel IV.
- i) *Lasteskip*: Ethvert skip som ikke er passasjerskip, fiske- og fangstfartøy, lekter eller fritidsfartøy.
- j) *Lekter*: Et skrog eller skip uten fremdriftsmaskineri som skal slepes eller skyves ved all forflytning og som anvendes til føring av last.
- k) *Nytt skip*: Skip hvor kjølen strekkes, eller som er på et liknende byggetrinn etter den dag denne forskrift trer i kraft.
- l) *Passasjerskip*: Skip som skal ha sertifikat i henhold til bestemmelsene i åttende kapittel i lov av 9. juni 1903 nr. 7 om Statskontrol med Skibes Sjødygtighed.
- m) *ROC/GMDSS*: Begrenset radiooperatørsertifikat i GMDSS (Restricted Operator's Certificate).
- n) *Sjøikkerhetskonvensjonen (SOLAS)*: Den internasjonale konvensjon av 1974 om sikkerhet for menneskeliv til sjøs, med senere endringer.
- o) *STCW-koden*: Nærmere bestemmelser og veiledning vedrørende normer for opplæring, sertifikater og vaktthold for sjøfolk som vedtatt ved 1995-konferansens resolusjon nr. 2, med senere endringer.
- p) *STCW-konvensjonen*: Den internasjonale konvensjon om normer for opplæring, sertifikater og vaktthold for sjøfolk, 1978 med endringer 1995 og senere endringer.

*Kapittel II. Generelle bestemmelser***§ 3. Rederens og førerens plikter**

- (1) Reder og skipets fører skal sørge for at bestemmelsene i denne forskrift blir fulgt.
- (2) Det påhviler skipets fører å forsikre seg om at skipet til enhver tid, mens det er i sjøen, kan opprettholde kvalifisert radiovakt som beskrevet i § 12, og oppfylle alle funksjonskravene som beskrevet i Sjøikkerhetskonvensjonens kapittel IV/4.
- (3) Vaktansvarlig navigatør skal påse at radioutstyret fungerer i overensstemmelse med bestemmelsene i STCW-kodens del A, kapittel VIII, avsnitt A-VIII/2, nr. 34.5.

(4) Radiooperatør skal utføre radiovakt i overensstemmelse med bestemmelsene i STCW-kodens del A, kapittel VIII, avsnitt A-VIII/2, nr. 86.

§ 4. *Fravik*

I enkelttilfeller kan Sjøfartsdirektoratet etter skriftlig søknad fravike forskriftens krav. Spesielle grunner må gjøre fraviket nødvendig, og fraviket må være sikkerhetsmessig forsvarlig. Dette kan bare skje når det ikke er i strid med internasjonal overenskomst som Norge har sluttet seg til.

Kapittel III. Konvensjonsbestemmelser og koder

§ 5. *Konvensjoner*

Bestemmelsene i Sjø sikkerhetskonvensjonens kapittel I som endret ved protokoll 1988 og kapittel IV, og STCW-konvensjonen for så vidt gjelder radiokommunikasjon og radiopersonell skal følges med de tillegg og fortolkninger som fremgår av denne forskrift.

§ 6. *Koder*

Bestemmelsene i STCW-kodens del A, kapittel IV for så vidt gjelder radiokommunikasjon og radiopersonell, og relevante bestemmelser i STCW-kodens del A, kapittel VIII for så vidt gjelder vakt hold, skal følges.

Kapittel IV. Krav om sertifikat/tillatelse eller lignende

§ 7. *Radiobesiktelser*

(1) Inspeksjoner og besiktelser i tråd med bestemmelsene i Sjø sikkerhetskonvensjonens kapittel I del B skal følges. Bestemmelsene i Sjø sikkerhetskonvensjonens kapittel I del B som endret ved protokoll 1988, skal følges.

(2) For lasteskip med bruttotonnasje på 300 og derover, men mindre enn 500, skal radiobesiktelser foretas i tilknytning til besiktelse for fartssertifikat, jf. forskrift av 15. juni 1987 nr. 506 om besiktelse for utstedelse av sertifikater til passasjer-, lasteskip og lektere, og om andre besiktelser m.v.

(3) Begjæring om radiobesiktelser skal sendes Sjøfartsdirektoratet eller til den Sjøfartsdirektoratet har bemyndiget.

(4) Radiobesiktelse foretas av Sjøfartsdirektoratet, eller den Sjøfartsdirektoratet har bemyndiget.

§ 8. *Sertifisering*

(1) Bestemmelsene i Sjø sikkerhetskonvensjonens kapittel I del B, som endret ved protokoll 1988, skal følges.

(2) Sjøfartsdirektoratet eller den Sjøfartsdirektoratet har bemyndiget, utsteder, fornyer og påtegner sikkerhets sertifikat for radio og tilhørende utstyrsliste.

(3) Skip som omfattes av denne forskriften skal ha gyldig konsesjon til å opprette og drive radioanlegg om bord i overensstemmelse med den til enhver tid gjeldende konsesjons forskrift,¹ før et relevant sikkerhets sertifikat kan utstedes.

¹ Fastsatt av Post- og teletilsynet.

§ 9. *Tegninger*

(1) Nytt skip, og skip som gjennomgår ombygginger som medfører vesentlige endringer med hensyn til plassering av radioutstyr og antenner, skal sende tegninger og annen dokumentasjon, i 3 eksemplarer, til Sjøfartsdirektoratet, eller til den Sjøfartsdirektoratet har bemyndiget.

(2) Tegninger som nevnt i 1. ledd skal være tegnet i en målestokk som gjør det mulig å vurdere avstander vertikalt og horisontalt, og vise:

- a) den planlagte plasseringen av alle antenner, sett for- eller aktenfra, fra styrbord eller babord side, og ovenfra,
- b) den planlagte plasseringen av hvert enkelt radioutstyr,
- c) radioutstyrets tilkopling til hoved-, nød- og reservestrømkilde, og
- d) plassering av sikringer.

Kapittel V. Funksjonskrav, radioinstallasjoner m.m.

§ 10. *Funksjonskrav*

Bestemmelsene i Sjø sikkerhetskonvensjonens regel IV/4 skal følges.

§ 11. *Radioinstallasjoner*

(1) Bestemmelsene i Sjø sikkerhetskonvensjonens regel IV/6 skal følges.

(2) Lasteskip skal oppdatere posisjonen i alt nødalarmutstyr minst hver 4. time. Dette kravet kan oppfylles ved hjelp av utstyr som oppdaterer posisjonen automatisk.

(3) Radioutstyr som inngår i radioinstallasjoner skal tilfredsstillende den til enhver tid gjeldende forskrift om godkjenning av maritimt radioutstyr.¹

¹ Fastsatt av Post- og teletilsynet.

§ 12. *Vakthold*

(1) Bestemmelsene om radiovakthold i Sjø sikkerhetskonvensjonens regel IV/12 skal følges. I tillegg skal lyttvakt på VHF-kanal 16 som nevnt i regel IV/12.3 opprettholdes frem til 1. februar 2005.

(2) Bestemmelsene i nr. 34.5, 40.7 og 84–89 i STCW-kodens del A, kapittel VIII, avsnitt A-VIII/2 skal følges.

§ 13. Energikilder

Bestemmelsene i Sjøsikkerhetskonvensjonens regel IV/13 skal følges.

§ 14. Ytelsesstandard

Bestemmelsene i Sjøsikkerhetskonvensjonens regel IV/14 skal følges.

§ 15. Vedlikeholds krav

Bestemmelsene i Sjøsikkerhetskonvensjonens regel IV/15 skal følges. I tillegg skal fri-flyt nødradiopeilesender gjennomgå periodisk vedlikehold i overensstemmelse med den til enhver tid gjeldende forskrift om vilkår for periodisk vedlikehold av fri-flyt nødradiopeilesendere.¹

¹ Fastsatt av Post- og teletilsynet.

§ 16. Radiopersonell

(1) Bestemmelsene i Sjøsikkerhetskonvensjonens regel IV/16 skal følges. Radiopersonell skal være kvalifisert i overensstemmelse med STCW-konvensjonens kapittel IV, og STCW-kodens del A, kapittel IV.

(2) Alle vaktansvarlige navigatører og annet personell som benytter VHF radiotelefon til hjelp for sikker navigering, skal som minimum inneha Begrenset radiooperatørsertifikat (ROC/GMDSS).

(3) Radiopersonell skal som minimum inneha følgende radiosertifikater:

- a) Begrenset radiooperatørsertifikat (ROC/GMDSS) for betjening av radioutstyr for radiodekningsområde A1, og
- b) Generelt radiooperatørsertifikat (GOC/GMDSS), for betjening av radioutstyr for radiodekningsområdene A2, A3 eller A4.

(4) Krav til radiopersonell på passasjerskip:

- a) Alle vaktansvarlige navigatører skal være kvalifisert for nød- og sikkerhetsradiokommunikasjon, og inneha radiosertifikat som nevnt i 3. ledd, dersom skipet ikke har radiopersonell i egen stilling.
- b) Alarminstruksen skal vise hvem av de kvalifiserte vaktansvarlige navigatørene, eller radiopersonell i egen stilling, som er utpekt til kun å utføre radiokommunikasjonsplikter i tilfelle nød, i overensstemmelse med Sjøsikkerhetskonvensjonens regel IV/16.2.

(5) Krav til radiopersonell på lasteskip:

- a) Minst to vaktansvarlige navigatører skal være kvalifisert for nød- og sikkerhetsradiokommunikasjon, og inneha radiosertifikat som nevnt i 3. ledd, dersom skipet ikke har radiopersonell i egen stilling.
- b) Skip med radioutstyr for radiodekningsområdene A2, A3 eller A4, som på tidspunktet for ikrafttreddelsen av denne forskrift kun har én kvalifisert vaktansvarlig navigatør, eller radiopersonell i egen stilling, skal oppfylle kravet i dette ledd bokstav a senest 31. desember 1999.
- c) Alarminstruksen skal vise hvem av de kvalifiserte vaktansvarlige navigatørene, eller radiopersonell i egen stilling, som er utpekt til å ha hovedansvaret for radiokommunikasjon i tilfelle nød, i overensstemmelse med Sjøsikkerhetskonvensjonens regel IV/16.1.

§ 17. Radiodagbok

Bestemmelsene i Sjøsikkerhetskonvensjonens regel IV/17 og STCW-kodens del A, kapittel VIII, avsnitt VIII/2, nr. 87–89 skal følges.

Kapittel VI. Avsluttende bestemmelser**§ 18. Straff**

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av denne forskrift straffes med bøter i henhold til Almindelig borgerlig Straffelov av 22. mai 1902 nr. 10 § 339 nr. 2, dersom ikke strengere krav kommer til anvendelse i henhold til annen lovbestemmelse.

§ 19. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. februar 1999.

II

Endringene trer i kraft straks.

18. sept. Nr. 1059 2002**Forskrift om eksamen ved Høgskolen i Sør-Trøndelag.**

Fastsatt av styret for Høgskolen i Sør-Trøndelag 18. september 2002 med hjemmel i lov av 12. mai 1995 nr. 22 om universiteter og høyskoler § 50 nr. 7. Kunngjort 4. oktober 2002.

§ 1. Virkeområde

1. Bestemmelsene i denne forskrift gjelder for alle vurderingsordninger, dvs. eksamener, prøver, bedømmelser av framsyninger, framføringer og oppgaver eller annen vurdering, når resultatet inngår på vitnemål eller karakterutskrift og/eller er avgjørende for godkjent utdanning.
2. Dersom bestemmelsene i denne forskrift ikke er i overensstemmelse med bestemmelser om eksamen og sensur

fastsatt av departementet i nasjonale rammeplaner for et studium, gjelder bestemmelsene i rammeplanen foran denne forskriften.

§ 2. Definisjoner

1. Studieenheter

Emne er den minste studiepoenggivende enhet som kan inngå i et fag, en emnegruppe, et studieprogram eller en grad.

Fag er en samling av beslektede emner som er samlet under én felles fagbetegnelse.

Emnegruppe er en kombinasjon av emner fra ett eller flere fag/fagområder som gjennom fag- eller studieplan er definert til å utgjøre en samlet enhet.

Studieprogram er studieløp med et definert innhold i henhold til fag- eller studieplan, som studentene tas opp til, får studierett til og som fører fram til en avsluttet eksamen eller grad.

Når det i de følgende punkter benyttes begrepet emne, gjelder de samme regler dersom det er mer omfattende eksamener som dekker fag eller emnegruppe.

2. Med *eksamen* menes i denne forskriften:

Vurdering av studentens kunnskaper eller ferdigheter i et emne, i samsvar med vurderingsordninger fastlagt i fagbeskrivelse, og som inngår i sluttvurderingen av et emne eller som gir grunnlag for fastsettelse av selvstendig karakter på vitnemålet eller karakterutskriften.

Eksamen i et emne vil normalt være en eller flere av følgende eksamenstyper: skriftlig eksamen, muntlig eksamen, prosessvurdering underveis i emnet, presentasjon av praktisk oppgave, demonstrasjon av individuell ferdighet, bedømmelse av innleverte mapper, prosjektrapport, presentasjon av prosjekt, rapport over laboratorie- eller praksisarbeid.

Eksamen kan være individuell eller i fastlagte grupper og kan foregå under tilsyn i anvist lokale eller som hjemmeeksamen.

2.1. Med *avsluttende eksamen* menes i denne forskriften:

Den eksamen som holdes når et emne eller del av et emne er avsluttet.

2.2. Med *utsatt eksamen* menes i denne forskriften:

Eksamen for studenter som har vært sykemeldte eller hatt annet gyldig fravær ved avsluttende eksamen.

2.3. Med *ny eksamen* menes i denne forskriften:

Eksamen for studenter som ikke har bestått avsluttende eksamen.

2.4. Med *ekstraordinær eksamen* menes i denne forskriften:

Eksamen som ikke faller innenfor definisjonen av avsluttende, utsatt eller ny eksamen. Ekstraordinær eksamen kan arrangeres når høgszkolen i særskilte tilfeller finner det nødvendig. Styret avgjør om ekstraordinær eksamen skal arrangeres.

3. Med *praksisstudier* menes i denne forskriften:

Obligatoriske praksisperioder som studenten, i henhold til ramme-, studie- eller fagplan, må bestå for å få vitnemål.

4. Med *forprøve* menes i denne forskriften:

Obligatoriske arbeidskrav, eller andre krav (for eksempel frammøte, praksis som skal godkjennes), som skal være gjennomført og godkjent før en kan få karakter i emnet og/eller starte praksisstudier. Ved tradisjonell skriftlig eller muntlig eksamen må de obligatoriske arbeidskravene være oppfylt for å ha rett til å framstille seg til eksamen.

5. Med *student* menes i denne forskriften:

En som er tatt opp til emne, fag eller studieprogram ved høgszkolen, med hjemmel i lov om universiteter og høgszkoler § 37 – § 39, eller som er gitt adgang til eksamen med hjemmel i § 40 i lov om universiteter og høgszkoler.

6. Hvem som har myndigheten til å treffe vedtak med hjemmel i denne forskriften, er i denne forskriften lagt til høgszkolestyret, heretter benevnt styret. Myndigheten kan delegeres, med mindre det framgår av forskriften at styret selv skal treffe vedtaket.

§ 3. Vurderingsformer

1. Styret fastsetter hvilken vurderingsform, ev. kombinasjon av vurderingsformer, som skal gjelde for et emne. Normalt skal vurderingsformen ligge innenfor det som følger av § 2 pkt. 2, men styret kan fastsette andre former.

Oversikt over hvilke vurderingsformer som er fastsatt for et emne skal framgå av fag- eller studieplaner. Det samme gjelder regler for vektning av de enkelte eksamener eller prøver.

2. Muntlig eksamen skal være offentlig med mindre hensynet til gjennomføringen tilsier noe annet. Klinisk eksamen er unntatt fra offentlighet.

Sensor kan gjøre unntak fra regelen om offentlighet i det enkelte tilfelle etter ønske fra vedkommende eksamenskandidat, når tungtveiende grunner taler for det.

§ 4. Tidspunkt for eksamen

1. Avsluttende eksamen holdes når det er gjennomført og fullført undervisning i et emne. Tidspunkt og sted for den enkelte eksamen fastsettes av styret og kunngjøres i studiehandbok, på internett og/eller ved oppslag.

Kunngjøring skal normalt skje senest 10 – ti – uker før eksamen finner sted.

2. Styret fastsetter tidspunkt for utsatt eksamen. Når det kreves at den aktuelle eksamen er bestått før videre studieprogresjon tillates, skal utsatt eksamen avvikles slik at videre studieprogresjon er mulig.
3. Ny eksamen kan arrangeres på samme tid som avsluttende eksamen, eller bestemmes å avvikles sammen med utsatt eksamen.
4. For studenter med individuelle utdanningsplaner som avviker fra den normerte, kan nye eksamensforsøk etter studentens valg avlegges sammen med avsluttende eksamen eller ny/utsatt eksamen, dersom slik eksamen likevel skal arrangeres i den perioden studenten ønsker å melde seg opp.
5. Studenter som ønsker å forbedre eksamenskarakter som er bestått, må melde seg opp til avsluttende eksamen.
6. Styret avgjør om ekstraordinær eksamen skal arrangeres, tidspunkt for denne og hvordan kunngjøring skal skje.

§ 5. Studierett. Adgang til eksamen

1. For å få adgang til eksamen i det emne, fag eller studium en er tatt opp til, må studenter med hjemmel i lovens § 37 – § 39 være registrert og påmeldt til eksamen innenfor de frister som er fastsatt av høgskolen og kunngjort i studiehåndbøker, på internett og/eller ved oppslag, samt ha betalt de avgifter høgskolen har pålagt. Studenter som er gitt adgang til eksamen med hjemmel i lovens § 40, må ha betalt fastsatt avgift, jf. eget reglement for privatister.
2. Krav om forprøver og/eller eksamener fastsatt i fag- eller studieplan må være oppfylt før man kan framstille seg til eksamen/få karakter i emnet eller gå ut i praksisstudier, jf. § 2 pkt. 4. Teoriforelesninger regnes normalt ikke som forprøver. Kandidater som står i fare for å bli utestengt fra eksamen, skal varsles senest 3 uker før eksamen og gis en endelig frist for å oppfylle arbeidskravene.
3. Det er ikke anledning til å framstille seg til eksamen i samme kurs, fag eller emne mer enn tre ganger. Ved ny eller utsatt eksamen gjelder det pensum som var fastsatt siste gang det ble gitt undervisning i angjeldende kurs, fag eller emne.

Studenter har rett til å få tilrettelagt praksisstudier én gang til dersom første gang vurderes til ikke bestått. Ved andre gangs ikke bestått på samme praksisstudium må studenten avbryte studiet.

Styret kan ut fra begrunnet søknad dispensere fra bestemmelsene i dette punktet.

4. En student kan kreve å få framstille seg til eksamen i inntil ett år etter at emnet ikke lenger eksisterer på studieprogrammet. Retten til å fortsette ved et emne, fag eller studieprogram kan være regulert ved særskilte krav. Slike krav fastsettes av styret, og skal framgå av gjeldende fag- eller studieplaner.
5. Når det skal arrangeres ekstraordinær eksamen, avgjør styret i hvert enkelt tilfelle hvilke vilkår som må være oppfylt for å få adgang til eksamen/karakter i emnet, og det pensum som ligger til grunn ved eksamen.
6. Studieretten til det studieprogrammet en student er opptatt til, opphører dersom studieprogrammet ikke er fullført innen det dobbelte av normert studietid. Studieretten kan også opphøre når det er klart at studieprogrammet ikke kan fullføres, jf. pkt. 3. Tidsbegrensningen av studieretten gjelder ikke dersom det ved individuell utdanningsplan er avtalt avvikende studieprogresjon. Manglende oppfylling av inngått utdanningsplan kan også medføre at studieretten opphører. Styret fatter vedtak om opphør av studierett.

Pkt. 6 gjelder for studenter opptatt etter 1. juli 2002.

§ 6. Oppmelding til eksamen

1. Oppmelding til eksamen kan skje automatisk eller ved individuell skriftlig oppmelding, via høgskolens web-baserte oppmeldingsmodul eller på fastsatt skjema. Informasjon om rutiner og frister for oppmelding skal kunngjøres i studiehåndbok, på internett og/eller ved oppslag.
2. Senest 3 – tre – uker før ordinær eksamensperiode starter legges det ut oversikt over hvilke fag, kurs eller emne den enkelte student er oppmeldt til eksamen i. For eksamener som arrangeres utenom ordinær eksamensperiode, legges tilsvarende oversikt ut senest 1 – én – uke før eksamensdato. Det er studentens plikt å kontrollere at eksamenspåmeldingen er korrekt.

§ 7. Trekk og fravær fra eksamen

1. Dersom en student ønsker å trekke seg fra eksamen, må det skje senest to uker før eksamensdato. Melding om trekk skal skrives på eget skjema eller via høgskolens web-baserte oppmeldingsmodul. En student som har trukket seg fra en eksamen, regnes ikke som å ha vært oppmeldt til vedkommende eksamen, og kan ikke framstille seg på nytt før ved neste avsluttende eksamen.
2. Dersom en student uteblir fra eksamen, regnes fraværet som ugyldig med mindre vedkommende uten ugrunnet opphold leverer sykemelding eller dokumenterer annen rimelig grunn for uteblivelsen. Bare i særlige tilfeller kan dokumentasjon innlevert senere enn 3 døgn etter eksamensstart godkjennes som gyldig fravær.

Dersom fraværet blir vurdert som gyldig, har studenten rett til å framstille seg til utsatt eksamen. Dersom fraværet blir vurdert som ugyldig, gis ikke vedkommende mulighet for framstilling til eksamen før neste gang det arrangeres avsluttende eksamen i faget. Ugyldig fravær regnes som ett eksamensforsøk og teller med i det antall ganger en har rett til å gå opp til eksamen i samme emne.

§ 8. Særordninger

1. Kandidater som har behov for å få avlegge eksamen under særskilte vilkår, må sende dokumentert søknad til

vedkommende avdeling innen fristen for oppmelding. Dokumentasjon skal være av nyere dato, normalt ikke eldre enn 2 år. En kandidat som etter fristens utløp søker om å avlegge eksamen under særskilte vilkår, har rett til å få sin sak behandlet dersom vedkommende godtgjør at grunnlaget for søknaden er kommet opp etter at ordinær søknadsfrist er utløpt. Dersom behovet for særordning er permanent, kan det søkes om å få godkjent særordningene for hele studieperioden.

2. Særordninger kan gis i form av spesiell fysisk tilrettelegging, hjelpemidler og/eller utvidet tid til eksamen. Styret kan ut fra begrunnet søknad godkjenne at en kandidat får avvikende eksamensform.
3. Utvidet tid eller bruk av hjelpemidler skal kompensere for funksjonshemming eller en spesiell midlertidig situasjon, men skal ikke gi bedre eksamensvilkår enn de øvrige studentene har.
4. Studenter med dysleksi eller andre lese-/skrivevansker kan etter eget ønske få vedlagt sine besvarelser en anonymisert attest som bekrefter dette.
5. Kandidater som ikke har norsk som morsmål, skal normalt gis adgang til å bruke to-språklige ordbøker. Eventuelle ordbøker kan kreves innlevert for godkjenning før eksamen og vil da bli utlevert på eksamensdagen.
6. Forlenget tid til eksamen kan normalt gis med inntil:
 - 30 minutter for eksamener som varer til og med 3 timer
 - 45 minutter for eksamener som varer til og med 6 timer
 - 60 minutter for eksamener som varer mer enn 6 timer
 - 1 dag ekstra for hjemmeeksamen.Styret kan fastsette lengre tid når særlig tungtveiende grunner gjør dette nødvendig.
7. Styret kan godkjenne at eksamen avvikles utenfor institusjonen når dette kan skje under betryggende kontroll.

§ 9. *Hjelpemidler*

1. Styret fastsetter hvilke hjelpemidler som er tillatt ved eksamen i et emne. Studentene skal på forhånd ha fått oversikt over tillatte hjelpemidler; vanligvis i fag- eller studieplan. Hvilke hjelpemidler som er tillatt, skal dessuten tydelig framgå på eksamensoppgaven.
2. Bruk av ulovlige hjelpemidler betraktes som fusk. Besittelse av ulovlige hjelpemidler etter at eksamen er igangsatt betraktes som forsøk på fusk.

§ 10. *Karaktersystem – evaluering*

1. Ved eksamen benyttes bokstavkarakterer fra A – F, der A er beste og E dårligste ståkarakter, mens F gis ved ikke bestått. Vurderingen kan også graderes med karakterene bestått og ikke bestått.
2. Styret kan bestemme at karakterene bestått/ikke bestått kan nyttes ved evaluering av eksamener som teller med inntil 15 studiepoeng. For den enkelte student begrenses omfanget av slike eksamener til maksimalt 1/4 av teoridelen av et profesjonsstudium. Dette gjelder ikke rene praksisstudier/praksisperioder, som alltid kan vurderes til bestått/ikke bestått.
3. Ved fastsetting av endelig karakter på bakgrunn av flere deleksamener, kreves det at alle deleksamenene er vurdert til bestått karakter før det gis endelig karakter. Alle deleksamener som skal inngå i beregningen av én samlet karakter for faget, skal være basert på gjennomgående lik karakterskala. Det skal framgå av fag- eller studieplanen hvordan vektning av deleksamener og beregning av samlekarakter skjer.
4. Dersom en kandidat har framstilt seg til samme eksamen mer enn én gang, blir beste karakter gjeldende.

§ 11. *Sensur*

1. Styret skal sikre at studentenes kunnskaper og ferdigheter blir prøvd og vurdert på en upartisk og faglig betryggende måte. Styret fastsetter vurderingsformene for det enkelte studieprogram. Vurderingsformene skal være nedfelt i studieplanen/fagplanen for det enkelte emne. Det skal framgå av studieplanen/fagplanen hvilke vurderinger som inngår i den endelige karakteren og hvilke vurderinger som har status som forprøve.
2. Styret oppnevner sensorer etter forslag fra fagansvarlig.
3. Innenfor de rammer som loven tillater, fastsetter styret i hvilket omfang det skal brukes ekstern sensor i tillegg til intern i de enkelte studier.
4. En student som har bestått en eksamen som inngår som en del i en avsluttende, sammensatt vurdering, skal normalt ikke underkastes ny sensur i denne eksamen. Dette gjelder også når studenten framstiller seg for å forbedre eksisterende karakter i andre deler av den sammensatte vurderingen.

For fag hvor eksamen er sammensatt av en skriftlig og en muntlig prøve, kan en student som ikke har bestått skriftlig prøve, ikke framstille seg til muntlig prøve.

5. Sensuren skal foreligge innen tre uker hvis ikke særlige grunner gjør det nødvendig med utvidet frist. Styret selv kan gjøre unntak for enkeltksamener. Jf. lovens § 50 nr. 4.

Kunngjøring av eksamensresultat kan skje ved oppslag der det benyttes student-/kandidatnummer. Kunngjøring kan også skje elektronisk eller via karaktertelefon. Studentene er selv ansvarlige for å gjøre seg kjent med sensuren. Høgskolen er ikke ansvarlig for eventuelle feil og misforståelser som oppstår ved telefonisk beskjed om sensuren.

6. Innenfor lovens bestemmelser (jf. § 50) fastsetter styret selv kriterier for evaluering av vurderingsordningene.

§ 12. Fritak for eksamen eller prøve

1. Dokumentert søknad om fritak for eksamen eller prøve framsettes overfor avdelingen, som avgjør søknaden etter innstilling fra fagansvarlig. Fritak skal gis når det er godtgjort at tilsvarende eksamen eller prøve er avlagt ved samme eller annen institusjon. Det kan også gis fritak på grunnlag av annen velegnet eksamen eller prøve. Dokumentasjon av realkompetanse kan også gi grunnlag for fritak, jf. lovens § 49.
2. Søknad om fritak for eksamen eller prøve må normalt være framsatt innen 4 – fire – uker etter at studiet i vedkommende kurs, fag eller emne er påbegynt.
3. Fritak for eksamen eller prøve skal framgå på vitnemål og karakterutskrift, med angivelse av på hvilket grunnlag fritak er gitt.

§ 13. Reduksjon i studiepoeng

Dersom en student avlegger eksamen i emner som helt eller delvis overlapper hverandre, skal dette normalt føre til reduksjon i studiepoeng på vitnemål eller karakterutskrift. Slik faglig overlapping skal om mulig være opplyst i aktuell fag- eller studieplan. Studiepoengreduksjonen gis fullt ut i det emnet som overlappes av et annet emne, eller i det emnet hvor studenten sist har avlagt eksamen.

§ 14. Vitnemål, karakterutskrifter

1. Vitnemål utstedes etter avsluttet grad, yrkesutdanning eller annet studieprogram. For mindre enheter eller ikke fullførte yrkesutdanninger eller annet studieprogram utstedes karakterutskrift.
Vitnemål utstedes enten automatisk eller på anmodning.
2. Studenter som har fått fritak etter § 12, og som tilfredsstiller kravene til fullført studium, kan få vitnemål dersom minst halvparten av studiet regnet i studiepoeng er gjennomført ved høghskolen. Dersom en mindre del av studiet er tatt ved høghskolen, vurderes det i hvert enkelt tilfelle hvilken institusjon som skal utstede vitnemål.
3. Studenter som har forbedret karakterer som inngår i et vitnemål, kan kreve å få utstedt nytt vitnemål. Tidligere utstedt vitnemål må da innleveres.
Når det sannsynliggjøres at et vitnemål er tapt, kan det etter søknad utstedes nytt vitnemål. Slikt nytt vitnemål skal tydelig merkes DUPLIKAT.
4. Vitnemålet skal som et minimum gi opplysning om:
 - hvilken utdanning som er gjennomført
 - hvilken tittel/grad som ev. er oppnådd
 - navn, studiepoeng og karakter for emner som er gitt avsluttende vurdering, og som inngår i studieprogrammet
 - tidspunkt for avlagt eksamen for de enkelte emner som inngår i studieprogrammet
 - tidspunkt for fullført utdanning
 - hvilke emner kandidaten har fått fritak/godkjenning for, og grunnlaget for slikt fritak/godkjenning
 - tittel på større skriftlige arbeider som gis egen karakter på vitnemålet
 - opplysning om det karaktersystem som er benyttet.
5. Eksamener eller forprøver som inngår i en større sammensatt vurdering i et emne, skal normalt ikke spesifiseres på vitnemål eller karakterutskrifter.

§ 15. Begrunnelser og klager

1. Klage over formelle feil ved eksamen behandles etter § 51 i loven. Slik klage behandles av styrets klagenemnd på vegne av Høgskolestyret.
2. Begrunnelse for og klage over karakterfastsetting behandles etter § 52 i loven. Muntlig eksamen, prosessvurdering, vurdering av praksisopplæring og andre vurderingsformer som ikke kan etterprøves, kan ikke påklages mht. karakterfastsetting, jf. lovens § 52 nr. 5.
3. Klager eller krav om begrunnelse etter pkt. 1 – 2, framsettes overfor den organisasjonsenhet som har ansvaret for vedkommende eksamen.
4. Ved klage på karaktersetting på felles eksamensbesvarelse der det gis én felles karakter (gruppe-/prosjektksamen), må alle de som er bedømt samlet, samtykke i og skrive under klagen.
5. Framsettes det klage over karakterfastsetting for et emne som omfattes av et allerede utferdiget vitnemål, må dette vitnemålet tilbakeleveres til høghskolen før klagen kan tas under behandling.
6. Dersom det framsettes klage over karaktersetting før vitnemål er utferdiget, vil slikt vitnemål ikke bli utferdiget før klagen er ferdig behandlet.

§ 16. Fusk og forsøk på fusk

Fusk og forsøk på fusk behandles etter § 54, jf. § 42 i loven. Dette innebærer at følgende reaksjoner kan gjøres gjeldende for eksamenskandidater som fusker eller forsøker å fuske til eksamen:

- annullering av vedkommende eksamen eller prøve, jf. § 54
 - utestenging fra høghskolen og andre institusjoner under samme lov i inntil ett år, jf. § 42.
- Styret selv eller styrets klagenemnd fastsetter reaksjonsformen ved fusk eller forsøk på fusk.

§ 17. Utfyllende bestemmelser

Innenfor de rammer som fastsettes av loven og denne forskrift, fastsetter den enkelte organisasjonsenhet selv utfyllende regler om forhold som er særegne for enhetens eksamener.

§ 18. Retningslinjer for praktisk gjennomføring av eksamen

Styret kan fastsette nærmere retningslinjer for den praktiske gjennomføring av eksamen. Slike retningslinjer kan fastsettes for eksamenskandidatene, eksamensvakter, eksamensansvarlige, faglærere og sensorer.

§ 19. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft 1. oktober 2002. Fra samme dato oppheves forskrift av 9. mai 1996 nr. 565 om eksamen for Høgskolen i Sør-Trøndelag.

23. sept. Nr. 1060 2002**Forskrift om endring i forskrift om satellittbasert overvåkning av utenlandske fiskefartøys aktivitet i Norges økonomiske sone og i fiskerisonen ved Jan Mayen.**

Fastsatt av Fiskeridepartementet 23. september 2002 med hjemmel i lov av 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone § 4, forskrift av 23. mai 1980 nr. 4 om opprettelse av fiskerisone ved Jan Mayen § 4 og lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4 bokstav s. Kunngjort 4. oktober 2002.

I

I forskrift av 16. desember 1999 nr. 1342 om satellittbasert overvåkning av utenlandske fiskefartøys aktivitet i Norges økonomiske sone og i fiskerisonen ved Jan Mayen gjøres følgende endringer:

Forskriftens tittel skal lyde:

Forskrift om satellittbasert overvåkning av utenlandske fiskefartøys aktivitet i Norges indre farvann, sjøterritorium og økonomiske sone og i fiskerisonen ved Jan Mayen.

§ 1 skal lyde:

Denne forskrift gjelder for fiskefartøy over 24 meter største lengde som oppholder seg i Norges indre farvann, sjøterritorium og økonomiske sone og i fiskerisonen ved Jan Mayen, og som fører flagg fra medlemsland i den Europeiske Union, Russland, Færøyene, Grønland, Island og Polen.

Med fiskefartøy forstås fartøy av ethvert slag som er utstyrt for eller driver fiske og fangst i ervervsøyemed, eller som bistår fiskeflåten, herunder lete- og forsøksfartøy.

§ 2 første ledd skal lyde:

Fiskefartøy som oppholder seg i sonene som nevnt i § 1 skal ha installert om bord satellittsporingsutstyr og skal være underlagt sporning med vidererapportering til Fiskeridirektoratet.

II

Endringene trer i kraft straks.

26. sept. Nr. 1061 2002**Forskrift om forsøk med konkurranse om arbeidsformidling.**

Fastsatt av Arbeids- og administrasjonsdepartementet 26. september 2002 med hjemmel i lov av 27. juni 1947 nr. 9 om tiltak til å fremme sysselsetting § 17. Kunngjort 4. oktober 2002.

*I***§ 1. Forsøkets formål og innhold**

Formålet med forsøket er å få flere personer i jobb gjennom å prøve ut et bredere spekter av tilbydere og tiltak overfor personer som krever ekstra tilrettelegging og oppfølging i arbeidsmarkedet.

Forsøket innebærer at private og offentlige tilbydere mot vederlag skal arbeide for å få personer i målgruppene i ordinært arbeid. Aetat skal ikke være blant tilbyderne.

Personer i målgruppene skal, etter vurdering i Aetat, ha fritt valg av tjenesteleverandør mellom Aetat og de tilbyderne Aetat inngår kontrakt med.

§ 2. Målgrupper

Målgrupper for forsøket er langtidsledige og yrkeshemmede som er registrert hos Aetat i utvalgte fylker.

§ 3. Valg av tilbydere

Valg av tilbydere i forsøket gjøres etter anskaffelsesformen konkurranse med forhandlinger, i henhold til forskrift av 15. juni 2001 nr. 616 om offentlige anskaffelser del III.

§ 4. Krav til tilbyder

Tilbyder kan ikke avvise personer i målgruppen med mindre annet fremgår av kontrakten med Aetat.
Tilbyder skal rapportere til Aetat om alle forhold av betydning for gjennomføring av tjenesten.
Tilbyder skal også rapportere om forhold av betydning for retten til ytelser, jf. § 5.

§ 5. Ytelser til personer i målgruppene

Personer i målgruppene opprettholder eventuell rett til ytelser fra folketrygden, sosialtjenesten mv. under deltakelse i forsøket, på de alminnelige vilkårene som ellers gjelder for ytelsen.

Det kan ytes stønad etter forskrift om arbeidsmarkedstiltak kap. 10 etter nærmere vurdering i Aetat.

§ 6. Kontroll og sanksjoner

Aetat skal kontrollere at avtalte tjenester blir utført i samsvar med forsøkets formål og kontrakten mellom Aetat og tilbyder.

Aetat kan holde tilbake vederlag dersom tjenestene ikke blir utført i samsvar med kontrakten mellom Aetat og tilbyder.

§ 7. Taushetsplikt

Tilbyderne plikter å hindre at uvedkommende får adgang eller kjennskap til det de i forbindelse med gjennomføring av forsøket får vite om noens personlige forhold, jf. lov av 10. februar 1967 om behandlingsmåten i forvaltningssaker (forvaltningsloven).

§ 8. Varighet

Forsøkets varighet er tre år.

Den enkelte arbeidssøker kan ikke delta i tilbyders opplegg ut over tolv måneder.

*II**Ikrafttredelse*

Denne forskriften trer i kraft 1. oktober 2002.

27. sept. Nr. 1062 2002**Forskrift om opphevelse av forskrifter.**

Fastsatt av Finansdepartementet 27. september 2002 med hjemmel i lov av 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter og Stortingets avgiftsvedtak. Kunngjort 4. oktober 2002.

I

Følgende forskrifter oppheves:

- Forskrift av 18. desember 1987 nr. 1024 om avgift på kassettbånd for opptak og/eller gjengivelse av lyd eller bilder.
- Forskrift av 28. juni 1994 nr. 652 om avgift på radio- og fjernsynsmateriell m.v.

II

Forskriften trer i kraft straks.

30. sept. Nr. 1063 2002**Forskrift om endring i forskrift om materielle konkurranseregler i EØS-avtalen.**

Fastsatt av Arbeids- og administrasjonsdepartementet 30. september 2002 med hjemmel i lov av 27. november 1992 nr. 110 om konkurranseregler i EØS-avtalen m.v. § 1, jf. kgl.res av 27. november 1992 nr. 866, kgl.res. av 20. desember 1996 nr. 1156 og kgl.res av 19. desember 1997 nr. 1316. Kunngjort 4. oktober 2002.

I

I forskrift av 4. desember 1992 nr. 964 om materielle konkurranseregler i EØS-avtalen gjøres følgende endringer:

I kapittel XIII artikkel 4 skal nytt nr. 3 lyde:

3. Luftfartsselskaper som deltar i tariffkonsultasjoner om transport av passasjerer skal fra 1. september 2002 samle inn data om
 - a) hvor stor andel de tariffer som er fastsatt gjennom konsultasjoner utgjør av all tariffbelagt trafikk innenfor EØS,
 - b) i hvilken utstrekning billetter etter tariffer som er fastsatt gjennom konsultasjonene faktisk benyttes til interlining-tjenester,

- c) i hvilken utstrekning billetter etter tariffen utenom dem som er fastsatt gjennom konsultasjonene faktisk benyttes til interlining-tjenester.

De innsamlede data skal oversendes det kompetente overvåkningsorgan av eller på vegne av de berørte luftfartsselskapene hver sjette måned.

I kapittel XIII artikkel 7 skal første ledd lyde:

Dette kapittel skal gjelde til 30. juni 2005.

II

Endringene trer i kraft straks med virkning fra 1. juli 2002.

1. okt. Nr. 1064 2002

Forskrift om endring i forskrift om medisinsk utstyr.

Fastsatt av Helsedepartementet 1. oktober 2002 med hjemmel i lov av 12. januar 1995 nr. 6 om medisinsk utstyr § 3. Kunngjort 4. oktober 2002.

I

I forskrift av 12. januar 1995 nr. 25 om medisinsk utstyr gjøres følgende endringer:

Forskriftens hjemmelfelt skal lyde:

Fastsatt ved Regjeringens res. 12. januar 1995 med hjemmel i lov av 12. januar 1995 nr. 6 om medisinsk utstyr § 3, § 4, § 5, § 6, § 7, § 8, § 9, § 10 og § 11 og lov av 16. juni 1994 nr. 20 om tekniske kontrollorgan som har til oppgave å gjennomføre samsvarsvurderinger § 7. Jf. EØS-avtalen vedlegg II kap. X nr. 7 (direktiv 90/385/EØF endret ved direktiv 93/42/EØF og direktiv 93/68/EØF), kap. XXX nr. 1 (direktiv 93/42/EØF endret ved direktiv 98/79/EF og direktiv 2001/104/EF) og nr. 2 (direktiv 98/79/EF). Fremmet av Sosial- og helsedepartementet.

§ 1, § 2 og § 3 skal lyde:

§ 1. Virkeområde og definisjoner

(1) Forskriften gjelder krav som stilles til medisinsk utstyr, for såvidt gjelder: spesifikasjons- og sikkerhetskrav, risikoklassifisering, samsvarsvurdering, klinisk utprøving, ytelseskontroll, merking, informasjon, oppbevaring og registrering, samt meldeplikt ved feil eller svikt.

(2) Med medisinsk utstyr menes utstyr som definert i lov av 12. januar 1995 nr. 6 om medisinsk utstyr § 3. Videre gjelder øvrige definisjoner som følger av artikkel 1 i direktiv 90/385/EØF, direktiv 93/42/EØF som endret ved direktiv 2000/70/EF, direktiv 2001/104/EF og direktiv 98/79/EF.

(3) Forskriften gjelder ikke for in vitro medisinsk utstyr som utelukkende produseres og brukes innenfor én og samme helseinstitusjon og på produksjonsstedet, eller brukes i lokaler som ligger i umiddelbar nærhet uten å bli overført til en annen juridisk enhet. § 3 og § 3A får likevel anvendelse på alle fysiske eller juridiske personer som fremstiller in vitro medisinsk utstyr omfattet av forskriften, og som uten å markedsføre utstyret tar det i bruk og benytter det i sin yrkesvirksomhet.

(4) For elektromedisinsk utstyr og tilbehør gjelder også forskrifter hjemlet i lov av 24. mai 1929 nr. 4 om tilsyn med elektriske anlegg og elektrisk utstyr.

§ 2. Grunnleggende krav

(1) Før medisinsk utstyr kan markedsføres eller tas i bruk, skal det oppfylle de krav som stilles for utstyret i direktiv 90/385/EØF, direktiv 93/42/EØF som endret ved direktiv 2000/70/EF og direktiv 98/79/EF, herunder de grunnleggende krav som gjelder for utstyret i henhold til direktivens vedlegg I. I denne forbindelse skal det tas hensyn til utstyrets tiltenkte formål. Denne bestemmelsen får tilsvarende anvendelse på utstyr beregnet på vurdering av ytelse.

(2) De grunnleggende krav skal anses som oppfylt for utstyr som er i samsvar med de nasjonale standarder som gjennomfører de harmoniserte standarder som følger av artikkel 5 i direktiv 90/385/EØF, direktiv 93/42/EØF som endret ved direktiv 2000/70/EF og direktiv 98/79/EF, og som det er offentliggjort henvisninger til i De Europeiske Fellesskaps Tidende.

(3) For utstyr som er konstruert og fremstilt i samsvar med de felles tekniske spesifikasjoner¹ som i samsvar med direktiv 98/79/EF artikkel 5 er utarbeidet for utstyr nevnt i direktiv 98/79/EF vedlegg II liste A, og om nødvendig for utstyr på liste B, skal likeledes de grunnleggende krav anses oppfylt.

¹ De felles tekniske spesifikasjoner offentliggjøres i De Europeiske Fellesskaps Tidende.

§ 3. Klassifisering og samsvarsvurdering

(1) For å kunne påføre CE-merking etter § 5, skal medisinsk utstyr samsvarsvurderes i henhold til direktiv 90/385/EØF artikkel 9, direktiv 93/42/EØF artikkel 11 eller direktiv 98/79/EF artikkel 9.

(2) Medisinsk utstyr som omfattes av direktiv 93/42/EØF som endret ved direktiv 2000/70/EF skal klassifiseres i risikoklassene III, IIa, IIb og I, i samsvar med det som fremgår av artikkel 9 og vedlegg IX. For klasse III gjelder enten vedlegg II eller vedlegg III, sistnevnte sammen med vedlegg IV eller vedlegg V, for klasse IIa enten vedlegg II

eller vedlegg VII sammen med vedlegg IV eller V eller VI, for klasse IIb enten vedlegg II eller vedlegg III sammen med vedlegg IV eller V eller VI.

(3) For medisinsk utstyr som omfattes av direktiv 93/42/EØF, og som er i klasse I skal produsenten følge fremgangsmåten og utstede nødvendig erklæring som omhandlet i vedlegg VII.

(4) For individuelt tilpasset utstyr, samt utstyr beregnet til klinisk utprøving, skal produsenten følge fremgangsmåten og utstede erklæring som omhandlet i vedlegg VIII. For systemer og prosedyresetett gjelder nærmere regler slik det fremgår av direktiv 93/42/EØF som endret ved direktiv 2000/70/EF artikkel 12 og vedleggene IV, V og VI.

(5) For medisinsk utstyr som omfattes av direktiv 98/79/EF, unntatt utstyr som omfattes av vedlegg II eller som skal anvendes til ytelseskontroll, skal produsenten følge fremgangsmåten og utstede nødvendig erklæring som omhandlet i vedlegg III. For selvtester, og med de samme unntak som over, skal produsenten oppfylle de tilleggskrav som følger av vedlegg III punkt 6 før utstedelse av nødvendig erklæring. Alternativt kan produsenten i sistnevnte tilfelle følge fremgangsmåten i artikkel 9 punkt 2 eller 3.

(6) For medisinsk utstyr som dekkes av direktiv 98/79/EF, og som står på liste A i vedlegg II, unntatt utstyr til ytelseskontroll, skal produsenten enten følge fremgangsmåten i vedlegg IV, eller fremgangsmåten i vedlegg V sammen med fremgangsmåten i vedlegg VII. For utstyr på liste B i vedlegg II, med samme unntak som over, skal produsenten enten følge vedlegg IV, eller følge vedlegg V sammen med fremgangsmåten i vedlegg VI eller i vedlegg VII.

(7) For utstyr som faller inn under direktiv 98/79/EF, og som skal brukes til ytelseskontroll, skal produsenten følge fremgangsmåten i vedlegg VIII og utarbeide erklæring som angitt i vedlegget før utstyret gjøres tilgjengelig.

(8) Produsenter som kommer inn under direktiv 90/385/EØF, direktiv 93/42/EØF som endret ved direktiv 2000/70/EF og direktiv 98/79/EF kan la seg representere av sin autoriserte representant, for så vidt angår fremgangsmåtene i henholdsvis vedlegg III, IV og VI, jf. artikkel 9 punkt 6, vedlegg III, IV, VII og VIII, jf. artikkel 11 punkt 8 og vedlegg III, V, VI og VIII, jf. artikkel 9 punkt 6.

(9) Dokumenter og brev i forbindelse med nevnte fremgangsmåter, skal skrives på norsk eller på et annet EØS-språk som godtas av det meldte organ.

(10) Produsenten av medisinsk utstyr skal oppbevare samsvarserklæringen, den tekniske dokumentasjonen og de vedtak, rapporter og sertifikater som de meldte organene har utstedt, og stille dem til rådighet for nasjonale myndigheter til kontrollformål i fem år etter at det siste produktet ble fremstilt. Dersom produsenten ikke er etablert i EØS-området, skal produsentens representant være forpliktet til å stille ovennevnte dokumentasjon til rådighet på anmodning.

(11) Sosial- og helsedirektoratet kan, dersom hensynet til vern av helse tilsier det, på behørig begrunnet forespørsel gjøre unntak fra kravene til samsvars vurdering i henhold til direktiv 90/385/EØF artikkel 9 punkt 9, direktiv 93/42/EØF artikkel 11 punkt 13 eller direktiv 98/79/EF artikkel 9 punkt 12.

§ 6 skal lyde:

(1) Medisinsk utstyr skal være utstyrt med, eller vedlagt de opplysninger som er nødvendig for en sikker bruk av utstyret, idet det tas hensyn til den potensielle brukers utdanning og kunnskaper. Det skal fremgå hvilke(t) språk informasjonen er på. For medisinsk utstyr som skal brukes av pasient, herunder selvtester, skal nødvendige opplysninger være på norsk.

(2) Produsenten og produktet skal kunne identifiseres. For utstyr som er innført til EØS-området for markedsføring og distribusjon, skal det oppgis hvem som er ansvarlig innen EØS-området. For øvrig skal etiketten og øvrig informasjonsmateriale som skal medfølge, inneholde de opplysninger som er aktuelle og som er angitt i direktiv 90/385/EØF vedlegg I punkt 14 og 15, direktiv 93/42/EØF som endret ved direktiv 2000/70/EF vedlegg I punkt 13 eller direktiv 98/79/EF vedlegg I del B punkt 8.

§ 10 skal lyde:

(1) Denne forskrift trer i kraft fra den tid departementet bestemmer.¹

(2) Inntil 7. desember 2003 kan produkter som faller inn under direktiv 98/79/EF om in vitro diagnostisk medisinsk utstyr, og som ville vært tillatt markedsført og tatt i bruk etter de nasjonale regler som gjaldt 7. desember 1998 fortsatt markedsføres og brukes. Frem til 7. desember 2005 kan dette utstyret fortsatt brukes.

(3) Inntil 10. januar 2007 kan medisinsk utstyr omfattet av direktiv 2000/70/EF som endret ved direktiv 2001/104/EF markedsføres etter de nasjonale regler som gjaldt 10. januar 2002. Dette utstyret kan fortsatt tas i bruk frem til 10. januar 2009.

¹ Fra 20. januar 1995 iflg. vedtak 17. januar 1995 nr. 75.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2003.

1. okt. Nr. 1065 2002**Delegering av myndighet til Matmerk etter forskrift om beskyttelse av opprinnelsesbetegnelser, geografiske betegnelser og betegnelser for tradisjonelt særpreg på landbruksbaserte næringsmidler.**

Fastsatt av Statens næringsmiddeltilsyn 1. oktober 2002 med hjemmel i forskrift av 5. juli 2002 nr. 698 om beskyttelse av opprinnelsesbetegnelser, geografiske betegnelser og betegnelser for tradisjonelt særpreg på landbruksbaserte næringsmidler § 25 annet ledd. Kunngjort 4. oktober 2002.

Statens næringsmiddeltilsyn delegerer i henhold til forskrift av 5. juli 2002 nr. 698 om beskyttelse av opprinnelsesbetegnelser, geografiske betegnelser og betegnelser for tradisjonelt særpreg på landbruksbaserte næringsmidler § 25 annet ledd følgende myndighet til Matmerk:

- å motta og vurdere søknader og innstille til Statens næringsmiddeltilsyn, henlegge søknader og gi avslag på søknader etter forskriftens § 15.
 - å vurdere søknader om endring av produktforskrift og innstille til Statens næringsmiddeltilsyn etter forskriftens § 16.
 - å vurdere innsigelser og ta avgjørelser om innsigelser skal tas til følge eller ikke etter forskriftens § 20.
- Delegeringen kan endres eller oppheves.

Rettslige følger av delegeringen

Statens næringsmiddeltilsyn kan gi instruks om utførelsen av myndigheten. Statens næringsmiddeltilsyn er klageinstans for vedtak som Matmerk fatter etter forskrift om beskyttelse av opprinnelsesbetegnelser, geografiske betegnelser og betegnelser for tradisjonelt særpreg på landbruksbaserte næringsmidler.

Ikrafttredelse

Delegeringen trer i kraft 1. oktober 2002.

1. okt. Nr. 1066 2002**Forskrift om endring i forskrift om utfyllende tekniske og arkivfaglige bestemmelser om behandling av offentlige arkiver.**

Fastsatt av Riksarkivaren 1. oktober 2002 med hjemmel i forskrift av 11. desember 1998 nr. 1193 om offentlige arkiv § 2–13. Kunngjort 4. oktober 2002.

I

I forskrift av 1. desember 1999 nr. 1566 om utfyllende tekniske og arkivfaglige bestemmelser om behandling av offentlige arkiver gjøres følgende endring:

Nytt kapittel IX skal lyde:

Kapittel IX: Elektronisk arkivering av saksdokumenter

Fastsatt av Riksarkivaren 1. oktober 2002 med hjemmel i forskrift av 11. desember 1998 nr. 1193 om offentlige arkiv § 2–13.

*A. Generelle bestemmelser***§ 1–1. Virkeområde**

Bestemmelsene gjelder for alle offentlige organer som omfattes av arkivforskriften.

Bestemmelsene omfatter saksdokumenter som lagres på elektroniske medier, og elektroniske systemer som slike dokumenter er knyttet til, herunder journal- og arkivsystemer, saksbehandlingssystemer og spesialiserte fagsystemer.

§ 1–2. Registrering av elektroniske saksdokumenter

Saksdokumenter som lagres elektronisk, skal være knyttet til et journalføringssystem eller annet elektronisk system for registrering av dokumenter, jf. § 2–1 – § 2–3. Systemet skal styre all arkivering av og tilgang til saksdokumentene.

§ 1–3. Kassasjon av papirversjoner ved skanning

Når dokumenter på papir blir skannet og arkivert elektronisk i tråd med bestemmelsene i dette kapitlet av forskriften her, kan papirversjonen av dokumentene kasseres med mindre lovbestemte formkrav, for eksempel krav om håndskrevet signatur, eller andre juridiske hensyn krever at papirversjonen bevares.

Riksarkivaren kan i enkelttilfeller fastsette at også papirversjonen av dokumentene skal bevares, jf. arkivforskriften § 2–13.

§ 1–4. Utfyllende bestemmelser for kommuner og fylkeskommuner

Innenfor rammen av bestemmelsene i dette kapitlet av forskriften her, kan den enkelte kommune eller fylkeskommune fastsette utfyllende bestemmelser og instruksjer.

B. Krav til systemer, formater og lagringsmedier

§ 2-1. Generelle systemer for journalføring og arkivering

Journalføring av elektroniske saksdokumenter skal som hovedregel skje i et system som følger kravene i Noark-standarden og er godkjent av Riksarkivaren, jf. arkivforskriften § 2-9. Dette gjelder enten man benytter et rent journal- og arkivsystem, eller om funksjoner for journalføring iht. arkivforskriften § 2-6 og § 2-7 er integrert i et saksbehandlingssystem eller lignende.

Ved elektronisk arkivering av saksdokumenter må systemet tilfredsstillende de spesifikke kravene til elektronisk arkivering i Noark-standarden og være godkjent av Riksarkivaren for dette formålet.

Dersom saksdokumenter skal utveksles elektronisk i tilknytning til det elektroniske arkivet, bør systemet også tilfredsstillende basiskravene til integrert e-post i Noark.

Dersom dokumenter skal signeres med elektronisk signatur, bør systemet også tilfredsstillende basiskravene til integrert bruk av digital signatur i Noark.

§ 2-2. Spesialiserte fagsystemer med journalfunksjoner

For spesialiserte fagsystemer som har funksjoner for journalføring og arkivering av saksdokumenter, kan det gjøres unntak fra bestemmelsene i § 2-1 dersom systemet er blitt utformet før disse bestemmelsene iverksettes, eller dersom det av andre grunner er urimelig å stille krav om at Noark-standarden skal følges fullt ut. Slike unntak må godkjennes av Riksarkivaren for det enkelte system, jf. meldeplikten i § 4-1.

Unntak fra Noark-standarden etter første ledd innebærer at det gis dispensasjon fra arkivforskriften § 2-9 første punktum, jf. arkivforskriften § 1-3. De øvrige bestemmelser om journalføring i arkivforskriften gjelder likevel uinnskrenket, jf. særlig § 2-6, § 2-7 og § 2-10 i arkivforskriften. Dette innebærer bl.a. at alle obligatoriske journalopplysninger skal kunne registreres i systemet. Dokumenter som hører til én og samme sak, eller en annen type gruppering av dokumenter, skal kunne kobles sammen under et felles nummer.

Ved eksport for avlevering eller deponering, jf. § 2-4, skal systemet i alle tilfeller kunne produsere et datauttrekk som følger spesifikasjonene i rapporten *Saks- og dokumentoversikt* i gjeldende Noark-standard. I tillegg til denne rapporten kan Riksarkivaren i det enkelte tilfelle bestemme at det skal fremstilles et fullstendig avleveringsuttrekk slik dette er spesifisert i Noark-standarden.

Som ledd i vurderingen av et system kan Riksarkivaren kreve at det blir gjennomført test av prøve på datauttrekk i forhold til spesifikasjonene i Noark-standarden. I denne sammenheng kan organet pålegges å utføre test selv ved hjelp av verktøy som Riksarkivaren distribuerer for dette formålet. Riksarkivaren kan også autorisere andre instanser til å utføre eller administrere slik test.

§ 2-3. Andre systemer

Til elektronisk arkivering av saksdokumenter som ikke kommer inn under bestemmelsene om journalføring i arkivforskriften § 2-6 og § 2-7, kan man benytte systemer som ikke følger Noark-standarden. Systemene må likevel oppfylle de øvrige bestemmelsene i dette kapitlet av forskriften her. Jf. også § 4-1 om meldeplikt.

§ 2-4. Eksportfunksjoner

Systemet skal kunne eksportere datauttrekk hvor saksdokumentene er tilknyttet overordnede tabeller i samsvar med bestemmelsene i kapittel VIII i forskriften her (for statlige organer) eller kapittel 4 i *Normalinstruks for arkivdepot i kommuner og fylkeskommuner* (for kommunale og fylkeskommunale organer).

Bestemmelsene i første ledd gjelder ikke dersom alle dokumenter og opplysninger i systemet tillates kassert etter 10 år eller mindre i medhold av arkivloven § 9.

§ 2-5. Lagringsformater

Systemet skal ha funksjoner for å lagre elektroniske saksdokumenter i ett eller flere av de dokumentformater som er spesifisert i Noark-standarden og fastsatt som godkjente arkivformater i kapittel VIII i forskriften her. Kommuner og fylkeskommuner kan gjøre unntak fra denne bestemmelsen dersom andre arkivformater inngår i et samlet opplegg som er godkjent av Riksarkivaren, jf. *Normalinstruks for arkivdepot i kommuner og fylkeskommuner* pkt. 4.1.5.

Bestemmelsene i første ledd gjelder ikke for dokumenter som tillates kassert etter 10 år eller mindre i medhold av arkivloven § 9.

§ 2-6. Lagringsmedier

Ved elektronisk arkivering skal det benyttes lagringsmedier som sikrer at dokumentene blir bevart i tilgjengelig form inntil den formelle avleveringen til offentlig arkivdepot har funnet sted. Når dokumenter arkiveres off-line på bortsatte medier (CD, magnetisk tape), må det foretas kopiering til nye lagringsmedier i god tid før det arkiverte materialet kan bli utilgjengelig eller gå tapt pga. et teknologisk foreldet medium.

Det skal alltid være minst én ekstra kopi av elektroniske saksdokumenter på en separat lagringsenhet.

C. Krav til organisering og rutiner

§ 3-1. Blandet arkivering av elektroniske dokumenter og papirdokumenter

I systemer som følger Noark-standarden, kan det registreres en blanding av elektroniske dokumenter og dokumenter i papirform under forutsetning av

- at alle journalførte dokumenter innenfor én og samme sak lagres enten elektronisk eller på papir, med visse unntak for vedlegg, jf. Noark
- og at elektroniske og papirbaserte saker arkiveres i hver sin arkivdel.

Dersom det forekommer en blanding av elektroniske dokumenter og papirdokumenter innenfor samme sak, må hele saken arkiveres og avleveres samlet på papir. Sakens elektroniske dokumenter regnes da som arbeidskopier. Dersom man praktiserer saksdeling slik det er definert i Noark-standarden, kan man likevel arkivere saksdeler elektronisk selv om saken for øvrig er på papir. Forutsetningen er at slike saksdeler arkiveres i egne arkivdeler som bare har elektronisk materiale.

I systemer som ikke følger Noark-standarden, skal man bygge på tilsvarende prinsipper. Hovedregelen er at dokumenter som inngår i én og samme sak, eller i en annen type gruppering av dokumenter, jf. § 2–2, skal lagres enten elektronisk eller på papir. Dette gjelder så langt det lar seg gjøre innenfor hensiktsmessige løsninger. Papirbaserte og elektroniske saksdokumenter skal inngå i hver sine klart definerte deler av arkivet (arkivdeler).

All blanding av papirbasert og elektronisk arkivering skal være godt dokumentert i arkivplanen.

§ 3–2. *Oppbygning og bruk av det elektroniske arkivet*

Før systemet tas i bruk, skal det være utarbeidet en instruks for organet som beskriver oppbygningen og bruken av det elektroniske arkivet. For bruk av Noark-baserte systemer skal instruksjonen blant annet spesifisere følgende:

- 1) hvilke kategorier av saker, herunder typer av saksdokumenter, som skal arkiveres elektronisk, og hvilke som eventuelt iht. formkrav i lov- og regelverk eller av andre grunner skal arkiveres på papir, jf. § 3–1
- 2) hvilke(t) arkivformat(er) som skal brukes
- 3) dersom dokumenter skal autentiseres med digital signatur: hvilke typer dokumenter som skal autentiseres
- 4) retningslinjer for å verifisere at skanning av innkomne dokumenter er utført korrekt og komplett, og at dokumentene er lesbare, før det foretas kassasjon av den originale papirversjonen
- 5) retningslinjer for kassasjon av mottatte papirdokumenter som er skannet og arkivert elektronisk
- 6) en plan for periodisering av arkivet og vedlikehold av det elektroniske materialet inntil det kan avleveres til arkivdepot.

For systemer som ikke følger Noark-standarden, skal instruksjonen oppfylle de samme kravene så langt de er relevante.

Arkivplanen skal inneholde oversikt over arkivstrukturen, herunder eventuell inndeling i arkivdeler.

§ 3–3. *Interne ansvarsforhold og rutiner*

Før systemet tas i bruk, skal det være etablert et apparat og retningslinjer for å administrere og ajourholde brukerrettigheter til systemet. Det skal utarbeides instruks som beskriver følgende ansvarsforhold og rutiner så langt disse er relevante for bruk av systemet:

- 1) ansvar for tildeling og ajourhold av brukerrettigheter til registrerings- og arkiveringsfunksjoner
- 2) hvilke spesifikke registrerings- og arkiveringsrettigheter som tildeles ledere og saksbehandlere
- 3) ansvarsforhold og prosedyrer for registrering og arkivering av saksdokumenter som sendes og mottas som e-post
- 4) ansvarsforhold og prosedyrer for konvertering av saksdokumenter til arkivformat, herunder tidspunkt for konvertering
- 5) operatøransvar, arbeidsprosedyre og rutiner for kvalitetssikring ved skanning av innkomne papirdokumenter
- 6) ansvar og rutiner for kvalitetssikring av registreringen og den elektroniske arkiveringen
- 7) dersom digital signatur anvendes: regler og rutineopplegg for bruken
- 8) rutiner som definerer opplegg og ansvar for:
 - fordeling av dokumenter,
 - retting av registrerte journal- og arkivopplysninger,
 - avskrivning av ferdigstilte dokumenter,
 - vurdering av spørsmål vedrørende offentlighet,
 - registrering av unntak for offentlighet og hjemmel for dette.
- 9) nødprosedyrer for registrering og arkivering til bruk dersom systemet er ute av drift.

§ 3–4. *Kopibok*

For arkivdeler hvor alle egenproduserte dokumenter er lagret elektronisk, kan man sløyfe papirbasert kopibok. For andre arkivdeler skal det føres komplett papirbasert kopibok, jf. arkivforskriften § 3–9.

Dersom kopiboken i henhold til første ledd sløyfes for en eller flere arkivdeler, skal dette dokumenteres i arkivplanen.

D. Rapportering og godkjenning

§ 4–1. *Meldeplikt for systemer*

Dersom et offentlig organ planlegger å arkivere elektroniske saksdokumenter i et system som ikke kommer inn under godkjenningsordningen etter § 2–1, skal det sendes melding til Riksarkivaren før systemet tas i bruk. Meldingen skal inneholde

- a) systemets offisielle betegnelse (navn)
- b) leverandørens navn og adresse

- c) en kort oversikt over de funksjoner systemet har for registrering og arkivering av elektroniske saksdokumenter
- d) opplysninger om hvilket organ, eventuelt hvilke organer, som skal benytte systemet
- e) opplysninger om formålet med systemet og hvilke saksområder og typer av saksdokumenter det elektroniske arkivet skal omfatte
- f) navn og funksjonsområde for det system som det nye systemet erstatter.

Riksarkivaren kan i hvert tilfelle kreve å få seg forelagt systemet til godkjenning, jf. § 4–4.

§ 4–2. *Særskilt rapporteringsordning for statlige organer*

For statlige organer gjelder meldeplikten etter § 4–1 første ledd også når man tar i bruk systemer som er godkjent

etter bestemmelsene i § 2– 1. I slike meldinger kan man likevel utelate de opplysninger som er spesifisert under bokstav c.

§ 4–3. *Generell informasjonsplikt*

Riksarkivaren kan kreve å få seg forelagt de interne instruksjer et offentlig organ har utarbeidet for bruk av elektronisk arkivering, jf. arkivloven § 8.

§ 4–4. *Godkjenning*

Dersom systemer eller instruksjer som er innrapportert etter bestemmelsene i § 4–1, § 4–2 eller § 4–3, ikke tilfredsstillter kravene i dette kapitlet av forskriften her, kan Riksarkivaren pålegge organet å arkivere sine saksdokumenter på papir.

II

Endringen trer i kraft straks.

1. okt. Nr. 1067 2002

Forskrift om endring i forskrift om særavgifter.

Fastsatt av Finansdepartementet 1. oktober 2002 med hjemmel i lov av 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter og Stortingets avgiftsvedtak. Kunngjort 4. oktober 2002.

I

I forskrift av 11. desember 2001 nr. 1451 om særavgifter gjøres følgende endring:

§ 4–3–4 første punktum skal lyde:

Søknad om refusjon sendes månedlig til Trøndelag og Møre tolldistrikt (Trondheim distriktstollsted).

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2003.

1. okt. Nr. 1068 2002

Forskrift om endring i forskrift om endring i forskrift (Nr. 45) om tilbakebetaling av merverdiavgift ved havari m.v. i fiske.

Fastsatt av Finansdepartementet 1. oktober 2002 med hjemmel i lov av 19. juni 1969 nr. 66 om merverdiavgift § 40 tredje ledd og § 41 tredje ledd og lov av 19. juni 1969 nr. 67 om avgift på investeringer mv. § 7, jf. merverdiavgiftsloven § 75. Kunngjort 4. oktober 2002.

I

I forskrift av 30. september 2002 nr. 1048 om endring i forskrift (Nr. 45) om tilbakebetaling av merverdiavgift ved havari m.v. i fiske gjøres følgende endring:

Del II skal lyde:

Endringene trer i kraft 10. april 2003.

II

Endringen trer i kraft straks.

1. okt. Nr. 1069 2002

Forskrift om endring i forskrift om endring i forskrift (Nr. 71) om registrering av utenlandsk næringsdrivende ved representant m.v.

Fastsatt av Finansdepartementet 1. oktober 2002 med hjemmel i lov av 19. juni 1969 nr. 66 om merverdiavgift § 10 sjuende ledd og § 61a og lov av 19. juni 1969 nr. 67 om avgift på investeringer m.v. § 7, jf. merverdiavgiftsloven § 75. Kunngjort 4. oktober 2002.

I

I forskrift av 30. september 2002 nr. 1052 om endring i forskrift (Nr. 71) om registrering av utenlandsk næringsdrivende ved representant m.v. gjøres følgende endring:

Del II skal lyde:

Endringen trer i kraft 10. februar 2003.

II

Endringen trer i kraft straks.

1. okt. Nr. 1070 2002**Forskrift om endring i forskrift om endring i forskrift (Nr. 1) om regnskapsplikt og bokføring for næringsdrivende som går inn under bestemmelsene i merverdiavgiftsloven og investeringsavgiftsloven.**

Fastsatt av Skattedirektoratet 1. oktober 2002 med hjemmel i lov av 19. juni 1969 nr. 66 om merverdiavgift § 45, lov av 19. juni 1969 nr. 67 om avgift på investeringer m.v. § 7 og fullmakt av 9. juli 1969. Kunngjort 4. oktober 2002.

I

I forskrift av 30. september 2002 nr. 1038 om endring i forskrift (Nr. 1) om regnskapsplikt og bokføring for næringsdrivende som går inn under bestemmelsene i merverdiavgiftsloven og investeringsavgiftsloven gjøres følgende endring:

Del II skal lyde:

Endringene trer i kraft 1. oktober 2002 med unntak av endringene i § 3 siste punktum og § 4 tredje ledd første punktum som trer i kraft 10. februar 2003.

II

Endringen trer i kraft straks.

1. okt. Nr. 1071 2002**Forskrift om endring i forskrift om endring i forskrift (Nr. 22) om regnskapsplikt og bokføring for næringsdrivende i fiske og fangst som går inn under bestemmelsene i mval. og ial.**

Fastsatt av Skattedirektoratet 1. oktober 2002 med hjemmel i lov av 19. juni 1969 nr. 66 om merverdiavgift § 45, lov av 19. juni 1969 nr. 67 om avgift på investeringer m.v. § 7 og fullmakt av 9. juli 1969. Kunngjort 4. oktober 2002.

I

I forskrift av 30. september 2002 nr. 1039 om endring i forskrift (Nr. 22) om regnskapsplikt og bokføring for næringsdrivende i fiske og fangst som går inn under bestemmelsene i mval. og ial gjøres følgende endring:

Del II skal lyde:

Endringene trer i kraft 1. oktober 2002 med unntak av endringene i § 11 og § 13 første ledd som trer i kraft 1. oktober 2005.

II

Endringen trer i kraft straks.

1. okt. Nr. 1072 2002**Forskrift om endring i forskrift om endring i forskrift (Nr. 45–2) om regler om søknad om særskilt avgiftsavregning etter havari m.v. i fiske for fiskere som nytter årsoppgave.**

Fastsatt av Skattedirektoratet 1. oktober 2002 med hjemmel i forskrift (Nr. 45) av 30. mars 1971 nr. 1 om tilbakebetaling av merverdiavgift ved havari m.v. i fiske § 5. Kunngjort 4. oktober 2002.

I

I forskrift av 30. september 2002 nr. 1042 om endring i forskrift (Nr. 45–2) om regler om søknad om særskilt avgiftsavregning etter havari m.v. i fiske for fiskere som nytter årsoppgave gjøres følgende endring:

Del II skal lyde:

Endringen trer i kraft 10. april 2003.

II

Endringen trer i kraft straks.

4. juni Nr. 1073 2002**Forskrift om endring i forskrift om redningsredskaper m.m. på passasjer- og lasteskip.**

Fastsatt av Sjøfartsdirektoratet 4. juni 2002 med hjemmel i lov av 9. juni 1903 nr. 7 om Statskontrol med Skibes Sjødygtighed m.v. § 1, § 41a, § 42, § 47, § 48, § 97 og § 100, jf. kgl.res. av 5. april 1963 nr. 9 og kgl.res. av 1. desember 1978 nr. 1. Jf. EØS-avtalen vedlegg II kap. XIX nr. 1 (direktiv 98/34/EF) og vedlegg II kap. XXXII nr. 1 og vedlegg XIII nr. 56d (direktiv 96/98/EF). Kunngjort 8. oktober 2002.

I

I forskrift av 15. september 1992 nr. 700 om redningsredskaper m.m. på passasjer- og lasteskip er det foretatt endringer.

Forskriftens tittel skal lyde:

Forskrift om redningsredskaper m.m. på passasjer- og lasteskip (redningsredskaper).

Endringene er ikke materielle, men gjelder forskriftens struktur og språk. Forskriften lyder i sin helhet etter dette:

*Kapittel 1. Generelle bestemmelser***§ 1. Virkeområde**

- (1) Denne forskrift gjelder for nye og eksisterende konvensjonsskip og for nye og eksisterende ikke-konvensjonsskip uansett størrelse slik det fremgår av de enkelte paragrafer.
- (2) Forskriften gjelder også for nye og eksisterende bemannede lektere.
- (3) Ved utskifting, forandring mv. av redningsutstyr på eksisterende skip skal bestemmelsene i Sjøsikkerhetskonvensjonens regel III/1.4.3 følges.
- (4) Denne forskriften gjelder ikke fiske- og fangstfartøyer eller fritidsbåter.

§ 2. Definisjoner

- (1) I denne forskrift betyr:
 - a) *Alle skip*: Alle skip/lektere innen denne forskriftens virkeområde.
 - b) *Anerkjent klasseinstitusjon*: Klasseinstitusjoner som departementet har inngått overenskomst med i medhold av sjødyktighetslovens § 9:
 1. Det Norske Veritas (DNV)
 2. Lloyd's Register of Shipping (LRS)
 3. Bureau Veritas (BV)
 4. Germanischer Lloyd (GL)
 5. American Bureau of Shipping (ABS).
 - c) *Bemannet leker*: Lekter som har fått fastsatt bemanning etter den til enhver tid gjeldende forskrift om bemanning av norske skip.
 - d) *Bemyndiget*: Bemyndiget av Sjøfartsdirektoratet.
 - e) *Bruttotonnasje*: Den tallverdi som er oppgitt som bruttotonnasje i målebrevet. Dersom det i målebrevet er oppgitt sikkerhetstonnasje i anmerkingsrubrikken, gjelder tallverdien for denne som bruttotonnasje.
 - f) *Det største tillatte personantall*: Det høyeste antall passasjerer et skip etter sitt sertifikat kan føre, med tillegg av besetning eller andre personer ansatt og beskjeftiget på skipet.
 - g) *Eksisterende skip*: Skip som ikke er nytt skip.
 - h) *Godkjent, typegodkjent og akseptert*:
 1. For utstyr som omfattes av skipsutstyrsforskriften: Typegodkjent av teknisk kontrollorgan og merket i henhold til nevnte forskrift.
 2. For annet utstyr:
 - 2.1 Godkjent: Et enkelt utstyr godkjent av Sjøfartsdirektoratet, med unntak av radioutstyr som godkjennes av Post- og teletilsynet.
 - 2.2 Typegodkjent: Prototype godkjent av Sjøfartsdirektoratet med eller uten stikkprøvekontroll av serieproduksjon.
 - 2.3 Akseptert: Utstyr akseptert av Sjøfartsdirektoratet på bakgrunn av at det er godkjent eller typegodkjent av anerkjent klasseinstitusjon, annen offentlig eller privat institusjon eller administrasjon i et land som har ratifisert Sjøsikkerhetskonvensjonen.
 - i) *Hurtigbåt*: Fartøy som bygges i henhold til IMO res. A.373(x) «Code of safety for dynamically supported craft».
 - j) *Ikke-konvensjonsskip*: Skip som ikke omfattes av sjøsikkerhetskonvensjonen.
 - k) *Konvensjonsskip*: Skip som omfattes av sjøsikkerhetskonvensjonen.
 - l) *Lasteskip*: Ethvert skip som ikke er passasjerskip, fiske- og fangstfartøy, leker eller fritidsfartøy.

- m) *Lengde (L)*: 96 prosent av den hele lengde på en vannlinje ved en dybde svarende til 85 prosent av den minste dybde i risset målt fra overkanten av kjølen, eller lengden fra forkant av forstevnen til rorstammens akse på samme vannlinje, hvis denne lengde er større. På fartøy konstruert med styrlast skal vannlinjen som denne lengde er målt på være parallell med konstruksjonsvannlinjen.
- n) *Mil*: Nautisk mil = 1852 m.
- o) *Nytt skip*: Skip hvis kjøel strekkes, eller som er på et liknende byggetrinn, på eller etter den dag denne forskrift trer i kraft (1. november 1992).
- p) *Passasjerskip*: Et skip som skal ha passasjersertifikat eller sikkerhetsertifikat for passasjerskip i henhold til lov av 9. juni 1903 nr. 7 om Statskontrol med Skibes Sjødygtighed m.v. § 94, jf. § 41a og § 100 siste ledd.
- q) *Redningsfarkost*: Livbåt, mann-overbord-båt, redningsbåt, lettbåt, redningsflåter mv.
- r) *Regel III*: Sjø sikkerhetskonvensjonens kapittel III.
- s) *Roro passasjerskip*: Passasjerskip med roro lasterom eller rom av særskilt kategori som definert i SOLAS-74 Regel II-1/2.13 eller passasjerskip med innretninger som tillater vegtrafikkerende kjøretøy eller skinnegående materiell å rulle om bord på og av skipet.
- t) *Rutetrafikk*: En rekke seilinger med passasjerskip for å sikre forbindelsen mellom de to samme eller flere havner, eller en rekke seilinger til og fra samme havn uten mellom liggende anløp, enten
– i henhold til en offentliggjort rutetabell, eller
– med slik regelmessighet eller hyppighet at de fremstår som en systematisk rekke seilinger.
- u) *Sjø sikkerhetskonvensjonen (SOLAS)*: Den internasjonale konvensjon av 1974 om sikkerhet for menneskeliv til sjøs, med senere endringer.
- v) *Tankskip*: Et lasteskip som er bygd eller innredet for transport i bulk av flytende last.
- w) *Vertstat*: En EØS-stat til eller fra hvis havner et roro passasjerskip uansett flagg går i rutetrafikk.
- (2) Forøvrig gjelder de definisjoner som finnes i kapittel I regel 2 og kapittel III regel 3 i Sjø sikkerhetskonvensjonen for alle skip.

§ 3. Rederens og førerens plikter

Reder og fører skal sørge for at bestemmelsene i denne forskrift blir fulgt.

§ 4. Fravik

I enkelttilfeller kan Sjøfartsdirektoratet etter skriftlig søknad fravike forskriftens krav. Spesielle grunner må gjøre fraviket nødvendig og fraviket må være sikkerhetsmessig forsvarlig. Fravik må ikke være i strid med internasjonal overenskomst Norge har sluttet seg til.

Kapittel 2. Tegninger, godkjenning og kontroll

§ 5. Tegninger mv.

(1) Ved bygging eller ombygging av lasteskip og passasjerskip med største lengde på 15 m og derover, skal tegninger og spesifikasjoner i minst 3 eksemplarer forelegges Sjøfartsdirektoratet eller den det bemyndiger i god tid før bygging eller ombygging tar til.

(2) Følgende tegninger mv. vedrørende lasteskip med en bruttotonnasje på 500 og derover som er registrert, eller skal registreres i NIS, skal sendes skipets classeselskap for behandling:

- Spesifisert fortegnelse over redningsutstyr med angivelse av type, fabrikat, størrelse og serie- eller typebetegnelse.
- Tegninger i målestokk minst 1:50 som viser redningsutstyrets plassering og utsetting i relasjon til skipssiden og avstanden til propell, jf. regel III/13.
- Tegninger og beregninger vedrørende utsettingsarrangementet for redningsutstyret.
- Tegninger over utvendige og innvendige atkomstveier til redningsstasjonene, herunder mønstrings- og innskipningssteder. Redningsstasjonenes størrelse og plassering skal være angitt.

§ 6. Godkjenning av redningsredskaper og redningsutstyr

(1) Redningsredskaper og redningsutstyr som er påbudt i denne forskriften, skal være godkjent, typegodkjent eller akseptert.

(2) For redningsutstyr som skal typegodkjennes av Sjøfartsdirektoratet skal produsenten fremlegge for Sjøfartsdirektoratet eller den det bemyndiger, tilfredsstillende dokumentasjon.

(3) Dokumentasjonen skal vise at det foregår en produksjonskontroll som gir garanti for at det utstyr som produseres ved bedriften, har samme standard som typegodkjente prototyper.

§ 7. Operativ beredskap, vedlikehold, kontroll, servicestasjoner

(1) Bestemmelsene i regel III/19 skal følges. I tillegg gjelder følgende:

(2) For alle skip: Redningsflåter og oppblåsbare båter utover det antall som er påbudt, og flåter som finnes om bord på skip hvor flåter ikke er påbudt, skal etterses i samsvar med de til enhver tid gjeldende bestemmelser (forskrifter og relevante IMO-bestemmelser) om ettersyn og reparasjon etc. av oppblåsbare redningsflåter.

(3) Servicestasjoner i Norge.

- Det skal være opprettet stasjoner for utførelse av kontroll, service, vedlikehold og reparasjoner av redningsdrakter, redningsflåter og oppblåsbare båter og evakueringsklier med oppblåselige flytekamre på de

steder Sjøfartsdirektoratet bestemmer. For slikt utstyr er produsent/hovedagent ansvarlig for at servicepersonellet har fått nødvendig opplæring i å utføre ettersyn og service før de tillates å utføre dette arbeidet.

- b) Når nødvendig opplæring er gitt, og produsent/hovedagent har forvisset seg om at servicepersonellet har de nødvendige kunnskaper, skal produsenten eller hans representant utstede et bevis som bekreftes av Sjøfartsdirektoratet eller Skipskontrollen. På beviset skal angis hvilke flåtetypen vedkommende kan foreta ettersyn og service på.
- c) Så lenge en person er ansatt ved en servicestasjon, er produsent/hovedagent ansvarlig for at vedkommende holder seg orientert med hensyn til utførelse av servicearbeid, teknisk informasjon, oppfølging av rutiner mv.
- d) Etter fullført kontroll utsteder servicestasjonen et dokument på grunnlag av data fra kontrollisten. Dokumentet skal ha egnet formular og undertegnes av vedkommende som har utført kontrollen. Original oppbevares om bord på vedkommende skip. En kopi oppbevares ved servicestasjonen.

§ 8. Internasjonale krav

(1) Kravene i Sjøikkerhetskonvensjonens kapittel III skal følges for alle skip og lektre innen denne forskriftens virkeområde med de tillegg og unntak som følger av de enkelte paragrafer.

(2) Eksisterende konvensjonsskip skal forøvrig tilfredsstillende kravene i henholdsvis kapittel III i Sjøikkerhetskonvensjonen 1960 og kapittel III i Sjøikkerhetskonvensjonen som var i kraft før 1. juli 1986 og ellers oppfylle senere endringer i kapittel III i Sjøikkerhetskonvensjonen slik det fremgår av de enkelte bestemmelser i denne forskrift.

(3) Kravene i Sjøikkerhetskonvensjonens kapittel II-1, Regel 43 skal følges.

(4) IMO res. A.852(20) og IMO res. A.534(13) Kapittel 8 skal følges slik det fremgår av § 24A og § 25 annet ledd.

(5) For hurtigbåter skal kravene om redningsutstyr i IMO res. A.373(x) følges.

(6) For konstruksjon og prøving m.m. av redningsutstyr skal IMO Resolusjonene A.520(13), A.656(16), A.657(16), A.658(16), A.689(17), A.693(17) og A.760(18) samt MSC sirkulærer nr. 508, 509, 534 og 699 følges.

Kapittel 3. Generelle krav for passasjerskip og lasteskip

§ 9. Kommunikasjonsutstyr for konvensjonsskip

Bestemmelsene om kommunikasjonsutstyr i regel III/6.1 og III/6.2, jf. SOLAS-endring av 9. november 1988 (GMDSS), skal følges for konvensjonsskip med de presiseringer og fortolkninger som fremgår i det følgende:

- a) Konvensjonsskip kjølsturket etter 1. februar 1992, skal oppfylle bestemmelsene i regel III/6.2, jf. SOLAS-endring av 9. november 1988.
- b) Konvensjonsskip kjølsturket før 1. februar 1992, inkludert lasteskip med en bruttotonnasje mellom 300 og 500 i internasjonal fart, skal senest 1. februar 1995 oppfylle bestemmelsene i regel III/6.2, jf. SOLAS endring av 9. november 1988. Inntil slike konvensjonsskip oppfyller bestemmelsene i regel III/6.2, jf. SOLAS-endring av 9. november 1988, skal slike skip, unntatt lasteskip med en bruttotonnasje på mellom 300 og 500 i internasjonal fart, oppfylle alle relevante krav til kommunikasjonsutstyr i regel III/6, jf. SOLAS-endring av 1. juli 1983, som angitt nedenfor:
 - 1) Regel III/6.2.1, jf. SOLAS-endring av 1. juli 1983, skal oppfylles. Utstyret skal være plassert på skipets bro eller i et rom nær broen som aldri er avlåst under seilas. Utstyret skal ikke være plassert i radiatorrommet.
 - 2) Regel III/6.2.2, jf. SOLAS-endring av 1. juli 1983, gjelder kun passasjerskip i internasjonal fart, slik det fremgår av regelen. Passasjerskip, som i henhold til denne regel skal ha «Radiotelegrafiinstallasjon for livbåter» kan alternativt installere «Bærbart radioutstyr for redningsfarkost» fastmontert i de livbåter som omfattes av nevnte krav. Utstyret skal kunne drives fra batterier, og utstyret skal omfatte en antenne som kan fastgjøres i livbåten.
 - 3) Regel III/6.2.3, jf. SOLAS-endring av 1. juli 1983, om krav til 2 stk. «nødradiopilesender for redningsfarkost», kan alternativt oppfylles ved anskaffelse av 2 stk. radartranspondere. For skip kjølsturket før 1. juli 1986 gis dessuten alternative muligheter for oppfyllelse av regel III/6.2.3, som fremgår av nr. 4 og 5:
 - 4) Konvensjonsskip som er kjølsturket før 1. juli 1986, som er utstyrt med fri-flyt satellitt nødpeilesender for 406 MHz og 121,5 MHz, trenger ikke å anskaffe tilleggsutstyr for å oppfylle kravet i regel III/6.2.3 om 2 stk. «nødradiopilesender for redningsfarkost».
 - 5) Konvensjonsskip som er kjølsturket før 1. juli 1986, som er utstyrt med fri-flyt nødpeilesender for 121,5 og 243 MHz, må enten skifte denne ut med fri-flyt satellittnødpeilesender for 406 MHz og 121,5 MHz, eller beholde nåværende fri-flyt samt anskaffe følgende tilleggsutstyr: En radartransponder eller en «nødradiopilesender for redningsfarkost» for 121,5 og 243 MHz.
 - 6) Kravet i regel III/6.2.4, jf. SOLAS-endring av 1. juli 1983 om minst 3 stk. «toveis radiotelefonapparat» (for VHF eller UHF) skal oppfylles av konvensjonsskip. På skip hvor det må anskaffes nytt utstyr for å oppfylle dette krav, skal det anskaffes 3 stk. «toveis VHF-radiotelefonapparater» som oppfyller de krav som er gitt i regel III/6.2.1, jf. SOLAS-endring av 9. november 1988.

§ 10. Kommunikasjonsutstyr for ikke-konvensjonsskip

(1) Ikke-konvensjonsskip i liten kystfart og større fart, skal være utstyrt med to stk. «toveis radiotelefonapparater» som minst oppfyller de krav som er gitt i regel III/6.2.4, jf. SOLAS-endring av 1. juli 1983. På skip hvor det må anskaffes nytt utstyr for å oppfylle dette krav, skal det anskaffes 2 stk. «toveis VHF-radiotelefonapparater» som oppfyller de krav som er gitt i regel III/6.2.3, jf. SOLAS-endring av 9. november 1988.

(2) Lasteskip med en bruttotonasje på mellom 300 og 500 i internasjonal fart skal, inntil de oppfyller det krav som er angitt i § 9 første ledd bokstav b, første punkt oppfylle de krav som er gitt til ikke-konvensjonsskip i første ledd ovenfor.

§ 11. Nødbluss

(1) Ethvert skip som skal ha passasjer- eller fartssertifikat for nedenfor nevnte farvann, samt skip som ikke skal ha fartssertifikat og som anvendes i slike farvann, skal ha om bord:

- a) Helt innelukket farvann: 3 røde håndbluss.
- b) Innaskjærs fart hvor åpne havstrekninger på over 25 nautiske mil ikke passerer: 3 fallskjermlys og 3 røde håndbluss.
- c) Liten kystfart: 6 fallskjermlys og 6 røde håndbluss.
- d) Stor kystfart og større fart: 12 fallskjermlys.

(2) Nødblussene skal være plassert på et forsvarlig og hensiktsmessig sted om bord i nærheten av broen. De skal oppbevares i lufttett pakning og utskiftes i henhold til den utskiftingsdato som er angitt på pakningene.

(3) For alle skip gjelder følgende: fallskjermlys og håndbluss skal være plassert på et forsvarlig og hensiktsmessig sted om bord. De skal oppbevares i lufttett pakning og utskiftes iht. den utskiftingsdato som er angitt på pakningene.

(4) For intern kommunikasjon og alarmsystemer gjelder følgende: for konvensjonsskip og for ikke-konvensjonsskip i liten kystfart og større fart, skal regel III/6.4 følges.

§ 12. Personlige redningsredskaper

(1) Bestemmelsene i regel III/7 skal følges.

(2) På passasjerskip i mindre fart enn liten kystfart, men større enn helt innelukket farvann, skal minst halvdelen av det samlede antall livbøyer være forsynt med selvtennende bøyelys som oppfyller gjeldende internasjonale krav. Om det bare føres en livbøye, kan dette lys sløyfes.

(3) På passasjerskip i innaskjærs fart eller mindre fart, (fartsområde 1–3) som skal føre minst 5 livbøyer, skal minst en av livbøyene på hver side være utstyrt med flytende redningsline. På skip som skal føre minst 4 livbøyer, skal minst en av livbøyene være utstyrt med slik redningsline. Om det bare føres 2 livbøyer, kan redningslinen sløyfes.

(4) På lasteskip med en bruttotonasje under 200 i liten og stor kystfart, godtas at røyksignaler har en brenntid på 7 minutter. På lasteskip i mindre fart og på lasteskip med en bruttotonasje under 50 godtas to røyksignaler som har en brenntid på 2,5 minutter.

(5) Flytende røyksignaler skal utskiftes iht. den utskiftingsdato som er angitt på pakningene.

(6) Bemannede lektre skal føre:

- a) minst 4 livbøyer hvorav 2 skal være utstyrt med bøyelys og line, og
- b) redningsvester og redningsdrakter for alle om bord.

§ 13. Alarminstruks og nødinstruks

(1) Bestemmelsene i regel III/8 skal følges. Forøvrig gjelder følgende:

(2) På passasjerskip i internasjonal fart, og på passasjerskip som fører 300 passasjerer og derover i nasjonal fart, skal alarminstruks med tilhørende instruks være forelagt Sjøfartsdirektoratet til behandling. På andre passasjerskip skal det utarbeides alarminstruks jf. § 36, uten at den gis særskilt behandling.

(3) Ikke-konvensjonsskip, med unntak av åpne passasjerskip med sertifikat for maksimum 10 passasjerer, skal tilfredsstillende bestemmelsene i regel III/8 så langt dette passer på det enkelte skip.

(4) På skip med en bruttotonasje under 500 kan det unnlates å sette opp alarminstruks i maskinrommet.

§ 14. Bemanning og ledelse av redningsfarkoster

(1) Bestemmelsene i regel III/10 skal følges.

(2) Personer som er utpekt til å ha kommandoen over redningsfarkoster under utsettingsarrangement skal, dersom vedkommende ikke er dekksoffiser, ha særskilt sertifikat («båtmannssertifikat») utstedt av Sjøfartsdirektoratet eller instans utpekt av Sjøfartsdirektoratet.

(3) Vilkårene er som angitt i Internasjonal konvensjon om normer for opplæring, sertifikater og vakthold for sjømenn 1978.

(4) Personer som skal bemanne redningsfarkoster eller annet redningsutstyr, skal ha fått nødvendig opplæring.

(5) For ikke-konvensjonsskip får bestemmelsene i Sjøsikkerhetskonvensjonen tilsvarende anvendelse i den utstrekning det er rimelig og nødvendig for å kunne betjene det utstyr som er om bord på det enkelte skip. Regel III/10.6 kommer ikke til anvendelse.

§ 15. Mønstrings- og innskipningsarrangement for redningsfarkoster

(1) Konvensjonsskip skal følge bestemmelsene i regel III/11.

(2) Mønstringsstasjonene om bord i passasjerskip skal merkes slik at det er mulig å avgjøre hvilken mønstringsstasjon en er kommet til.

(3) For ikke-konvensjonsskip får regel III/11 tilsvarende anvendelse så langt det passer. På skip med en bruttotonnasje under 300, men over 100 som anvendes i liten kystfart eller større fart, kan bestemmelsene i regel II-1/43 anvendes når det gjelder nødskraftkilden for nødbelysningen.

§ 16. *Arrangement for utsetting og ombordtaking av redningsfarkoster*

(1) Bestemmelsene i regel III/15 skal følges. I tillegg gjelder følgende:

(2) På passasjerskip skal det anordnes porter i rekkverk eller skansekleddning på innskipningsstedene. Portene må kun svinge innover.

(3) For skip med en bruttotonnasje mindre enn 300 kan bestemmelsene i regel II-1/43 anvendes både på passasjer- og lasteskip for så vidt angår nødskraftkilden for nødbelysningen.

§ 17. *Linekastende apparater*

(1) Bestemmelsene i Regel III/17 skal følges.

(2) For ikke-konvensjonsskip gjelder følgende: Passasjerskip med en bruttotonnasje på 300 og derover og lasteskip med en bruttotonnasje på 50 og derover skal være utstyrt med et linekastende apparat som tilfredsstiller kravene i regel III/49. Det behøver ikke være mer enn 2 liner og 2 prosjektiler om bord.

Kapittel 4. Spesielle tilleggskrav for passasjerskip

§ 18. *Redningsfarkoster og mann-overbord-båter*

(1) Bestemmelsene i regel III/20 og regel III/39 skal følges.

(2) I tillegg gjelder følgende for Konvensjonsskip:

Det skal anbringes om bord et slikt antall utsettingsarrangement for redningsflåter at det maksimalt blir 6 flåter eller maksimum 150 personer til hvert utsettingsarrangement forutsatt at evakueringstiden angitt i regel III/20.1.4 kan oppfylles.

Passasjerskip på kort internasjonal reise som under henvisning til regel III/2.1, er gitt dispensasjon fra regel III/20.1.2, skal minst føre livbåter og redningsflåter med samlet kapasitet for minst 110% av det største tillatte personantall. I tillegg skal det føres en akseptert mann-overbord-båt anbrakt under utsettingsarrangement som er akseptert.

(3) For ikke-konvensjonsskip gjelder følgende:

a) Skip i liten kystfart skal føre:

1. Livbåter anbrakt under daviter, tilstrekkelig til minst 20% av det største tillatte personantall. Dog skal det alltid være minst to slike båter utstyrt med typegodkjent diesel motor, fordelt på hver side, og som hver skal kunne ta opp minst 15 personer.
2. Redningsbåter eller redningsflåter, faste eller oppblåsbare tilstrekkelig til, sammen med de båter som er nevnt i underpunkt 1. ovenfor, å ta opp minst 60% av det største tillatte personantall.
3. Oppblåsbare redningsflåter til ytterligere minst 40% av det største tillatte personantall.
4. En eller flere mann-overbord-båter. Antallet livbåter og mann-overbord-båter som føres, skal være slik at det ikke er nødvendig at hver livbåt eller mann-overbord-båt samler mer enn 9 redningsflåter.

b) Skip i mindre fart enn liten kystfart skal føre:

1. Redningsbåter eller mann-overbord-båter anbrakt under godkjent utsettingsarrangement og redningsflåter med tilstrekkelig kapasitet til sammen med båtene å ta opp minst 100% av det største tillatte personantall. Antallet redningsbåter og mann-overbord-båter som føres, skal være slik at det ikke er nødvendig at hver båt samler mer enn 9 redningsflåter.
2. Når skip nevnt i bokstav a ikke kan føre redningsbåter eller mann-overbord-båter, skal det føre redningsflåter for det største tillatte personantall. Når skipets lengde er på 20 m og derover eller dekket er 1,5 m eller mer over vannet i lett tilstand, skal det dessuten føre en godkjent lettåter anbrakt under utsettingsarrangement som påbudt av Sjøfartsdirektoratet, jf. § 34 annet ledd.
3. Skip som skal anvendes i fart på elver eller på innsjøer, skal føre redningsflåter med kapasitet for alle de ombordværende. Helt åpne båter som kun anvendes i slik fart i sommerhalvåret, skal være utstyrt med minst en livbøye og redningsvester for alle om bord.

(4) Riksveiferjer i fartsområde 1–3 kan benytte redningsbåt eller lettåter i stedet for typegodkjent/akseptert mann-overbord-båt.

§ 19. *Oppblåsbare flåter til bruk innenfor begrensede fartsområder*

(1) Sjøfartsdirektoratet kan tillate å fravike Sjøsikkerhetskonvensjonens regel III/39, jf. 16, under følgende forutsetninger:

(2) En åpen oppblåsbar redningsflåte for 40–50 personer eller mer, til bruk om bord i passasjerskip som har sertifikat for innaskjærs fart hvor åpne havstrekninger på over 5 nautiske mil ikke passerer, skal være av materialer, konstruksjon og type som er godkjent eller akseptert. Den skal for øvrig tilfredsstille følgende krav:

a) Den skal gi samme beskyttelse og ha samme egenskaper uansett hvilken side den flyter på.

b) Den skal være utstyrt med to oppblåsbare entringsplattformer anbrakt slik at de er på motsatt side av

hverandre, skal kunne benyttes uansett hvilken side den flyter på. Mellom entringsplattform og flytekammer skal det være anordnet en ventil som åpnes ved 1/2 arbeidstrykk.

- c) Flåten skal være selvløsende med en kapasitet på minst 200 l pr. minutt.
- d) Service og vedlikehold skal utføres på samme måte og følge samme tidsintervall som anført i regel III/19.8.

§ 20. *Evakueringssklier*

(1) Bestemmelsene i regel III/48.5 skal følges. Evakueringssklier med tilhørende arrangement skal være godkjent. I tillegg gjelder følgende:

(2) Skip som er pålagt å ha oppblåsbare flåter, kan benytte oppblåsbare evakueringssklier i forbindelse med evakueringen.

(3) Duk og limsammenføyninger i evakueringssklier skal oppfylle samme krav som i de til enhver tid gjeldende bestemmelser om oppblåsbare redningsflåter.

(4) Evakueringssklier skal være konstruert slik at selv om ett av kamrene i dens sider eller midtseksjon punkteres, skal den likevel være så stiv at punkteringen ikke har betydning for dens anvendelse som evakueringssklier.

(5) Service og vedlikehold på oppblåsbare evakueringssklier skal utføres på samme måte og følge samme tidsintervall som for oppblåsbare redningsflåter.

§ 21. *Personlige redningsmidler*

(1) Bestemmelsene i regel III/21 skal følges.

(2) For Konvensjonsskip og ikke-konvensjonsskip gjelder følgende:

a) Redningsvester skal oppbevares på lett tilgjengelige og godt merkede steder om bord i tydelig merkede og godt ventilerte kasser eller skap i nærheten av redningsbåtene og redningsflåtene. For skip som nyttes i dagsseilas, skal redningsvestene oppbevares på dekk i nærheten av redningsfarkostene. På hurtigbåter kan redningsvestene plasseres under hvert stolsete.

b) Barneverter som føres i tillegg til vester for voksne, skal oppbevares atskilt fra disse og være lett tilgjengelig for barn.

c) Redningsvester på passasjerskip skal ha arrangement eller konstruksjon som gjør at redningsvesten er enkel å ta korrekt på. Vestene skal ha festestopper som ikke behøver tres gjennom løkker e.l. og som ikke er basert på knyting. Redningsvestene skal dessuten ha skrittstropp eller annen likeverdig løsning som sikrer at de sitter på ved bruk. Redningsvestene skal være utstyrt med lys i henhold til SOLAS regel III/22.3.1 (1996 Amendments) og skal gi termisk beskyttelse som tilfredsstiller kravene i IMO MSC/Circ. 922. Kravet om termisk beskyttelse gjelder ikke for skip som kun opererer i farvann mellom 30° S og 30° N.

(3) For ikke-konvensjonsskip gjelder følgende:

a) På skip som skal ha sertifikat for liten kystfart, skal føres:

1. Minst 8 livbøyer hvis skipets største lengde er større enn 46 m.
2. Minst 7 livbøyer hvis skipets største lengde er mellom 30 m og 46 m.
3. Minst 5 livbøyer hvis skipets største lengde er mindre enn 30 m.

b) På skip som skal ha sertifikat for mindre fart enn liten kystfart skal føres:

1. Minst 6 livbøyer hvis skipets største lengde er større enn 46 m.
2. Minst 5 livbøyer hvis skipets største lengde er mellom 30 m og 46 m.
3. Minst 4 livbøyer hvis skipets største lengde er mellom 15 m og 30 m.
4. Minst 2 livbøyer hvis skipets største lengde er mindre enn 15 m.

c) Helt åpne båter som skal ha sertifikat for helt innelukket farvann, skal føre minst 1 livbøye.

d) Bestemmelsene i regel III/21.2 skal følges.

e) For ikke-konvensjonsskip hvor det kreves livbåter/redningsbåter eller mann-overbord-båter, skal bestemmelsene i regel III/21.4 følges.

§ 22. *Innskipningsarrangement for redningsfarkoster og mann-overbord-båter*

(1) Bestemmelsene i regel III/22 skal følges. I tillegg gjelder følgende:

(2) Innskipningen i redningsfarkostene i stuet posisjon skal ikke kunne foregå med mindre utsettingsarrangement er typegodkjent eller akseptert for utsetting og låring av farkostene fra stuet posisjon med fullt personantall om bord.

§ 23. *Mønstringsstasjoner*

(1) Bestemmelsene i regel III/24 skal følges.

(2) For Konvensjonsskip gjelder i tillegg følgende: Mønstring av passasjerene kan foregå i salonger eller tilsvarende oppholdsrom for passasjerene under forutsetning av at disse rom har tilstrekkelig størrelse og har direkte atkomst til innskipningsstedet.

(3) For ikke-konvensjonsskip gjelder i tillegg: På passasjerskip i hurtigrutefart på Nord-Norge får bestemmelsene ovenfor tilsvarende anvendelse. På andre passasjerskip skal det ved innskipningsstasjonene for redningsfarkostene være tilstrekkelig plass til at innskipningen kan foregå på forsvarlig måte. Innskipningsstasjonene og atkomsten til disse må ikke blokkeres eller belemres med last eller utstyr.

§ 24. Øvelser

- (1) Bestemmelsene i Regel III/18 og Regel III/25 skal følges.
- (2) For Konvensjonsskip gjelder i tillegg følgende: Ved fornyelsesbesiktelser for sikkerhets sertifikat for passasjerskip skal båt- og brannøvelse foretas under tilsyn av Skipskontrollen.
- (3) For ikke-konvensjonsskip gjelder i tillegg:
 - a) På passasjerskip skal besetningen mønstre til rednings- og brannøvelser minst en gang hver annen uke.
 - b) Ved øvelsene skal alarminstruksjonen følges, og hele skipets besetning skal delta.
 - c) Ved fornyelsesbesiktelser for passasjersertifikat, samt ved årlige besiktelser, skal rednings- og brannøvelser foretas under tilsyn av Skipskontrollen.

§ 24A. Beredskapsplaner

- (1) For roro passasjerskip i rutetraffic i utenriks fart fra havner i en EØS-stat gjelder regel III/29 (1996 Amendments). Beredskapsplaner skal være i samsvar med IMO res. A.852(20).
- (2) Dersom to eller flere EØS-stater er berørt av rutetrafficen som vertsstater, skal de i fellesskap utarbeide en plan for de ulike rutene.

*Kapittel 5. Spesielle tilleggskrav for lasteskip***§ 25. Redningsfarkoster og mann-overbord-båter**

- (1) Bestemmelsene i regel III/26 skal følges.
- (2) For Konvensjonsskip og ikke-konvensjonsskip gjelder i tillegg følgende: Skip som driver seismiske undersøkelser, dykkervirksomhet, forskningsvirksomhet eller driver liknende aktiviteter og som har et stort antall personer om bord engasjert i den spesielle virksomheten som skipet anvendes til, kan føre livbåter og mann-overbord-båter i samsvar med § 18, jf. Kapittel 8 i «IMO Resolution A.534(13) Code of safety for special purpose ships», dog slik at det føres helt overbygde livbåter med en slik samlet kapasitet på hver side av skipet at de kan ta opp minst 50% av det samlede antall personer om bord.
- (3) For ikke-konvensjonsskip gjelder i tillegg følgende:
 - a) Skip med en bruttotonnasje under 300 i liten kystfart og mindre fart skal føre en godkjent eller typegodkjent redningsbåt eller mann-overbord-båt som har kapasitet for alle om bord. Redningsbåten skal være anbrakt under et godkjent utsettingsarrangement. På motsatt side av redningsbåten skal det være anbrakt en oppblåsbar redningsflåte som har kapasitet for alle om bord. Redningsflåten skal kunne settes ut på begge sider av skipet.
 - b) Skip med en bruttotonnasje under 100 i innaskjærs fart kan i stedet for det redningsutstyr som er anført i bokstav a ovenfor, føre en redningsflåte på hver side som hver har kapasitet for alle om bord.
 - c) Skip under 50 bruttotonn, men med lengde på 15 m og derover og som anvendes i større fart enn innaskjærs fart, skal føre redningsflåte og godkjent lettboat hver med kapasitet til alle om bord. På andre skip med bruttotonnasje under 50 skal det føres redningsflåte eller lettboat med kapasitet for alle om bord.
 - d) Bemannede lektre med en bruttotonnasje på 500 og derover skal utstyres med minst en oppblåsbar redningsflåte med tilstrekkelig kapasitet til å ta opp alle om bord. Bemannede lektre med en bruttotonnasje under 500 skal utstyres med minst en godkjent lettboat eller godkjent redningsflåte for alle om bord.
 - e) En redningsflåte for mindre enn 6 personer tillates kun benyttet på skip og lektre i liten kystfart eller mindre fart og hvor det er under 6 personer om bord. Ingen redningsflåte godkjennes hvis bæreevnen er mindre enn for 4 personer.
 - f) Antall livbøyer skal være i samsvar med § 21 tredje ledd.

§ 26. Personlige redningsmidler

- (1) Bestemmelsene i regel III/27 skal følges. I tillegg gjelder følgende:
- (2) Skip som ikke fører overbygde livbåter på hver side med kapasitet til å oppta alle personer om bord, skal være utstyrt med en redningsdrakt som oppfyller regel III/33.2.2., til hver person om bord.
- (3) Antall livbøyer skal være i samsvar med § 21 tredje ledd.

§ 27. Redningsdrakt

- (1) Bestemmelsene i regel III/33 skal følges.
- (2) En redningsdrakt skal være typegodkjent eller akseptert.¹

¹ For redningsdrakter som skal anvendes i offshorenæringen vises det til den enhver tid gjeldende forskrift om evakuerings- og redningsmidler på flyttbare innretninger.

*Kapittel 6. Redningsfarkoster, utsettings- og innskipningsarrangement mv.***§ 28. Oppblåsbare redningsflåter**

- (1) Bestemmelsene i regel III/38 og regel III/39 skal følges.
- (2) For ikke-konvensjonsskip og lektre kan redningsflåter med bæreevne for 4 personer godkjennes etter nærmere retningslinjer, jf. § 25 tredje ledd bokstav e.

§ 29. Helt overbygde livbåter

- (1) Bestemmelsene i regel III/41, III/44, III/45 og III/46 skal følges. Livbåtene skal være akseptert eller typegodkjent.
- (2) De livbåtene Sjøfartsdirektoratet typegodkjenner, skal oppfylle følgende tilleggskrav:

- a) Helt overbygde livbåter skal ha et ventilasjonsarrangement som med luker og vinduer lukket gir tilstrekkelig frisk luft til det antall personer livbåten har kapasitet for.
- b) Ventilasjonsarrangementet skal i tillegg gi tilstrekkelig luft til drift av motoren ved full ytelse.
- c) Ventilasjonsarrangementet skal være slik at innstrømming av vann hindres ved kantring.

§ 30. Mann-overbord-båter

- (1) Bestemmelsene i regel III/47 skal følges.
- (2) Mann-overbord-båter skal være typegodkjent eller akseptert av Sjøfartsdirektoratet.
- (3) Når Sjøfartsdirektoratet typegodkjenner skal følgende krav være oppfylt i tillegg:
 - a) Båtens mobilitet og manøvrerbarhet skal være tilstrekkelig til at en kan ta opp personer fra sjøen i vindstyrke 6–7 i åpen sjø. Under samme forhold skal båten være i stand til å slepe den største godkjente redningsflåte med full last.
 - b) For at livbåt skal anses egnet til mann-overbord-båt, skal det være fri dekksplass som er tilstrekkelig stor til at 2 personer har plass til å berge en person fra sjøen, samt til å anbringe personer på båre.
 - c) For oppblåsbare gummibåter skal materialene i flytekamre og eventuelt i bunn ha en strekkstyrke på min. 450 kp/5 cm og rivestyrke på 40 kp i renning og innslag. Armeringen skal bestå av syntetiske materialer. Limsammenføyninger av duk skal ha et vedheft på minst 15 kp/5 cm.

§ 31. Redningsbåter

- (1) Redningsbåter skal tilfredsstillte samme krav som anført i Regel III/47 med unntak av punktene 1.2.2 og 1.4.
- (2) Redningsbåter behøver ikke utstyres med kroker som muliggjør utløsning under belastning.
- (3) Redningsbåter som skal brukes utenfor fartsområde 1–3 skal utstyres med kalesje som skal anordnes slik at den kan trekkes over båten og gi full beskyttelse for personer i båten. En del av kalesjen skal være gjennomsiktig slik at det er mulig å kjøre og manøvrere redningsbåten med kalesjen oppslått.

§ 32. Lettbåter

En lettbåt skal tilfredsstillte de samme krav som en redningsbåt jf. § 31, men behøver ikke være utstyrt med kalesje. Den skal minst kunne ta opp 4 personer.

§ 33. Utløserkroker

For livbåter som Sjøfartsdirektoratet godkjenner, og som er nevnt i Sjøsikkerhetskonvensjonens kapittel III, skal også innfesting av utløserkroker i båten være konstruert med samme sikkerhetsfaktor (6) som selve kroken.

§ 34. Utsettings- og innskipningsarrangement

- (1) Bestemmelsene i regel III/48 skal følges.
- (2) For ikke-konvensjonsskip som er påbudt å føre lettbåt, skal utsettingsarrangementet for lettbåten prøvebelastes med en vekt på minst 2,5 ganger vekt av båt med utstyr og utsettingsmannskap. Har utsettingsarrangementet motordrift, skal det monteres endebryter eller annen sikkerhetsanordning som hindrer overbelastning.

Kapittel 7. Andre bestemmelser mv.

§ 35. Hovedalarmsystem

- (1) Bestemmelsene i regel III/50 skal følges for konvensjonsskip, men nærmere bestemmelser om typegodkjennelse av alarmsystem kan fastsettes av Sjøfartsdirektoratet.
- (2) For ikke-konvensjonsskip får bestemmelsene i første ledd tilsvarende anvendelse, unntatt på skip med en bruttotonnasje under 200, hvor det istedenfor alarmsystem kan godtas et alarmsignal som gis med skipets fløyte eller sirene.
- (3) Se forøvrig gjeldende forskrifter om sikringstiltak mot brann.

§ 36. Opplæringshåndbok, instruks for vedlikehold om bord, alarminstruks m.m.

- (1) Bestemmelsene i regel III/51/52/53 skal følges.
- (2) Bestemmelsene om alarminstruks gjelder ikke for åpne båter som skal anvendes til passasjerbefordring, og fører mindre enn 10 passasjerer.
- (3) Påkrevde instruks, manualer etc. skal også være på engelsk.

Kapittel 8. Avsluttende bestemmelser

§ 37. Straff

Forsettelig eller uaktsom overtredelse av denne forskriften straffes med bøter i henhold til Almindelig borgerlig Straffelov (straffeloven) av 22. mai 1902 nr. 10 § 339 nr. 2 jf. § 48a og § 48b hvis ikke strengere straff kommer til anvendelse i henhold til annen lovbestemmelse.

§ 38. Ikrafttredelse mv.

- (1) Denne forskrift trer i kraft 1. november 1992.
- (2) Fra samme dato oppheves:
 - a) Forskrift av 28. mai 1986 nr. 1160 om redningsredskaper m.m. på passasjer og lasteskip.
 - b) Forskrift av 30. november 1964 nr. 1 om redningsredskaper m.m. på passasjerskip.

- c) Forskrift av 3. desember 1964 nr. 3783 om redningsredskaper mm på lasteskip.
 - d) Forskrift av 23. juni 1977 nr. 4 om utsettingsarrangement for redningsmidler og for båter som fires og heises med personer om bord.
 - e) Forskrift av 27. april 1984 nr. 3053 om nærmere vilkår for oppnåelse av dyktighetsbevis vedrørende betjening av overlevelsesfarkoster («båtmanussertifikat»).
- (3) Redningsutstyr som erstattes eller installeres etter denne forskriftens ikrafttredelse om bord i eksisterende skip skal være typegodkjent i samsvar med § 6 med unntak av bestemmelsen om redningsfarkoster og utsettingsarrangement som følger av regel III/1.4.3 siste setning, eller være akseptert av Sjøfartsdirektoratet.
- (4) Innen denne forskriftens ikrafttredelse skal eksisterende konvensjonsskip tilfredsstillende regel III/1.6 med unntak av henvisningen til regel III/21.3 som ikke skal gjelde for passasjerskip i liten kystfart og mindre fart. Innen samme dato skal fallskjermlys, håndbluss og flytende røyksignaler om bord i eksisterende skip tilfredsstillende konvensjonens krav. For øvrig skal eksisterende passasjer- og lasteskip i nasjonal fart innen samme dato så langt det er rimelig og praktisk mulig tilfredsstillende kravene i denne forskrift.

II

Endringene trer i kraft straks.

4. juni Nr. 1074 2002

Forskrift om endring i forskrift om sikkerhetstiltak m.m. på passasjer-, lasteskip og lektere.

Fastsatt av Sjøfartsdirektoratet 4. juni 2002 med hjemmel i lov av 9. juni 1903 nr. 7 om Statskontrol med Skibes Sjødygtighed m.v. § 1, § 41, § 42, § 56, § 59, § 97 og § 106, jf. kgl.res. av 12. oktober 1962 nr. 5, kgl.res. av 5. april 1963 nr. 9 og kgl.res. av 1. desember 1978 nr. 1. Jf. EØS-avtalen vedlegg II kap. XXII nr. 1 (direktiv 89/686/EØF). Kunngjort 8. oktober 2002.

I

I forskrift av 15. juni 1987 nr. 507 om sikkerhetstiltak m.m. på passasjer-, lasteskip og lektere er det foretatt endringer. Endringene er ikke materielle, men gjelder forskriftens struktur og språk. Vedleggene til forskriften er ikke endret og kunngjøres derfor ikke her. Forskriften uten vedleggene lyder etter dette:

Kapittel 1. Generelle bestemmelser

§ 1. Virkeområde

- (1) Denne forskrift med tilhørende vedlegg gjelder for nytt og eksisterende skip, herunder lekter, med en bruttotonnasje på 50 og derover, med mindre annet fremgår av de enkelte paragrafer, samt for mindre skip og lektere i den utstrekning Sjøfartsdirektoratet anser dette for rimelig og praktisk gjennomførlig.
- (2) Forskriften gjelder ikke for fiske- og fangstfartøy.
- (3) Skip som i forsknings- og opplæringsøyemed benyttes til å fange fisk, hval, sel eller andre levende ressurser i sjøen, skal også tilfredsstillende de krav som er fastsatt for den aktuelle virksomhet i vedkommende forskrift for fiske- og fangstfartøy.

§ 2. Definisjoner

I denne forskrift betyr:

- a) *Bemannet leker*: Lekter som har fått fastsatt bemanning etter de til enhver tid gjeldende forskrifter om bemanning av norske skip.
- b) *Bruttotonnasje*: Den tallverdi som er oppgitt som bruttotonnasje i målebrevet. Dersom det i målebrevet er oppgitt sikkerhetstonnasje i anmerkningsrubrikken, gjelder tallverdien for denne som bruttotonnasje.
- c) *Dekkslast*: Last som føres på åpent dekk.
- d) *Faste atkomstmidler*: Faste ledere, faste passasjer og plattformer.
- e) *Flyttbare atkomstmidler*: Ledere/stiger, gangpassasjer o.l. som anordnes midlertidig for særskilte formål.
- f) *Godkjent, typegodkjent og akseptert*:
 - 1. For utstyr som omfattes av skipsutstyrsforskriften: Typegodkjent av teknisk kontrollorgan og merket i henhold til nevnte forskrift.
 - 2. For annet utstyr:
 - 2.1 Godkjent: Et enkelt utstyr godkjent av Sjøfartsdirektoratet, med unntak av radioutstyr som godkjennes av Post- og teletilsynet.
 - 2.2 Typegodkjent: Prototype godkjent av Sjøfartsdirektoratet med eller uten stikkprøvekontroll av serieproduksjon.
 - 2.3 Akseptert: Utstyr akseptert av Sjøfartsdirektoratet på bakgrunn av at det er godkjent eller typegodkjent av anerkjent klasseinstitusjon, annen offentlig eller privat institusjon eller administrasjon i et land som har ratifisert Sjø sikkerhetskonvensjonen.
- g) *Helikopterdekk*: Spesielt dekk som er bygget for landing og avgang av helikopter.
- h) *ISO*: Den internasjonale standardiseringsorganisasjonen.

- i) *Landingsområde*: Område på skipet som er oppmerket for landing og avgang av helikoptre (f.eks. del av tankdekk, lukedeksel o.l.).
- j) *Lastelinjekonvensjonen*: Den internasjonale konvensjon om lastelinjer som ble undertegnet i London den 5. april 1966 med senere endringer, herunder endringer foretatt ved 1988-Protokollen til Lastelinjekonvensjonen 1966.
- k) *Lasteskip*: Ethvert skip som ikke er passasjerskip, fiske- og fangstfartøy, lekter eller fritidsfartøy.
- l) *Lekter*: Et skrog eller skip uten fremdriftsmaskineri som skal slepes eller skyves ved all forflytning og som anvendes til føring av last.
- m) *Område for vinsjoperasjon*: Område på skipet som er oppmerket for vinsjoperasjon, men ikke landing (f.eks. del av tankdekk, lukedeksel o.l.).
- n) *Passasjerskip*: Skip som skal ha sertifikat i henhold til bestemmelsene i åttende kapittel i lov av 9. juni 1903 nr. 7 om Statskontrol med Skibes Sjødygtighed m.v.
- o) *Sjøsikkerhetskonvensjonen (SOLAS)*: Den internasjonale konvensjon av 1974 om sikkerhet for menneskeliv til sjøs, med senere endringer.
- p) *Verneverdig skip*: Skip som har fått slik status etter godkjenning av Riksantikvaren, eller den han bemyndiger. Dette status opprettholdes så lenge Riksantikvaren gjennom egen avtale med eieren, finner at de antikvariske betingelser er opprettholdt.

§ 3. *Rederens og førerens plikter*

Reder og fører skal sørge for at bestemmelsene i denne forskrift blir fulgt.

§ 4. *Fravik*

I enkelttilfeller kan Sjøfartsdirektoratet etter skriftlig søknad fravike forskriftens krav. Spesielle grunner må gjøre fraviket nødvendig og fraviket må være sikkerhetsmessig forsvarlig. Fravik må ikke være i strid med internasjonal overenskomst Norge har sluttet seg til.

§ 5. *Kontroll, besiktelser, prøving m.m.*

- (1) Skipets fører skal sørge for at de påbud, kontrolltiltak, m.m. som følger av i denne forskrift, gjennomføres slik det fremgår av den enkelte bestemmelse.
- (2) Sjøfartsdirektoratets stasjon kan når som helst undersøke om krav, påbud m.m. oppfylles og gjennomføres i samsvar med disse bestemmelser.
- (3) Fører og reder skal sørge for at utstyr som omhandlet i denne forskrift er gjennomgått og prøvet av produsent og installatør og oppfyller de krav som Sjøfartsdirektoratet har fastsatt for det enkelte utstyr i samsvar med vedlegget til denne forskrift.

§ 6. *Om utstyret generelt*

Denne forskrifts bestemmelser om sikkerhetstiltak m.m. skal ikke være til hinder for at man om bord benytter annet utstyr, materiale, innretninger, apparater e.l., eller gjennomfører andre tiltak som representerer minst den samme grad av sikkerhet som etter denne forskrift.

Kapittel 2. Atkomstmidler m.m.

§ 7. *Kontroll m.m. av faste og flyttbare atkomstmidler og passasjer om bord*

- (1) Faste og flyttbare atkomstmidler skal vedlikeholdes på en forsvarlig måte. Oppstår det skade på et atkomstmiddel, skal dette om nødvendig avsperras inntil nødvendig reparasjon er foretatt.
- (2) Bevegelige plattformer med tilhørende utstyr skal kontrolleres og merkes i samsvar med den til enhver tid gjeldende forskrift om laste- og losseinnretninger på skip.
- (3) Når det føres dekkslast, skal det settes opp holdetau eventuelt anordnes passasjer over lasten på steder der folk om bord må ferdes. Holdetau eller avsperringer skal ellers også settes opp når det er fare for at noen kan falle over bord, ned i rom, tanker o.l.

§ 8. *Atkomstmidler for los m.m.*

- (1) Skip som skal benytte los, skal ha losleder eller losheis som anført i regel 17, kapittel V i SOLAS 1974.
- (2) Losheiser skal oppfylle bestemmelsene i vedlegget til denne forskrift. Losledere skal oppfylle Norsk Standard (NS) 6247 eller ISO-standard nr. 799.
- (3) Losledere og losheiser skal kontrolleres og holdes i forsvarlig stand. Før losheis benyttes, skal den kontrolleres og funksjonsprøves.

§ 9. *Landganger, fallrep, personheisanlegg m.m.*

- (1) Alle skip skal ha om bord tilfredsstillende atkomstmiddel slik at iland- og ombordstigning kan foregå uten fare.
- (2) Atkomstmidlene må anbringes slik at de ikke er til hinder for en sikker utsetting av redningsbåtene og må være i forsvarlig avstand fra åpninger i skipssiden, og skal så vidt mulig være slik at ingen må passere under hengende last når de anvendes. Atkomstmidler som fallrep bør vise akterover og skal i opphengt stilling hvile mot slett skipsside. Er ikke dette mulig på grunn av skipets konstruksjon, kan forsvarlig støttearrangement anordnes.

- (3) På skip med bruttotonnasje under 300 skal atkomstmidlene være til Sjøfartsdirektoratets tilfredshet, men skal i størst mulig utstrekning tilfredsstillende kravene til godkjent utstyr.
- (4) Når atkomstmidler for ombord- og ilandstigning anbringes, skal følgende etterkommes:
 - a) Under atkomstmidlet skal det anordnes et nett mellom skipsside og land. Videre skal det anordnes god belysning av atkomstmidlet.
 - b) I rekkverk og skanseledning skal det være port e.l. for anbringelse av fallrep eller gangvei. Om atkomstmidlet likevel må legges over skanseledningen/rekken, skal det være trapp eller trinn med håndrekke som fører fra atkomstmidlet og ned til dekket. Rekketrappen skal sikres på forsvarlig måte.
 - c) Benyttes atkomstmidler fra land, skal disse være i forsvarlig stand og kunne anbringes på forsvarlig måte.
 - d) Ligger skipet til ankers, skal det benyttes fallrep med påsatt plattform nederst.
- e) Rekketau og taunett skal være montert på sidene av atkomstmidlet og ved begge plattformene når atkomstmidlet er i bruk.
- f) Største tillatte skråstilling for landganger er 35°. Største tillatte skråstilling for kombinerte landganger og fallrep er 50°.
- (5) Fallrep med tilhørende plattformer skal oppfylle NS 6249 eller ISO-standard nr. 5488.
- (6) Gangveier skal oppfylle bestemmelsene i vedlegg til denne forskrift eller ISO-standard nr. 7061.
- (7) Fallrep skal ha lengde slik at det ved 55° (50° for faste trinn) med horisontalplanet minst rekker ned til 1 meter over vannlinjen ved ugunstig trim og dypgående. Er avstanden fra dekket til vannlinjen over 10 meter, skal fallrepet ved en vinkel på 50° med horisontalplanet minst rekkes ned til 1 meter over vannlinjen ved ugunstig trim og dypgående. Teleskopiske fallrep tillates for lengder opp til 30 meter.
- (8) Personheisanlegg skal være i overensstemmelse med den til enhver tid gjeldende forskrift om bygging av passasjer-, lasteskip og lektere. Vedlikehold og kontroll av heisanlegg skal utføres i overensstemmelse med ISO-standard nr. 8383–1984.

Kapittel 3. Lukningsanordninger, plassering av last m.m.

§ 10. Luker, lukedeksel m.m.

- (1) Alle luker, lukningsmidler m.m. skal oppfylle de til enhver tid gjeldende lastelinjebestemmelser, og lasteromsluker skal være forsvarlig lukket og skalket når skipet ikke befinner seg i havn.
- (2) Ved lasting eller lossing fra rom hvor ikke alle luker eller lukedeksler/pontonger er tatt av, skal det være sikringsanordninger som forhindrer at disse faller ned.
- (3) Luker, skjærstokker, pontonger etc. skal når de tas av plasseres på dekk i en avstand av minst 600 mm fra lukekarm eller lukeåpning. Lukedeksler skal være sikret når de står i åpen stilling.
- (4) Mekanisk opererte lukedeksler må kun behandles av kyndige personer.
- (5) Åpninger i dekk som ikke er beskyttet av lukekarmen e.l. med netto høyde på 750 mm over dekk, skal være effektivt avsperrret. Åpninger i dekk skal være godt belyst.
- (6) Hvor det kreves truckavvisere og disse er demonterbare, skal det påses at disse er på plass før kjøring med trucker igangsettes.
- (7) Svømmebasseng skal sikres ved at det spennes over et nett e.l. når de ikke er i bruk.

§ 11. Porter i skipssiden

- (1) Manøverspaker og ratt til mekanisk opererte porter i skipssiden, skal være sikret når de ikke er i bruk.
- (2) Før porter i skipssidene, baug eller akterskip åpnes, skal nødvendige avsperringer og verneinnretninger være på plass. Portene skal bare opereres av kyndige personer.
- (3) Utsatte porter i skipssidene, baug og akterskip skal være lukket og skalket før skipet går fra kai eller laste-/losseplass, og andre porter i skipssidene skal være lukket og skalket før skipet forlater havn. Det skal foreligge instruks om kjøring, åpning og lukking av slike porter.

§ 12. Føring av dekkslast

- (1) Ved føring av dekkslast gjelder følgende generelle krav:
 - a) Skipet eller lekteren skal være godkjent for føring av dekkslast.
 - b) Det skal foreligge opplysninger om maksimum dekkslast som kan føres. Nødvendige beregninger skal foreligge om bord.
 - c) Lukeåpninger på værdekk som tildekkes av last, skal være forskriftsmessig lukket og skalket. Ventilatorer og lufttrør skal være effektivt beskyttet.
 - d) Dekkslast skal være forsvarlig stuert og slik at overvann får fritt avløp fra dekk.
 - e) Når deleskott (binger) for føring av dekkslast anvendes, skal det sørges for åpninger slik at overvann ikke kan samle seg.
 - f) Dekkslasten skal være plassert og surret slik at den ikke forskyver seg.
 - g) Surringer skal kunne strammes og frigjøres på en lettvinnt måte under reisen.
 - h) Når dekkslast plasseres slik at den effektive høyde av skanseledning eller rekkverk blir redusert, skal det anbringes passasjer eller holdtau i samsvar med § 7 tredje ledd.
 - i) Utganger fra innredning og maskinrom, samt nødutganger skal ikke blokkeres av dekkslast.

- j) Dekkslasten skal ikke plasseres slik at den hindrer øyeblikkelig bruk av redningsredskapene.
 - k) Tanker og rennesteiner skal kunne peiles til enhver tid.
 - l) Dekkslast skal være plassert slik at den ikke hindrer navigering og manøvrering av skipet. Lasten skal ikke være sjenerende for utsynet fra broen, skjermes for lanterner og signaler eller vanskeliggjøre bruk av påbudt utstyr.
 - m) Det skal være lett atkomst til brannhydrantene.
 - n) Dekkslast skal ikke hindre atkomst eller bruk av ankerutrustning, ankerspill, vinsjer eller fortøyningsarrangementer.
- (2) Ved føring av fisk e.l. i binger på dekk, skal bestemmelsene i den til enhver tid gjeldende forskrift om bygging av passasjer- og lasteskip etterkommes.
- (3) Skip med bruttotonnasje under 50 som ikke har om bord stabilitetsoppgaver for føring av dekkslast i samsvar med den til enhver tid gjeldende forskrift om bygging av passasjer- og lasteskip, skal før avgang med dekkslast om mulig krenkes tilstrekkelig eller undersøkes på annen måte slik at skipets fører har forvissnet seg om at skipets stabilitet er betryggende for den reisen som skal foretas. Det skal tas hensyn til lastens egenskaper og forhold som kan inntreffe under reisen.

§ 13. *Ombord- og ilandkjøring og plassering av kjøretøy m.m. på ferjer*

(1) På åpne eller delvis åpne ferjer kan Sjøfartsdirektoratet godkjenne at passasjerene sitter i kjøretøyene under ombord- og ilandkjøring og under overfarten, når ferjen anvendes i beskyttet farvann eller mindre fart, og følgende krav er oppfylt:

- a) Ferjens fortøynings- og låsearrangement m.m. til kjørebros er i henhold til den til enhver tid gjeldende for skrift om bygging av passasjer- og lasteskip. Under ombord- og ilandkjøring skal ferjekaibru være fastlåst til ferjens recess.
 - b) Kjøretøyene skal plasseres slik at klaringen på den ene siden av kjøretøyet er minst 60 cm og slik at det er tilstrekkelig passasje med fri atkomst til sidene på ferjen.
 - c) Passasjer til innredning, nødutganger, brann- og redningsutstyr skal ikke sperres.
- (2) På lukkede ferjer kan Sjøfartsdirektoratet etter en nærmere vurdering gi særskilt tillatelse til at passasjerene opp holder seg i kjøretøyene under ombord- og ilandkjøring.
- (3) På lukkede ferjer er det forbudt å oppholde seg på bildekk, under overfarten fra havn til havn.
- (4) Før skipet avgår fra havn skal besetningen kontrollere at alle passasjerene har forlatt bildekket.
- (5) Adkomsten til bildekket skal være avlåst under overfarten.
- (6) Utganger fra bildekket skal være tydelig merket.
- (7) Det skal installeres høytaleranlegg som også dekker bildekket til bruk for informasjon til passasjerene.
- (8) Benyttes samme landgang for passasjerer og biler, skal det sørges for at passasjerene kan bevege seg uhindret av biler over landgang og til og fra passasjerenes oppholdsplasser.
- (9) Motorvogners fremdriftsmotor og andre forbrenningsmotorer innmontert i motorvogn eller tilhenger, skal være stoppet under transporten. Innretninger som er drevet med åpen flamme, skal ha hovedventilen på gass eller brennveskebeholder stengt slik at alle flammer er slukket. Godt synlig skilt om dette skal være opp satt om bord.
- (10) Andre forbrenningsmotorer enn kjøretøyet fremdriftsmotor kan tillates å være i gang under transport på delvis lukkede ferjer dersom bilen eller tilhengeren plasseres på den åpne delen av bildekket, og på åpne ferjer dersom bilen eller tilhengeren plasseres i akterkant av bildekket. Tillatelsen gis under hensyntagen til behovet pga. reisens lengde og formålet med bruk av forbrenningsmotoren mv.
- (11) Når kjøretøyet parkeres om bord, skal parkeringsbremsen være på og laveste gir koplet inn.
- (12) Når det er påkrevd, skal kjøretøyene være surret og sikret mot forskyvning.
- (13) Porter på bildekket skal under overfarten være lukket og skalket.
- (14) Røyking og bruk av åpen ild er forbudt på bildekk. Skilt om dette skal være oppsatt på et lett synlig sted.
- (15) Fører av kjøretøy er, uten hensyn til skipsførers ansvar etter § 5 første ledd og sjødyktighetslovens § 106, ansvarlig for å rette seg etter anvisninger m.m. som gis ved oppslag eller av ferjebesetningen i medhold av denne paragraf.
- (16) På lukkede ferjer i korte riksveisamband kan Sjøfartsdirektoratet etter nærmere vurdering gi særskilt tillatelse til at passasjerene sitter i kjøretøyene under overfarten.

§ 14. *Stabilitet*

- (1) Stabilitetsoppgaver og hjelpemidler som skal oppbevares om bord:
- a) Ett godkjent eksemplar av hver av de tegninger og beregninger som dokumenterer skipets stabilitet i intakt og eventuelt skadet tilstand.
 - b) Et regneeksempel som viser bruken av KG-grensekurvene og eventuelle andre hjelpemidler for kontroll av skipets stabilitet for de aktuelle lastetilstander. Hjelpemidler som skal benyttes i tillegg til – eller som erstatning for – KG-grensekurver for vurdering av skipets stabilitet, skal ha vært forelagt Sjøfartsdirektoratet for godkjenning.
 - c) Dersom skipet skal føre korn, eller annen tørr bulklast som har en naturlig skråningsvinkel mindre enn 35° skal det være godkjente beregninger for føring av slik last. For eksisterende skip uten slik godkjennelse, vises det til i Sjøsikkerhetskonvensjonen (SOLAS 1974), kapittel VI del B, avsnitt V.

- (2) Ved alminnelig drift skal det sørges for at:
- Det tas hensyn til stabilitetsopplysninger samt aktuelle forutsetninger for godkjenning av disse, bl.a. værtette og vanntette lukningsmidler, sleping, fordeling av last, passasjerer, tunge kjøretøyer, trelast,¹ ising og eventuell bruk av vannballast, rulledeampingstanker, vekselstanker mv.
 - Skipet lastes slik at det i alle lastetilstander får tilstrekkelig stabilitet og at skipsføreren etter vurdering av bl.a. skipets manøvreringsegenskaper tar de nødvendige forholdsregler for å oppnå en forsvarlig trim under hele reisen med den lastekondisjonen skipet har.
 - Avgangs- og ankomsttilstand er i samsvar med stabilitetsoppgavene og at skipets tyngdepunkt ligger på tillatt side av KG-grensekurvene.
 - Samlet vekt av dekkslast ikke overskrider 3% av skipets dødvekt eller 30 bruttotonn hvis 3% av dødvekten blir større, med mindre annet fremgår av de godkjente stabilitetsberegninger.
 - Det tas hensyn til vektøkning som følge av at dekkslasten kan absorbere eller samle vann. Inklusive den forutsatte vektøkning, skal det ikke lastes dypere enn til lastelinjen for vedkommende fart og årstid.
 - Om skipet anvendes i farvann hvor ising kan forekomme, skal godkjente lastetilstander med is være om bord. Ved lasting vinterstid skal det også tas rimelig hensyn til forventet nedising og endring av dypgående og stabilitet under reisen. Under slike omstendigheter må ikke fartøyet lastes helt ned til lastelinjen for vedkommende fart og årstid.
 - Konsekvensene av tap av kranlast vurderes spesielt dersom det ved laste-/losseoperasjoner til havs benyttes motballastering for å balansere kregende momenter pga. vekt i kran.
- 1 Vedrørende stuing av trelast, vises det til IMO-Code of Safe Practice for Ships carrying timber deck cargo (A.287 VIII), og Den internasjonale konvensjon om lastelinjer, 1966 dersom skipet har trelastfribord.

Kapittel 4. Sikkerhetstiltak ved fare for gassdannelse, oksygenmangel m.m. i lukkede rom o.l.

§ 15. Kontroll av gassfare m.m.

(1) Før noen uten godkjent åndedrettsbeskyttelse går inn i tank, trange, innesluttete rom, tunneler e.l. der det er mulighet for at det kan være gass eller for lite oksygen (surstoff), skal man ha forvisset seg om at luften der inne er ufarlig ved at det foretas nødvendig kontroll. Målinger skal foretas i forskjellig høydenivå og om nødvendig gjentatte ganger.

(2) For å kunne utføre denne kontrollen, skal det være om bord minst ett instrument for måling av hydrokarboner og minst ett instrument for måling av oksygeninnholdet i luften eller om luften i rommet inneholder giftige eller helse farlige gasser. På tankskip og tanklektre skal det være minst to instrumenter for måling av hydrokarboner. Om det føres last som krever at det anvendes spesielt utstyr for måling av giftige, helsefarlige eller eksplosjonsfarlige gasskonsentrasjoner, skal det være slikt utstyr om bord. Instrumenter i henhold til dette punkt skal tilfredsstillende kravene til CENELEC (European Committee for Electrotechnical Standardization) eller IEC (International Electrotechnical Commission).

(3) De som skal utføre målingene, skal ha fått nødvendig opplæring i å anvende utstyret.

(4) Trykkluftapparatene skal kontrolleres minst en gang pr. måned. Minst en gang i året skal apparatene kontrolleres av sakkyndig person. Minst en gang hvert 5. år skal trykkluftapparatene vanntrykkprøves. (Nr. 3 tilsvarende IBC koden 14.2.5 og BCH-koden 3.16.8).

§ 16. Fareplaner m.m.

(1) Alle dører, luker, mannløkk m.m. i atkomst til gassfarlige rom eller rom hvor det kan være oksygenmangel, skal være tydelig merket med skilt eller klebeplakater som angir den fare for gassforgiftning og/eller oksygenmangel som en kan utsettes for i de enkelte rom.

(2) På steder hvor skilt og klebeplakater lett kan bli ødelagt eller tilsmusset, skal selve luken, mannløkket e.l. i tillegg males i den samme fargekode som skiltene.

(3) Varselskiltene og klebeplakatene farger skal være i overensstemmelse med Norsk Standard NS 6033, eller NS 4210, med nødvendig tekst og ha norsk og engelsk tekst som klart uttrykker følgende:

FARE
OKSYGEN MANGEL

(Symbol)

DANGER
LACK OF OXYGEN

FARE
GIFTIG GASS

(Symbol)

DANGER
POISON GAS

FARE
EKSPLOSIV ATMOSFÆRE

(Symbol)

DANGER
EXPLOSIVE ATMOSPHERE

§ 17. Sikkerhetstiltak ved utførelse av inspeksjoner, arbeid m.m.

(1) Arbeide i tank, rom, tunnel e.l. hvor det kan være fare for forgiftning eller mangel på oksygen, tillates kun

under forutsetning av at godkjent trykkluftapparat eller friskluftsapparat benyttes. Før arbeid settes i gang i tank, trange, innsluttede rom, tunnel, og ellers hvor det kan være fare for ansamling av gass, skal det foretas omhyggelig utlufting, og i større rom skal det anvendes mekanisk ventilering. Så lenge arbeid pågår skal det være kontinuerlig ventilasjon.

(2) Om bord i skip med en bruttotonnasje på 200 og derover som har tanker eller innelukkede rom hvor forholdene gjør det nødvendig med bl.a. inspeksjon i tankene, skal det være et godkjent trykkluftapparat. Skip med en bruttotonnasje på 500 og derover skal ha minst to godkjente trykkluftapparater om bord. Trykkluftapparat tilhørende brannmannsutstyret kan medregnes i det foreskrevne antall trykkluftapparater. Skipet skal ha om bord et tilstrekkelig antall reservebeholdere med luft eller et særskilt fyllaggregat for trykkluftbeholderne. Fyllaggregatet skal ha vann- og oljeutskiller, samt ha anordning for anbringelse av filter i luftinntak.

(3) Før inspeksjoner, opphold eller arbeid igangsettes i tank eller rom hvor det kan være fare for at det kan ha oppstått gassdannelser eller oksygenmangel, og under rengjøring av tank som inneholder kokosolje, fiskeolje, talg eller tilsvarende, samt ved fjerning av rust o.l. fra tank eller rom, skal overordnede varsles og oksygeninnholdet og gasskonsentrasjonen i rommet/tanken kontrolleres, jf. § 15 første ledd.

(4) Så lenge inspeksjonen og arbeidet pågår skal oksygeninnholdet og gasskonsentrasjonen i rommet/tanken kontrolleres med korte mellomrom. Arbeidet skal overvåkes av minst to personer hvorav den ene er utstyrt med trykkluftapparat og er spesielt trent i bruken av dette, og den andre er utstyrt med radiokommunikasjonsutstyr som er godkjent til bruk i eksplosjonsfarlige områder, for raskest mulig å kunne varsle skipsledelsen, jf. de til enhver tid gjeldende forholdsregler for sveising eller annen bruk av åpen flamme mv. om bord i tankskip i drift i forskrift om sikringstiltak mot brann på skip.

(5) Til belysning av tanker og rom hvor det føres spesiell ildsfarlig last eller av rom og tanker som ikke er gassfri, må det kun nyttes godkjent belysningsarrangement. Transportable lamper skal være luftdrevet eller ha batteri som energikilde.

§ 18. Ventilering i lasterom o.l. hvor kjøretøy anvendes

(1) Truck e.l. som drives med forbrenningsmotor, kan bare anvendes i lasterom eller andre rom, når rommet er forsynt med effektiv mekanisk ventilasjon slik det fremgår i forskrift om bygging av passasjer-, lasteskip og lektere. Ventilasjonen skal være i drift så lenge truck eller annet maskineri drevet med forbrenningsmotor benyttes i rommene. Det skal likeledes påses at bensin, propan- og dieselmotorer er riktig justert og godt vedlikeholdt.

(2) Trucker skal ikke forlates med motoren i gang.

(3) I rom hvor truck med forbrenningsmotor blir benyttet, skal det være oppslag med advarsel om eksosforgiftning.

(4) På skip hvor det i lasterom skal anvendes kjøretøy som nevnt i første ledd, skal det være instrumenter om bord som kan angi CO-konsentrasjonen. Måleinstrumentene skal benyttes når lasting og lossing foregår, og hvis en ellers har mistanke om at det finnes eksosgass i rommene.

§ 19. Føring av truck eller kran

Besetningsmedlemmer som pålegges å kjøre truck eller kran, skal være opplært til dette, og skal være over 18 år.

Kapittel 5. Sikkerhetstiltak under helikopteroperasjoner på skip med helikopterdekk/landingsdekk/landingsområde/-nødlandingsområde/område for vinsjoperasjoner

§ 20. Sikkerhetstiltak m.m.

(1) Følgende sikkerhetstiltak skal være oppfylt under helikopteroperasjoner:

- a) Det skal være utarbeidet instruks og sjekkliste tilpasset den type helikopteroperasjoner (landing, nødlanding og vinsjoperasjoner) som er aktuell om bord i vedkommende skip. Instruksen skal inneholde opplysninger om maksimum helikopterstørrelse, tillatt vekt og rotordiameter ved landing/nødlanding på vedkommende skip, og skal være i samsvar med godkjenning etter gjeldende forskrifter vedrørende bygging av passasjer-, lasteskip og lektere.
- b) Alle personer om bord skal være instruert i henhold til instruksen. Skilt om at røking er forbud og skilt som angir at ingen uvedkommende skal oppholde seg på området når helikopteroperasjoner pågår, skal settes opp på lett synlige steder. Skiltene skal ha norsk og engelsk tekst.

§ 21. Grunnlag for helikopteroperasjoner

(1) Før helikopteret tillates benyttet ved helikopteroperasjoner, til og fra skipet, skal det være brakt på det rene at følgende bestemmelser er oppfylt:

(2) Helikopteret skal være registrert i et selskap som har tillatelse fra de nasjonale myndigheter i det land hvor selskapet er registrert til å drive helikopterflyvning i forbindelse med skip.

(3) Til helikopter/helikopterselskap/nasjonale luftfartsmyndigheter skal det kunne dokumenteres (arrangementstegning), eller gis opplysninger på annen måte om helikopterdekkets/landingsområdets/vinsjesjonens beliggenhet og størrelse (diameter) innenfor oppmerket felt, maksimum vekt som helikopterdekk styrkemessig er godkjent for, avstand fra senter til nærliggende hindringer, høyder og type av slike hindringer, merking, belysning mv.

(4) Umiddelbart før landing/vinsjoperasjon skal helikopterflyveren om nødvendig kunne informeres om skipets

slingring og stamping, vindstyrke og relativ retning, slik at helikopterflyveren ut fra opplysninger som nevnt i tredje ledd ovenfor, samt ut fra skipets kurs og manøvrering mv. kan vurdere om påtenkte helikopteroperasjoner kan foretas på en sikker måte.

(5) For helikopterlanding i rene nødssituasjoner gjelder i prinsippet samme prosedyrer som i tredje og fjerde ledd ovenfor, men hvor det legges særlig vekt på angivelse av størrelsen av den fri dekksplass e.l. som er til rådighet for en nødlanding. Tilstrekkelig brannslukningsutstyr skal likeledes være lett tilgjengelig og klar til bruk.

(6) Helikopteret må ha sambandsutstyr som egner seg for en sikker kommunikasjon med skipet. Om sambands-/kommunikasjonsutstyr i forbindelse med helikopteroperasjoner, vises til den til enhver tid gjeldende forskrift om radiotelegrafi og radiotelefonti for skip.

§ 22. *Kommunikasjon m.m. under helikopteroperasjoner*

(1) Ved forberedelse til helikopteroperasjoner som landing/vinsjoperasjoner, skal følgende iakttas:

(2) Skipets radioutstyr skal være klart for øyeblikkelig bruk når helikopter er under flyvning til eller fra skipet og under landing/vinsjoperasjon. Skipets radiooperatør skal være kjent med lokale sambandsinstruksjoner og forstå formidling av meldinger til og fra angitte landstasjoner. Ved helikopteranløp i mørke og usiktbart vær, i områder med stor skipstrafikk bør, og når det anses nødvendig, skal andre skip informeres ved utsending av tryggingmelding på den frekvens som i hvert tilfelle er mest hensiktsmessig.

(3) For sending av peilesignaler til hjelp for navigeringen under helikoptertransport skal skipsstasjonene bruke frekvensen i samsvar med bestemmelsene i Radioreglementet enten ved manuell nøkling av hoved- eller reservesender, eller ved automatisk utsending fra radiofyr. Skipet skal alltid informere helikopteret om frekvens, utstrålingsklasse og skipets kjenningssignal. Radiooperatøren skal fra det sted der VHF-utstyret betjenes ha full oversikt over operasjonsområdet og dets nærmeste omgivelser, eventuelt ha direkte forbindelse med helidekkvakt som har full visuell oversikt som nevnt.

(4) I tilfelle svikt i radiokommunikasjonen skal tilfredsstillende arrangement avtales for kommunikasjon mellom skip og helikopter, eksempelvis ved bruk av morselampe således:

- a) Konstant lys – skipet er klart til å ta imot helikopteret.
- b) En serie korte lysblink – skipet kan ikke ta imot helikopteret, men ventetiden vil ikke overstige 15 minutter.
- c) Vedvarende sending av signalet «N» (–) – skipet kan ikke ta imot helikopteret, og ventetiden vil overstige 15 minutter.
- d) Blinkende rødt lys – helikopteret må komme seg bort fra skipet.

(5) For øvrig kommer de til enhver tid fastsatte signaler i Den internasjonale Signalbok til anvendelse.

§ 23. *Andre særlige tiltak under helikopteroperasjoner*

(1) Før og under helikopteroperasjoner skal det om bord treffes nødvendige beredskapstiltak, og manøverbord-båt skal være klar for utsetting. På forsyningskip og hjelpefartøy kan bestemmelsen om beredskapstiltak om bord begrenses, dersom skipets fører finner dette forsvarlig.

(2) Før helikopteroperasjoner tillates, skal området være klart for hindringer. Det skal kontrolleres at rigg, ventilasjonshetter, rekkverk o.l. er tatt ned og sikret i overensstemmelse med godkjent tegning.

(3) Dersom det anvendes nett for sklisikring av helikopterdekk mv., skal det påses at nettet er strammet forsvarlig og festet til alle festepunkter slik at jevn stramming oppnås.

(4) Før helikopteroperasjoner skal det være trykk på brannledningen på dekk. Brannslanger og utstyret skal være klare til bruk, men ikke ligge løs på dekket.

(5) To livbøyer skal være utstyrt med bøyelys, røksignal og line av tilstrekkelig lengde, være plassert og være klare til bruk på fast plass i umiddelbar nærhet av helikopterdekket.

(6) Personer som deltar i helikopteroperasjonen skal være utstyrt med arbeids-/flytevest og godkjent hjelm.

(7) Før helikopteroperasjoner om natten må det kontrolleres at all belysning rundt dekket og flombelysning av dekket er i orden.

§ 24. *Særskilte tiltak på tankskip og OBO-skip*

Ved landing/vinsjoperasjoner på tank- og OBO-skip som ikke er gassfrie skal følgende tiltak iakttas i tillegg til bestemmelsene i § 21:

- a) Umiddelbart før landing eller vinsjoperasjoner skal helikoptre foreta utladning til sjøen av eventuell statisk oppladning i helikopteret.
- b) Kun helikopter med 2 motorer skal anvendes.
- c) Trykkvakuumentiler til lastetanker skal løftes og lukkes mindre enn en halv time før helikopteroperasjoner.
- d) Alle åpninger i lastetanker skal være stengt før landing.
- e) Tankrengjøring må ikke utføres under helikopteroperasjonen.
- f) Rotoren skal holdes i gang under oppholdet. Dersom rotoren i et nødtilfelle må stoppes, skal også helikopterets motorer stoppes og alt elektrisk utstyr slås av og batteriene utkoples. Oppstarting tillates ikke før det er kontrollert at det ikke finnes farlig gass/luftblanding rundt helikopteret. Før start må skipet manøvreres slik at vinden blåser eventuell gass bort fra startområdet for helikopteret.

§ 25. *Kontroll*

(1) Om bord i skipet skal det påses at bestemmelsene i dette kapittel blir fulgt, og dessuten at relevante krav

nevnt i den til enhver tid gjeldende forskrift om bygging av passasjer- og lasteskip er etterkommet. Eventuelt kan dette gjøres i samarbeid/samråd med helikopterselskap.

(2) Sjøfartsdirektoratets stasjon kan foreta nødvendig tilsyn og kontroll med at bestemmelsene i dette kapittel til enhver tid oppfylles.

Kapittel 6. Særskilte sikkerhets- og vernetiltak

§ 26. Sikkerhets- og verneutstyr, sikkerhetsbelter/sikkerhetsseler, stillinger m.m., og om sikkerhetstiltak

(1) For å utføre arbeidsoppgaver som krever særskilt sikkerhetsutstyr, skal det om bord i ethvert skip i tillegg til det utstyr som er påbudt i den til enhver tid gjeldende forskrift om transport på skip av spesielle eller farlige laster og

den til enhver tid gjeldende forskrift om sikringstiltak mot brann, være om bord et tilstrekkelig omfang av følgende utstyr:

- a) sikkerhetsbelter, sikkerhetsseler
- b) hjelmer, tettsittende briller, ansiktsskjermer, hørselsvern
- c) kjeledresser, oljeklær, hansker med lang mansjett, arbeidsflytevester
- d) vernefottøy, trykkluftapparater og filtermasker.

(2) Personlig verneutstyr som anskaffes skal være CE-merket. Dette gjelder ikke når skipet befinner seg utenfor EØS-området, og det er vanskelig å skaffe CE-merket utstyr. Utstyret må i så fall være av likeverdig kvalitet som CE-merket utstyr. Når det arbeides slik at det er fare for å falle ned, skal det brukes sikkerhetssele med tilhørende sikkerhetsline. Foregår arbeidet slik at sikkerhetssele og sikkerhetsline ikke kan brukes, skal det når dette er nødvendig, festes et nett eller tas like betryggende forholdsregler for å unngå ulykker.

(3) Arbeid utenbords under fart må bare utføres når det er tvingende nødvendig. Vakthavende offiser skal være informert om arbeidet, og påse at forsvarlige sikkerhetstiltak iverksettes.

(4) Under fortøyning, lasting/lossing, og ved arbeid i lasterom, maskinrom, tanker samt når det arbeides på steder hvor noe kan falle ned, skal det anvendes hjelm og vernefottøy.

(5) Ved bruk av verktøy, maskiner, sprøyter etc. som kan medføre øyeskader, skal det brukes beskyttende briller, hvis ikke andre vernetiltak er tilstrekkelige.

(6) Når det under rengjøring anvendes produkter som kan være helsefarlige, skal det foreligge instruks om gjennomføringen av slikt arbeid. Det skal alltid anvendes nødvendig personlig verneutstyr som f.eks. hjelm, ansiktsskjerm, store forklær, hansker med lang mansjett, passende vernefottøy etc.

(7) Dersom reparasjoner må foretas hvor det kan være fare for asbeststøv eller støv fra asbestholdige materialer, skal det under arbeidet iverksettes vernetiltak som krever bruk av åndedrettsvern, avskjerming av arbeidsområdet, ventilering etc.

(8) En offiser/arbeidsleder skal i samarbeide med verneombudet om bord, gi de nødvendige påbud om bruk av verne- og sikkerhetsutstyr i hvert enkelt tilfelle, og ellers sørge for at:

- a) Personer med skjegg ikke pålegges å utføre arbeidsoppgaver som krever bruk av åndedrettsbeskyttelse,
- b) Alt verne- og sikkerhetsutstyr til enhver tid holdes i forsvarlig stand og oppbevares i egne skap eller rom ombord,
- c) Sikkerhetsrisikoen ved arbeidsoperasjonen blir vurdert og at nødvendige sikkerhetstiltak iverksettes før et arbeid tar til,
- d) Påse at bruksanvisningene for verne- og sikkerhetsutstyr blir fulgt.

§ 27. Sikkerhetstiltak ved bruk av høytrykksutstyr, malersprøyter, sandblåsingutstyr, spylearrangement m.m.

(1) Når skadelig støv eller gasser kan forekomme under arbeid, skal åndedrettsorganene beskyttes. Dersom sprøytemaling e.l. foretas i lukket rom, skal det anordnes forsvarlig kontinuerlig ventilasjon.

(2) Det skal være instruks om bruk av sprøytepistol, spyleapparat e.l.

(3) Avtrekker på bl.a. sprøytepistol, skal ikke kunne fastsettes i åpen stilling. Ventilen skal være sikret mot utilsiktet utløsning f.eks. ved en påsatt bøyle.

(4) Høytrykkslanger og utstyr som koples til disse skal være sertifisert for det arbeidstrykk og de væsker som anvendes. Skadet utstyr skal ikke anvendes.

(5) Tungt spyleutstyr med høyt trykk og stor rekyl skal festes til stativ som er anbrakt slik at det blir stående i samme posisjon selv om spyleutstyret slippes. Hvis spyleutstyret benyttes til å spyle gjennom rørledninger e.l., skal strålestykket festes til rørledningen før vanntrykket settes på.

(6) Personer som arbeider med sandblåsing skal utstyres med nødvendig verneutstyr som; f.eks. tettsittende briller, hjelm, ansiktsskjerm, friskluftutstyr mv. Anvendes luft fra kompressorer skal den renses gjennom filtre. Personer som skal utføre sandblåsing eller betjene høytrykksprøyter eller høytrykkspyleutstyr, skal være opplært i å anvende utstyret.

(7) Bruksanvisning skal medfølge høytrykksprøyte og høytrykkspyleutstyr. Videre skal det om bord foreligge instruks om bruken av utstyret, der faremomentene ved bruk av høytrykksprøyte og spyleutstyr skal fremheves. Anvisningene om bruk av utstyret skal nøye følges.

§ 28. Sikring av maskineri mv.

(1) Bevegelige deler på maskiner o.l., skal være forsynt med nødvendige verneinnretninger. Innsiden av lokk,

deksel eller annet vern som skal holdes stengt, samt farlige maskindeler, males med iøynefallende gul farge. Markeringen skal ikke være synlig når verneinnretningen er på plass.

(2) Når maskineri eller innretning er stanset for ettersyn eller reparasjon mv., skal det sikres mot utilsiktet igangsettelse.

§ 29. *Forbud mot bruk av asbest og andre helsefarlige stoffer om bord i skip*

(1) Om bord i nytt skip er all bruk av asbest forbudt, unntatt prefabrikkerte asbestpakninger og friksjonsbelegg etc. som ikke trenger bearbeiding om bord.

(2) På eksisterende skip skal all asbest som trenger reparasjon eller fornyelse, utskiftes med likeverdige materialer som nevnt i første ledd.

Kapittel 7. Andre sikkerhetstiltak

§ 30. *Spesielle driftsbetingelser for fartøy med passasjersertifikat, eller med tillatelse til begrenset passasjerbefordring*

(1) For alle fartøy som benytter seil gjelder følgende bestemmelser:

- a) Seil må kun benyttes når det er tilstrekkelig bemanning om bord for å håndtere seil og rigg, og når føreren for øvrig finner det forsvarlig ut fra hensynet til passasjerenes og fartøyets sikkerhet.
- b) Fører og mannskap må ha erfaring med bruk av seil og rigg.
- c) Dersom det er grunn til å anta at bruk av seil kan sette fartøy og passasjerer i fare, skal seil tas ned og maskin benyttes.

(2) For fartøy kun med tillatelse til begrenset passasjerbefordring må det legges særlig vekt på at fartøyet kun opereres under sjø- og værforhold som ligger godt innenfor den sikkerhetsmargin som fartøyet er egnet for i relasjon til størrelse, type, hastighet, fartsområde mv. Spesielt gjelder dette for anvendelse utover beskyttet farvann.

(3) Fartøyets fører har ansvaret for å påse at bestemmelsene i paragrafen blir fulgt.

§ 31. *Sikkerhets- og evakueringsplan for lekter*

På bemannet lekter skal det utarbeides en sikkerhets- og evakueringsplan. Planen skal slås opp om bord, slik at de ombordværende lett kan gjøre seg kjent med den.

§ 32. *Skilter og oppslag*

(1) Påbudte skilt og oppslag på alle skip i utenriks fart, og på passasjerskip i innenriks fart, skal være avfattet på norsk og engelsk. På øvrige skip i innenriks fart skal teksten være på norsk.

(2) Teksten på skilt og oppslag skal alltid være leselig, og skal derfor om nødvendig belyses.

(3) Varselskilt skal ha minst 20 mm høye bokstaver og forbudsskilt minst 30 mm høye bokstaver.

(4) Om ikke annet er bestemt, skal fargene være i overensstemmelse med Norsk Standard NS 6033 eller NS 4210.

§ 33. *Oppbevaring og bruk av brennstoff, sprengstoff og visse giftige produkter*

(1) Dersom det er behov for å oppbevare motorbrennstoff om bord i annet enn fast anordnede tanker, skal slikt brennstoff være anbrakt i egnet beholder i eget lett tilgjengelig godt ventilert rom/skap med dør kun til åpent dekk. Skott og dør til rommet/skapet skal ha brannisolasjon tilsvarende A60.

(2) Oppbevares sprengstoff om bord, skal dette lagres i originalemballasje i stålkasser og oppbevares i eget låsbart skap/rom atskilt fra brannfarlige og giftige produkter. Sprengstoff og tennsatser skal lagres atskilt, og mengden av sprengstoff skal begrenses til minimumsbehovet.

(3) Ved anvendelse av sprengstoff, krutt, tennmidler e.l., skal det ved hvert enkelt oppdrag/ekspedisjon tas kontakt med Direktoratet for brann- og elsikkerhet for utarbeidelse av instruks om anvendelsen.

(4) Oppbevaring og bruk av giftige stoffer og forbud mot anskaffelse, oppbevaring og bruk av metanol, samt anskaffelse, oppbevaring og bruk av absolutt alkohol om bord i skip, skal skje i samsvar med bestemmelsene i den til enhver tid gjeldende forskrift herom fastsatt av Sjøfartsdirektoratet.

§ 34. *Varselskilt ved radar*

Under arbeid i radarmast skal radaranlegg være avslått. Ved hvert radaranlegg skal det være oppsatt synlig skilt med tekst: Arbeid i radarmast pågår.

Kapittel 8. Avsluttende bestemmelser

§ 35. *Straff*

Forsettelig eller uaktsom overtredelse av denne forskriften straffes med bøter i henhold til Almindelig borgerlig Straffelov (straffeloven) av 22. mai 1902 nr. 10 § 339 nr. 2 hvis ikke strengere straff kommer til anvendelse i henhold til annen lovbestemmelse.

§ 36. *Ikrafttredelse mv.*

(1) Denne forskrift trer i kraft den 1. juli 1987.

(2) Fra samme tid oppheves:

- a) Forskrift av 13. august 1970 om dekkslast,
- b) Forskrift av 13. desember 1976 om anordninger på og under dekk og om skipets verneutstyr.

- c) Forskrift av 1. mars 1978 om forbud mot bruk av asbest om bord i skip.

II

Endringene trer i kraft straks.

20. sept. Nr. 1075 2002

Forskrift om endring i forskrift om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøyforskriften).

Fastsatt av Vegdirektoratet 20. september 2002 med hjemmel i vegtrafikkloven av 18. juni 1965 nr. 4 § 13, § 14, § 15 og § 16, jf. delegeringsvedtak av 24. november 1980 nr. 1. Kunngjort 8. oktober 2002.

I

I forskrift av 4. oktober 1994 nr. 918 om tekniske krav til godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøyforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 6–8 nr. 2 annet ledd annet punktum skal lyde:

Det er forbudt å føre i handel til vedkommende formål deler eller utstyr som ikke er godkjent dersom godkjenning kreves etter denne forskrift, herunder om det kreves EØF-typegodkjenning.

§ 6–15 nr. 3 annet ledd skal lyde:

Den som produserer eller fører i handel godkjenningspliktige deler eller utstyr, har plikt til å låne ut nødvendige eksemplarer til kontroll når dette kreves.

Ny § 43–3 nr. 3 skal lyde:

3. Barnesikringsutstyr som utleies ervervsmessig 1. januar 2003 eller senere, skal være godkjent og merket i henhold til ECE-reg. nr. 44.03 eller, som et unntak som utløper 1. juli 2003, være godkjent og merket i henhold til ECE-reg. nr. 44.02.

§ 43–3 nåværende nr. 3 blir ny nr. 4.

II

Endringene trer i kraft straks.

29. sept. Nr. 1076 2002

Forskrift om endring i forskrift om stopp i fisket etter nordsjøsild.

Fastsatt av Fiskeridirektoratet 29. september 2002 med hjemmel i forskrift av 21. desember 2001 nr. 1646 om regulering av fisket etter sild i Nordsjøen, innenfor grunnlinjene på kyststrekningen Stad – Lindesnes og i Skagerrak i 2002 § 30. Kunngjort 8. oktober 2002.

I

I forskrift av 6. juni 2002 nr. 739 om stopp i fisket etter nordsjøsild gjøres følgende endringer:

§ 1 skal lyde:

Det innføres stopp i kystfartøygruppens fiske etter sild i Nordsjøen, innenfor grunnlinjene på strekningen Stad – Lindesnes og i Skagerrak søndag 29. september 2002. Siste frist for innmelding til salgslaget er samme dag kl. 2400.

Kystfartøy som deltar i fisket med garn er unntatt fra stoppen.

§ 2 oppheves.

Nåværende § 3 og § 4 blir § 2 og § 3.

II

Endringene trer i kraft straks.

3. okt. Nr. 1077 2002

Forskrift om endring i forskrift om stønad til dekning av utgifter til undersøkelse og behandling hos lege og i private medisinske laboratorier og røntgenvirksomheter.

Fastsatt av Helsedepartementet 3. oktober 2002 med hjemmel i lov av 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 5–4, § 5–5 og § 22–2, lov av 5. august 1994 nr. 55 om vern mot smittsomme sykdommer § 6–2, lov av 2. juli 1999 nr. 63 om pasientrettigheter (pasientrettighetsloven) § 5–1 og lov av 2. juli 1999 nr. 61 om spesialisthelsetjenesten m.m. § 6–9 nr. 1 og 2. Kunngjort 8. oktober 2002.

I

I forskrift av 27. juni 2002 nr. 897 om stønad til dekning av utgifter til undersøkelse og behandling hos lege og i private medisinske laboratorier og røntgenvirksomheter gjøres følgende endring:

I kapittel IV under overskriften *Prisregler* skal punkt 6 *Sluttberegning* lyde:

Vektene slik de fremstår etter diskonteringstrinnet betegnes prisvekter.

Refusjonen beregnes som sum prisvekter multiplisert med enhetspris.

Enhetsprisen er fra 8. oktober 2002 satt til 663 kroner.

Primærkategorier og kostnadsvekter

<i>Primærkategori</i>	<i>Navn</i>	<i>Vekt</i>	<i>A¹</i>
PK001	Granskning CT MR og angio	0,24	
PK002	Granskning RG og UL	0,24	
PK003	Teleradiologisk konferanse	0,515	
PK005	Us v/anestesi	1,183	
PK006	Intervensjon omfattende	2,45	
PK008	Intervensjon enkel	0,865	
PK009	Stentinnleggelse	7,173	A
PK101	Rettslig us	0 ²	
PK102	RG kontrast enkel	0,596	A
PK103	RG kontrast omfattende	0,872	A
PK104	RG u/kontrast omfattende	0,257	A
PK107	RG større angiografi	3,333	A
PK108	Mammografi	0,288	A
PK109	RG u/kontrast m/tilleggsbilder	0,241	A
PK110	Venografi	1,263	A
PK111	RG kontrast moderat	0,733	A
PK112	RG u/kontrast enkel	0,134	A
PK113	RG thorax	0,167	A
PK114	RG u/kontrast moderat	0,192	A
PK201	UL prosedyre	0,568	A
PK203	UL region	0,315	A
PK204	UL moderat	0,252	A
PK205	UL enkel	0,227	A
PK206	UL annet	0,274	A
PK301	CT kontrast flere bilder	1,615	A
PK302	CT kontrast enkeltorgan	1,088	A
PK303	CT u/kontrast ts	0,78	A
PK304	CT region u/kontrast	0,577	A
PK305	CT enkeltorgan m/pros. u/kontrast	0,577	A
PK306	CT enkeltorgan u/kontrast	0,487	A
PK401	MR kontrast angio	1,783	A
PK402	MR kontrast region/rekonstr.	1,6	A
PK403	MR kontrast enkeltorg./rekonstr.	1,6	A
PK404	MR u/kontrast ts	1,439	A
PK405	MR u/kontrast region/bilat	0,727	A
PK406	MR u/kontrast enkeltorgan	0,727	A
PK407	MR angio u/kontrast	0,87	A

1 A betegner at primærkategorien er aggregertbar.

2 Det ytes ikke refusjon for rettslige undersøkelser.

II

Endringen trer i kraft 8. oktober 2002.

3. okt. Nr. 1078 2002**Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter reker i Nordsjøen og Skagerrak i 2002.**

Fastsatt av Fiskeridirektøren 3. oktober 2002 med hjemmel i forskrift av 18. desember 2001 nr. 1465 om regulering av fisket etter reker i Nordsjøen og Skagerrak i 2002 § 11. Kunngjort 8. oktober 2002.

I

I forskrift av 18. desember 2001 nr. 1465 om regulering av fisket etter reker i Nordsjøen og Skagerrak i 2002 gjøres følgende endring:

I § 3 endres maksimalkvoten for perioden 1. september til og med 31. desember 2002 fra 30 tonn til 50 tonn.

II

Endringen trer i kraft straks.

4. okt. Nr. 1079 2002**Forskrift om endring i forskrift om eiendomsmegling.**

Fastsatt av Kredittilsynet 4. oktober 2002 med hjemmel i lov av 16. juni 1989 nr. 53 om eiendomsmegling § 2–3 tredje ledd, jf. kgl.res. av 16. juni 1989 nr. 386 og delegeringsvedtak av 7. januar 2002 nr. 1081. Kunngjort 8. oktober 2002.

I

I forskrift av 20. mars 1990 nr. 177 om eiendomsmegling gjøres følgende endringer:

Overskriften til kapittel 1 skal lyde:

Eiendomsmeglereksamen, godkjent praksis samt egnethetsprøve og prøveperiode

Nye § 1–13 og § 1–14 skal lyde:

§ 1–13. (egnethetsprøve)

Egnethetsprøve iht. lov om eiendomsmegling § 2–3 tredje ledd gjennomføres i den utstrekning det finnes kandidater, maksimalt én gang pr. år. Den som ønsker å fremstille seg for denne prøven må gi skriftlig melding om dette til Kredittilsynet senest 1. august samme år.

Egnethetsprøven gjennomføres ved en utdanningsinstitusjon som har rett til å arrangere eiendomsmeglereksamen, jf. § 1–1 første ledd. Forskriftens § 1–6 til § 1–11 gjelder så langt de passer.

Kredittilsynet skal på bakgrunn av søknaden avgjøre hvilke fag vedkommende skal prøves i.

Kredittilsynet skal vurdere om vedkommende har kunnskaper tilsvarende de krav som stilles i godkjent studieplan i jus og regnskap, økonomi og oppgjør, og avgjør på bakgrunn av dette hvilke emner studenten skal prøves skriftlig i.

I tillegg til skriftlig prøve må kandidaten gjennom en muntlig prøve godtgjøre at han har tilstrekkelige kunnskaper om sentrale oppgaver i forbindelse med eiendomsmeglingsvirksomhet. Her kan også stilles spørsmål relatert til dokumentbehandling og praktisk eiendomsmegling.

Ved alle prøvene brukes karakterene bestått og ikke bestått. Alle prøvene må være bestått før vedkommende har bestått egnethetsprøven.

§ 1–14. (prøveperiode)

Kredittilsynet skal før prøveperiode iht. lov om eiendomsmegling § 2–3 tredje ledd påbegynnes godkjenne praksissted og plan for prøveperioden. Prøveperioden må være tre år, og gi kandidaten innsikt i alle sider av eiendomsmegling.

Som praksissted kan godkjennes foretak med foretaksbevilling etter lov om eiendomsmegling § 2–1 første ledd eller avdelingskontor som har tillatelse til å drive eiendomsmeglingsvirksomhet etter § 2–2. Advokat med tillatelse til å drive eiendomsmegling iht. lov om eiendomsmegling § 1–2 første ledd nr. 2 med tilstrekkelig omfattende eiendomsmegling kan også godkjennes som praksissted.

Kredittilsynet kan stille vilkår om at praksisstedet minst skal gjennomføre et bestemt antall omsetninger årlig for at det skal gis godkjennelse som praksissted.

Praksisstedet må fremlegge en plan hvor det minst redegjøres for følgende:

- hvem som har det faglige ansvaret for oppfølging av kandidaten i prøveperioden, vedkommende må være statsautorisert eiendomsmegler eller advokat.
- en opplæringsplan som viser hvilke oppgaver det tas sikte på at kandidaten skal delta i under prøveperioden. Dersom deler av eiendomsmeglingen som f.eks. oppgjør ikke gjennomføres i foretakets lokaler må det redegjøres særskilt for dette.

Praksisplanen må vise at praksisperioden vil gi praksiskandidaten innsikt i alle sider av eiendomsmeglingsvirksomheten. Kredittilsynet kan stille ytterligere vilkår til innholdet av planen.

Etter at prøveperioden er gjennomført skal praksisstedet bekrefte at prøveperioden er gjennomført i samsvar med godkjent plan for prøveperiode. Det kan bes om skriftlig bekreftelse fra Kredittilsynet om at godkjent prøveperiode er gjennomført.

II

Endringene trer i kraft straks.

4. okt. Nr. 1080 2002**Forskrift om endring i forskrift om enhetskvoteordning og rederikvoteordning for fartøy med industritråltillatelse.**

Fastsatt ved kgl.res. 4. oktober 2002 med hjemmel i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 5a. Fremmet av Fiskeridepartementet. Kunngjort 8. oktober 2002.

I

I forskrift av 5. juli 2002 nr. 696 om enhetskvoteordning og rederikvoteordning for fartøy med industritråltillatelse gjøres følgende endringer:

§ 3 nytt annet ledd skal lyde:

For de fiskeslag som nevnt i første ledd, kan enhetskvote tildeles, jf. § 5, når både det fartøy som tas ut av fiske og gjenværende fartøy har tråltillatelse som innbefatter vedkommende fiskeslag.

§ 3 nåværende annet ledd blir nytt tredje ledd.

II

Endringene trer i kraft straks.

7. jan. Nr. 1081 2002**Delegering av myndighet til Kredittilsynet etter lov om eiendomsmegling § 2–3 tredje ledd.**

Fastsatt av Finansdepartementet 7. januar 2002 med hjemmel i lov av 16. juni 1989 nr. 53 om eiendomsmegling § 2–3 tredje ledd. Kunngjort 9. oktober 2002.

Finansdepartementets hjemmel etter lov av 16. juni 1989 nr. 53 om eiendomsmegling § 2–3 tredje ledd delegeres med dette til Kredittilsynet.

Oversikt over rettelser som er inntatt i 2002-årgangen

År	Feil i hefte nr.	Side	Gjelder	Se rettelse i nr.
2000	26	2419	Forskrift nr. 1135	2
2001	4	437	Forskrift nr. 340	2
2001	15	1961	Forskrift nr. 1451	11
2001	15	2090	Forskrift nr. 1451	3
2001	16	2204	Vedtak nr. 1485	3
2001	16	2230	Forskrift nr. 1495	1
2001	17	2375	Forskrift nr. 1588	2
2001	17	2305	Forskrift nr. 1541	1
2001	17	2354	Forskrift nr. 1577	11
2001	17	2383	Forskrift nr. 1600	9
2001	17	2408	Forskrift nr. 1602	9
2001	17	2428	Forskrift nr. 1614	3
2002	1	23	Forskrift nr. 1621	7
2002	1	108	Forskrift nr. 57	2
2002	2	246	Forskrift nr. 135	6
2002	2	275	Forskrift nr. 177	3
2002	3	404	Forskrift nr. 313	11
2002	3	412	Forskrift nr. 324	9
2002	4	440	Forskrift nr. 358	5
2002	4	480	Forskrift nr. 375	5
2002	4	481	Forskrift nr. 375	5
2002	5	562	Forskrift nr. 422	9
2002	5	641	Forskrift nr. 511	7
2002	5	641	Forskrift nr. 511	11
2002	6	664	Lov nr 32	10
2002	6	754	Forskrift nr. 565	11
2002	7	818	Forskrift nr. 616	9
2002	7	825	Forskrift nr. 650	9
2002	7	834	Vedtak nr. 658	11
2002	9	1066	Vedtak nr. 829	11
2002	9	1086	Forskrift nr. 864	11

B-blad

Returadresse:

Lovdata
Postboks 41 Sentrum
N-0101 Oslo

NORSK LOVTIDEND

Avd. I Lover og sentrale forskrifter
Avd. II Regionale og lokale forskrifter

Utgever: Justis- og politidepartementet
Redaksjon: Stiftelsen Lovdata

Manuskripter for kunngjøring

Manuskripter sendes i ett eksemplar med kunngjøringsskjema til Lovdata:

Med E-post: Itavd1@lovdata.no for avdeling I
Itavd2@lovdata.no for avdeling II

Elektronisk: Se Lovdatas hjemmesider (www.lovdata.no).

Med post: Norsk Lovtidend
Postboks 41, Sentrum
0101 Oslo

Bestilling av abonnement

Med post: Samme adresse som over.
Elektronisk: Se Lovdatas hjemmesider.

		Norge	Norden	Verden
Abonnement koster for	Avd. I	kr 970	kr 1330	kr 1490
	Avd. I og II	kr 1220	kr 1750	kr 1990

Innholdet i heftene vil bli kunngjort fortløpende på Lovdatas hjemmesider – www.lovdata.no
- også en versjon av den trykte utgaven av heftet i PDF-format vil være tilgjengelig.
På de samme sidene finnes ajourførte versjoner av lovene og sentrale og lokale forskrifter.

Samlemapper: Det vil bli sendt ut etiketter for bruk på ringpermer.

Alle andre henvendelser om Norsk Lovtidend kan rettes til:

Lovdata
Postboks 41, Sentrum
0101 Oslo

Tlf. 23 35 60 00
Faks 23 35 60 01
E-post: lovtid@lovdata.no